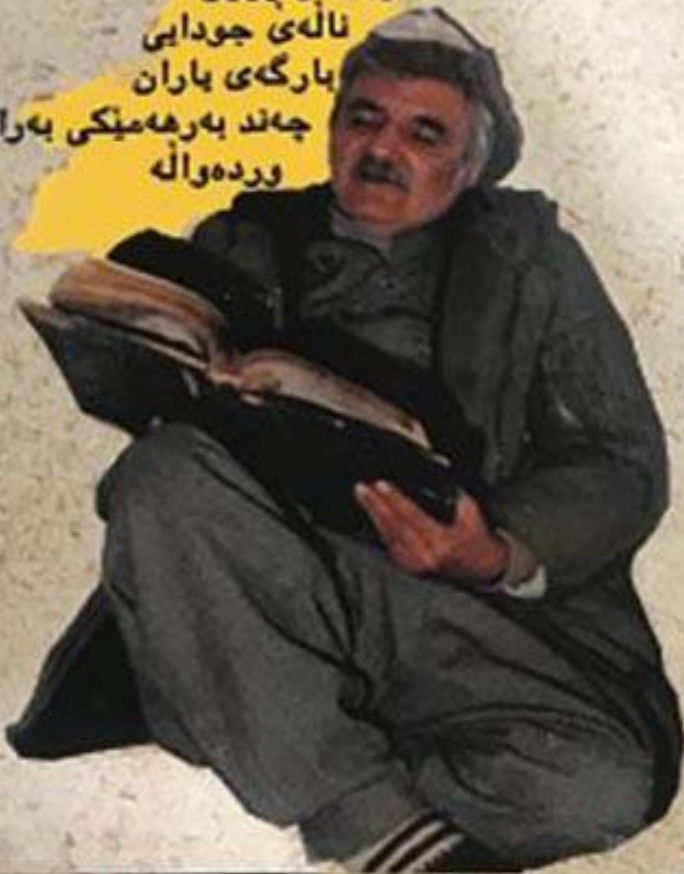

قصیدین

دیوانی

سہرچہم شیعہ کانی
ماموستا ہیمن موکریانی

تاریک و روشن
نالہی جودایی
بارگی باران
چند برہہ میکی برایی
ورده والہ

درواڻ هېمڙن مڙياڻ

سەرچەمی شیعەرەکانی مامۆستا هینمن

پەخشانگای نازادی

بەهاری ۲۷۰۸ ی کوردی

دروا ۽ ھٻڙو مکرڻا

ماموستانا ھٻڙو مکرڻا

نووسار: وريا حبيب

ھلہ گر: نھجمه دين رهسوول

پتڃين و رازاندنھوي: سوما محممههه عزيز

رووبه رگ: مههسوود رهشيد

چار و سالي چاپ: يه كهه/ بههاري ۲۷۰۸

نھمار: ۲۰۰۰ دانھ/ روقي

په خشانگاي نازادي

سليمانی - بهرده ركي سرا - چاپ و په خشي چوارچرا

۰۰۹۶۴۷۳۰۱۱۲۸۳۸۸

ناوه روک

۱ شاعری گهل

۱۹ له کوټوه بڑ کوئی؟

تاریک و روون

۸۹ کوردم نه من

۹۰ وتووئیژی کچ و کور

۹۲ خاوهنی زیږ

۹۳ دهیلیم و بی باکم

۹۷ قهلائی نیشتمان

۹۸ نهمه‌گی گولان
۱۰۰ به‌هاری لادی
۱۰۴ تۆم هەر له بیره
۱۰۶ کیژی لادی
۱۰۸ دوایژی رووناک
۱۱۲ رژی شادی
۱۱۴ یادگاری شیرین
۱۱۸ ریبه‌ندان و شاعیر
۱۲۱ بژی دیموکرات
۱۲۳ رژی خوشی
۱۲۵ هه‌تاوی نیقبال
۱۲۷ ره‌شه‌مه
۱۲۹ دایکی نیشتمان
۱۳۲ نه‌ورژی رزگاری
۱۳۵ پیتکه‌نینی گول
۱۳۷ بلویری شوان
۱۳۹ کورد و نازه‌ریباجانی
۱۴۱ رژیگاری ره‌ش
۱۴۶ کچی مه‌هاباد
۱۴۷ به‌هاری کوردستان
۱۵۶ بابرده‌له
۱۶۰ فرمیسکی گه‌ش
۱۶۱ گریانی نیوه‌شه‌و
۱۶۲ ناره‌زووی فرین

۱۶۴ خونچەى سىيس
۱۶۶ گۆمى خوتىن
۱۶۷ ئاۋاتى بەرز
۱۷۲ بەغدا نىۋەى رىيەت بى
۱۷۴ موو ناپسىتىم
۱۷۶ توورپەى
۱۷۷ بۆسەى رۆژگار
۱۷۸ چارەنۋوسى شاعىر
۱۸۰ جۇلانە
۱۸۱ ماچى شىرىن
۱۸۲ ھىتلانەى بەتال
۱۸۳ گلېنەى شاعىر
۱۸۴ گىژەلۋوكەى خەزان
۱۸۷ گولتى ھىۋا
۱۸۹ راۋە بەراز
۱۹۷ شىنى گۆران
۲۰۰ تەپلى ئەمان
۲۰۲ پەرى شىعر
۲۰۶ ناسۆرى تەشەنا
۲۰۸ رەق ھەلاتىم
۲۰۹ گەرمەشىن
۲۱۲ مەتەرتىزى شەرەف
۲۱۵ شەنگەبىرى
۲۱۷ ئامىزى ژن

۲۱۹ شه‌پزلی تۆله
۲۲۲ ترۆپکی رزگاری
۲۲۴ گاو و گهردوون
۲۲۵ شهو و شه‌یتان
۲۲۹ سنوور
۲۳۰ نارەق و تین
۲۳۵ فریشته‌ی په‌ریوه
۲۳۸ کاروانی خه‌بات
۲۴۲ له بیرم مه‌که
۲۵۰ یادم بکه‌ن
۲۵۲ ده‌سکه‌وتی خه‌بات
۲۵۹ شه‌وگاری ته‌نیایی
۲۶۰ شه‌وی شاعیر
۲۶۳ بناری هه‌لگورد
۲۷۰ په‌یامی رانه‌گه‌یه‌ندراو

نالە‌ی جودایی

۲۷۳ مانگه‌شه‌و
۲۷۴ نالە‌ی جودایی
۲۸۶ تاوانی بی‌هه‌تزی
۲۸۷ ئیوارە‌ی پاییز
۲۹۲ به‌ره‌و ئاسۆ
۲۹۴ جوان ناسووتی
۲۹۵ سازی ناساز
۲۹۷ ماچی خودایی

۲۹۹ جوانی بهس نیه
۳۰۰ چاویلکه
۳۰۱ عیشق و نازادی
۳۰۳ سووری دهوران
۳۳۶ شهرابی خهست
۳۳۷ ریژنه

بارگهی یاران

۳۴۱ بههاری زهره
۳۴۳ زینده بهچال
۳۴۶ بههار ههر دی
۳۴۸ رههز ورد نابی
۳۵۰ بههاری نال
۳۵۸ فرمیسکی رونوو
۳۶۳ خانه نشین
۳۶۴ ناپۆلۆی ماچ
۳۶۵ بارگهی یاران
۳۶۷ تهوری جهور
۳۷۰ شین گتیری
۳۷۴ جی ژوان
۳۷۵ دهسپریژی لوان
۳۷۹ گریانی رونوو

چهند بهر هه میکی بهرای

۳۸۲ مه حکه مهی نیستیقلال
۳۸۵ کوردم و

۳۸۷ هه‌لده‌که‌م
۳۸۹ جیژنی نازادی
۳۹۳ ده‌مه‌ته‌قی دوو خوین‌مژ
۳۹۷ شینی ژنه‌کوردیک
۴۰۱ ژوانی ناغا

وردمواله

۴۱۵ دل‌ی شاعیر
۴۱۵ ته‌رجه‌مه‌له‌ نه‌نوه‌ریه‌وه
۴۱۶ بۆچمن؟
۴۱۶ بۆ کچه‌ کوردیک
۴۱۶ په‌ری نازادی
۴۱۷ بۆ خانمی لازار
۴۱۷ دیلی دیل
۴۱۷ شنه
۴۱۷ بۆ ناغای لبادی دارایی
۴۱۸ رقی پیروژ
۴۱۸ کورده‌ گیان
۴۱۸ ده‌ستی ته‌زیو
۴۱۹ کوانی؟
۴۱۹ په‌رستاری ره‌شپۆش
۴۱۹ خۆزگه
۴۲۰ خاك
۴۲۰ خه‌وم‌ نایه
۴۲۰ جوانی ره‌شپۆش

شاعیری کهل

ئهوړۆکه ههر کس له ئهدهی کوردی شارهزا بی ناوی هیمنی بیستوه.
شیعرهکانی خویندۆتوه و بیگومان دهزانی که هیمن یه کینک له شاعیره
ههره بهرزدهکانی کوردی سهردهمی نیمهیه؛ بهلام شیعری هیمن ههر له سهرهتاوه
له چوارچیوهی ئهدیب و نووسهران دهرچوه؛ له ناو کۆمهلانی خه لکی کوردستاندا
بلاو بۆتوه و ههر له سهرهتاشهوه له دلی هموو کوردیکی دلسۆز و
نیشتمان پهروه کاریگر بووه و نهوانی بهرهو خهبات له پیناوی رزگاری گهلی
کورددا هان داوه. هیمن له سهرهتاوه شاعیری گهله و ههر به شاعیری گهلیش
ماوتهوه. سی سال زیاتره ههزاران خهباتکهری کورد پیکهوه له گهله هیمنی
شاعیر هاوار دهکن:

گهچی تووشی ره نهجهرۆیی و ههسرهت و دهردم نهمن
قوت له دهس ئهه چهرخه سپله نابهزم مهردم نهمن
من له زنجیر و تهناف و دار و بهند باکم نیه
لهتلهتم کن، بمکوژن، هیشتا ده لیم کوردم نهمن

هیمن عاشقی کیو و تهلان و بهندهن و بهردی کوردستانه. نیشتمانی،
تهبیعتی ولاته‌که‌ی باش ده‌ناسی و له‌گه‌لی په‌رورده بووه. له «به‌هاری لادی»،
«به‌هاری کوردستان»، «شه‌نگه‌بیری»، «فریشته‌ی په‌ریوه» و زور شیعری تریشدا
نیشانی ددها که له ناسین و ناساندنی ته‌بیعتی کوردستان و جوانیه‌کانیدا چه‌نده
شاره‌زا و مام‌وستایه. جی‌گای سه‌رسورمانیش نیه هیمن له‌گه‌ل ته‌بیعت گوره
بووه له ته‌بیعت نیلهامی ودرگرتوه. که‌سینک ته‌بیعتی کوردستانی دیتبی و نه‌ک
هر دیتبی به‌لکوو له‌گه‌لی تیکه‌لاو بووبی، هیمن به‌ناهق نازانی که ده‌لی:

به‌هسته کورده‌واری من به‌هسته

هیمن له شیعری خویدا زور جار باسی زورلیکراوی نه‌توهی ده‌کا، له مافی
خوراوی گه‌ل دیفاع ده‌کا، شاره‌زوی نه‌ویه کورد هرچی زووتر له سته‌می
نه‌ت‌ه‌وایه‌تی رزگار ببی، بوونی نه‌و سته‌مه به‌سه‌رچاوه‌ی زور به‌دبه‌ختی و
کویره‌وه‌ری و بیته‌شی ده‌زانی. له «دواړوژی رووناک» دا ده‌لی:

له‌میژ بوو هقی کورد ده‌خورا به‌فریو
له‌میژ بوو کورد بوو ده‌یکرد شین و پور
له‌مه‌یدانی شه‌قینی دوژمنیدا
سه‌ری سه‌رداری کوردی بوو وه‌کوو گو

هیمن به‌تایبه‌تی زور په‌روشی نه‌ویه که له کوردستانی نیران زمانه‌که‌ی
نازادی په‌ره‌نه‌ستاندنی نیه، نه‌ده‌به‌که‌ی بلاو ناکریت‌ه‌وه، فره‌ه‌نگه‌که‌ی پیشیل
ده‌کری. له «روژگاری ره‌ش» دا ده‌لی:

داخرا ده‌رکی روژنامه شکاون نووکی خامه

کوردی نووسین حرامه
دوژمن دهلی بی تامه
دړان کاغز و دهفتهر
گیران شاعیر و نووسر

هیمن نه ته وه که ی خوی خوش دهوی؛ له وهش زیاتر نه ته وهی خوی ده پهر دستی؛ به لام رقیشی له هیچ نه ته وهیه کی تر نیه. له هموو دیوانی هیمن دا شیعریک که باسی نه ته وهیه کی تر به خرابه بکا یا کورد له نه ته وهیه کی تر به بهرتر دابنی بدی ناکری؛ دیاردهیه که به داخوه له دیوانی زور شاعیری کوردا بهرچاو ده که وی. نه که همر نه وه، به لکوو به شهر دوستی یه کیک له سروشته تایه تیه کانی شیعی هیمنه.

هیمن زور جار باسی پیشهوا قازی ده کا و له شیعه کانی دیا دیا که چند نه و ژله بهنرخ و هه لکه وتوهی گهلی کوردی خوش ویستوه. پیشهوا ی خوش دهوی چونکه:

زانا بوو، کورد په روهر بوو
پیشهوا بوو، رابهر بوو

به لام بویه ش پیشهوا به مهن ده زانی چونکه:

همر کورد نه بوو، به شهر بوو
خه می خه لکی له بهر بوو

هیمن گهلانی تری نیرانی به دوستی گهلی کورد ده زانی و له خه بات و تیکوشاندا به برا و هاوالیان داده نی. له «کورد و نازه ربایجانی» دا ده لی:

کورد و نازه ربایجانی همر دوو داوایان ره وایه
همر بزین و پایه دار بی یه کیه تی هم دوو برایه

هيمن ديسان له سمره تاوه له ناو نه ته وهی خوشيدا هه موو چين و تويزيكي به
يهك چاو ته ماشا نه كړدوه و ناك. له شيعری به ناويانگی خويدا «دهيليم و
بيباكم» دهلي:

نهوی ناغا بسی بيكاره	جه بوون و قهلس و لاساره
دزی و ری گرتنی كاره	نه من دهيليم و بيباكم
له شهرم و شوره یی مردم	به خوم من چون بليم كوردم
كه ناغا نابرووی بردم	نه من دهيليم و بيباكم

له «نارهق و تين» دا زور به جوانی و به زمانی سادهی جووتياران باسی نرخي
كاری جووتيار بز كومهل دهكا و چهوسانه وهی جووتیاری نيشان داوه و دریده بری
كه نينسانی زه حمه تكيش له لای زور خوشه ويسته:

من جووتيارم، من جووتيارم	من له گهل هه تاو هاو كارم
من به نارهق و نهو به تين	دامانرشتووه بناغهی ژين
باسکی من و تيشکی نهوی	بژيو دهستينن له زهوی
گهر جووتيار نارهق نه پرژي	گهر هه تاو تيشك ناويژي
دانيشتووی ناو كوشك و قهلا	ده خون نانی گه لا گه لا!؟

له شيعره كانی را به هاسانی دهرده كهوی كه هيمن له ژیانی زه حمه تكيشانی
كوردستان به تايبه تی جووتياران له نزيكه وه شاره زايه. له وهش زياتر خوی تا
را دهیهك له م ژيانه دا به شاره. خوی دهلي: «چاك خه ريكي كاسبی بووم زور زو

فیرى کشتوکال بووم.»

فلسفه‌فهی ژيانی هیمن نه‌وه نیه که دانیشى و له دووره‌وه ته‌ماشای ژيان و خه‌باتی گهل بکا و بو خوی و یان بو گهل شاعر بلې. هیمن نه‌وه نه‌سله‌ی قبوول ک‌دووه که نه‌رکی شاعری شاعیری گهل‌یکى زورلیک‌راو ته‌نیا لیکن‌دانه‌وه و خستنه ناو هونراوه‌ی ته‌بیعت و جوانی نیه. شاعر له پيشدا نینسانه، نینسانیکه که هستی ناسکه و زوو ده‌جوولیت‌ه‌وه. چون شاعر به مانای راستی نه‌م وشه‌یه، ده‌توانی به‌رام‌بهر به هه‌ژاری و کویره‌وه‌ری و بی‌به‌شى گهل‌که‌ی بی‌لایه‌ن بی؟ له نیوان راستی و درودا، له نیوان ناهورامه‌زدا و نه‌هریمه‌ندا، له نیوان هق و ناهه‌قدا راستی هه‌لنه‌بژیری، به گژ نه‌هریمه‌ندا نه‌چی و دیفاع له هق نه‌کا؟ بویه هیمن ته‌ماشاجی نیه و ناتوانی ته‌ماشاجی بمینیت‌ه‌وه. به هه‌موو هیزی خویه‌وه به شاعر و به نووسین هه‌نگاری ناوه‌ته ناو مه‌یدانی خه‌بات و تا سهر به‌ردو ناسوی روون، تا ترؤپیکى رزگار بوون یاریده‌ی گه‌لی خوی ده‌دا. هیمنی شاعر له هیمنی خه‌بات‌کهر جیا ناکریت‌ه‌وه.

بزانه تو نه‌وی نه‌هلی هونه‌ر بی
 ده‌بی یا ده‌سه‌سهر یا ده‌ره‌ده‌ر بی
 هونه‌رمه‌ند و ژيانی خو‌ش مه‌حاله
 هونه‌رمه‌ند ره‌نجه‌رویه، ژینی تاله
 منیش بابرده‌لای به‌ر گیزه‌لووک‌م
 ده‌میک له‌و قولکه، تاویک له‌و چلووک‌م
 منیش زوردارى پرزه‌ی لسی بریوم
 منیش به‌دکاری بساری لسی ته‌نیوم

یا له «فرمیټسکی گهش» دا که به قسه‌ی خۆی له‌و پهرې تنگانه و
لیقه‌وماندا گوتویه، ده‌لی:

کوشتمی و شەش‌خانی نومیدی له من گرتن حەریف
مۆزه هەلداویم و بیه‌ووده به تەمای دوو شەشم

هیندی شیعری تریش وه «گریانی نیوه‌شه‌و» و «ناره‌زووی فرین» هر
نیشانه‌ی ناومیدی شاعیر و راگردنی له راست ژبانی تاله. له سالی ۱۳۲۵وه
هه‌تا سالی ۱۳۳۰ سهرده‌می پاشه‌کشی جوولانه‌ودی گه‌لی کورد و هه‌موو
گهلانی نیرانه. له سالی ۱۳۳۲دا که ناسۆی خه‌بات روونتر بۆوه، هه‌یمن له
«ناواتی به‌رز» دا جارتیکی تر دیته‌وه مه‌یدانی خه‌بات. هیوای به خه‌باتی گه‌ل
زیاتر ده‌بی و ده‌یه‌وی به شیعری خۆی له‌م خه‌باته‌دا به‌شدار بی:

فیری زۆر ده‌رسی به‌که‌لک و باشی کردین تیشکان
جا ببینه راپه‌رین و شوپشی نهم جاری کورد
وا گزینگی‌دا به‌یانی جوانی نازادی به‌شهر
روژی رووناکه، نه‌ماوه، زولمه‌تی شه‌وگاری کورد
نه‌و زمانه شیرنه‌ی نیمه‌ پهره‌ی ده‌گریته‌وه
نادری چیدی کتیب و ده‌فته‌ری نه‌شعاری کورد

قوناخیکی نوی له ژبانی گه‌ل و شاعیردا ده‌ست پیته‌کاته‌وه. ماوه‌ی
پاشه‌کشی دوا‌یی دی و گه‌لی کورد خۆی بۆ خه‌باتی دوارۆژ ناماده ده‌کا. نفووزی
حیزی دیموکراتی کوردستان که به نه‌ینی تیده‌کوشی، روژبه‌روژ له ناو کومه‌لانی

خه لکی کوردستاندا زیاتر ده بی. به ره و هه وراز رویشتنی جوولانه وه هه تا رۆژه کانی گه لایویژی ۱۳۳۲ درێژهی هه یه، له ۲۵ی گه لایویژه وه هه تا رۆژی شوومی کودیتای ۲۸ی گه لایویژ خه لک له شاری مه هاباد حوکمداری ده کا. له رۆژی ۲۵ی گه لایویژدا خه لکی مه هاباد به درشت و ورده وه هه موو له گه ل هیمن که بۆ یه که م جار پاش چهند ساڵ له کۆبوونه وه یه کی چهند هه زار که سیدا شیعر ده خوینیتته وه، هاوار ده که ن:

برۆ نهی شاهی خاین! به غدا نیوهی رییه ت بی

نه و سه رده مه، سه رده می نیوه دیموکراسیش زۆر ناخایه نی. ده ورائی ره شی پاش کودیتا ده ست پیده کا و هیمنی شاعیر جاریکی تر تووشی نا ئومیدی ده بی و له «تووره یی» دا ده لی:

له و ولاته که سیك له خه و رابی
به شی چاره ره شی و خه م و شینه
تیگه بیستم عیلاجی ده ردی من
مهستی و شی تی و نه زانینه

یا له «چاره نووسی شاعیر» دا ده لی:

ده زانی بۆچی من هینده په ری شان و خه فه تبارم
له بازاری ژیان غهیری هونه ر نیمه چ سه رمایه
له گه ل چاره ره شی و دووره به شی و نه گبه ت ده بی هه لکه م
له میژه چاره نووسی شاعیرانی کوردی هه ر وایه

تاقی کردنه وهی سالانی درێژی خه بات به هیمنی سه لماندووه که خه بات

دوور و درێژه، هه‌وراز و نشیوی هه‌یه، سه‌رکه‌وتن و شکستی تێدایه؛ به‌لام هه‌یمن
کۆلته‌ده‌ره:

رۆلێه‌ی کوردم فێری هه‌وراز و لیژم
تا زۆر برۆم، زیاتر ئاره‌ق برێژم
کورت تر ده‌بی رێگای دوور و درێژم
ده‌پۆم به‌ره‌و ئاسۆ، به‌ره‌و ئاسۆی روون
ده‌پۆم ده‌پۆم تا ترۆیک‌کی رزگار بوون
من په‌روه‌رده‌ی بن سێبه‌ری نه‌شکه‌وتم
گه‌لێک جارن له‌ چال‌اوی ره‌ش که‌وتم
هاتمه‌ ده‌ری، هه‌دام نه‌دا، نه‌سه‌ره‌وتم
ده‌پۆم به‌ره‌و ئاسۆ، به‌ره‌و ئاسۆی روون
ده‌پۆم ده‌پۆم تا ترۆیک‌کی رزگار بوون

هه‌وراز و نشیوی ژبان و خه‌باتی گه‌ل له‌ شیعره‌کانی هه‌یمن دا زۆر جوان
دیاره. له‌و کاته‌وه که‌ ده‌ستی به‌ شیعەر گوتن کردووه هه‌تا نه‌مڕۆ، شیعری هه‌یمن
ناویته‌ی قۆناخه‌کانی خه‌باتی گه‌لی کورده. له‌ سالی ۱۳۲۴ (۱۹۴۵) را هه‌یمن به
پیشوازی پێکهاتنی حیزبی دیموکراتی کوردستانه‌وه ده‌چی و ده‌لی:

له‌ سایه‌ی حیزبی دیموکراتی خۆمان له‌ بالدار تێپه‌ری نه‌ورۆکه‌ پێرۆ
نه‌ما داخ و په‌ژاره‌ و ماتهم و خهم زه‌مانی هه‌لپه‌رین و به‌زمه‌ ئیمپرۆ

له رتيه نندانی سالی ۱۳۲۴د که کوماری مه هاباد دامه زرا هیمن «نمو سان به هاره بو نیمه زستان» یا له «روژی خوشی» دا ده لئی:

که چي زستانه به فر دایووشی نه ورؤ گشت ولات
خاکی پاکي نیمه خه ملیوه وه کوو باخی نیرم

به لام کوماری مه هاباد ته معنی که متر له سالتیک بوو. جوولانه وهی گه لی کورد له نیران هر وهک جوولانه وهی سه رانسه ری نیران تووشی شکست بوو. هیمن له «روژگاری رهش» دا تووشی نا نومیدی ده بی، وهک کومه لانی خه لکی کوردستان که تووشی نا نومیدی بیوون:

داگـیراوه ولاتـمان	به فریو چوو خه باتمان
رووخا کوشکی ناواتمان	تیپه ری روژی هاتمان
له زه حمه تکیشی بیبهش	له پیایو نازا و سه رکهش
نایینی که سی رووگهش	ناخنراوه کونه رهش

به تایبه تی شهید بوونی قازی، هیمنی داخدار کردووه. هم دوست و ماموستای له دست داوه و هم پیشه وا و سه رکومار.

له چوارچرای مه هاباد	له کانگای بیری نازاد
دهستی رهشی نیستیداد	چه قاندي داری بیداد
له کاتی نیوه شهوا	له جهنگه ی شیرین خهوا
کرا کاری ناپهوا	له دار درا پیشهوا

هر لهو ساله دا هيمن له بهر خهباتي رابردووي خوي تووشي دهردي سره
دهبي و بو ماوهيكه ولات به جي ديلي. دياره وه زعي سياسي ته نسيري كردو ته
سره شيعري هيمن. له «بابرده له» دا دهلي:

منيش نهى بلبلې به ندى وه كور توّم
وه ها دوورم له هيلانه و گولتي خوّم
منيش وهك تو له كيسم چو گولتي سوور
منيش هيلانه كه م لسى كراوه خاپوور
منيش بابرده لهى بهر گيژه لوو كه م
ده ميك لهو قولكه، تاويك لهو چلوو كه م

نهو توورهي و ره شي چاره نووسى شاعير له شيعره كاني تريشيدا هر بهر چار
ده كه وي و همتا سالي ۱۳۴۰ (۱۹۵۹) هر بهر ده و امه. له «گلينه شاعير» دا دهلي:

نه گهر خه رمانى عومرم نيسته كاني پاكي با بيبا
به مهرگي تو مچوركيشم به دلدا نايه با بيبا
هه موو عومري نه بهد تييدا نيه خو شي ده ميك مه ستي
خدر ناوي حه ياتي بو چبوو؟ فيري شه را بي با

له «ناسوري ته شه نا» دا را كردن له ژياني واقيعي، لهو هه قيقه ته تالهى كه
شاعير تووشي بووه و نايه وي قبولتي بكا، به ته واوي دياره. هيزي شه وهى نيه
ژيان بگوري، ريگاي نيه خوي دوور بخاته وه، دهيه وي رابكا و به يارمه تي مهى
روو له دنيايه كي خه يالي ده كا:

چۆن نه‌بهم بۆ مه‌ی و مه‌یخانه‌ په‌نا، تیگه‌یوم
له‌و وڵاته‌ هه‌موو شت زۆره‌، به‌نی‌ئاده‌م که‌م
شه‌ره‌بایه‌ له‌ چیاکان و هه‌وا تووشه‌ ده‌نا
وه‌کوو شه‌یتان ده‌مه‌ویست روو له‌ چیا‌ی نه‌سته‌م که‌م

ساله‌کانی ۴۷-۱۳۴۶ که‌ راپه‌ڕینی چه‌کداری له‌ کوردستانی ئێران به‌ریا
ده‌بی هێمن خۆی تیییدا به‌شدار نیه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌و راپه‌ڕینه‌ ده‌ژی. هیوای به‌
خه‌باتی گه‌ل زۆره‌، باوه‌ڕی به‌هێزتره‌. بۆ شه‌هیدانی نه‌و راپه‌ڕینه‌ ده‌گری، به‌لام
شیعره‌کانی پیره‌ له‌ هیوا و ئاوات بۆ سه‌رکه‌وتن. نیشتمانپه‌روه‌ران بۆ تیکۆشان
هان ده‌دا. هێمن بیه‌وی و نه‌یه‌وی، دیسان و نه‌و جاره‌ بۆ هه‌میشه‌ له‌ ناو
مه‌یدانی خه‌باتدایه‌:

بۆ شه‌هیدتکی که‌ گه‌وزیوه‌ له‌ نێو خۆین ده‌گریم
بۆ هه‌فالتکی که‌ چوو بی‌سه‌ر و بی‌شوین ده‌گریم
تا به‌ ده‌ستی په‌ری نازادی له‌ سه‌ر گۆڕی شه‌هید
گوله‌ شللیزه‌ له‌ گشت لایه‌کی نه‌روین ده‌گریم

شیعره‌کانی هێمن ئیتر بۆنی ناھومییدی لێنایه‌. چند ساله‌ قۆناخیکێ دی له‌
خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێران ده‌ستی پینکردووه‌. قۆناخیک که‌ جیتی
هیوای گه‌لی کورده‌. هێمنیش شاعیری وه‌فاداری گه‌لی کورد، هه‌م له‌ پیکه‌پینانی
هه‌م له‌ ده‌ربه‌ڕینی نه‌و هیواپه‌دا به‌شداره‌. له‌ «مه‌ته‌ریزی شه‌ره‌ف»،
«شه‌نگه‌بیری»، «نامیژی ژن»، «ترۆیکی ززگاری»، «شه‌پۆلی تۆله‌»، «شه‌و و

شعبان»، «گاو و گهر دوون»، «کاروانی خبات» و له «دهسکه وتی خبات» دا شیعری کؤمه لایه تی و شؤرشگینې چ له باری ناوهرؤک و چ له باری شیوه وه گه یاندؤته پلویه کی بهرزی نهوتؤ که که متر شاعری کورد گه یاندوویه تی. هیمن ناماده یه بؤ به جی گه یاندنی نه م هیوا یه خؤشی بهخت بکا:

خؤم ده سووتینم هه تا به زمی خه لک روژن بکه م
کی له رتی خه لکا وه کوو شاعیر ده سووتی، شم نه بی؟

له سهره تادا شیعره کانی هیمن له ژیر ته نسیری دوو رهوتی نه ده بی دایه. وه ک هموو شیعری شاعیرانی کوردی سهرده می سی - چل سال له مهویه ر ته نسیری نه ده بی فارسی له م شاعرانه دا دیاره. زؤر به ی شیعره کانی شیعری عمر ووزین، وه زن و قافیه یان له گه ل ده ستوری شیعری فارسی ریك ده که وی. له لایه کی تریشه وه شیعری شاعیره کورده کانی به ناویانگ وه «نالی» که خؤی له ژیر ته نسیری شیعری کلاسیکی فارسیدا بووه، ته نسیری کردؤته سهر شیعره کانی هیمن. بؤیه له سهره تادا هیمن شیعره کانی شیوه ی غه زهل و قه سیده و جار جاریش مه سنه وی و دووبهیتی و هی تریان هه یه. هیمن نیستاش ههر جار - جار ده گه ریته وه سهر نهو شیوه کلاسیکیه و هیندی له شیعره تازه کانیشی ههر به م چه شنه گوتراون. وه ک «ناواتی بهرزی»، «گلینه ی شاعیر»، «دهسکه وتی خبات» و هتد. له م شیوه شاعر گوتنه دا هیمن ده ستیکی بالای هه یه. شیعره کانی رهوانن، به زمان جوان و به مانا ده وله مهنن.

پاش ماوه یه کی سهره تابی شاعر کوتن، هیمن بهر بهر ده گه ریته وه سهر شیوه ی نه ده بی ره سنی کوردی. خؤی له قافیه و وه زنی شیعری کلاسیکی رزگار

ده‌كا و شيعره‌كاني له به‌سته‌ي كوردی ده‌چن، له‌و به‌سته‌یه‌ی كه شاعیر هه‌موو رۆژی له لادی ده‌بیسێ؛ به‌سته‌یه‌ك كه چوارچێوه‌ی بۆ دارشتنی شیعری كوردی له‌بارتره و زمانی كوردی له‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ رزگار ده‌كا و وه‌ك چۆمێكی خڕۆشانی لێده‌كا كه بۆ لای ده‌ریای بێ سنوور ده‌روا.

جار - جار كه ئینسان شیعری هێمن ده‌خوینێته‌وه، گۆرانی وه‌بیر دێته‌وه. وا دیاره كه به‌ هه‌لبژاردنی نهم شیوه‌ گوتنه‌دا «گۆران» له‌ سه‌ر هێمن بێ ته‌ئسیر نه‌بووی. له‌م شیعرا نه‌دایه كه هێمن ده‌گاته تریكی ئه‌ده‌بی كوردی و به‌ راستی ئه‌ده‌بی كوردی پێش ده‌خا.

هێمن شاعیریکی ریئالیسته، ریئالیزی ره‌خنه‌گرانه له‌ ناوه‌رۆکی شیعره‌كاني هێمن‌دا به‌ ته‌واوی به‌رچاو ده‌كه‌وێ. هێمن باره‌ هه‌ره‌گرینگ و نه‌ساسیه‌كاني ته‌بیعه‌ت و ژيان و ئاده‌میزاد به‌ چاویکی ره‌خنه‌گرانه‌ی شاعیرانه‌ باس ده‌كا و كۆمه‌ل بۆ به‌ره‌و پێش چوون هان ده‌دا. هێمن زۆر جار له‌ هیندی شیعری خۆیدا له‌ ناتورالیزم نزیک ده‌بێته‌وه، نه‌وه‌ی كه ده‌بیینی باسی ده‌كا و به‌ چاوی ره‌خنه‌ سه‌یری ته‌بیعه‌ت یان كۆمه‌ل ناکا. هه‌ر وا بزانه‌ ده‌یه‌وی تابلۆیه‌کی ته‌بیعه‌ت بکێشێ و بیخاته به‌رچاومان. به‌لام شیعری وای كه‌مه؛ وا دیاره خۆشی ناگای لێیه‌ كه له‌ ریئالیزم دوور كه‌وتوه‌ته‌وه، زوو ناتورالیزم به‌رده‌دا و ده‌گه‌رێته‌وه سه‌ر ریئالیزم كه سه‌بکی بنه‌رته‌ی ناوه‌رۆکی شیعره‌كانیه‌تی. ئه‌و ناتورالیزمه‌ به‌ تابه‌ته‌ی له‌ «به‌هاری كوردستان» و «له‌بیرم مه‌كه» و چه‌ند شیعری تر دا خۆی ده‌نوێتی.

ژن له‌ شیعری هێمن‌دا رۆژیکی زۆر گرینگی هه‌یه. جوانی ژن نیله‌هام‌ده‌ری شاعیره. سه‌رانسه‌ری دیوانی هێمن ئه‌و راستیه‌ ده‌ر ده‌خا كه وێرای ته‌بیعه‌ت و ژيان

و خەباتى گەل، ژنە كە ھېمىن بۇ شىعر گوتىن ھان دەدا. شىعرەكانى ھېمىن لە سەر ژن
نمۇنەى شىعرى بەرزى كوردىن. لە «كىۋى لادى»دا بە كچى كورد ھەلدەلى:

لاجانگت وەكوو گزنگى تاوى
ھەر بۇ خۆى جوانە، تىفتىفەى ناوى
كولمەكەت وەكوو گولائەى گەشە
بىسورمەش چاوە مەستەكەت رەشە
وەكوو فرمىسكى ناشق رووناكى
وەكوو ئاۋنگى بەيانى پاكى

ئەو تابلۆيەى كە لە «بىرم مەكە»دا لە ژنى دەكىشى، بە راستى جوان و
نايابە، ھەرۋەھا لە «پەرى شىعر» و لە «شەنگەبىرى» و زۆر شىعرى تردا ھېمىن
مامۇستايى خۆى لە ھۆنراۋەدانان بۇ ژندا دەسەلمىتى.
بەلام ژن، بۇ ھېمىن تەنيا سەرچاۋەى ئىلھام نىە. ھېمىن بۇ رزگارى ژنى كورد
خەبات دەكا. لە «يادگارى شىرن»دا دەلى:

لادە چارشىۋى رەشت با دەرکەۋى كولمى گەشت
چون لە قەرنى بىستەما زۆر غەببە ئەو رووگرتنە

ھېمىن دەيەۋى ژن بەر لە ھەموو شتىك خاۋەنى مافى ئىنسانى خۆى بى و
زۆر جار دژى زۆردارى و بىحورمەتى سەبارەت بە ژن دەنگى خۆى ھەلدىتى.
ھېمىن ژنى خۆش دەۋى، دەپەرەستى و نرخى ھەموو جوانىەكانى ئەو دەستكردە
نايابەى تەبىئەت دەزانى؛ بەلام لە لاي ھېمىن خەبات بۇ رزگارى گەل، بۇ نازادى

کۆمه لانی خه لک له ژن خۆشه ویستره. له «نامیژی ژن» دا ده لئ:

به لئ سه خته یه کجار سه خته، دووری له ژن، نامرادی
به لام له ژن خۆشه ویستر له لای من نه تۆی نازادی!

زمانی هێمن زمانی کوردی پەتی و جوانه. نه پره له وشەیی بیگانه و نه وشەیی دهستکردی تێدایه. زمانه کهی زمانی کۆمه لانی خه لکی کوردستانه. به لام هێمن که خۆی خه لکی موکریانه، تهعه سووبی به کار نه هیناوه و به زاراوهی موکریانی شاعر نالی. به تایبه تی لهم چهند ساله یی دواییدا زمانی هێمن نموونه ی به رزی زمانی نه ده بی کوردییه و بیگومان له پیکهیتانی زمانی په سندرکراو (ستاندارد) ی کوردیدا ته نسیری هه بووه.

زمانی هێمن ساده و پەتی و رهوانه، هه م نه دیب و نووسه ری کورد پیی خۆشه و هه م نه خوینده واری کورد لیی حالی ده بی:

هه زار خۆزگه م به خۆت شوانه	که به و مانگه شه وه جوانه
دانیشتووی له رژد و هه لئدیر	په نجه ده بزێوی له بلویر
له گه ل ته بیعه ت هاوده می	شادی، به که یفی، بیخه می

«به هاری کوردستان» فهره نگیکی بچووکی زمانی کوردییه، به تایبه تی بۆ نه وانەیی هه ر له شار ژیاون و له زۆر باری ژیاانی لادئ ناگادار نین، تابلۆیه کی راسته قینه به زمانیکی ده وله مەند و بی هاوتا ده خاته پیش چاو. نه و شیعره و چهند شیعری تر که باسی ته بیعه ت و ژیاانی لادئ ده کهن، بۆ شارستانی نه وه نده وشەیی نه بیستر او یان تێدایه که زۆر جار خوینەر سه ری سوور ده مینی و ناچار

دهلۍ زمانى كوردى چوند دوهلهمونده و به داخوه خزمه تى نه كراوه. له ديوانى هيمن دا شيعرى وهك «به هارى كوردستان» به راستى فرههنگيكي دوهلهموندى زمانى كوردببیه. شيعرى هيمن له ته شبیهى جوان ناختراره:

خوشه ويستی گوشه كهى ته نيایى هر نه ژنوكه مه
بزيه رۆژ و شهو و هها گرتوومه ته نيو باوه شم

له «شهنگه بيړى» دا نه نجامى شيعره كهى نه مه يه:

زۆرى نه ماوه بيته بهر، نه مامى ههول و خهباتم
له داگير كهر پاك بيته وه خاكى پيروزى ولا تم
چهك داده نيتم، گوشه كهى جار انم هه لده گرمه وه
تو هه بيړى به، من هه شوان، فريشته ي تاسه و ناواتم

هيندى شيعرى هيمن گه يشته ته پله ي هه ره به رزى نه ده بى كوردى كه به كيك
له وان ه «كاروانى خهبات» ه. پروانه چون باسى شه هيد بوونى رووناك بيړيكي
خهبات كهر ده كا:

هه چوار ته نشتى گيرابوو	له سهنگه ريكد ا به ته نى
نهو لاره ي به ليئى دابوو	هه تا مردن چهك دانه نى
رووناك بيړيكي تا نه مپرو	ده چوو به ره و ناسوگى روون
هيشتا هيوای به بوليل بوو	بۆ له گه مارو درياز بوون

به راستی نهوی هیمن له سهر گوزان دهیلې له سهر خویشی راسته: «تاکي له جوانی پهره ستیدا که مه و وشه له ده ستیدا وهک میوه، دلته ره و خوش خهیا له و ناسک بینه، به هونه ره و شاره زا و وشه ره نگینه».

هیوام نهویه که: هیمن سالانی درېژ له ناو گهلی کوردا، له ریزی خهباتکه رانی ریگی نازادی گهلی کوردا، تیکوشانی خوئی له پیناوی رزگاری گهله که مان، له پیناوی پیش خستنی زمان و نه ده بی کوردی، هر درېزه پی بدا. دلنیام که له دواړوژدا هیمن زور جار پهری شیعر دیتیتسه ژوانی خوئی و دیوانیکي ترمان پیشکه ش ده کا که شیعر کوردی جوانی تیدا بی:

شیعریک وهک سرته ی دلداران

شیعریک وهک خوناوهی باران

گهر متر له باوه شی ژن

شیعریک وهکوو ده ریای بی بن

شیعریک دهنگی نازادی بی

شیعریک سروودی شادی بی

به هیوای نهو روژه

له بیرت نه چیت نه م کتیپه ت له
مالپه ری
هه وارگه ی کتیب داگر تووه

له کویوه بو کوی؟

من بو خۆم وام، رهنگه زۆر کهسیش وا بی که شیعری شاعیریک یا نووسراوهی نووسه ریک ده خوینمه وه - چ زیندوو چ مردوو - پیم خۆشه خۆشی بناسم. بزاسم کییه؟ خه لکی کام ولاته؟ کاری چیه؟ چۆن ده ژوی و نه گهر مردووه چۆن مردووه؟ له کوی نیژراوه؟

بۆیه بریارمدا سه رگورشتهی خۆم له سه ره تای نه وه به شهی دیوانه که مدا بنوسم. به کیم گووتبا نه وه سه رگورشته بنوسی! کی من له خۆم باشتر ده ناسی؟ پیوه بووم زۆر درژی بنوسم. ته ماشام کرد ده بیته چیرۆکیکی درژ و شیرین و پر کاره سات. چ چیرۆکیک له به سه ره تای نینسانیک له واقع نزیکتره؟ نه ویش به سه ره تای نینسانیک نزیکهی په نجا سالی له ساله کانی چهرخی بیستم، نه وه چهرخه سهیر و سه مه ره یه، نه وه چهرخه پر کیشه و شهر و شووره، نه وه چهرخه پر له کاره سات و په لاماره، نه وه چهرخه پر له شوړش و نال و گۆره؛ به تایبه تی نه گهر نه و نینسانه کورد بی. کوردیکی بیبهش و چاره رهش بی و تا راده یه که له خه باتی رزگاربخوازی نه ته وه زۆر لیکراوه کهیدا به شدار بووی. به لام به داخه وه

بۆم نهكرا؛ بهشى زۆرى لهبهر تهوهزهلى خۆم: با بمىنى بۆ هەلىكى تر نهگەر مام
وازی لی تاهینم.

خوینەری خۆشهویست! پیت و نهبی لیغەم لهسەر هەتیوان هەلداوه تهوه و له
بنی کوله کهم داوه و هەرچی هەیه نووسیومه. نا، هەروا کورته
سەرگورشته کهمت بۆ ده گێر مهوه.

شاعیری هیچ قازانجی بۆ من نهبووی نهو قازانجی هەبووه که نهو ناوه دوور
و درێژە «سەید محەممەد ئەمینى شێخەلئىسلامى موکرى» له کۆل
کردوومه تهوه.

باوکم ناوی سەید حەسەنى شێخەلئىسلامى موکرى بوو. له تۆرەى مەلا
جامى چۆرى بوو که سێسەد ساڵ لهوه پێش هاتۆته سابلاخ و بنەمالێکی گەرەى
لهو مەلەبەندە پێک هێناوه. دایکم ناوی زینەب و کچى شێخى بورهان بوو که
ئێستا بنەمالەیهکی گەرەى موکریانن.

بههاری سالی ۱۳۰۰ى هەتاوی (۱۹۲۱ى زاینی) به شەوی جێژنی بهراتی
له گوندی لاچین نزیکى سابلاخ له دایک بوم. مێژوکم له مەمکی دایکم نه کردووه
و فرچکم به شیرى دایەن گرتووه.

دایکم زۆر جار به چاویدا ده دامهوه و دهیگوت: «تۆ پێوه دەم رهش بووی؛
هەر تۆم وهزگ کهوت لهشى ساغم به خۆمهوه نه دی؛ نه خۆشیم پێوه نووسا،
کوێره وهری و پهژاره رووی تى کردم. له سەر مانگ و رۆژی خۆم بووم که ناچار
بووین برهوین و بچینه لادی. که بهر بوویهوه، نه من تلپاتی تهرم له مەمکیدا
بوو، نه باوکت سپیالێکی له مائیدا مابوو. لهشکری شکاک ئێمهشی وهک هەموو
خەلکی سابلاخ ساف له ساف تالان کرد و گەسکی لهو ناومالەدا که سێسەد ساڵ

بوو دەسەر يەك نرابوو و بە میرات بۆ باوكت بە جیما بوو.»

منیش جار - جار بە پێتکە نینەو دە مگوت: دایە گیان سووچی من چیه؟
دایە نە کەم ناوی یاسە مەن و خەلکی نازەربایجان بوو. لە لە کەم کە ناوی
عیززەت بوو خەلکی تورکیا بوو. ئەو دووانە لە بەر هە ژاری و نەداری خۆیان
پەریوەی کوردستان ببوون و لە گوندە کە ی نێمە گیرسا بوونەو و لە سەر و بەندی
لە دایک بوونی مندا مندال ئیکیان ببوو. مندالە کە ی ئەوان لە من بە ختە و ەرتەر بوو،
نە ژیا بوو و تووشی کوێرە و ەری دنیا نە هاتبوو؛ عەمری درێژی بۆ من بە جی
هێشتبوو و پارووی دایک و بابیشی لە روونی هاویشتوو.

ئەو ژن و پیاو هە ژار و ناواری بە دل و گیان منیان بە ختو دە کرد و زۆریان
خۆش دە و یستەم. منیش تۆگری ئەوان ببووم وەک دایک و بابی خۆم خۆش دە و یستەن.
لە بیرمە زمانی ئەوانم وەک بلبیل دە زانی، جا نازانم تورکیم دە زانی یا
نازەری؟ رەنگ بی نازەری بووی، چونکە مندال زمانی دایکی باشتر فێر دە بی.
مردنی عیززەت و تۆرانی یاسە مەنم باش و ەبیر دی. ئەم رووداوە یە کەم
زەبری توند بوو کە وە هەستی ناسکی مندالانە ی من کەوت و یە کێکە لە
بیرە و ەریە هە رە تالە کانی ژیانم. لە راستیدا من دوو جار هە تیبو بووم و دوو جارم
دایک و باب مردوون: جارێک بە ساوایی و جارێک بە پیری.

بابم هەم دە و لێ مە ند بوو، هەم بە دل و دە س یلاو؛ چاکێ بە ختو دە کردین.
پێنج خوشک و دوو برا بووین، کاکم و خوشکێکم لە من گە و ەرتەر بوون. بە
مندالی زۆر تیر و تەسەل و کۆک و پۆشتە بووم. بە لām کۆیلە و دیل بووم، کۆیلە ی
ناو قە فەزی زێر، کۆیلە ی ری و شوینی کۆن. ری و شوینی بنە ماله کە مان
نیجازه ی نە دە دا من لە گە ل هاتە مە نە کانم گالته و گە پ بە کم. چونکە من کورە

دهولته مهند بووم و نهوان کوپه ههزار. من کوپي شیتخه لئیسلامی به ناویانگ بووم، نهوان کوپي لادینی یه کی بی تاو و نیشان: من به رویشته نه تلهس بووم و نهوان که په کرمانج؛ من کۆک و پۆشته بووم و نهوان رووت و ره جان.

شاخ..! گه وره کانسم تینه ده گه یشتن من چهند په ریشتان و که له لام؛ نهوان نه یانده زانی بهو کرده وهی خویان چۆن ههستی من بریندار ده کهن، برینیک که ده بیته گریمانه ی روچی و تا مردن ساپیژو نابی.

نیستاش که وه بیرم دیته وه کزدم له جهرگی دی و خه میکی گران دامده گری؛ که من له هه موو خۆشی سه رده می مندالی بیبهش بووم. له پیتش چاوی من منداله کانی گونده که مان - نهو رهش و رووتانه ی هاوشانی من نه بوون! - به نازادی و بی باکی گالتنه و گه مه یان ده کرد، له خاک و خۆل ده گه وزین، له سه ربانان هه لده به زین، له قور و چلپاودا غار غار تینیان ده کرد، له سه ر ته پۆلک و کۆپه یین ملانه یان ده گرت، له سه ر سه هۆل خلیسکیان ده کرد، له سه ر لۆده کا بازیا زینیان ده کرد، به گۆ یه کدا ده چوون، پیک هه لده پڕژان، ناشت ده بوونه وه، ناوړۆچ که بیان ده کرده وه و خانووچ که بیان دروست ده کرد، هیلانه چۆله که بیان ده رده هینا، ته پکه یان ده ناوه، هه لوو کین، توپین، هه مزه ل، هه نگله شه له، دایه مه مده به گورگی، هه لئوای به شه پان، قهره قهری و ده یان جۆره گالتنه ی دیکه یان ده کرد. به لآم من بهو تاوانه ی که نه جیب زاده بووم ده بوو وه ک گه وره گه وران له دیوه خان له سه ر چۆک دابنیشم و مته قم له بهر نه یه ته ده ر! بۆ به دبه ختی له مالی ئیمه دا نیرینه ی له من بچوو کتر نه بوو. ده بوو له بهر هه موویان یه ک پی هه ستم و تا ئیزنم نه دن له بهر ده ستیان راوه ستم و دانه نیشم؛ له دوا ی هه مووان نان و چام بۆ دابنین. چهندم پی خۆش بوو نه که وای مه خمه ر و تاقه و قوتنی و خزه له م

له بهر دا با، نه پانتوتلی نالمانی زهر دم له پيدا با، نه کالهی شه مامه بهندی ناوريشم چنم له پيدا با و نه شده دی سهوزم له سر با و نه پشتینی په شمينه ی کهسکم له پشتدا با، بهلام وهک منداله رووته لانه کان نازاد بام.

نه لاین ماشه لالا کوره که لهو ته مه نه شدا نازاد یخواز بووه و ههستی به جیاوازی چینایه تی کردووه و رقی لیلی بووه؛ نه خیر نه وه لالا، نه نازاد یخواز بووم و نه تیره ماش، وازم له گه مه و یاری بوو و براوه.

ته نیا بیره وه ریبه کی خۆشم له زه مانې مندالیم هیه، نه ویش نه وه یه شه وانه ده چوومه وه ژوروی و سهرم وه سهر رانی دایه مرۆت ده کرد و نه ویش حیکایه تی بۆ ده کردم، تا خو ده بیرد مه وه. دایه مرۆت پیریژنیکی دنیا دیده ی کونسال بوو. بۆ خوی نهیده زانی ته مه نی چهنده، بهلام بی گومان زوری له سد سال هه لبارد بوو. شش پشتی بنه مالهی نیمه ی دیبوو. سهرسپی و هاوده می دایکم بوو. رۆح سووک، قسه خۆش و نوکته باز بوو، هه زاران نه قل و نه زیله ی خۆشی ده زانی و بۆی ده گپرامه وه. زور شتی به نرخ لهو فیر بووم که له ژياندا که لکم لی وه رگرتن؛ رۆحی شاد بی.

نه لفوییم له خزمهت ماموستا سه عید ناکام خویند، که نهو ده م میرمندال بوو. کاکم که ماموستای تایبه تی بۆ راگیرابوو، زور له خویندن ده ترسا و خه ریک بوو منیش بترسینی و به مه رده ی خوی به ری. بهلام ماموستا ناکام نه ک هه ر سامی له خویندن شکاندم، به لکه تیی گه یاندم خویندن خۆش و شیرینه. پیش نه وه ی نه لفوییم پی بناسینی، «بزنۆکه و مه رۆکه» ی حوسین حوزنی نه وه نده بۆ خویند بوومه وه هه موموم له بهر بوو. کتیبی نه نجومه نی نه دیبانی نه مین فه یزیمان هه بوو. شیعره گالته کانی شیخ ره زای فیر ده کردم. له بیرمه قه سیده دریزه که ی

عاريف سايبم ڪه ناوا دس پي ڏهڪا:

ناواريه پي خاڪي وهتن و سهير و سفا خوم

له سهرا بڙ خوارئ له بهر بوو، وهك تووتی ده مڃوئنده وه و له مانای نه ده گه یشتم. ڪه سامم شڪا بابم ناردميه سابلخ تا له مدهر سهي ده وله تي بخوئتم. له پيشدا زورم پيخوش بوو؛ له مدهر سهي «سه عادهت» ناو نو سيم ڪرد. به لام ڪه روڙي هه وهل چومه سر ڪلاس توقيم و وه ختابو شيت بم. من مندالتي ڪي لاديني نازدار بووم، له ڪوردي بهو لاهه هيچ زمانم نه ده زاني، له مدهر سهش ڪهس نه يده ويرا به ڪوردي قسه بڪا.

من له ژيانمدا روڙي رهش و تالم زور ديون، به لام روڙي رهشتر و تالترم لهو روڙه نه ديوه ڪه چومه مدهر سه. مامو ستا ڪم ڪه خوي ڪورد بوو و دوايهش تي گه یشتم فارسي باش نازاني، به فارسي تي راخوڙيم هيچي تينه گه یشتم. هاو ده رسه ڪانم ڪه هه موويان له من باوخوشتر بوون پيم پي ڪه نين، زور به خومدا شڪامه وه. ماوه يه ڪه به شو له بن ليفه دا له ترسي مدهر سه ده گريام و به ياني به قرخمه ره سي ده چومه وه. مندال هه موو گالته يان پنده ڪردم و پييان ده گوتم «ڪرمانج». (له مه هاباد به خه لڪي لادي ده لئين ڪرمانج و به وشه يه ڪي سووڪي ده زانن) دوايه بويان گيڙامه وه ده يانگوت به فارسي جنيومان پيداوي و حالي نه بووي. چا بوو سي چوار ڪوره پوورم لهو مدهر سه ده يانخوئند و له سهريان ده ڪردمه وه. ده نا منداله ورده ڪه له وانه بوو شيتم بڪهن. نيس تاش نازانم ڪوڙيا فارسي فير بووم و له گهل وه زه ڪه راهاتم.

مدهر سه ڪه مان خانوتي ڪي گه وه و ڪون و ڪه لاهه بوو. تاقه چاهه يه ڪي

ناوده ست هه بوو قهت وه بهر نه ده كهوت. مزگه وتلمان لى نزيك بوو، به لام نه فپراشى مه درسه ده به پيشت وه در كه وين و نه مجبوري مزگه وت ريځاي ده داين بچينه ناوده ستى مزگه وت. بوشكه يه ك ناوى چومى بژگن له بن ديوار يك داندر ابوو. ده فريكي تنه كه يان له سهر دانا بوو، نه وه هموو منداله بهو ده فره ناويان ده خوارده وه. هه ميشه له سهر چوونه ناوده ست و ناوخوار دنه وه شهر له نيو شاگرده كاندا په يدا ده بوو و «نازم» ي مه درسه - كه پياويكي زور زالم بوو - بيانوي وه گير ده كهوت كه داركاريان بكا.

ژووري درس خويند نمان ته نگ و تاريك بوو. په نجه ريكي تيدابوو كه له باتي شووشه كاغه زي لى درابوو؛ بژ نه وه ي رووناكتر بى كاغه زه كه يان به روزن چور كر دبوو. كورسيه كانى چه پره ك و شكاو بوون. ميتر و كورسى ماموستاش له هى نيمه باشتر نه بوو. ماموستا كه مان پيره پياويكي كويره مووشه ي زور تووره و تونس بوو؛ هه ميشه سى چوار شوولنى نالوبالوى لووس و ليك و نه ستووري له سهر ميتره كه داندر ابوو؛ ههر كهس ده رسي نه زانيبا يا ورته ي له بهر هاتبا ده، زور بيتره حمانه وه دره گه را سهر و گوڼلاكي. تا فيري فارسى بووم، دوو سى جارى بيزار كردم به لام له دوايدا لى نه دام. كه ماموستا چووبا ده شاگرديك كه پيان ده گوت «موبسير» له جيځاي نه وه داده نيشت: نهركى نه وه بوو ههر كهس بزوزى بكا به ماموستا بلئ. هه موومان له موبسير پتر ده ترسايين تا له ماموستا. هوى نه وه بوو ماموستا رقى له كهس نه بوو و له خورا له كهسى نه ده دا، به لام موبسير نه وه ي نه ده زانى، رقى له ههر كهس بايه - با هيچيشى نه كر دبا - شكايه تى لى ده كرد و ماموستاش بى ليپرسينه وه و پي راگه يشتن ده يكو تا.

به رنامه ي دهرسه كانيشمان تازه فكرى لى ده كه مه وه زور گران بوو. نه و سالى

وام رابوارد و له ناخری سالیڤدا يه کيڼک بووم له باشتريڼ شاگرده کانی کلاس و له نيمنيحانی ناخری سالڤا زۆر باش ده رچووم.

هاویني چوومه وه گوند: حديف مامۆستا ناکام لهوئ نه مابوو. به لام ميرزايه کمان هه بوو زۆر له مامۆستا که ي مه دره سه م خوینده و ارتر بوو. له کن نه و و بام کتيبي دووهم ته و او کرد. بهرنامه ي نه و ده مي وا بوو ده بوو هه موو کتيبه که له بهر بکه ي و من هه مووم له بهر کرد بوو.

سالي دووهم زۆر ناسووده بووم، هه ر مه شق و حيساب و ديکته مابوو له وانيشدا باش بووم. بۆيه هه ر له هه وه له وه يه کيڼک بووم له شاگرده باشه کان و پيم وا نيه له و ساله دا له سه ر ده رس له شوولتيک زياتريان لي دابم. وه زعي مه دره سه ش له پار باشت بوو، ژوره که مان له هي پار زۆر خۆشتر و رووناکتر بوو، مامۆستا کانيشمان باشت بوون. به لام يه کيان که کورد بوو و ده رسي فارسي پي ده گوته يڻ، زۆر توند و به زا کوون بوو؛ هه موو رو حمان لي تي تو قيبوو. مامۆستاي حيسابمان نازه ري بوو، فارسي نه وه نده خراب ده گوته که ني مه ي منداڻ گالته مان پي ده کرد؛ به لام حيسابي باش فير کردين. له بير مه نيوارتيک جه دوه لي زه ربي بو نووسينه وه و هه ر يه که دانه يه کي دايني و حالي کردين چۆني له بهر که ين. گوته سبه يني نيواره ليتان ده پرسمه وه و هه ر که س ره واني نه کرد بي غه له ت و شوولتي لي ده ده م. من نه و شه وي نه نووستم تا له به رم کرد. سبه يني لي تي پرسينه وه، که س نه بوو به ته واري له به ري بي و وي نه که وي. ته نانه ت من که زۆر چاکم له بهر کرد بوو شوولتيکم ناهه ريمان هه ر خوارد. خۆش نه وه بوو مامۆستاي حيسابمان بۆ خۆي لي تي نه ده داين و مامۆستا که ي ترمان نه و زه حمه ته ي له با تي نه و ده کيتشا.

چوار کلاسم له مەدرەسەى سەعادەت و پەهلەوى خویند. هاوینانیش له گوند له کن بابم تۆمار و کتیبی ئینشام دەخویند و لەبەر خەتى ئەمیر نیزامى گەرووسى و میرزا حوسینى رەشەم دەنووسیهوه. ئینشای فارسی باش فیتر بیوم و خەتم یە کجار خۆش بوو، زۆر له نیستام خۆشتر دەنووسى.

دەلێن دەعبای زیرەك بە دندووکی پتوہ دەبى. بابم که خەت و ئینشای منى دیت، گوتى: رۆلە بوویە میرزا و خویندنى مەدرەسە بەسە، بچۆ لە مەدرەسەى دینى بخوینە و جینى مەلا جامى چۆرى بگرهوه. زۆرم بى ناخۆش بوو دەست له خویندنى مەدرەسە هەلبگرم، نازانم بۆ هیچ پیم خۆش نەبوو بیمە مەلا! رقم له بەرگەکیان بوو. کهواى درێژ و تەشک و پالډیمی مەلایانەم بى جوان نەبوو. بەلام چارچ بوو؟ حوکمی حاکمە و دەردى موفاجا. «تەسریفى زەنجانى» بیان له بن هەنگل نام و هەى دى بۆ خانەقاي «شێخى بورهان» تا دەس بکەم بە رایەلە کردن و نالى بابا گوتن. جا پاش ماوهیەك کهواى ناودامین لەبەر بکەم و سیواک له لاسەر بچەقیتم و شالى گەرگەرى لەسەر بیهستم و جینگای «مەلا جامى چۆرى» بگرهوه و وهجاغى بنەمالەکه مان کویر نەکه مەوه.

چوار سال له خانەقا خویندم یا باش نەوهیه بلیم نەمخویند، بەلام تۆلەى کۆیلەتى ساوايه تيم نەستاندەوه. له گەل گەلى خالۆزاکانم که وەك بەرانى «سولتان مەحمود» بەرەللا و تەرخان بوون و له هیچ جینگایەك دەنگ نەدەدران و کەس بەرپەرچى نەدەدانەوه، گەلیکم بەدفعەرى و بزۆزى و دەس بزۆزى کرد.

نەوه شێخ، نەویش نەوه شێخى چل سال له وەى پېش، نەگەر کەس دەستى وەبەر نەبەنى و بەرپەرچى نەداتەوه لەسەر و بەندى بلووغدا چ دەمىنى نەیکا؟ نەو چوار سالە خۆشترين سالەکانى ژيانى منن. زۆر خۆشمان رادەبوارد. دەستەیه کى ۸-۹ کەسى هاوتەمەن بووین، هەموو خالۆزا و پوورزا بووین. هەر هەژارمان بېگانە

له گهڙ ٻوو که له خؤمان هه لئه ده بوارد. نه ویش بؤ خؤی زؤر قسه خوش و خوین
شیرین بوو و باوکیشی پیاوکیکی زؤر ماقوول و له خانه قا زؤر خؤشه ویست بوو.
شاعیریکی فارس ده لئی:

مرد خردمند هنرپیشه را عمر دو بایست در این روزگار
تا به یکی تجربه آموختن با دگری تجربه بستن بکار

(بؤ پیاوی خاوهن هونهر و زانا دوو جار ژبان پتویسته، تا له به کیاندا
ته جربه به وسهر یهک بنی و له وی تریاندا ته جربه به کی له کار بیئی.)
دهستی شکاو و رانی وردم، نه وی نیستای ده زانم نه گهر نه ودهم ده مزانی کار
له جیگایه کی دیکه بوو و منیش شتیکی تر بووم. به راستی خانه قا زانستگایه کی
گه وره بوو و ده متوانی زؤر شت فیتر بم.

خانه قای نهو سهرده مه زؤر ناوه دان بوو؛ خه لک ده هات و ده پویی و کهس
ههقی به سهر که سه وه نه بوو؛ فه رق و جیاوازی زؤر کهم بوو. جاریکی دیکه شم
گوتوه و دووپاته ی ده که مه وه ده تگوت که شتی نووچه. له هه موو تۆو و تۆره و
ره گه زتیکی لی بوو، په نای بیکه سان و لیقه و ماوان و ناواران بوو. پیاوچاک،
خؤپاریز، دیندار، موسلمان، مه لا، سهد، زانا، خوینده وار، چه ته، دز، پیاوکوژ،
نه زان، شیئت، بیکاره، په ک که و ته، کویر، شهل، ته نانهت بی دینیش له بن
میچی کدا کؤ بیوونه وه و پیکه وه ده ژبان و هه موو یهک جیره نانیان و ره ده گرت.
نه فغانی، فارس، تورک، نازه ری و ته نانهت هیندیشی لی بوون. کوردی هه موو
ناوچه کانی کوردستانی لی هه بوون که به شیوه ی جؤر به جؤر قسه یان ده کرد و هی
وا هه بوون به زه حمهت تیک ده گه یشتن. پیاوی گه وره و زانا به ناویان گه کانی نهو

سهرده می موکریان وه ک مامزستا فهوزی، سهیفی قازی، پښشهوا قازی
 محهممهده، حاجی مهلا محهممهدهی شهره فکهندی، عهلی خانی نه میری به
 تاییه تی ناغا خویندهوار و زاناکانی فیزوللابه گی هاتوچوی خانه قایان ده کرد و
 به مانگ و دوو مانگ لهویندهری ده مانه وه. مه لای گه و ره گه و ره ی لی بوون و
 ده رسیان ده گوته وه. پر بوو له سوخته و موسته عیدی باش. که سیک و بستبای
 بخوینی و شت فیتر بی، جیگای خویندن و شت فیتر بوون بوو. به لام من له کیسم
 چوو و ره فاقه تی خالوزاکانم و فیزوهه وای نه وه شیخی نه یه تیشته له وه له که لکی
 پیویست وه رگرم. بیجگه له وه له ماوه ی نه و چوار ساله دا دوو جار خراب نه خویش
 که وتم و له خویندن بووم. جاریک که وتوویم گرت و له مردن گه راصه وه. تنانته
 ده یانگوت ناومان بو گهرم کردووی و کفنمان بو بریوی. جاریک تر کوانیکی
 گه و ره له لامل هات و شش مانگ له بهری که وتم و پاشان عه مه لیان کرد و
 ماوه ی کی دوور و دریز بناو بویر بووم. نه و کوانه به جاریک هیتر و برستی لی بریم
 و هه رگیز وه خوم لی نه هاته وه. من به مندالی قه له و پته و به هیتر و
 هه ره که ت بووم. که مندالی هاوته مه نی خوم به زوره وانی ده روستم ده هاتن.
 به لام که نه و کوانم لی هات نیتر هیتر و توانام له که ماهیه سی دا.

نه و ده می له سابلخ ده مخویند هه ژارم ده ناسی، هاتوچوی دوو کانی بابی
 هه ژارم ده کرد. مه لایه کی پیری زور قسه خویش بوو. که چوومه خانه قا، یه کرمان
 گرتوه و بووینه دوست. جاروبار خومان له گالته و گپ ده دزیه وه و شیعرمان
 ده خویندنه وه. هه مو شوینه واره کانی سه عدی و حافظ و مه وله وی و که لیم و سایب
 و شاعیره به رزه کانی فارسمان پیکه وه ده خویندنه وه و هه رتیگیراویسه کی
 هه شمنا، ره هاگردنی هاسان بوو. خانه قا نه دیبی زور گه و ره ی لی بوون، لیمان
 ده پرسینه وه. مه لا قادریکی پیری له رزی ده نگ نووساوی لی بوو، هه ر به حال

مابوو. نه گهر بلټم ټهو مه لايه ناساری سه عدی له خودی سه عدی باشت د ه زانی، پټم وایه موباله غم نه کړدووه. که یفی به وه ده هات شیعر ټکی سه عدی لی پرسیه وه، جا به و دهنگه نووساو و له رزه سه عاتیک بۆت شی بکاته وه. خو شیخ محه ممدی خالم چ نه دیټیک بوو؟! من ناتوانم تاریفی بکم. ټهو ده می شه ره شقی ژیان وای لی نه کړدبووم ناوی خو شم له بیر بچټه وه. هر شیعر ټکم خوټن دباوه ده سته جی ده هاته به رم. هزاران شیعی فارسیم له بهر بوو. شیعی کوردیشمان هر چی وده گیر که وتبا له گهل هزار ده مانووسیوه و له بهرمان ده کړد. له ناخریدا من و هزار به ته وای له تا قمی کوره شیخه کان جوئ بووینه وه و شو و رۆژ خهریکی شیعر خوټن دنه وه بووین. چند چیرۆکی گه وره و چوکی وه که نه سکه نده رنامه و نه میر نه رسلان و شیرویه و حوسینی کوردمان پیدا کړدن و خوټن دماننه وه. شوی سی شه ممو و جومعی وا هه بوو هه موو فه قټیکانی خانقا ده که وتنه لایه که و من و هزاریش له لایه که و شیعر ټنمان ده کړد. پروا بکه ن بۆرمان ده دان.

ټهو هه موو شیعر خوټن دنه وه و ره فاقه تی هزار و هاتوچوئ مدلیسی نوده بای خانقا زهوقی نه ده بی له مندا به وجود هیئا و ته نانه ت شیعی فارسیشم ده گوت. به لام ته نیا له رووم هه لده هات بۆ هزاریان بخوټنمه وه. ټهو خودا گرتو هه له باتی نه وه ی بوم چاک بکا و هانم بدا گالته ی پیده کړدم. له بیرمه جاریکی شیعی شاعری ټکی فارسم دزیوو و له ناو شیعی خزم ناخنیوو، بوم خوټن دنه وه. گوتی وه لالا نه وانی خۆت زور خرابن، به لام هینه که ی نیسویه مین زور باشه. زور به خۆمدا شکامه وه و ده ستم له و کاره ناروایه هه لگرت. خهریک بوم شتیک به شتیک بکم که بابم تیگه یشت ټهو ماوه عومره به زایه چووه و له خانقا نه مخوټن دوه، رایگوټرتم بۆ کوليجه. ټهویش

ملڪي خالم بوو و ماموستا «فهوڙي» لهوڙ مهلايه تي ده ڪرد.

دهي بلڙي من ده ڪردى «فهوڙي» م. نهو هه ليوه شاندمهوه و تيڪي هه لشيلا م
 و سر له نوڙ دروستي ڪردمهوه. نهو ده رڪي زانين و فيريووني بو ڪردمهوه.
 ريگاي ژياني پي نيشان دام. بي گومان نه گهر نه چوبامه خرمهت فهوڙي و له کن
 نهو ماموستايه م نه خوڻدبا رييازي ژيانم نهو رييازه نه ده بوو كه گرم و پييدا
 روڻشم و نيتستاش بهرم نه داوه. نهو تي گهياندم من روڙهه ڪوردم و ڪورديش
 نه ته وهه ڪي بي بهش و چاره ردهش و زورلي ڪراوه و ده بي روڙهه ڪاني له پيناوي
 رزگار ڪرديدا فيدا ڪاري بڪن و له خوڻوردووي نيشان بدن. نهو فيري ڪردم
 زهوقى نه ده بيم چون تيفتيفه بدهم و مشهت و مالى بڪم. نهو فيري ڪردم چون
 بنووسم و چون شيعر بلڙي. نهو فيري ڪردم ولا ته ڪم خوش بوڙي و پي هه بلڙي.
 نهو حالتي ڪردم ڪوردي زمانه
 - - - - -
 ده وهه مننده و ده ڪري
 نه ده بيڪي گهوره و دنيا په سندي ه
 - - - - -
 ڪوردي»، «سالم»، «مهوله وي»، «حريق»، «مه حوى»، «نه ده ب» و
 «وه فابي» پي ناساندم و شيعره ڪاني نه واني بو شي ڪردمهوه. نهو فيري روڙنامه
 خوڻدنه وه و روڙمان خوڻدنه وهى ڪردم. نهو ديواني شاعيره شوڙشگيره ڪاني
 فارسي بو پهيدا ڪردم و هاني دام بيانه خوڻدنه وه و شتيان لي فير بم. به لام
 سوڻدي دام قهت به فارسي شيعر نه لڙيم و هه تا بوم ده ڪري به ڪوردي بنووسم.
 سال و نيويڪ له خرمهت نهو خوڻدم. به يانان له گهل گزينگ ده ڪهوت،
 ده چوومه مالى ماموستا و زور روڙي وا هه بوو، تا بانگي نيهو روڙي ده دا و
 ماموستا هه لدهستا بو نوڙ، ده رسم ده خوڻد و هيچمان ماندو نه ده بووين. ڪم
 وا بوو له سر ڪتيب ده رسم پي بلڙي، ڏور و گه وهه ري نايابي له ده ري اي قوول و
 بي بي زانستي خوي ده ردينان و له ڪوشى مني هه ژاري چاو له ده ستي ده ڪردن.

بهراستی ماموستا و شاگرد نه‌بووین؟ پیر و مورید بووین. من تا راده‌ی
په‌رستن نه‌وم خۆش ده‌ویست و شه‌ویش منی به‌ کورپی خۆی ده‌زانی. ناره‌زوم
ده‌کرد جومعه و سه‌شه‌مۆمان نه‌بایه. نه‌و له‌ پی‌گه‌یاندم‌دا به‌په‌له‌ بوو، منیش
تامی تیگه‌یشتنم کردبوو و قه‌ت له‌ خۆیندن و خۆیندنه‌وه و گوی‌ژاگرتن له
ماموستا وه‌رزه‌ نه‌ده‌بووم.

پاش نیوه‌رۆیانیش له‌باتی ماموستا ده‌رسم به‌ کچ و کوره‌گچکه‌کانی خالم
ده‌گوت. نه‌ویش دوو قازانجی هه‌بوو؛ هه‌م زانیاری خۆم به‌ره‌و ژوور ده‌چوو و هه‌م
زه‌حمه‌تی ماموستام که‌م ده‌کرده‌وه.

فه‌وزی به‌بروای من یه‌کیکه‌ له‌ گوره‌پیاوانی میژووی کوردستان، که‌ داخه‌که‌م
شوینه‌واره‌کانی فه‌وتان و خۆشی له‌ بیر چۆته‌وه. نه‌و لاوه‌ کوردانه‌ی له‌ سه‌رده‌می
پاتشایه‌تی ره‌زاخانی په‌هله‌ویدا - که‌ به‌ ته‌قلیدی ناتاتورک خه‌ریک بوو گه‌لی کورد
له‌ کوردستانی شیراندا بتوینیتته‌وه و یه‌کیک له‌و سه‌ی کوچکه‌ ناوهره‌ بوو که‌ په‌یمانی
سه‌عدابادی پیکه‌ینابوو - نازایانه‌ کوردایه‌تیان ده‌کرد، یا راسته‌وخۆ شاگردی
فه‌وزی بوون، یا شاگردی شاگرده‌کانی نه‌و. به‌ تایبه‌تی پیشه‌وا قازی محه‌مه‌دی
شه‌هید، شانازی به‌وه‌وه‌ ده‌کرد که‌ شاگردی فه‌وزی بووه.

مه‌لا نه‌حمه‌دی فه‌وزی یا مه‌لای سولیمانی کی‌ بوو؟ چکاره‌ بوو؟ بۆ
په‌ریوه‌ی مه‌لبندی نیچه‌ ببوو؟ نازانم. من نه‌و ده‌می نه‌وه‌نده‌م مه‌به‌ست نه‌بوو
نه‌وانه‌ بزاتم. له‌ رووشم هه‌لنده‌هات لیبی بیرسم، بۆ خۆشی هه‌یچ باسی خۆی بۆ
نه‌کردووم. نه‌وه‌نده‌ ده‌زانم ده‌یانگوت خه‌لکی شاری سولیمانییه‌ و له‌ کوردستانی
عیراقه‌وه‌ له‌گه‌ڵ شیخه‌لنیسلامی گه‌وره‌دا که‌ له‌ پیش بابندا شیخه‌لنیسلامی
موکریان بووه‌ و هه‌ر له‌ بنه‌ماله‌ی مه‌لا جامی بووه‌، هاتۆته‌ موکریان. پاش

مردنی شیخه لنیسلام ژنه کهای نهوی ماره کردبۆوه و کچیکی لی هه بوو که به جوانه مهرگی مرد. ژنیکی دیکهشی هینا و کچیکی تریشی لهوی بوو. وا بزنام ماوه و میردی کردووه. بۆ خۆی له سالی ۱۳۲۲ (۱۹۴۳) دا له گوندی حاجی کهند مرد و له خانه قای شیخی بورهان نیژراوه. کتیب و نووسینه کانی وه گیر زاواکهای کهوتن که هیوادارم نه فو تابن. وه ک بیستومه پاش مردنی ۱۴۰ تمهن دراو و دوو ماینی میرات لی به جی ماوه.

فهوزی زانایه کی گهوره، نه دیبیککی کهم وینه، کوردیککی پاک و بی پاک بوو. به لام شاعیریککی باش نه بوو. بیریککی تیژ و وردی هه بوو، نه ماما ته به کهی نه وه نده رهوان نه بوو بتوانی بیخاته ناو چوارچیتوهی شیعیری عهرووزیه وه. نهو دهه میس شیعیری سپی نه بیووه باو. جارویار شیعیری خۆی بۆ ده خویندمه وه؛ به لام هیچ به دلّم نه بوون. جارنکی قه سیده یه کی درتیژی فارسی بۆ خویندمه وه و نه شی گوت هی خۆمه. به لام من زانیم شیعیری خۆیه تی. بیده نگ بووم تا ته واو بوو، گوتی: پیّت چۆن بوو؟ گوتم: باش نه بوو. وا دیار بوو خۆشی زۆری خۆش نه ده ویست. پینکه نی و گوتی: هی خۆمه. به لام بۆ کهس وه ک تۆ بیر و برپوای خۆی ده رنابری و بۆ ههر کهسم خویندۆته وه گوتوویانه زۆر باشه؟ گوتم: قوریان له سایه تیۆه من وام لیتهاتوه شیعیری باش و خراپ لیک بکه مه وه. نهو جار قاقا پینکه نی و گوتی دیاره نه ک ههر باش نین، به لکه خرابیشن و کاغه زه کهی وردورد کرد.

درۆ نه بی له خۆیم نه بیستوهه، به لام بیستومه زۆر دوستی «عاریف سایب» بووه. نه وه شم بیستوهه چهند جار «مه حمود جهودهت» هاتۆته موکریان و له مالی نهو دا خۆی شاردۆته وه و له گه ل خه لک ته ماسی سیاسی گرتوهه؛ ته نانهت بیستومه «کۆمه لهی ژینه وه» شیان دروست کردووه. به لام ههر گوتیه و زۆر جینگای متمانه نیه. مامۆستا غه زه لیککی حافزی ته خمیس کردبوو که له ناو

شيعره کانيډا په سندنم کړدبوو. نه وه ش به نديک لهو ته خميسه يه که به بروای من
وه ستايانايه:

گهې شوی ز اميران پادشه محسوب
گهې وزير و به درگاه پادشه محبوب
گهې شوی به سر دار ناگهان مصلوب
به چشم عقل در اين رهگذار پر آشوب
جهان و کار جهان بی ثبات و بی محل است

بېنجه له فهوزی من له کوليجه مامؤستايه کی دیکه شم هه بوو که زؤری لی
فیر بووم. «سه يد عهولای سهد مينه» پياوړکی يه کجار دزیو و ناشیرین و زؤر
ناقولا و ناله بار و زؤر شپړیو و نالؤز بوو. نه خوینده وار بوو، به لام زؤر زانا و
تیگه یشتوو بوو. رهنگه بلین نه خوینده وار و زانا وه کؤله و شاخداره و چؤن
شتی وا ده بی؟ به لی نهو پیاوه نه یخویندبوو، ته نانهت هرفیکیشی نه ده ناسی.
به لام له نه ده بی فارسی و کوردیدا ده ستیکی بالای هه بوو. هرچی جاریکی گوی
لی بووبا ده هاته بهری و قهتی له بیر نه ده چؤوه. به شی زؤری شانامی فیردهوسی،
خه مسهی نیزامی، مه سنه وی، غه زه لیاتی سه عدی و به تایه تی سه رتاسه ری
دیوانی حافزی له بهر بوو. خو باسی شیعری شاعیره کانی کورد هه ر ناکم. کام
شیعری هه ره گرانت لی پرسیباوه وردترین مه عنای لیده داوه. له بیر مه جاریک
کؤنه مه لایه که نهو شیعره فارسیه ی لی پر سیمه وه:

آنچه بر من میروند گر بر شتر رفتی ز غم
میزدندی کافران در جنت السماؤ قدم

من نيسټاش و نهو ددهميش نهو جوړه شيعرانهم پى خوش نه بوون و نين،
 نه مزاني و مهلا گالتهى پى کردم. له خاله عه ولام پرسيه وه گوتى هدى له منت
 نه کهوى، نهوه نيشاره بهو نايه تهيه کافر هه ننگين ده چنه به هه شت که وشتر له
 کونى دهرزيه وه بچى. يانى نهوى له شاعير قومواوه نه گهر له وشتر قومابا وا
 باريک ده بوو له کونى دهرزيه وه ده چوو و کافريش به به هه شت وهر ده بوون.
 بو خوشى شيعرى ده گوت و به خوئينده وارتيک دهينووسينه وه. شيعردکانى وه ک
 شيعرى شاعيره کانى پيشوومان پر بوون له ورده کارى شاعيرانه و وشهى بيگانگه.
 به لام له گورانى گوتندا به ندى وای ده گوتن سهر به سهر گوههريان ديتنا. وشهى
 ساکارى کوردى و قافيهى جوان و مانای ورديان هه بوو. نهو دوو شيعرهى نهوم له
 بير ماون:

جهفا و وهفا، راستى و درؤ
 بوونه کرده وهى نه من و نه تو
 جهفا پيشهى تو، وهفا پيشهى من
 نه من رهپ و راست، نه تو درؤزن

سهلت و رهبن بوو، له ديوه خانى خالم ده ژيا. به ته واوى مه عنای کهليمه
 هونرمه مند بوو. گوټى نه ده دا سهر به رگ و دم و چاوى، زؤر به رزه فر بوو، چاوى
 له بهرات و خه لات و شاباش و ديارى نه بوو. دهنگى خوش بوو، بو خوى و دللى
 خوى گورانى ده گوت. بو خوى وازى لى نه با، شاش له بهرى پاراباوه متقه لى
 نه ده هات. چاک له گهل من ريک که وتبوو. شهوانه پيکه وه له ديوه خان ده ماينه وه.
 من کتيبم بو ده خوئينده وه و نهو به يتى بو ده گوتسم. من لهو به يتانه وه فيتى

وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی بووم. نه‌گه‌ر مامۆستا فه‌وزی شاعیره به‌رزه‌کانی کوردی پی‌ ناساندم و نه‌ده‌بی فارسی فیتر کردم، سه‌ید عه‌ولاش فولکلۆری نه‌ده‌بی کۆنی نه‌توه‌که‌می پی‌ ناساندم و فیتری وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی کردم. هاو‌نشینی سه‌ید عه‌ولا ته‌نسیریکی قوولتی له‌ ژبانی نه‌ده‌بی مندا هه‌بوو و نیستاش هه‌یه‌تی. نه‌و پیاوه نه‌خوینده‌واره یه‌کیکه له‌ مامۆستا هه‌ره‌گه‌وره و به‌نرخه‌کانی من.

با نه‌وه‌ش بلیم من له‌ کوليجه بۆ یه‌که‌م جار و ناخر جار ناشق بووم، عیشقیکی پرسۆز و کول و نه‌فلاتوونی، عیشقیکی پاک و خاوین و ناسمانی، عیشقیکی ساکار و مندالانه و دوور له‌ هه‌وه‌س و هه‌وا. به‌لام نه‌و عیشقه زۆری نه‌خایاند، زۆری ده‌وام نه‌کرد. نه‌و گر و کفه زوو دامرکا و خۆله‌میشی فه‌رامۆشی دایپۆشی. گراویه‌که‌م گالته‌ی به‌ هه‌ستی پاکی من کرد. نه‌و له‌ من به‌ نه‌زمونتر بوو، نه‌و هه‌وه‌سباز بوو، نه‌ عاشق؛ به‌لام هه‌رچی بوو نه‌و گر و کفه‌ش ته‌نسیری له‌سه‌ر قه‌ریه‌ی شاعیرانه‌ی من بوو.

سالی ۱۳۱۷ که لاویکی ۱۷ ساله بووم، مامۆستاکه‌م له‌ کوليجه رویشت و منیش ده‌ستم له‌ خویندن هه‌لگرت و چوومه‌وه مالتی و ده‌ستم کرد به‌ کار و کاسبی. نیستا مالمان له‌ گوندی شیلان‌ناوی بوو، بابم سامانه‌که‌ی جارانی نه‌مابوو. به‌لام هه‌مه‌ته‌که‌ی هه‌ر مابوو. برا و نامۆزاکانی لی جوی بی‌بونه‌وه و هه‌ر گوندیکی بۆ مابۆوه. چاک خه‌ریکی کاسبی بووم و زوو فیتری کاری کشت و کال کرام، به‌ روژ کارم ده‌کرد و به‌ شه‌و موتالا. هه‌رچه‌ند کتیب و روژنامه‌م کړیبا بابم ده‌ستی وه‌به‌ر ده‌ستی نه‌ده‌هینام. زۆر شه‌وی وابوو تا به‌ری به‌یان نه‌ده‌نوستم و ته‌ماشام ده‌کرد. پروام پی‌ بکه‌ن ژوانی له‌گه‌ل کیرانم له‌به‌ر خویندنه‌وه‌ی کتیب له‌ بیر چۆته‌وه و لیم تۆراون و گله‌بیان لی کردووم. نه‌و روژه‌ی پیاوسان له‌ شار

دهاتوه و کتیب و روژنامه‌ی بو دینام نیویکی ریځای به‌پیره‌وه ده‌چوم.
چاپه‌مهنی نه‌و سهرده‌می نیران پیشکه‌وتوو نه‌بوو. چهند گڼواری وینسه‌دار و
جوان درده‌چوون، که له لایمن سفاره‌تی نلمانی نازیه‌وه یارمه‌تی ددران و به
قازانجی نازیسیمیان دهنووسی. کتیبی سیاسی نه‌و ده‌می هم‌مو له‌بارهی هیتلر
و موسولینیدا بوون. روژنامه‌کانیش ته‌بلیغاتیان بو نلمان ده‌کرد و به به‌ژن و
بالای په‌له‌ویان هه‌لده‌کوت. ته‌نیا روژنامه‌یه‌ک که نه‌و ده‌می شیرین بوو و تا
ژیاش همر شیرینتر بوو و نه‌حله‌ت له‌و که‌سه‌ی مرانندی «ته‌وفیق» بوو. نه‌و
روژنامه‌یه روژانی پینج‌شه‌ممۆ درده‌چوو و له هم‌مو ژماره‌یه‌کدا دهنووسی:
«شهو‌ی جومعه دوو شتت له‌بیر نه‌چی... دووه‌م روژنامه‌ی ته‌وفیق.» من ربه‌من
بووم، ده‌نا نه‌وی‌تریشم له‌بیر ده‌چوو. به‌لام شه‌وی جومعه ته‌وفیقم له‌بیر
نه‌ده‌چۆوه.

نه‌و چیرۆکانه‌ی ته‌رجه‌مه ده‌کران زیاتر پۆلیسی بوون. چیرۆکنووسی زور چاک
هیشتا له نیران په‌یدا نه‌ببوو. به‌لام من بزۆژم نه‌ده‌کرد و هم‌مو شتم
ده‌خوینده‌وه. هات‌وچۆی مه‌هابادیشم ده‌کرد و دۆست و ناشنای چاکم په‌یدا
کردبوون. جارې نه‌وه نه‌رکیتک بوو بام پتی نه‌سپاردبووم هه‌رچهند جارې چوبامه
شار ده‌بوو بچمه مه‌حکه‌مه‌ی قازی محه‌مه‌د و دیوه‌خانی میرزا ره‌حمه‌تی
شافیعی و سلّوی بابمیان پی بگه‌یه‌نم. نه‌و دوو جینگایه قه‌وغاترین دیوه‌خانی
مه‌هاباد بوون و خه‌لکیان زور لی ده‌بوو و ورده - ورده چاو و گویم ده‌کراوه و
گه‌وره‌پیاوه‌کانی ولاتم ده‌ناسین و نه‌وانیش له‌بهر خاتری بام حورمه‌تیا
ده‌گرتم. بېجگه له‌و دوو جینگایه که نه‌گه‌ر له‌بهر قسه‌ی بام نه‌با هینده
نه‌ده‌چوم، جینگایه‌کی تریش هه‌بوو که ناکرې ناوی بېنم. نه‌و جینگایه مه‌کزی
نه‌و لاوانه بوو که هه‌وای نیشتمان‌په‌روه‌ریان که‌وتبووه سهر. «زه‌بیحی» و

«ره‌سولتی میکاییلی قزلجی» و «نانه‌وازاده» و «نیلاهی» و «سه‌یدی» و زۆر که‌سی‌ترم له‌وی ناسین. هه‌ژاریش هه‌ر چهند جاری هاتبا شاری به‌ مائی ئیمه‌دا ده‌هات. نه‌و ره‌فیقانه‌ کۆری نه‌ده‌بی بچووکێ کوردیان پینک دیتنا و به‌ نه‌هیتی شیعری کوردیان ده‌خوینده‌وه. ده‌یاننارده‌ کوردستانی عیراق و هه‌رچی کتیبی له‌وی چاپ کرابان بۆیان ده‌هات و ده‌یاندا به‌ منیش. قه‌ت نه‌مپرسی کیّ بۆتان ده‌نیتری و کیّ ده‌یانیه‌تی؟ من کاله‌کخۆر بووم نه‌ بیستانین. چهند شاعیریش هه‌بوون شیعری خۆیان به‌ نه‌یتی بلاو ده‌کرده‌وه، به‌ تایبه‌تی شیعره‌کانی «سه‌یفی قازی» و... ناگریان ده‌کرده‌وه.

سالی ۱۳۲۰ (۱۹۴۱) من لاویکی پینگه‌یشتوو بووم. له‌ کاروباری کشت‌وکاڵ و ناژه‌لداری کارامه‌ ببووم و له‌ نه‌ده‌بیاتی فارسی و کوردیشدا شاره‌زایی ته‌واوم په‌یدا کردبوو. بۆ خۆشم شیعرم داده‌نا. دیوانیکی گه‌وره‌م دروست کردبوو. باسم نه‌گه‌رچی بۆ خۆی نه‌هلی زه‌وق بوو و شیعری زۆر پیّ خۆش بوو به‌لام زۆری پیّ ناخۆش بوو من بیمه‌ شاعیر. له‌ کن شه‌و بپرای - بپرای باسی شاعیری خۆم نه‌ده‌کرد. ده‌فته‌ری شیعره‌کانم وه‌ک بیچوه‌پشیله‌ له‌ باسم ده‌شارده‌وه.

رۆژێک خه‌ریکی شیعر نووسینه‌وه‌ بووم، کارێکم هاته‌ پێش وه‌ده‌رکه‌وتم و ده‌فته‌ره‌که‌م له‌ گۆرێ به‌جی هیشت. ترسی وه‌م نه‌بوو باسم له‌ وه‌خته‌دا بیته‌ دیوه‌خان. زۆرم پیّ نه‌چوو، که‌ هاتمه‌وه‌ ده‌فته‌ره‌سوور دیار نه‌بوو. پرسیارم کرد گوتیان بابت ده‌ستی دایه‌ و بردی، له‌ پشتین به‌ره‌وژیرم مرد. پیم وا نه‌بوو به‌ هاسانی نه‌جاتم ده‌بی؟ زانیم خراپم لیّ قه‌وماوه. شیعره‌کانم پوخته‌ نه‌بوون؛ لاسای شاعیره‌کۆنه‌کانم کردبۆوه. هه‌موو جۆره‌ شیعریکم دانابوو؛ ته‌نانه‌ت له‌ فرهاویشتندا لاسای «شیخ ره‌زا» و «نیره‌ج میرزا»ی فارسیشم کردبۆوه. بۆیه

ههقم بوو بترسم؛ گالته نه بوو، من هه شاعیر بووم و هه نئیعتراقم به گوناه کردبوو. با به خه یالیئش بی. منیش وهك شیخ رها بوختانم به خوم کردبوو و بام شتی وای پی قبوون نه ده کرا، به لام وا دیار بوو نه یخویندبوونه وه.

چوومه وه ژووری و گوتم نه گهر کاره که گهند بوو دایکم ده که مه تکا کار. پرسم گوتم کوا بام؟ گوتیان به تووره یی چووه متبه خ. خوم وه په نادا، به بۆله بۆل هاته دهر و له بهر خویوه ده یگوت: خویری کارم بۆ فیر بووه، شاعیری شاعیری! ده یه وی له برسان بمری. خوم به متبه خدا کرد، ته ماشام کرد دفته ره سوور له سهر کلی ته ندوور بۆته قه قنه س.

نهو ده می زورم په روژش بوو. به لام پاشان گوتم ده ستی خوش بی. چونکه بی گومان نیستا مابان بۆ خوم ده مسووتانندن. راسته هه موو مه وزوون بوون و قافییه یان هه بوو به لام لاسا کردنه وه ی ته واو بوون و هه ستی شاعیرانه ی خومیان کهم تیدا بوو. پاشانیش زوری وام فری داوون. بیجگه له کار و کاسی روژانه و موتالا و خویندنه وه ی شه وانه له دی سهر گهر می دیکه شم بوون، سواری و ته قله و رمبازی و راوه که و راوه تاژی و راوه تفهنگ.

بام نه سپی زور ره سن و باشی هه بوون که زوری خوش ده ویست و باشی ناگا لی بوون. من و کاکم هه میسه نه سپ و ماینی تاییه تی خومان هه بوو. هیچمان هه قمان نه بوو سواری نه سپی نه وی تر بین، دیاره کاکم سهریشک بوو و نه سپی باشتری بۆ خوی هه لده بؤارد. به لام له دواییدا هه میسه نه سپی من باشتر دهرده چوون. چونکه له وی هندی تر بووم و که مترم ماندوو ده کردن و له وی به مشوورتر بووم و چاکترم ناگا لی ده بوون و باشترم به خیتو ده کردن. زور جاریش گرتی تی ده هالاندم و نه سپه که ی لی ده ستاندمه وه و یه کی دیکه ی ده دامی. به لام

بابم بۆی تیه‌لده‌هیتناموه و نەسپ و ماینه‌کانی تری دەدا بە من سواریان بسم و تەعلیمیان بدەم. سواریکی باش بووم و ولّاغم چاک دە‌عاملاندن؛ بە‌لام قەت راوکەری چاک نەبووم. نە تەماژ و دیاردیم باش دە‌دیتەوه، نە شویتیم چاک دە‌گێرا، نە داوم بە پەله بۆ دە‌چەقا، نە تەفەنگم باش دە‌نگاوت. دیارە بە تاپر کەم وا بوو لە هەردی ببویرم. بە‌لام نە‌مدە‌گەیانده‌ئەو تەفەنگچیانە‌ی لە هەوا نە‌یانده‌بوارد.

رۆژانسی جیژن و بسوک هیتان و خەنە‌بنەدان و کچ بە‌میتەردان داوەت و رەشە‌لە‌کمان دە‌گرت. هە‌موو جارێ پیاویکی ماقوول و ردین سپیمان دە‌ناردە کن بابم و نیجازه‌مان لی‌وه‌رده‌گرت. هە‌موو جارێ موخالە‌فەتی دە‌کرد. بە‌لام هیتدی لە‌بەر دە‌پاراینه‌وه دە‌هاتە رە‌داپە و بەو شەرته‌ی لە نە‌دیوی دیوه‌خانی نی‌مه داوەت بگێرێ، نی‌زی دە‌این. بە‌راستی خۆش بوو، کچ و کور و ژن و پیاوی گونده‌کە‌مان هە‌ل‌دە‌پە‌رین. من ئەو رە‌سمە‌م لە رە‌شە‌لە‌کی لادیندا زۆر پی‌ جوان بوو کە پیاو مە‌گەر ژن بۆ خۆی بانگی کردبا، دە‌نا هە‌قی نە‌بوو بچیتە دە‌ستی دۆیان. پیاو دە‌بوو هە‌میشە لە پێ‌شە‌وه‌را بچیتە نی‌و گە‌ری داوەت، دە‌نا عە‌یب بوو. بە‌لام دۆ دە‌بوو لە پاشە‌وه‌را بیتە ناو داوەت و هە‌لبێ‌ژاردن بە‌خۆی بوو. ئەو رە‌سمە دە‌گەریتە‌وه سەر ئەو زە‌مانە‌ی کە ژن لە کورده‌واریدا نازادی پتر بووه.

بۆ شە‌وداوەت نیجازه‌مان لە کەس وەر‌نە‌ده‌گرت. شە‌وی مانگە‌شە‌وی هاوین لە هە‌وشە‌ی مە‌ری، کچ و کورپی ئاوه‌دانی تیکە‌ل دە‌بوون و داوه‌تیان دە‌گرت و هە‌میشە لە‌دووی منیشیان دە‌نارد. زستانان لە ناخە‌ل و هۆ‌لاندا شە‌وداوه‌تمان دە‌گرتن. جار‌جاره‌ سو‌فی شە‌یتان و شو‌فار خە‌بە‌ری ئەو شە‌وداوه‌تانە‌یان بە بابم راده‌گە‌یانده‌. ئە‌ویش لە پێ‌شدا جنیوی بە من و دواپە بە چە‌ند کورە جیتە‌ی دی دە‌دا و کە‌میکی هە‌رە‌شە لی‌ دە‌کردین و دە‌براوه. بە‌لام بە قە‌سە‌ی شە‌یتان و شو‌فار

دەستمان لە شەوداوەت ھەلنەدەگرت و جینیوی گەورانیڤ بە قەولی کورە جحیلەکان خەلات بوو.

زستانان بە شەو جۆرابین و کالەمستین و فەلەه ییدەنگ و کۆسەبازی و تەرکی بن بەرەیان لە مزگەوت دەکرد و بە رۆژ جگین و ماتین و مینشین و ھیلکەشکین و شێروخەتیان دەکرد. من تا کتیم وەگیر کەوتبایە لە دیوہەخانی خۆمان وەدەر نەدەکەوتم و نەدەچوو مەسیری ئەوانە. بەلام سەرەبەھاران ھەموو رۆژی دەچوو مەتۆین.

لە مانگی خەرمانانی ۱۳۲۰ (۱۹۴۱) رۆژیکی چوو بوومە سەر خەرمانان. کرێکارەکانمان خەریکی مالووسک زینگاننەو و بالەکەو بوون و مینیش لە کنیان دانیشتبوم و ئەسپەکەم وەسەر کوێز کردبوو. ئەو دەمی فرۆکە و ماشین زۆر کەم بوون و خەلک پێی سەیر بوو. لەپەر دوو فرۆکە ی رەشی زەلام پەیدا بوون. نێمە تاوێستا فرۆکە ی ئەوئەندە زلمان بە ناسمانەو نەدیوو. ھەموو دەستیان لە کار ھەلگرت و تەماشای فرۆکەکانیان دەکرد. دیمان فرۆکەکان نزیک بوونەو و نەوی بوون و کاغەزیان بەردانەو. ھەموویان رایان کرد بزائن چە؟ ژینک لە پیش ھەموواندا گەراوہ و کاغەزیکی دامی و گوتی: ھا بە قوربانت دەبم! بیخوینەوہ بزائە چە و چی تیدا نووسراوہ؟ بڕوا بکەن وەختابوو لە خۆشیان بال بگرم. ئەو کاغەزە بەیاننامیک بوو کە بە زمانی کوردی نووسرابوو. چۆن ئەوہ خەونە، یا راستییە؟ دەولەتیک ی گەورە ی وەک یەکیتی سۆقیتی بە زمانی کوردی بەیاننامە بلاو بکاتەوہ؟ بۆ من ھەر وا کەم نەبوو. بۆ من کە شیت و شەیدای زمانی کوردی بووم ئەو پەرە کاغەزە بەس بوو کە لە خۆشیان شاگەشکەم بکا. ئەو دەمی وا وردم لیک نەدابوو، بەلام لە واقیعدا لە باری سیاسیەوہ ئەو کارە ی دەولەتی شوورەوی ئەو پەری نازادیخوازی تیدا بوو و نیشانە ی ئەو بوو کە ئەو

دوله ته نيعتراف به بوونی گهلانی جوړبه جوړی نيران ده کا. شو به ياننامه بونی شهرې لیده هات. دیار بوو له شکرې سوور هاتبوو ده نيرانه وه. هرچند له به ياننامه که دا دلخوشی خه لکیان دابووه و هره شه و شتی وای تیدا نه بوو، به لام نیمه زور له رووسان ده ترساین. پیره کان نه قلی به دفه ری و بی په حمی و ده ستوه شینی له شکرې ته زاریان له شهرې په که مدا بؤ گپرابووینه وه. له سهرتاسه ری رۆزگاری حکومتی په هله ویدا رۆزنامه کانی نيران هر شتی خراپیان له دزی شووره وی نووسیوو. بالشویک له و سهرده مه دا له نيران گه وره ترین جنیو بوو. خو به تاییه تی پاش نه وهی شهر له نیوان نالمانی نازی و په کیتی سوڤتیتیدا هه لگرسا، چاپه مه نی نيران هه موو نووسینه کانیان به سوودی نه لمان و به زیانی شووره وی بوو. ماوهیه ک بوو شاره وانی مه هاباد رادیویه کی هیتابوو و بهرنامه کانی «بیرلنی» به زمانی فارسی بلاو ده کرده وه، که سهرتاپا جنیو به کومونیزم و بالشویزم بوو. به لام نه وانه هیچی بؤ من له و هخته دا گرنه نه بوون، گرنه نه وه بوو کورد میلله تیکه ده وله تان دهیناسن و به ياننامه به زمانی شو بلاو ده که نه وه.

نازانم چۆن خۆم گه یانده نه سپه کهم و سوار بووم و پیم پیوه نا و له سهر جلوه وان چوومه وه مال. به ياننامه کهم بؤ باسم خوینده وه، به لام شو به پیچه وانهی من رهنگی بزکا، شله ژا و به کاوه خو گوتی: رۆله قهوما، وا دیارده رووس هاتوونه ده نيرانه وه، شهر و کیشه په یدا ده بی، ولات ده شیوی. کوری خۆم تو نه تدیون و نایانناسی، زور خراپن، زور پیاوکوژ و بی به زه بی و ده ستره شن، من کوشتاری سابلاخم به چاوی خۆم دیوه و له بیرمه چۆن خه لکی بی ده ره تان و لیکه وماویان به شیران شه قشع ده کرد. ده بی زوو خۆمان خر کینه وه و خو

بگه‌یه‌نینه قایمه؛ خدا بمانپاریزی. رژی پیاوانه، بۆ شو روژه بوو ده‌مگوت
 فیری سواری و تفه‌نگ‌هاویشن بن. بوی مات بوو و دووسی جار له‌بهر خویه‌وه
 گوتی: «هرزن و بزنی چیا‌یه‌مزن». بایم هه‌قی بوو نیگه‌ران بی چونکه شو
 له‌شکری ته‌زاری دیبوو، شو کوشتاری بی‌په‌حمانه‌ی ژه‌نه‌راله‌ کونه‌په‌رسته‌کانی
 رووسی له‌ کوردستاندا دیبوو، شو وه‌کوو زوری‌یه‌ی نیرانیه‌کان ناگای له‌ نالوگوژی
 پاش شوړشی نوکتوبر له‌ یه‌کیتی سؤقتیدا نه‌بوو؛ نه‌یده‌زانی له‌شکری سوور چون
 عاملاوه؟

بۆ نیواری چوند پیاوی ماقوولی مه‌هاباد په‌یدا بوون. نه‌وانیش دوست و
 هاوته‌مهنی بایم بوون. شه‌ری یه‌که‌میان وه‌بیر ده‌هات. زور له‌ بایم پتر نیگه‌ران
 بوون. یه‌کیان گتیرایه‌وه و گوتی نو که‌س له‌ بنه‌ماله‌ی نیتمه‌ به‌ روژتیک به‌ ده‌ستی
 سالداتی رووس کوژاون.

شو قسانه‌ منیشی بریک نیگه‌ران کردبوو. به‌لام له‌ خو‌شی به‌یاننامه‌که‌ هر
 شایم له‌ دلدا ده‌گه‌را. خه‌ریکی خزمه‌تی میوانه‌کان بووم به‌لام هر دمه‌
 ناده‌می‌ک به‌یاننامه‌که‌م ده‌ردیتا و ده‌م‌خوینده‌وه و سه‌ر له‌ نوی له‌ ته‌نکه‌ی
 گیرفانم ده‌ناوه.

شو کاکم و پیاوه‌کانمان چوون و ژن و مندالی شو میوانانه و خزمه‌کانی
 خومانیان له‌ شار هیتا ده‌ر.

به‌یانی دوو فرۆکه‌ هاتن و چوند نارنجوکی بچوکیان به‌ شادا دا، نه‌رته‌شی
 شاهه‌نشاهی، شو نه‌رته‌شه‌ی له‌ کوشتنی میلله‌تی نیراندا لاسای داگیرکه‌رانی
 مه‌غول و نازی ده‌کرده‌وه، تاویکی به‌ره‌ره‌کانی نه‌کرد و پیش نه‌وه‌ی له‌شکری
 سوور بگاته مه‌هاباد چه‌کی فری دا و وه‌ک تووی هرزن بلاو بوو. هه‌ژار له‌و

باروهه هر نهو دم چند جوانی گوت:

به بلاوېوونی دووېهړ ناگاهی بوو بلاو نهرتشی شاهه نشاهی

تفهنگی برنویان ددها به نانیک. نهویش نهوی نازایان، دهنه نهوی ترسه نۆک
به رتیلی ددها تفهنگه کی لی وهرگرن.

به شی زوری خه لکی مه هاباد روویان له گونده که ی نیمه کرد. بابم
پیشوازیکی باشی لی کردن و هرچی هه مان برو له نیختیاری نان. عه مباری
گه نمی کرده و ناشه کانی گونده که مانی دا به خه لک و هر که س هرچه بندی
نارد ویستبا دهیاندایه.

هه موو روژی جاریان ده کیتشا هر که س هرچی پیویسته، بی له پرودامان و
شهرم کردن داوا بکا. خه لکی مه هاباد نهو پیاو هتیه ی بابمیان له بیر نه چوو و تا
ما زوریان نیحترام گرت.

چواریتینج روژ که س به سهر که سه وه نه بوو. له پیشدا له شگری نینگلیس
گه یشته سابلاخ و ده ستیکیان ره سربازخانه خست و چه کی قورسیان برد. دوايه
له شگری سوور هات. به پیچه وانیه نهو هی چاوه نوری ده کرا نه که سیان کوشت،
نه که سیان تالان کرد، نه نازاریان به که س گه یاند. نه وه نده باش له گه ل خه لک
جوولانه وه که که س به له شگری داگیر کوری نه ده زانین.

نه قلیکی خۆشم وه بیر هاته وه: له زه مانی په هله ویدا کابرایه کی دز و چه ته و
پیاوکوژ و خراپ پیدا بوو. به تای تنی که له گایی له خه لک ده کرد. که ته پینج
تیریکی کونی بی بوو و له و ناوهدا ده گهړا و هرچی وازی لیتبا ده یکرد. پولیسی
نیتران بوی نه ده گهړا. به لام زانیبای چۆته هر مالتیک خاوه ن ماله که ی ده گرت.

کابرايه کي پريان بهو تاوانه گرتبوو که شهوتیک سوغره (يانی نهو چهته پياو خرابه) نانی له مائی خواردبوو. دوو ساڼ بوو له ورمی گیرابوو. که هاتهوه پپوهی چووم و گوتم مامه چونت نه جات بوو؟ گوتی چووزانم، فریشتیکی سووری چاوشین هات و ده رکی لی کردمهوه و گوتی برؤ.

لهشکری تاران له موکریان نه ما. له پیشدا عه شیره ته کان تا راده بهک نالوزیان کرد و به کترین کوشت. به لام ورده - ورده ولات نارام بؤوه و وه زعیکی له بار بؤ جوولانهوهی سیاسی پینک هات.

نیمه یانی نهو پؤله لاهوی له زه مانی په هله ویسه وه به کترمان گرتبوو و دؤستانه پینکوه کارمان ده کرد، مهیدانمان بؤ ناوه لا بؤوه و چالاکي خؤمان پهره پیدا. ده ماننارده عیراق رؤژنامه و گؤواری کوردییان بؤ ده هیناین و ده مانخویندنهوه. من شیعیری خؤم و شیعیری شاعیره کانی ترم به خعت بؤ لاهوکان دهنووسییهوه و بلاؤم ده کردنهوه. «دلشادی ره سوولی» له عیراقه وه هاتبؤوه. نهو نیملای کوردی له هی نیمه باشر بوو و خعتیشی خؤشتر بوو و زؤریشی شیعیری «بینکس» و «پیره میرد» و «نه حمهد موختار جاف» و «حمدی» له بهر بوون و به خعت بلاوی ده کردنهوه. گؤواری «گه لایویش» رؤلئیکی باشی یاری کرد و لاهوکانمان فیری کوردی خویندنهوه بوون. هه لو مهرج بؤ پینک هاتنی حیزبئیکی ناسیونالیسی کوردی له مه هاباد پینک هاتبوو.

پاش دامه زرانندی «حیزبی سوودهی ئیران» چاپه مهنیه کانی نهو حیزبهش نالوگؤرئیکی فیکرییان له ناو کؤمه لی کورده واریدا پینک هینابوو. تنانعت چهند کهسی کورد و نهرمندی تیکؤشان لکی نهو حیزبه له موکریان دابمه زرتین، به لام خه لک پیشوازی لی نه کردن. حیزبئیکیش به ناوی «حیزبی سازادی» به بهرنامه یه کی چه پیسه وه سه ری هه لدا و نه ژیا.

تا رۆژی ۲۵ی گه‌لانی ۱۳۲۱ (۱۶ی ئابی ۱۹۴۲) کۆمه‌له‌ی «ژ.ك» دامه‌زرا. ئەوانی ئەو کۆمه‌له‌یان دامه‌زراوند دۆستانی پێشوی من بوون. من لەو سه‌روبه‌نده‌یدا له‌ ته‌ورێز بووم و له‌ رۆژی دامه‌زرانی کۆمه‌له‌دا حوزوورم نه‌بوو. که‌ هاتمه‌وه‌ به‌ هۆی زه‌بیحی که‌ له‌ میژ ساڵ بوو دۆست بووین به‌ کۆمه‌له‌ ناسیندرا. له‌ مالتی یه‌کیک له‌ دۆسته‌کانی خۆم که‌ پاشان زانیم ئەندامی ژماره‌ یه‌کی کۆمه‌له‌یه‌ و به‌راستی تیکۆشه‌ریکی به‌ جه‌رگ و نازا و نه‌به‌ز و کۆلنه‌ده‌ر بوو، به‌ قورپان و به‌ ئالای کوردستان و به‌ شه‌ره‌فی خۆم و به‌ شمشیر سویندیان دام که‌ به‌ زمان، به‌ قه‌لم و به‌ نیشاره‌ خه‌یانه‌ت به‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد و ئەندامی کۆمه‌له‌ نه‌که‌م. ناوی نه‌هینی حیزبیم «هێمن» بوو و ژماره‌ی ئەندامه‌تیم ۵۵. من هه‌قم نه‌بوو هیچ له‌وان بپرسم. به‌لام ئەوان ئەوه‌نده‌یان متمانه‌ به‌ من بوو، پێم بلێن هه‌ژاریش ئەندامی کۆمه‌له‌یه‌ و خۆت له‌ کن ئەو مه‌شاره‌وه‌، نه‌وه‌ش به‌و راده‌ گه‌یه‌نین.

به‌و جۆره‌ من له‌ ژبانی کۆمه‌له‌یه‌تی و سیاسی و ئەده‌بیه‌دا پێم نایه‌ قۆناخێکی نوی.

ئەندامی کۆمه‌له‌ی «ژ.ك» گۆزانیکی سه‌یری به‌ سه‌ر مندا هێنا. شه‌و و رۆژ له‌ بیری کۆمه‌له‌دا بووم که‌ نه‌ویش نامانجی رزگار کردنی نه‌ته‌وه‌که‌م بوو. هه‌موو ناوات و ئاره‌زووی تابه‌تی خۆم وه‌لانا. ئیتر به‌ ته‌نیا ده‌ستم له‌ شه‌وداوه‌ت و هه‌له‌په‌رین و رێبازگرتن و له‌سه‌ر سوانه‌ وه‌ستان هه‌لگرت، به‌لکوو وه‌ک سوڤی تۆبه‌کار تووشی هه‌ر کیژ و ژنیکی کورد ده‌هاتم سه‌رم داده‌خست و چاوم لی نه‌ده‌کرد؛ چونکه‌ نه‌وه‌شم به‌ خه‌یانه‌ت ده‌زانی. بۆ خاتری کۆمه‌له‌ من ده‌ستم له‌ یاریک هه‌لگرت که‌ به‌ گه‌وره‌ترین مه‌حروومییه‌تی ژبانمی ده‌زانم و رابردنی

زه مانیش له بیرې نه بردوومهوه و ناسوړی له دلندا هر ماوه.

لهو سالانهی دوایدا دوستیکم - که باش له شاعر به تایبتهی له سهبکی
شاعیری من ده گا - گوتی: تو بؤ گوتوته: ناشقی چاوی که ژال و گهردنی پر
خال نیم؟!

گوتم کاکه من قهت درؤم له گهل نیحساسی دهررونی خؤم نه کردووه. نه گهر
تؤ ده ترانی من نهو شاعرهم له چ هلمومه رجیکدا گوتووه، پروات ده کرد ههستی
دهررونی خؤم دهربرپویه و بهراستی لهو کاته دا من له خه یالی چاوی که ژال و
گهردنی پر خالدا نه بووم.

«کومه له» بیجگه له وهی کومه له یه کی سیاسی بسو، کومه له یه کی
کومه لایه تی و نه خلاقیش بوو. زؤریه ی نه ندامه کانی کومه له پروایان بهو سوینده
هه بوو که خواردبوویان و ده ستیان له ناکاری دزیو هه لگرتبوو. دزی، خراپه و
نیوان ناخؤشی له کزی دابوو و ده توانم بلیم هیندیک جینگایان هه نه ما.

هینده ی پی نه چوو کومه له سه رانسهری کوردستانی نیرانی ته نیه وه و په لی
هاویشت بؤ پارچه کانی تری کوردستان، به تایبته ی له کوردستانی عیراقد لکی
کومه له زؤر په ری گرت و به هیز بوو.

نه ندامانی کومه له له هه موو چین و تویره کانی کومه لی کورده واری پیک
هاتبوون و جیاوازی بیر و پروای سیاسی و فلهسه فیان هه بوو. نه گهر چاویک به
نؤرگانی کومه له دا بخشین نهو راستییه تان بؤ دهرده کوی که من لیره دا مه جالم
نیه بؤ تان شی بکه مه وه. به لام هه موو له سه ر شتیک ریک که وتبوون: نه ویش
رزگاری کوردستان بوو. نه ندامی کومه له خاوه نی هه ر بیر و پروایه ک با و له هه ر
چین و تویره ک بایه بؤ فرمانی لای سه روو نه ک ناماده به لکه به راستی فیدایی بوو.
داهاتی کومه له تنیا و تنیا مانگانه ی نه ندامان و فرؤشی چاپه مه نیه کان و

داهاتی تیناتر و نمایشه‌کانی بو. که‌چی زۆر به باشی به‌رپۆیه ده‌چوو. هۆی شه‌وه بوو هه‌موو کەس به‌و په‌ری دلخۆشییه‌وه مانگانه‌ی ده‌دا و چاپه‌مه‌نی کۆمه‌له‌ی به‌چهند هینده‌ی نرخ‌ی دیاری‌کراو ده‌کری. من خۆم دیومه‌ ژماره‌ی «نیشتمان» بیان به ۲۰۰ نه‌وه‌نده‌ی نرخه‌که‌ی کریوه. نیشتمان قه‌ت دانیه‌که‌ی نه‌ده‌ماوه. کۆمه‌له‌ له‌ پینشدا کتیبیک‌ی بچووک‌ی شیعر‌ی بلاو کرده‌وه و به‌ ناوی دیاری کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» که شیعره‌ نیشتمانیه‌کانی حاجی قادر و مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه و هه‌ژار و شیخ نه‌حمه‌دی حیسامی تیندا چاپ کرابوون و ده‌سه‌بجی ته‌واو بوو. دوایه‌ گۆوازی نیشتمانی وه‌ک نۆزگانی کۆمه‌له‌ چاپ کرد.

یه‌که‌م شیعر‌ی من له‌ ژماره‌ دووی نیشتماندا به‌ ناوی «م.ش هیمن» بلاو کرایه‌وه و نیت‌ر بوومه‌ نه‌ندامی ده‌سته‌ی نووسه‌رانی شه‌و گۆواره‌ و له‌ هه‌موو ژماره‌کانیدا شیعر و وتارم بلاو کرده‌وه. زه‌بیحی سه‌رنووسه‌ری نیشتمان بوو و به‌راستی له‌ چاپ کردنی شه‌و گۆواره‌دا زه‌حمه‌تی کینشا و وریایی نیشان دا. جگه‌ له‌ زه‌بیحی و چهند که‌سی باوه‌رپینکراوی‌تر، که‌س ده‌سته‌ی نووسه‌رانی نیشتمانی نه‌ده‌ناسی و نه‌یده‌زانی شه‌و گۆواره‌ له‌ کوی چاپ ده‌کری.

نه‌ندامی کۆمه‌له‌ وه‌ک نه‌ندامی حیزبیک‌ی نه‌هینی و به‌ دیسپیلینی توند هه‌ر شه‌وه‌نده‌ی ده‌زانی که‌ پپۆیست بوو بیزانی.

له‌ بیرمه‌ نیشتمانم بۆ بابم ده‌خۆینده‌وه. به‌ تاییه‌تی شیعره‌کانی خۆم و ده‌یگوت: «کۆره‌ شه‌و هیمنه‌ کییه‌؟» له‌ دل‌ی خۆمدا پینده‌که‌نیم، به‌لام نه‌ده‌کرا بلیم شه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ تۆ ده‌فته‌ری شیعره‌کانیت له‌ ته‌ندووری به‌که‌مران هاویشت. کۆمه‌له‌ گۆوازی «ئاوات»یشی چاپ کرد و من له‌ویشدا نووسیم.

تیناتری «دایکی نیشتمان» گه‌وره‌ترین ته‌بلیغاتی بۆ کۆمه‌له‌ کرد. شه‌و تیناتره‌ که‌ زۆریش ساکار بوو و ده‌توانم بلیم له‌ باری هونه‌ری و ته‌نانه‌ت فیکره‌وه

ناته‌واویش بوو، سې چوار مانگ له مه‌هاباد و ښاره‌کانی تری موکریان له‌سه‌ر شانۆ مایه‌وه. کم کهس هه‌بوو نه‌چووبی و هه‌ر که‌سیش چووبا ده‌گریا و هه‌ستی کوردايه‌تی ده‌بزووت. له دېهاتی زور دووره‌ده‌سته‌وه خه‌لک بۆ دیتنی نه‌و نومایشه ده‌هاتن. بیجگه له ته‌بلیغاتی سیاسی له باری ماددیشه‌وه داهاتیکی زوری هه‌بوو و کۆمه‌له‌ی ده‌وله‌مه‌ند کرد.

کۆمه‌له هه‌ر به‌و داهاتانه توانی چاپخانه‌یه‌کی ده‌ستی بکړی و له مه‌هاباد دايمه‌زرینی.

تا زیاتر له کۆمه‌له‌دا کارم ده‌کرد پله‌ی زانیاریشم پتر ده‌چووه سه‌ر و له پیاوی زانا و نه‌دیبی وه‌ک پتیشه‌وا قازی محه‌ممد و کاکه‌ره‌حمانی موته‌دی نزیکر ده‌بوومه‌وه و شتیان لی فیتر ده‌بووم. هیچ کام له‌و پیاوه‌گه‌ورانه‌ی کورد که له پارچه‌کانی تری کوردستانه‌وه ده‌هاتن له من ښاروا نه‌بوون. هه‌مزه‌عه‌بدوللا، مسته‌فا خوشناوی شه‌هید و میرحاج و قودسی شه‌هید و زوری‌ترم له‌و تیکۆشه‌رانه دیتن و نالۆگۆری فیکریم له‌گه‌ل کردن. چاپه‌مه‌نیه‌کانی نیران پتیشه‌که‌وتوانه‌تر بوون و شتی تازه‌یان تیدا بوو. به‌تایبه‌تی چاپه‌مه‌نیه‌کانی حیزی تووده‌ی نیران له روون کردنه‌وه‌ی بیرورای سیاسی مندا کاریان کرد.

ره‌وابیستی فهره‌نگی نیران و شووره‌وی لقی له مه‌هابادیش دامه‌زرا. منیش په‌کینک له‌وانه‌ بووم که له‌ویدا کارم ده‌کرد. هه‌رچه‌ند به‌ داخه‌وه نه‌و بنکه پتیشنیاره‌کانی منی جبه‌جی نه‌کرد و هیچی به‌ کوردی بلاو نه‌کرده‌وه، به‌لام زور شتی به‌نرخ‌ی به‌ فارسی بلاو ده‌کرده‌وه و من که‌لکم لی وهرده‌گرتن. شیعر و نووسراوی کوردی به‌ نازه‌ری و رووسی ته‌رجه‌مه‌ ده‌کران و نه‌وه‌ش ده‌سکه‌وتیکی باش بوو بۆ نيمه. په‌کینک له‌و شتانه‌ی ته‌رجه‌مه‌ کران و منیش له ته‌رجه‌مه‌کردنیدا به‌شدار بووم ناله‌کۆکی هه‌ژار بوو، که له لایان نینسانیتکی

واقیعی و شاعیرتیکی باشی نازهریایجانی شوورپهوی ماموستا جعفر خندانده به نازهری و به شاعر ترجمه کرا.

شهری مال ویرانکهری دووم به تیکشکانی فاشیزم و نازیسیم و شرت و گوم بوونی هیتلر و کوژرانی موسولینی و گیران و لهناو چوونی شهر هلاسیتهکان تهواو بوو. هیوا و هومیدی گهلانی ژیردهست و زورلیکراو گهشهی پیداکرد. لهشکری هاویهیمانکان له نیران چوونه دهر. له حالیکدا که جوولانهوهی رزگاربخوازی گهلانی نیران رۆبه رۆژ په ره دی دهگرت. گهلی کورد به کیتک بوو لهو گهلانهی که هیوای به دوارپۆزی گهشه داری خۆی دهه به دم په ره گرت ده بوو.

دهسته یهک له رووناکبیران و نهندامانی کۆمهلهی «ژ.ک» هاتنه سهر نهو پروایه که جیبجی کردنی بهرنامهی کۆمهله له ههلو مهرجی ئیستای جیهان و کوردستاندا نيمکانی که مه. بۆیه بهرنامه یهکی کورت و نویتان که له گهله ههلو مهرجی نهو سهرده میدا ده گونجا گه لاله کرد و له رۆژی سیی (۳) خهزه لوهی ۱۳۲۴ (۱۹۴۵) به کهم کۆنگره ی حیزبی دیموکراتی کوردستان له شاری مه هاباد گیرا و نهو بهرنامه په سندن کرا و ریکخراوی حیزبی دیموکراتی کوردستان ههر له سهر بناخه ی ریکخراوی کۆمهلهی «ژ.ک» دامه زرا و ته نیا له کادری رابه ریدا ئالوگۆرێک پێک هات و پێشهوا قازی محهممه د که نهندامیتکی ساده ی کۆمهله و ناوی نههینی «بینایی» بوو، به پێشهوا ی حیزب ههلبژێردرا و سه رۆکی کۆمهله که پیاویکی زور تیکۆشهر و نازا و پاک بوو له کادری رابه ریدا نه ما. نه م ئالوگۆره ههچ کاری نه کرده سهر نهو پیاوه و له ریزه کانی خوارهوه ی حیزیدا درێژه ی به خهبات و کاری خۆی ههر دا و رهنجتکی زۆری کیشا.

له کۆبوونهوه کانی کۆنگره دا من بۆ به کهم جار له ژيانمدا له بهرامبه ر خه لکدا شاعرم خوینده وه. کاتیک به رپهوه بهری کۆبوونهوه گوتی: ئیستا «ناغای

هېمن» شيعرتان بۇ ده خوښتتهوه و من بۇ شيعر خوښندنهوه به شه رمهوه چوومه
 سهر مينبهرى مزگهوتى سوورى مه هاباد، همموو كهس ته نانهت پيشه واش
 واقعى وړ ما و له خوښان ده پرسى: چوڼ هېمن شاعير و نووسه رى نيشتمان، سهيد
 محمدهد نه مينى شيخه لئيسلامى بوو و ئيمه نه مانده ناسى؟ بابيشم كه
 نهوى بيستهوه له گفتى خۇى په شيمان بۇوه و گوتى هېمن شاعير يكي باش نيه.
 حيزبى ديموكراتى كوردستان كۆر يكي به ناوى «هه ينه تى ره نيسه مىللى»
 هه لېوآرد كه منيش په كيتك بووم له نه ندامه كانى. له هه لېوآردنى ناوخۇدا حاجى
 بابوشېخ كه پيرترين نه ندام بوو، به سه روځ و من كه لاوترين نه ندام بووم به
 سكرتير^۱ هه لېوآرد راين. چند مانگ لهو كۆره دا كارم كرد؛ كار يكي گران بوو.
 هر من به تهنى به كاره كان راده گه يشتم و حاجى بابوشېخى ره حمه تى هر
 نهوه ندهى له سهر بوو نهوى من دهينووسم ئيمزاي بكا. هه رچه ند له باره ي
 ده ستلا ت و ناوبانگه وه كار يكي گرنگ بوو، به لآم له گه ل زه وقى من ريك
 نه ده كهوت، به تايه تى به رېچوون له گه ل حاجى بابوشېخى خۇبه زۆر گر و كه له ره ق
 كار يكي هاسان نه بوو.

ليړه دا كه باسى حاجى بابوشېخ هاته گوړى ده مه وى شتيكى ميژووبى روون
 بكه مه وه. له نووسراوى چند پياوى بى خه به ردا ديومه و له خه لكى ساكاريشم
 بيستوه تاوانى خه يانه ت و هپال حاجى بابوشېخ ده دن. من حاجى بابوشېخ
 خۇش نه ده ويست، چونكه له گه ل نه وه شدا ده يانگوت له علومى دينيدا زۆر
 شاره زايه و رياضياتى كوڼ زۆر باش ده زانى، پياويكى زۆر كوڼه پهرست و كه له ره ق
 و خۇبه رست و ناشاره زا بوو، به لآم زۆر راست و پاك و نازا و به بير و پروا بوو. به

۱- سكرتير ليړه دا وا بزانه به ماناى. دمبير. بان. دهفته ردارى. نه مړؤ بى.

هیچ باریک تاوانی خبیانه‌تی پیوه نانوسی. له کاتی وتووێژ له گه‌ل نوێنه‌رانی ده‌وله‌تی مه‌رکه‌زیدا دوور نیه فریوی خواردبێ و به هه‌له چووبی، به‌لام له ریگی راست لای نه‌داوه.

بلاوه پیدانی گه‌مارۆی ده‌وری سه‌قز و سه‌رده‌شت و خوێخوێه که تاوانه‌کی ده‌خه‌نه سه‌ر حاجی بابه‌شیخ پیوه‌ندی به مه‌سه‌له‌یه‌کی قوول و نه‌هینی سیاسیه‌وه هه‌یه که لیژده‌دا جیگای باس کردن نیه و با جارێ ده‌رخۆنه‌ی له‌سه‌ر دابنێن و زۆر له ده‌سته‌لاتی حاجی بابه‌شیخ به‌ره‌وه‌ژوووتر بوو. حاجی بابه‌شیخ نه‌ونده‌ی ده‌سته‌لات نه‌بوو فه‌رمانده‌کانی ده‌وره‌به‌ری ئه‌م شارانه به‌ قسه‌ی بکه‌ن و بکشینه‌وه، خۆ ئه‌و هیچ مه‌سئولیه‌تی له‌شکری نه‌بوو. له‌شکری کوردستانیش وه‌ک له‌شکرێکی ره‌سمی به‌ قسه‌ی فه‌رمانده‌کانی خۆی ده‌کرد نه‌ به‌ قسه‌ی سه‌ره‌که‌وه‌زیرێکی بی‌ده‌سته‌لاتی غه‌یره‌نیزامی. هیوادارم به‌م کورته‌ نووسینه‌ خوێنه‌ره‌کانم روون کردبیته‌وه.

من وازم له سکرته‌یری هه‌ینه‌تی ره‌ئیه‌سی میلی هیئا و له کومیسێونی ته‌بلیغاتی حیزبدا ده‌ستم به‌کار کرد. له هه‌موو چاپه‌مه‌نیه‌کانی حیزبدا ده‌ستم به‌ نووسین کرد. له رۆژنامه‌ی کوردستان و گۆوازی کوردستان و هاواری کورد و هاواری نیشتمان و گروگالی منداڵان و گۆوازی هه‌لاله‌دا شیعر و وتارم بلاو ده‌کردنه‌وه و له میتینگه‌کانی حیزبدا به‌شدار ده‌بووم. له ده‌سته‌یه‌کدا که بۆ دانانی کتیبی کوردی بۆ فێرگه‌کانی کوردستان کاریان ده‌کرد، نه‌ندام بووم. نه‌ندامه نه‌سلیه‌کانی ئه‌و لیژنه وه‌ک له‌به‌رم مابێ، زه‌بیحی و هه‌ژار و برایمی نادری و دلشادی ره‌سوولی و من بووین. پیشه‌وا بۆ خۆی و چه‌ند مامۆستای شاره‌زاش یارمه‌تییان ده‌دا. هه‌رچه‌ند هه‌چمان له‌و کاره‌دا پشپۆر نه‌بووین، به‌لام چونکه زۆر به‌ دل‌سۆزیه‌وه کارمان ده‌کرد پێم وایه کتیبه‌کان - که به‌ داخه‌وه

چاپ نه کران - خراب نه بوون.

روژی بیست و شەشی سەرماوەز ئالای کوردستان لە مەهاباد هەلگرا و روژی دووی رێبەندای ۱۳۲۴ کۆماری کوردستان دامەزرا. من نامەوی لەو بارەو دەبویم چونکە زۆری باس کراوە؛ تەنیا دەلێم من لەو روژه پێرزانەدا بەشدار بووم و شیعەرم خویندەو.

لەو ماوەدا من و هەژار یەک ماڵ بووین، شەو و روژ پێکەوه دەگەڕاین. ماوەیەکیش قزنجی مان لەگەڵ بوو. کاتی بێکاری و سانهوهمان زۆر خۆش رادەبوارد. من کە پایەمی خویندەواری و زانیاریم زۆر لەوان کەمتر بوو، لە هاونشینێ ئەوان کەلکم وەردهگرت و شت فێر دەبووم. چونکە من و هەژار بۆ هەموو جێگایەک پێکەوه بووین و لێک هەلنەدەبراین، زۆر کەس نەیدەزانی کامان هەژارە و کامان هێمن و ئەگەر یە کمان بە تەنێ گەراباین دەیانگوت کوا نەویتر؟ پاش دووی رێبەندان و بێکەهاتنی کۆماری کوردستان، کوردهکانی پارچهکانی تری کوردستان روویان لە مەهاباد کرد و من و هەژار لەگەڵ هەموو پیاوه بناوبانگەکان پێنەندی دۆستایەتیمان دامەزرا. مامۆستا قانعیشم ناسی و لە ئەزموونی ئەدەبی ئەویش کەلکم وەرگرت. زۆرم بێرەوهری خۆش لە هاونشینێ مامۆستا قانعی هەیه کە بە داخووه لێرەدا مەجالی گێرانهوهران نیه.

دایکم لەمیژ بوو دەیویست ژنم بۆ بێنێ و تا نەمردوووه من بە زاوایی بێنێ. بەلام من مەلم رانەدەکیشا و نەدەچوو مە ژێر بار. خۆم بە خویندەوار دەزانی و پێم وابوو هەق نیه دایک و بابم ژنم بۆ بێن. بۆ خۆشم لە هەلبژاردنی دەزگێراندا درێدۆنگ بووم و هەتا گەورەتر دەبووم ئەو درێدۆنیگیەم زیادی دەکرد. لەو ناخیرانەدا هاتبوومە سەر ئەو خەیاڵە کە ئەسلەن ژن نەهێتم و بە رەبەنی

بمیتنمهوه. هیچ کچیك تهبعی جوانی په‌رستی منی رازی نه‌ده‌کرد و رهنګ بیّ نه‌ګر دایکم نه‌بوو یا نیتستاش بوخچه‌ی نه‌کراوه بووبام. به‌لام دایکم نه‌و سالی پیی لیّ له کهوشان کردم و گوتی: «ئیللا - بیللا، پیّت خوڅ بیّ و پیّت ناخوڅ بیّ ژنت بۆ دینم.» له‌و لاشه‌وه هه‌ژاری لیّ دنه دابووم و شه‌و و رۆژ له‌ بن هه‌نگلما بوو. هه‌ژار به‌ ته‌من چی وای له‌ من گه‌وره‌تر نه‌بوو، به‌لام سارد و گه‌رمی رۆژگاری له‌ من زۆر پتر چیشتبوو. دوو جاری ژن هیتابوو و نه‌زموونی له‌و باره‌وه زۆر بوو. توندی و سه‌ره‌پۆیی دایکم و نه‌رمه - نه‌رمه و دنه‌دانی هه‌ژار دلپان نه‌رم کردم.

دایکم برازایه‌کی خۆی که کچی پیاویکی به‌ده‌سته‌لات و ده‌وله‌مەند بوو بۆ خواستم که نه‌ دیبووم و نه‌ ده‌مناسی. درۆ نه‌بیّ جارێکی دووربه‌دوور له‌به‌ر مانگا‌دۆشین دیبووم؛ نه‌ویش روخسارم نه‌دیوو، به‌لام ده‌مزانی کورته‌بالایه‌. نه‌وه‌ش سه‌یر بوو من نه‌و خۆویژه نه‌بووم گوتوویه‌تی «سه‌د نه‌حله‌ت له‌ حاله‌تم هه‌ر ئی کورتم خوڅ ده‌وین». من له‌ ژندا نه‌وی له‌ هه‌موو شت پتر سه‌رنجم راده‌کیشی به‌ژن و بالایی رینک و پینک و به‌رزه. نه‌وه‌شم به‌ دایکم گوت، گوتی: رۆله نه‌و قسانه‌ چن؟ زێریش بچوکه. دایکم ژنیکی دنیا‌دیده و به‌نه‌زموون و کارامه و زۆر به‌ده‌سته‌لات بوو. خزم و کهس و کار و دۆست و ناشانشمان زۆر بوون، له‌ناو نه‌و هه‌مووانه‌دا نه‌و برازایه‌ی هه‌لبه‌ژاردبوو. دیاره نه‌و به‌ دوا‌ی کچی شوخ و شه‌نگ و جوان و چه‌له‌نگدا نه‌گه‌را‌بوو نه‌و ده‌یویست بوو کینکی نا‌کارباش و ره‌فتارچاک و وریا و به‌مشوور و مال‌داری که‌ری هه‌بی.

شایی هیتن ده‌ست پینکرا؛ هه‌ژار هه‌لبه‌زی، سه‌رچۆیی کیشا، ده‌ستی دۆی ناسک و نازداری گۆشی، جاری له‌ کیه‌ژۆلان داگرت و شه‌وانه‌ش به‌و قسه‌ قۆرانه‌ی

خوی کورې دیوه خانې وه پیکه نین ده خست. به لآم هیمن نیگه ران بوو، نیگه رانی دواړو ژوی خوی و بیرې له وه ده کرده وه چو ن له گه ل ژنیک که هه لېوار دنی دایکيه تی و بو خوی نهیدیوه و نایناسی، ده توانی ژیان به ریته سر. نهیده زانی توقی له عنه تی بو دینن یا فریشته ی رحمت.

روژی ۲۵ خه زه لوه ری ۱۳۲۵ بوو کیان بو دابه زاندم. دیاره نه و پهری ناسک و نازدار و شوخ و شنگ و جوان و چه له نگه نه بوو که خه یالی شاعیرانه ی من به شوینیدا ده گه را و هیشتاش تووشی نه بووه. به لآم زور زوو توانی خوی له دلې مندا جی بکاته وه و وا له خوی بکا که له قولایی دلّمه وه خو شم بوئ و سبی به یاری هه میشه یی و خه مپوهینی روژانی تال و تفتی ژیانم. بیست و سی سال پیکه وه ژیاين و له په نا نه ودا ههستم به سانه وه ده کرد. قه تی نه ونده دل نهشکاندم روژنیک تا نیواره لئی زیز بم و دهنگی لی بگورم. زور له ژیاين ژن و میردایه تیم رازیم. نیقرار ده کم ژیاين خوشی ژن و میردایه تیمان زیاتر نه و پیکي هینا بوو؛ چونکه من ده زانم حساس و توورپه و ته نانه ت بیانووگر و جینگنوکم، به لآم نه و هیدی و نارام و ژیر بوو و بیانوی نه ده دا دهستم. تاقه کورپیکمان بوو نام نا «سه لآح». شه وه ماوه یه کی زوره له دیداریان بی به شم و ده ردی دوری ده چیژم؛ یادیا ن به خیر.

هیشتا مانگیک به سر شهوی زاوايه تیمدا رانه بر دبوو و به قسه ی شه وړو مانگی هه نگوینم ته و او نه کردبوو، که به داخه وه شه و نه مده ویست روو بدا رووی دا و شه و پیم خوش بوو بمرم و نه یینم دیتم... ریسه که مان لی بووه خوری. هیلانکه مان لی شپوا و کوماره که مان روو خا و دوژمن به سرماندا زال بووه. ماوه یه ک بوو ههست به مهترسی ده کرا. جه به یی سه قز و سه ردهشت قایمتر

ده کران. چند دهه به گی به ناوبانگ و خاین رایان کردبوو بۆ عیراق و یهک دوو مهلا و شیخی خوێپیه پیاو ده سه سه ر کرابوون. حکومهتی نازه ربایجان له شکرێکی ساز و ته یاری بۆ پشتیوانی پیشمه رگه ناردبووه جه بهمی سه قز، چونکه وا به راورد کرابوو که ته نیا لهو جه بههرا ترسی په لاماری دوژمن ههیه. له پیشداش چند جار لهو جه بههرا دوژمن په لاماری هینابوو، به لام زۆر خراب شکابوو و زهبری دهستی پیشمه رگه ی کوردستانی چیشتبوو.

نازه ربایجان حکومه تیکی گه وره تر و به هیزتر و زۆر ته یارتر و پرچکتر بوو له کوردستان. خه تی دیفاعی نازه ربایجانیش زۆر قایمه تر بوو. که وابوو کهم کهس به خه یالیدا دههات له ریگای نازه ربایجان هه وه په لامار بۆ سه ر جوولانه وه ی رزگاری خوازی گه لانی نیران به یترئ.

ماوه یهک بوو بۆ نه وه ی کاره کانی حیزبی باشت رابهرن پاش نه وه ی شهوانه پیشهوا - که زۆر شهو تا درهنگ له ده فته ری حیزیدا ده ماوه - ده چۆه مالی خۆی، کادریکی حیزبی له ده فته ری حیزیدا ده ماوه بۆ نه وه ی راپۆرتی خواره وه - نه گه ر پیوست بوو - به پیشهوا رابگه یه نی و ده ستوراتی پیشهوا بۆ خواره وه بنیترئ. نهو شهوی نۆره ی منی تازه زاوا بوو. له ده فته ری حیزب دانیشتبوووم و خه ریکی نووسینی مه قاله یهک بووم بۆ «کوردستان»، نه فسهرێکی بچووک به لام دوستیکی گه وره ی من و نه ندامیکی زۆر به وه فای حیزب هاته ژوور، زۆرم پی ناخۆش بوو که دهستی بۆ رادیۆکه ی سه رمیژه که بره؛ چونکه نووسینه که ی لی تیك ده دام، به لام چم نه گوت و قه له مه کهم دانا. له پر شتیکی وامان گوئ لی بوو که وه ختابوو پیمان به عه رزه وه وشک بی. رادیۆ تاران ته لگرافی پرۆزبایی دوکتۆر جاوید وه زیری ناوخۆی نازه ربایجانی ده خوینده وه که به بۆنه ی گه رانه وه ی نه رته شی شاهه نشاهی بۆ تارانی ناردبوو.

دوايه خه بهري راكردنسى «موته جاسيرين» ى راگه يانسد. موته جاسير و ماجه راجوو دوو ناو بوون كه لهو شه وپرا به سسر بهر پټوه بهراني جوولانه وهى نازاديخوازى كوردستان و نازه ربايجاندا بران و نيستاش ده زگاي ته بليغاتي ريژيم دووپاتهيان ده كاتمه و ده يانه پټيتمه وه كاويژو.

ده سبه جي به تليفون نهو خه بهرهم به پيشهوا راگه ياند. گوتى بو خوت وهره نيره و به نهواني تریش را بگه يه نه بينه نيره. به دواى نهوانمدا نارد و بو خوم چووم بو مالى پيشهوا. سهدرى قازى برابى پيشهوا كه نوينه رى مه جليس بوو له تاران و به رواهت نه ده بوو لهو واقيعه بترسى، له هممو كهس پتر شله ژابوو. نهو ده سبه جي گهراوه بو تاران و لهوى گرتيان و هيتا يانه وه مه هاباد.

نازه ربايجانى وا ته يار و پرچك به له شكرى ساز و پهرداخ و فه رمانده ليزانه كانيبه وه بو وا زوو ته تسليم بوو؟ پيشه وه رى كارامه و شوږشگير و كونه پياو و نازا و رابه رده كانى ترى نازه ربايجان بو وا به پهله رايان كرد؟ پرسى ريكه كهس به ته وارى جوابى نه داوه ته وه و منيش جوابم بو نادر يتمه وه. به لام دلنيام نه گهر فيدايى ده ستى كرد باوه و نه گهر فيرقه بهر بهر ده كانى بكر دايه، له شكرى شپ و شپړتوى تاران نه ته نيا پټى له ته وريز نه ده نا و نهو هممو كوشتاره ي نه ده كرد، به لكه تارانيش ده شپوا و له وانه بوو له سه رتاسه رى نيراندا جوولانه وهى نازاديخوازى به سسر كونه په رستيدا سه ركه وى و ته نانه ت نفوزى نيمپرياليزم له روژهلآتى ناوه راستدا زووتر بنه بر بى. به لام وه زانايان گوتو ويانه «ميژوو نه وه يه روو ده دا نه كه نه وه كه نيمه ده مانه وى.»

به لى كوتوپر ته وريز گهراوه و كوردستانيش له هممو لاهه گه مارو درا. پاش نه وهى سهدرى قازى نازانم بوچى به ره و تاران گهراوه رابه راني حيزبى ديموكراتى كوردستان له مالى پيشهوا كو بوونه وه و نهو شهوى روحيه ي هممو كهس

ده توانم بلّيم باش بوو. شوورای جهنگ به سرۆكايه تي حاجی بابه شیخ پینک هات و سووردهت جهلسهی یه کهم نیمزا کرا و قهرازی بهر بهر ه کانی درا. به لّام هیشتا مه ره که بی بریار نامه که وشک نه بیژوه که خه بهر هات یه کینک له نه دنامه کانی نهو شوورایه رای کردووه.

بو به یانی وه زع گوڤا و بریاری بهر بهر ه کانی هه لّوه شاهه و به پیشمه رگه ده ستور درا بی ده ست کردنوه پاشه کسه بکا و ریگا بو نهر ته ش به تال بکا؛ خه لک ده ستینکی که وته نه ولای و یه کینکی که وته نه لای.

پیشمه رگه له جبههی سه قز و سه رده شته وه به ری کوپینکی پاشه کسه ی کرد. فیداییه کان که فرمانده کانیان رایان کرد بو وه ک مه ری بی تشوان بلاو بوون و عه شایر لییان وه خۆ که وحن و هه مرویان داپلۆسین و نه یان هیتشت تاقه فیشه کینک له گه لّ خویان بهر نه وه، به لّام نه ویرانه پیشمه رگه. ته نیا له ناو مه نگوران پیشی دهسته یه کیان گرت که به فرمانده یی زیروزی ده گه راوه، زیروش که بو خوی شه خۆریکی وه ک نه وان بوو، دهستی نه دا و به گزیاندا هاته وه و ته نانه ت چه ند گوندیشی تالان کرد و گه یشته وه مه هاباد. نه وانی فیداییه کانی نازه ربایه جانیان روت کرد که سیان نه کوشت. نه وی من وه بیرم بی له و کاره ساته دا ته نیا پیشمه رگه یه کی کوردی عیراق شه هید کرا و هیندیکیشیان ناپیاوانه روت کردن. فرمانده ی نهر ته ش بی هیه چ زه حمه ت گه یشته گوندی حه مامیان و پیشه وا له وی دیتی.

له و ساوه دا من هه میشه له گه لّ پیشه وا بووم. دیاره له گه لّی نه چوومه حه مامیان، به لّام له شاری به جیم نه هیتشت. ده مدیت په شوکا بوو، به لّام نه ک له ترسان، به لکه له داخان و له بهر نا هومیدی.

من له میټر بوو پیښهوام دهناسی و له روژی تنگانهدا دیبووم. به دهست و تفهنگی خوی پیایوکی زور نازا بوو. پیش دامه‌زرانی کوماری کوردستان چهند جار عشاير هاتنه سهر مه‌هاباد و پیښهوا بو خوی له به‌که‌م سه‌نگهدا بو دیفاع ناماده بوو. نهدی چون بوو نهو جار ته‌سليم بوو؟ بو خوم لیم بیست گوتی: «له سه‌رمانه‌وه ناچن و ده‌مانکوژن. به‌لام پیتم خوش نیه گه‌له‌که‌م به‌جی بیلم و ده‌مه‌وی له‌ناو نه‌واندا بمرم.»

راسته کوردستان پاش گیرانه‌وی نازه‌ریایجان و له‌ده‌ستدانی نه‌و هاوپه‌یمان به‌هیزه له هم‌مو لایه‌که‌وه گه‌مارو درابوو؛ راسته به‌شیکي عشاير گوټیان له کلاو په‌راندبوو و چاوه‌نوری خراپه‌یان لی ده‌کرا؛ راسته خه‌زینه‌ی کومار به‌تال و ه‌تال بوو و هم‌موی درابوو به‌تووتن و هیتشتا نه‌فرؤشراپوه و له عه‌مباردا مابپوه؛ راسته له هم‌مو یارمه‌تیه‌کی ده‌ره‌وه هیواپراو کرابوو، به‌لام من به‌ش به‌حالی خوم له‌و پروایه‌دام نه‌گهر ده‌سته‌وه‌که‌ری کرابا و نیمه نه‌زمونی شوپش‌گیپریمان ه‌با میټرووی کوماری مه‌هاباد به‌و جوړه دوايي نه‌ده‌هات که‌هات.

روژی ۲۶ ی سه‌رماوه‌زی ۱۳۲۵ (۱۹۴۶) نمرته‌شی شری و شپړتیوی شاهه‌نشاهی ته‌واو ساله وه‌ختیک پاش ه‌لکردنی نالای کوردستان شاری مه‌هابادی گرت‌ه‌وه. هیتندیک له به‌رتیوه‌به‌ران و کادره‌کانی حیزب رایان کرد و خویان شارد‌ه‌وه و هیتندیکیش دانیشن و چاوه‌نوری گرتن بوون. من نه‌و روژی له شار وه‌ده‌ر که‌وتم و چوومه خانه‌قای شیخی بورهان. له‌وی شیخ محه‌مه‌دی خالم حه‌شاری دام و له بن بالی خوی گرت‌م. له خانه‌قا بووم که خه‌به‌ری گیرانی پیښه‌وا و رابه‌رانی حیزب و کومارم بیست. پیام و ده‌دوی ه‌ه‌ژار خست بیبینه‌مه‌وه و پیکه‌وه ته‌گبریک بکه‌ین. نه‌ویش بوی ده‌رچووبوو و بوم نه‌دوژراوه.

نهخوشي كهوتويوي له خانہقا هه بوو، زور كهس گرتبوي و چہند كه سيشي كوشتبوو. من جاريكي تر هر لهو خانہقا يه نهو نهخوشيم گرتبوو و زوري لي دترسام. گوتويانہ «هرچي بترسي ناخه لسي» هينده ي پي نه چوو گرتم و كهوتم. به فريكي يه كجار زور و نه ستور كهوتبوو، هيچ دوكتوريك بهو به فري نه ده گيسته خانہقا. دوو مانگي ره بهق بوي له سهر رهي پشتي كهوتم. نه سپهك له سهر ي دام و قسه ي هاتهران پاتهرانم ده كرد، هه موو به نده نم به نوينانوه چوو و تويخي هاويشت. به لام نهو جاريش له ده ست نيزايل رزگاريم هات.

كه له نهخوشي هه ستامه وه به فريش كه م بيوو، ريگا كرابونه وه. وايان به مه سله حهت زاني بو نه وه ي كه ميك ژيوه له بيمه وه و گورد بگره وه، به دزي بچمه وه مالي خو مان كه له شار نزيك بوو و دهرمان و خواردني باشري لي وه ده ست ده كهوت. چاك له بيرم نيه چہند روژان له ماليدا ته ماليم هه لگرت و خو م مه لاس دا.

روژيك له زوري دانيشتبوم و كتيم ده خوينده وه، له پر له ناويدا بوو به شين و گابور، ناردم بزاسم چيه؟ قاسيد به گريان و له خودان هاتوه و گوتي نه وانهي له شاري هاتونوه ده لين دهور ي شار گيراوه و نايه لن كهس بچيته ناو شار يا وه دهر كه وي و ده نگويه و ده لين پيشه وا و سه دري قازي براي و سه يفي قازي ناموزاي له چوارچراي مه هاباد له دار دراون.

نهو رووداوه دلته زينه و نهو كاره ساته جهر گبهره هه موو كورد يكي به شه رهي خه مناك و تازه بار كرد. به تايبه تي دلي مني به ناسور نه نكاوت. ناسوريك كه بزه تيراوي و نيس تاش هه ر وه بن ده داته وه و هه لده داته وه و بي گومان ساريو نابي و له گه لم ديه بن گل.

من پيشه وام له دلته خوش ده ويست، به رابه ريكي دل سو ز و ژيرم ده زاني،

به كوردېكې پاك و چاكم دهناسى و به موسليحيكې يه كجار گهوره و مهزنام دهنانى. دهنانى نهنه وه كهى خوى چهنه د خوى دوى و چهندى پى خوى خزمه تى بكا؛ چهنه به ناواته وه بوو كورد بگاته ريزى نهنه وه به خته وه ره كان. زورم هيو پى بوو گه له كه مان به په له بهر پته پيش و ولاته كه مان زوو ناوه دان بكا ته وه. لهو ماوه كورته شدا دهنانى چهندى خزمه تى به كه لك كورن. به راستى مهرگى پيشه وا نهك هه ر بؤ نهنه وهى كورد به لكه بؤ جوولانه وهى نازادى خوازى و دژى نيمپرياليستى سه رانسهرى نيران زيانيكې گهوره بوو. ده ر يايه ك زانست و نه دهب، ده ر يايه ك فيكر و بير به ده ستى زورداريكې سه ره رؤ و نهنان وشك كرا و له ناو چوو.

سى زور پاش شه هيدبونى پيشه وا - يانى رؤزى سيزده به دهر - قه ل فرم بؤ كرد و له گه ل پياوړيكې هه ژار و هاوالتيكى زور به نرخی حيزبى به ره و كوردستانى عيراق وه رى كه وتين. به دوو رؤز و دانك سنورمان په راند. لهو به رى جوگه وه بازم دا نهو به رى جوگه، به رواله ت هيج فهرقيكم نه هاته پيش چاو؛ به لام له واقيعدا سنورى سياسى ولاتيكم په راند بوو و چوو بوومه ولاتيكې ديكه. گه يشتمه شارى قه لادزه. وه نيو بازار كهوتم و نه كهوتم به بهرگ و ليباس پوليس ناسيمى و زانى لهو ديورا هاتووم. پيليان گرتم و خهريك بوون تيكه وه پيشن. به لام مه لايه ك و حاجيه كه بى نه وهى بمانسن باليان به سه ردا كيشام و نه جاتيان دام. نه قه كه راست له من رووى دابوو له ترسى ناگر په نام بؤ مار بر دبوو. مه لا پى خوى بوو بمانسى، منيش له گه ل نه وه شدا پيم خوى نه بوو كه س بمانسى و ناوى خؤم به كه س بليم خؤم پى ناساند. ديار بوو مامؤستا منى له دووره وه دهناسى. نهو شه وهى زورى حورمه ت گرتم و له حوجره ي فهرقيان نووستم و به يانى بؤ خوى وه پيشم كهوت و بردمى بؤ گوندى گردبوداغ. من به هيو بووم سؤراخى هه ژار و

زهیبیحی و قزلبجی و دلشاد بکهم و قسمی خۆمان بی له دلی خۆمدا وام دانابوو یهك بگرینهوه و سهر له نوی دهست به کار بینهوه. دیاره نهو قسم به مامۆستا عهرز نه کردبوو، بهلام پیم گوت دمهوی ناواله کانم بینمهوه. مامۆستا گوتی جارێ رووبار زۆرن و بواری نین و بیجگه لهوه نهو کوردانهی ئیره که هاتبونه ئیران هاتونهوه و دانگهریزه دهکه نهوه بۆ لای شاران و پۆلیس نامادهیی ههیه. جارێ ماو دیهك لیڤه به تا ولات که میك نارام دهیتهوه. هاورپیه کهم ناردهوه و بۆ خۆم دهستم کرد به خویندن و سهر له نوی بوومهوه فهقی؛ زۆر چاکم دهخویند. ههم خۆم دهخافلاند و وههزی خۆم دهشکاند و ههم ده مویست نهوی له سووریم دۆراندوه له کایه تی ههلبینمهوه. هیشتا لاو بووم و نهگهر خویندبام دهمتوانی شتیك به شتیك بکهم، بهلام خویندنه کهم زۆری نهخایاند. بیستم وهزعی ئیران نارام بۆتهوه و دهستیان له خهلك گرتن ههلگرتوه. لیکم داوه پاش نهوهی لیڤهش ههر قاچاغم و ناویرم بگهریم بۆ سهریك له ولاتی خۆمان نهدهمهوه؟ نهگهر زانیم دهحاویمهوه نهوه ههر لهوی خۆم ههشار دهدهم. به تاقی تهنی رووم له کویستانه خۆشهکانی کوردستان کرد، به نیو چادر و هۆبه و گوژ و گوژاراندا گهرام. شهنگه بیڤی کیل گهردتم دین. لهو گهشت و گهرانهدا بووم که پارچه شیعی «به هاری کوردستان»م گوت، که بۆ خۆم نیستاش زۆرم خۆش دهوی و به شاکاری دهزانم. ژاندارم و پۆلیس له هیچ کوی تووش نهبووم و بیسه دمه که هیشتمهوه گوند کهی خۆمان.

راوهستام تا شهو به سهر دهستاندا هات و به تاریکی چوومه مالتی. یه کسه ر چوومه پشت ده رکی ژووری بابم. بۆ یه کهم جار له ژیانمدا خۆم گرت، چونکه بابم خۆ له خهلك گرتن و گوێ له قسمی خهلك ههلبخستنی زۆر پێ ناخۆش بوو.

تهنانت ژنی مائی نيمه له ترسی بایم قعت نهیاندو ویرا شه موله بگرنه وه که نهو دم له لادیدا زور باو بوو. له درزی ده رکه وه دیتم بایم به حه او وه راوه ستاوه و له گه گان نهو پی او وهی که له گه لم هاتبوو بو کوردستانی عیراق قسه ده کا و پیی ده لئی روله پیم بلئی له کوئی به بو خوم پی او ده نیرم. نهویش ده لئی دوو روژی دی بو خوم ده چم و ده بهیتمه وه. قهولم پی داوه جیگا و شوینی نهو به کهس نه لیم. بایم که میک به تووره یه وه گوتی چون به منیش نالئی. گوتی نه خیر به توش نالیم، به دایکیشی نالیم، قهولم پی داوه و قهولی خوم ده به مه سر. ماندوویی ریگا و کویره وه ری غه رییی و بی تازی و لی قه و ماویم له بیر چوره و له دلی خومدا گوتم: چون زه حمه تکیشانی کورد کوړی وایان لی پهیدا بووه؟

به لئی زور قاره مانی وا له خه باتی زرگار یخوازی گه له که ماندا هه ن که به شه ره فوه ژیاون و به شه ره فوه ده مرن و میژووش له بیریا ن ده کا. نهو پی او وه، پی او یکی هه ژار و زه حمه تکیش و نه خوینده وار بوو. له سه ره تای کومه لوه به پروایه کی قایم و ته او وه هاتبو وه ناو کوړی خه بات و بی نه وهی خو ی رانی خزمه تی زور گه وهی کردبوون و که سیش باشی نانا سی و منیش لی تره دا ناویرم ناوی بهرم، چونکه نازانم ماوه یا نه ماوه و ده شانم نه گهر مابی تووشی ده ردی سر ده بی.

چیدی خوم پی رانه گیرا و چوومه ژووری. دایکم و بایم و کابرا واقیان ورما. دایکم نامبازم بوو و تیروپری ماچ کردم. به لام بایم نهو بابیهی که قعت رووی نه ده دامی و له بهر هیچ کاره ساتیک نه ده چوما و به مه تانت و خو راگری له ولاندا ناویانگی هه بوو و هه تا ما یه کمان جگه ره مان له کن نه کیشا و بی تیجازه دانه نیشتین، خو ی پی رانه گیرا و به لووزه وه فرمی سکی له چا هاته خوار و هه تا ماوه یهک هیچ قسه ی بو نه کرا. دوا یه بو یه کهم جار و ناخر جار له ژیا نسدا

به خیر هاتنی کردم و گوتی چاک بوو هاتیموه. شهوه له دوام دهناردی عهفوی
عمومی بو عهشیره تان دهرچووه. راسته ئیمه عهشیره ت نین، به لام خه لکی
گوندین و ده تانین لهو دهرفته که لک وه رگرین. مالی دنیام زوره و ئیستا هه موو
شت به بهرتیل ده کری. جاری ماوه یه که له مالی دانیشه و هاتوچوی شار و باران
مه که تا بزانی دنیا چی لی دی.

له مالی دانیشتم و چ باس نه بوو، ورده - ورده خه لکیان به ردا. منیش
دهستم کرده وه به جووت و گا و ناژه لداریه که ی خۆم و هاتمه وه سه ر
حولله مه رسی. حیزی تووده ی ئیران به ناشکرایی خه باتی ده کرد و رۆژه رۆژه
کۆمه لانی خه لکی ئیرانی زیاتر لی کۆ ده بوونه وه. له رۆژنامه کانی خۆیدا
ئیمپریالیزم و کۆنه به رستی به توندی ده کوتا و تیئوری زانستی بلاو ده کرده وه.
حیزی دیموکراتی کوردستانیش کهم - کهم بووژاوه و کاداره لاوه کانی ده ستیان
کرده وه به خه بات. پیاو هه ق بلی حیزی تووده لهو سه رده مه دا له بووژاندنه وه ی
حیزیدا رۆلئیکی باشی یاری کرد، ته نانه ت له پاراستنی ناوی حیزیدا. چونکه
هیندیک له لاوه نازادیه خواز و کهم نه زمونه کان خه ریک بوون ناوی حیزب بگۆرن
و بیکه نه کۆمه لهی کومونیستی کوردستان و وه ک بیستومه به رپویه به رانی حیزی
تووده مانیع بوون.

ژماره یه که نیشتمان بلاو بووه و گه یشته دهستم و هومیدم په ییدا کرد که
خه باته که مان په ره بگریته وه. هه ر چه ند راپۆرتیان لیدام که له نووسینی نه م
گۆواره دا دهستم هه یه و بریکیان نه م بهر شهو بهر پیکردم و به خوای
ده ستیکیشیان به یال و بژیدا هینام و پوول چایه کیان لی ته ستاندم، به لام شهوه
چوو و رابرد نه مزانی له کوئی چاپ کرا و هه ر به شیوه نووسین نووسه ره کانم
ناسین. ژماره یه کیش «ریگا» دهرچوو و پیم گه یشت. یه کیک له نووسه ره کانم

دیت و بهلینی هاوکاریم پیتدا، بهلام بهداخهوه نهویش تیدا چوو. له رۆژی ۱۵ ریبهندانی ۱۳۲۷دا «ناسری فخرارایی» له دانشگای تاران شای وهبمر دهمانچان دا، تۆزکالیتیکی دهم و لیتو و پشت رووشاند. شو تاوانه‌یان هایشته سهر حیزبی تووده و نیجازه‌ی ره‌سمی کارکردنی شو حیزبه‌یان هه‌لوه‌شاندوهه و رابه‌ره‌کانیان گرتن و ده‌رکی رۆژنامه‌کانیان داخستن و له سدرتاسه‌ری نیراندا حکومته‌ی نیزامی دامه‌زرا. شه‌وش زه‌بریک بوو که به نه‌خشه‌ی نیمریالیزم و به ده‌ستی کۆنه‌په‌رستی وه جوولانه‌وه‌ی رزگار‌یخوازی نیران کهوت.

بهلام زۆری پی نه‌چوو رۆژنامه‌کانی حیزبی تووده به نه‌یینی ده‌رچوونه‌وه و رابه‌رانی حیزب توانییان له زیندان را بکه‌ن.

سه‌یر شه‌وه بوو پاش رووخانی کۆماری مه‌هاباد من بو‌یه‌که‌م جار دوو رۆژ پيش واقیعه‌ی دانشگا ویرابووم به ناشکرایی بچمه مه‌هاباد و به رۆژی رووناک بگه‌ریم که شه‌وه رووداوه له تاران قه‌وما و له مه‌هابادیش ده‌ستیان کرده‌وه به خه‌لک گرتن، ناچار منیش خۆم شارده‌وه. لهو خۆشاردنه‌وه‌دا شه‌یرتیکی زۆر باشم له ژیر عینوانی «ژوانی ناغا»دا گوت که به داخه‌وه خۆم نه‌مماوه و تکا لهو که‌سانه ده‌که‌م که هه‌یانه بیپاریزن و نه‌گه‌ر کرا بۆم بنیرن.

سالی ۱۳۲۷ سالیکی یه‌که‌جار تووش و شووم بوو. من به عومری خۆم زستانی وا سه‌ختم له ولاتی خۆمان نه‌دیوو. پازده رۆژی پاییز ما‌بوو به‌فریکی شه‌ستوو و وشک باری، یه‌ک نوا له هه‌موو جی‌گایه‌ک له میتریک پتر بوو. وشکه‌به‌ند و سه‌رما و سایقه‌ی به‌دوادا هات و یه‌کسه‌ر بوو به روو؛ به‌فری دیکه‌شی به‌سه‌ردا بارین، ری و بان گیران، قات و قری په‌یدا بوو، ناو وشک بوون

و خه‌لک ناچار بوو به‌فر بتوینیتسه‌وه و بیخواتسه‌وه. نه‌وت و ناوردوو وه‌گیر نه‌ده‌که‌وت. ئاژه‌ل و مالآت قرانی کرد. ره‌پسته رزین و نه‌وه‌نده گنخان و گرانیه‌کی زۆر به سامی به دوا‌دا هات.

من بۆ خۆم له نه‌زموونی پیاویکی دنیادیده و کۆنسال که‌لکم وه‌رگرت و توانیم به‌شیکێ زۆر له ده‌غل و دانی خۆمان له رزین و زایه‌بوون رزگار بکه‌م.

به‌هار دره‌نگ بوو، هه‌وا گه‌رم ببوو، به‌لام به‌فر ناره‌قیشی نه‌ده‌کرد. رۆژتیک چوومه مزگه‌وت. ته‌ماشام کرد پیره‌پیاویک به‌ته‌نی له ته‌نیشته‌ سه‌به‌ سارد و سه‌رکه هه‌لکوره‌ماوه. هه‌ر منی دیت گوتی: مندالی نه‌و زه‌مانه ئیمه‌یان پی خه‌رفاوه. گوتم: مامه‌ گیان چ قه‌وماوه؟ گوتی: به‌ سه‌ری تۆ نه‌وه چهند رۆژه به‌وه هه‌تیوه گێژانه‌ی خۆم ده‌لیم بچن به‌فری سه‌ر ره‌پسته‌که‌مان کون - کون بکه‌ن گویشم نا‌ه‌نی. گوتم بیلامانی که‌ سال دره‌نگ بوو، هه‌رد گه‌رم دادی و هه‌لمی ده‌کا. به‌فریش نایه‌لی هه‌لمه‌که‌ بێته‌ ده‌ر و له ناو خۆیدا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و ده‌غله‌که‌ ده‌سووتی. ئه‌گه‌ر کون بکری هه‌لمه‌که‌ی دیتته‌ ده‌ر و ناسووتی. قسه‌ی مامه‌په‌رم به‌ دلپه‌وه نووسا؛ چهند رۆژان پیاوم هه‌لگرتن و چوومه زگ به‌فر کون کردن.

هه‌وا خۆش بوو، به‌لام کاره‌که‌ زۆر گران بوو. به‌فره‌که‌ نه‌وه‌نده ره‌ق بوو به‌ لۆسه کون نه‌ده‌کرا. به‌لام پاشان تیگه‌یشتم په‌ندی پێشینان چهند راسته‌ که‌ گوتویانه: «ده‌ستی ماندوو له سه‌ر زگی تیژه». به‌شی زۆری ده‌غلی ئیمه‌ نه‌و سالی نه‌ری و نان و تۆوی خۆمان بوو.

نه‌و سالی له هه‌یج کوی ده‌غل نه‌بوو. نه‌و جووتبه‌ندانه‌ی زه‌وی ناویژه‌یان به‌ ده‌سته‌وه بوو، هه‌رز و گه‌نمه‌شامیان چاند و ئیوه‌نایان په‌یدا کرد. منیش هه‌مرزه و گه‌نمه‌شامی زۆرم چاند و به‌ره‌مه‌یکێ باشیان دا، به‌لام له گونده‌که‌مان هه‌یج

داهاتمان وه گير نه كهوت، چونكه بۆ خۆيان هيچيان نه بوو تا به شي نيمه بدن.
 بۆ زستانی داهاتوو گرانيمه كى به سام سه رانسهرى نيران به تايبه تى
 كوردستان و نازهر بايجانى داگرت. ده غلى فرۆشتن ههر نه بوو، هه شبا له كرين
 نه ده هات. هيچ شتى تريس دراوى نه ده كرد. دوو مه رى داشتى پوته گه نيمى كى
 نه ده كرد. كه ويژه گه نيمى كيان به جووتيك كه لى خاوى نه ده دا. هاوارى سه رومال
 بوو، برا ناورى وه سه ر برا نه ده دا. به لام من نه مدى و نه مبيست له كوردستان
 كه سه راسته وخۆ له برسان سه رى، هه رزن و گه نمه شامى خۆلاتى و گه نم و جۆ و
 خورماى عيراق هۆيان داوه.

له گه ل نه وه شدا ده زگاي ته بليغاتى پادشايه تى نيران له و سالانه دا شه و رۆژ
 و وهخت و بى وهخت په لامارى ده برده سه ر ده ولته تى شوورده وى، شه و ده ولته وهك
 جيرانى كى باش و دل سوژ گه نيمى كى زورى دا به نيران. شه و يش چ گه نيمى كى به
 روحى پياوى پي ده كه نى. به هاتنى شه و گه نمه خه ته ر كه م بۆوه و قات و قيرى له
 شان نه ما.

ده ولته له دابه شه كردنى شه و گه نمه دا ديته اتيشى له بير نه كرد بوو و له
 رووى شناسنامه ميقدارى كى گه نم بۆ ههر خيزانتيك دانابوو. به لام ده بوو ناغا به
 قه رزى سه ره خرمان وه ريبگرى و سه نه د بدا، جا به سه ر خه لكى گونده كه دا
 دابه شى بكا. ناغاكان گه نمه كه يان به زياده وه وه رگرت و وهك پياوى چاك له
 پيش چاوى كاربه ده ستانى ده ولته به سووت و سه له م خۆره كانى شاريان فرۆشت و
 دراوه كه يان نه خه دوپوخت له ته نكه ي گيرفان قايم كرد. شه وان شه نگران،
 سووت خۆرى شار قازانجيان كرد، سميلى پياوى ده ولته جه ور كرا و شه وى له و
 ناوه دا هيچى پى نه برا هه ژار و نه دارى لادى بوو.

له به هاردا خه لكى ديته اتى نازه ربايجان له حالى كدا كه وهك خه زه لى پاييز

له برسان هه‌لده‌وه‌رین و پیاو ناگری بۆ تیبهر ده‌بوون به کوردستان وه‌بوون.
گه‌لی کورد جارێکی دیکه‌ش پیاوه‌تی و نان‌بده‌یی و میوانداری خۆی نیشان دا.
هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک رووی له هه‌ر ئاوه‌دانیه‌ک ده‌کرد، خه‌لکی نه‌و ئاوه‌دانیه‌ به
پیریانه‌وه ده‌چوون و ژه‌مینیان تیر ده‌کردن و به‌رێیان ده‌کردن. زۆر مالتی وا
هه‌بوون نه‌و ژه‌مه بۆ خزیان هه‌یچیان نه‌ده‌خوارد و ده‌یاندا به‌و میوانه‌ ره‌ش و
رووت و برسی و خوریتانه. ژاژ و په‌نیر و لۆزک تابه‌ستی نه‌وان بوو. مالتی زۆر
له‌چهر و پیسکه‌ نه‌با نه‌و سالتی رزقی بۆ نه‌گیرا.

نه‌گه‌ر گه‌لی کورد بۆ خۆی له وه‌زعیکی وادا نه‌بوو بتوانی میوانه‌کانی خۆی
باش به‌خێو بکا، که به‌هار کامل بوو نیشتمانه‌که‌ی، کوردستانی ره‌نگین و بزۆین
باوه‌شی دایکانه‌ی بۆ نه‌و برسی و ره‌ش و رووتانه، بۆ نه‌و لاواز و له‌جهرانه، بۆ
نه‌و لیقه‌وماو و ده‌ربه‌ده‌رانه کرده‌وه. له نواله‌ زه‌نویژه‌کانیدا سفره‌ی نیعمه‌تی به
هه‌لژ و مه‌ندۆک و بیزا و کارگ و کوپاده و زره‌مه‌ندی و سیوه‌لووکه و
وینجه‌کیویه و که‌نگر و رێواس و نه‌سپنک و ئاله‌کۆک و دۆزی و ترشۆکه بۆ
رازانده‌وه.

به‌لتی دیتم له‌ چهرخی بیسته‌مدا، له‌و چهرخه‌دا که نینسان نه‌تۆمی شکاند،
راداری دروست کرد، ته‌نانه‌ت مانگی داگیر کرد، نینسانیش وه‌ک ئاژه‌ل و ولسات
له‌ کێو و که‌ژ بله‌وه‌پێ. ده‌مدیتن به‌ گیا خواردن بایان ده‌کرد، به‌لام نه‌ده‌مردن.
نه‌و می‌گه‌له‌ شپه‌زه و سه‌رگه‌ردان و بی‌شوانه به‌ چیا سه‌رکه‌شه‌کانی
کوردستانی نێراند هه‌لکشا و گلۆپکی نه‌و گیایانه‌ی هه‌لپساند و خۆی پێ تیر
کرد و شوپ بۆوه بۆ گه‌رمه‌پێی کوردستانی پرخیتر و به‌ره‌که‌تی عێراق و
ورده - ورده دانگه‌ریزه‌ی کرد تا به‌سه‌ر خێر و خوشیاندا که‌وت. له‌وێ که‌وته
فه‌رعانه. ده‌غلۆدان فه‌ریکه‌ ببوو، خانه‌خویش هه‌ر کورد بوو، به‌دل بوو،

به به زهیی بوو، نینسان بوو و دلسوژانه میوانداری کرد و به خوی کرد.

من له ماوهی شهو گرانیه‌دا پیساوه‌تی شهوتوم به پیسای نه‌دار و زه‌حمه‌تکیش‌هوه دیتن که به‌راستی مایه‌ی شانازی نینسانیه‌ت بوون. به‌لام به داخوه کاره‌ساتی زور دلته‌زین و دیمه‌نی زور دزیویشم دیتن. من به چاوی خوم دیتم نینسان له برسان مرد. من نینسانم دیت له‌بهر موحتاجی خه‌ریک بوو نووری چاوی خوی به نارد سه‌ودا بکا و هه‌روه‌ها زور حه‌یوانی دوویتی وام دیتن به رواله‌ت نینسان بوون که‌چی له‌و وه‌زعه ناله‌باره بوو ناخیننی گیرفان یا دامرکاندنی هه‌وه‌سی خویان که‌لکیان وه‌رگرت.

رژوتیک له بن دیواریکی خواروخینچ خوم له به‌ربه‌رؤچکه هه‌ل‌خستبوو و چیلکه‌م له هه‌ردی ده‌ه‌ژاند، هیشتا خاکه‌لی‌هوه بوو و ولات نه‌خه‌ملیبوو. بیرم له حالی شهو خه‌لکه هه‌ژاره ده‌کرده‌وه، چند مندالی دی هاتنه لام به‌کیان گوتی: فلان که‌س خه‌ریکه ژن بی‌نی. شهو فلان که‌سه پیره‌پساویکی دزه‌ش و کونه‌گریزیکی به‌دغه‌ر بوو. که‌س کچی نه‌ده‌دایه و بی‌ژن مابووه. پیکه‌نیم و گوتم: نای لهو درویه! مندال تیکرا وه‌جواب هاتن، به په‌له‌پهل و سویند و قورنان خواردن گوتیان: درو ناکه‌ین، شهو خه‌ریکه کچی شهو کابرا حه‌جه‌مه بکری و له خوی ماره بکا. ماشه‌للا جوانیشه.

- چی چی؟ بیکری؟

- به‌لی، به‌لی، بیکری و له خوی ماره بکا.

وه‌ک فیشه‌ک له جتی خوم ده‌ربه‌ریم و مندال که‌وتنه شوینم. که چوومه حه‌وشه‌ی کابرا، دیتم بوو خوی له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیش‌توه و لاقی هاویش‌توته سه‌ر لاق و هه‌روا بزه‌ی سمیلانی دی. پیره‌پساویکی که‌له‌گه‌ت و ته‌ژه و وشک و ره‌ق، به‌لام به داروبار له بن دیوار هه‌ل‌تروشکاوه و چوار مندالی ره‌ش و رووت و

کز و له جهر له دهوروبهري كهوتون. كچيكي بالابهرز و نهسمه و چاو و برؤ
جوان، بهلام لهر و لاوازيش پالي وه كوله كهي بيلاكه داوه. چاره رهشي و نهگهت
لهو ديمه نه دهباري.

- ها كويخا! نهوه چيه؟

- قوربان چت لي وهشارم نهو كچم لهو پيره مهشهديه كپيوه.

- كپيوته؟ به چهند؟

- وهللا قوربان به گران. به پووتيك نارد. (زهرده خه نه به كيشي بو كرد).

ناگرم له جهرگ بهريوو، مچوركيكم له بهري پيوه هات و له تزقي سهرم
دهرچوو، بهري چاوم تاريك بوو. خهريك بووم به گؤ نهو پياوه دلره شه دا بيم. بهلام
پيشم خوارده وه، خؤم راگرت و له مهشهديم پرسى: نهو كچه بو ده فرؤشى؟ ملي
بهلاوه نا، ههنا سيكي ساردى ههلكيشا، ناوى له چاوى گهرا و گوتى: دا يكي دوو
روؤ پيش له برسان مرد. بو خؤشى كهنهفت بووه و ههر بينا سلار بووه. دهستى
بو لاي منداله كان راداشت و گوتى: نهوانهش برسين. بويهى ده فرؤشم تا بو خوى
له برسان نهمري و نهوانهش بزيوى چهند روؤتيكيان ههبي. سهربه سهر به زيرم
نهدهدا و نيستا به ناردى ده فرؤشم.

له كچه كه م پرسى: تو بهو كاره رازى؟ ميؤر دهو كابرايه ده كهي؟ فرميسكى
به چاوه جوانه كاندا هاته خوار، به شه رمه وه گوتى: نينم نوشاقلار ناچدلار
(- چ بكه منداله كان برسين)

- گوتم نه گهر خيرؤمه نديك نه وهنده نارد بدا به باوكت هيشتا حازرى ميؤر

بهو كابرا پيره بكهي؟ به بيزارسيه وه گوتى: يوخ وهللا (- نه به خودا).

لهو كهين و بهينه دا ژن و مندالى ثاره دانى ناپوره يان له دهورى من دابوو. له

قسه كانمان نه ده گه يشتن. نه قله كه م له سهررا بو گيړانه وه، ژنه كان تيگرا گوتيان:

نه يهړو، چ خيتر بوو، بؤ کافرستانيه؟ گزيړه پيره يان تف باران کرد و هه موويان به غار چوونه وه مالي خوځيان. نينسانيهت گهيشته نهو پهري، دهوله مهند و هه ژار کس به دهستي به تال نه گهراوه. هه ريه که له قهدهر خوځيان، نان، کوليره، ناردي گنم، جو، گهنمه شامي، هه رزن، ماش، نؤک، نيسک، ته نانهت برينج و رؤن و جلکه کوځيان له گهل خوځيان هينابوو. زگي منداله کانين تير کرد و تووره که ي مه شهديان ناخني. نهو وه خته من له خوځيان گريام که ديم منداله قوشمه کاني دي که له سه دوو شايي ميشين و جگين و شير و خهت سهري يه کتريان دهشکاند، به پهله په ل و هه له همل زارکي کيسه په رؤکانين ده کرده وه و هه رچي قه ره پوولي هه يانبوو له مستي پيره مه شهديان ده کرد و بؤ خوځيان مافنگي ده مانه وه.

ههستي نينساني نهو کيژه کوردانه ناواتي شهيتاني نهو ديوره زمه بله وه زه ي کرده بلقي سه ناو که قرمي لهو کچؤله بي دهره تانه خوځ کردبوو. باربووي نهو نينسانه ساکار و پاکانه چهند نه وه نده ي نهو نرخه بوو که نهو گورگه پيره ده يويست نهو بهر خوځله بي نازاره ي بي بکري. چهند دل خوځ بووم که به هه مووان نه مانه يشت له گونده خونچيلانه که ماندا نينسان به نارد سهودا بکري.

تهنگانه بهريان کورته؛ گراني دوايي هات. قات و قري ته واو بوو؛ خه لک کهوته وه سه ر کاروکاسبي. به لام زؤر کهس له برسان مردن، زؤر پياو له پياو هتي کهوتن، زؤر مال له مال بوون، زؤر کهس له سه ر ساجي عه لي دانيشتن، زؤر ناکهس پينگه يشتن، زؤر گيرفان ناخندران، زؤر کؤشک قوت بوونه وه و زؤر مافووره راخران و زؤر ماشين کردران.

له ولاتيکي بي سه ره وه به رده ا، له ريژيميکي کوځي دهره به گايه تيدا هه ميشه

به‌لای ته‌بیعت، زولم و زور و خراپه و دزی و ده‌سدرژی پیاو خرابانیشی له‌گه‌له. نه‌و رووداوه ناخۆشه زۆری کار کرده سهر ههستی ناسک و شاعیرانه‌ی من و ههروه‌ها زۆریشی ته‌نسیر کرده سهر وه‌زعی نابووری و کۆمه‌لایه‌تی و ته‌نانه‌ت سیاسی کورده‌واری. وه‌زعی خرابی نابووری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی ولات و نه‌داری و ده‌ست‌کورتی زۆربه‌ی خه‌لگ و زۆرداری کاربه‌ده‌ستانی ده‌ولت و تاوان و خه‌یانته‌تی چینی ده‌سته‌لاتدار بوو به هۆی راپه‌رینه‌تیکی فیکری بی‌ۆینه‌ی زه‌حمه‌ت‌کیشانی کوردستان و هه‌ست به مه‌سنولیه‌ت کردنی رووناکبیرانی شو‌پرشگی‌ر و له‌خۆبوردویی نه‌ته‌وه‌که‌مان.

نه‌و راپه‌رینه‌ فیکریه‌ و نه‌و هه‌ست به مه‌سنولیه‌ت کردنه بوون به هۆی نه‌وه که چینی چه‌وساوه و تو‌یژی رووناکبیری کورد زۆر له جاران به‌پروا‌تر و ناماده‌تر له ده‌وره‌به‌ری حیزبی دیموکراتی کوردستاندا کۆ ببنه‌وه. پاش رووخانی کۆماری مه‌هاباد قه‌ت وه‌ک ساله‌کانی ۲۹ هه‌تا ۳۲ هه‌لومه‌رجی له‌باری عه‌ینی و زه‌ینی بۆ خه‌باتی رزگار‌ی‌خو‌ازانه‌ی گه‌لی کورد له کوردستانی ئی‌تران هه‌لنه‌که‌وتوه‌وه.

ههر چهند له‌و سالانه‌دا حیزبی دیموکراتی کوردستان له ژیر ته‌نسیری حیزبی تووده‌ی ئی‌تراندا بوو و نه‌وه‌نده به‌ره‌و خه‌باتی چینه‌یه‌تی ده‌رۆیشت که له خه‌باتی نه‌ته‌وا‌یه‌تیدا که‌مه‌تر خه‌می ده‌نواند و نه‌وه‌نده بۆ رووخاندنی کۆنه‌په‌رستی و دامه‌زراندنی دیموکراتی له ئی‌تراندا تیده‌کۆشا که نه‌ستاندن مافه‌ ره‌واکانی گه‌لی کوردی له پله‌ی دووه‌مدا داده‌نا، به‌لام دیسان به پشتیوانی چین و تو‌یژه چه‌وساوه‌کانی گه‌لی کورد پشت‌ه‌ستوور بوو.

من ههر چهند به پیتی توانای خۆم له‌و خه‌باته‌دا به‌شدار بووم، به‌لام له‌به‌ر نه‌بوونی چاپه‌مه‌نی کوردی نه‌متوانی هونه‌ره‌که‌م وه‌ک پتویسته له ریڠای خزمه‌تی

گهله که مدا له کار بئیم. لهو کاته دا که روژنامه کانی فارسی به نهیتهی بلاو ده بوونهوه و پؤلیس نهیده توانی بیانده ژیتتهوه، بی گومان دهشکرا چاپمه منی کوردی بلاو بیتتهوه، به لآم بهر پوه بهرانی نهو سهرده می حیزب له بهر بی ته زمونی نهوه بیان به لآوه گرینگ نه بوو.

نهو ده میس بروام وا بوو و ئیستاش ههر له سهر نهو بر وایه م که ده بی زه حمه تکیشانی کورد به زمانی خویمان بدوینین و ده بی رونا کبیرانی کورد به زمانی ساکارترین نینسانی کورد مه ساییلی سیاسی و کۆمه لایه تی بنووسن و کۆمه لانی گهله که بیان رینوینی بکن. به راستی هه م له باری خزمهت کردن به زمان و نه ده بی کوردی و هه م له باری رونا ک کردنه وهی بیرو پای سیاسی چینه چه وساو ه کانی کوردستان هه لیککی گه وره مان له ده ست دا.

حیزب و ریچکخواه سیاسیه کانی ئیران به تایه تی حیزبی تووده ی ئیران و جه به هی میلی و پیاوه نازادیخوازه سه ره به خو یه کان خه باتیککی رنک و پیکیان ده ست پی کورد بوو. روژنامه کان هه قایقیان روون ده کرده وه و تاوانه کانی ریژیم و گه نده ل فیللی نیمپریالیزمیان ناشکرا ده کرد. کۆنه په رستی له میژینه ی ئیران روژبه روژ پاشه کسه ی ده کرد و سه نگره کانی لی ده ستیندران. ده وله ته کانی ده ستردی نیمپریالیزم و نوینه ری کۆنه په رستی خویمان نه ده گرت و یه ک به دووی یه کدا ده رووخان. ره زم نارا نه فسه ری به هیژ و به ده سه لاتی نه رته شی ئیران وه ناخرین تیری ته رکه شی کۆنه په رستی هاته سه ر کار، به لآم بی گومان نه گه نه شوکوژبا نهیده توانی بهر به لافاوی به ته وژی خه باتی نازادیخوازان بگری و قازانجی شیر که تی نهوت بیاریژی و ده سه لاتی ده رباری کۆنه په رست و سه ر به نیمپریالیزم بیتته وه سه ر ده قی جاران و نه ویش هه ر تیندا ده چوو و میژووش ریگیای خو ی هه ر ده بری.

خهباتی شیتلگیر و بی‌وچانی گهلانی نیران نیشتمان پهروه‌ری به‌ناوبانگ دوکتور موسه‌دیقی هینا سر کار. نهو پیاوه به‌جمرگ و نه‌بزه خهباتی گهلانی نیرانی ژیرانه رابهری کرد و توند به گژ نیمپریالیزمدا چوو. سه‌نگره‌کانی یهک - یهک پی به‌تال کرد تا به جارتیکی پشتی شکاند و نهوتی نیرانی میلی کرد و ده‌سته‌لاتی شومی شیرکته‌تی نهوتی نینگلیسی له‌ناو برد که له‌میژ سال بوو وهک ده‌ولته‌تیکي گچکه و به‌هیز له‌ناو ده‌ولته‌تی بی‌هیزی نیراندا ره‌گی دا‌کوتابوو.

به بروای شخسی من نهو پیاوه مه‌زنه هه‌له‌یه‌کی میژوویی کرد، نه‌ویش نه‌وه بوو نه‌وه‌نده‌ی به گژ دوژمنی ده‌ره‌ده‌دا چوو به گژ دوژمنی ناوخ‌ودا نه‌چوو. نه‌و که‌سه‌ی له‌ رژی ۳۰ پووشپه‌ری ۱۳۳۱د له‌و فیداکاری و گیانبازی و پشتیوانییه‌ی له‌ گهلانی نیران دیبوو، نه‌ده‌بوو به سر کۆنه‌په‌رسته‌یه‌وه بجی و ده‌بوو ره‌گ و ریشه‌ی ده‌ره‌به‌ینی. کۆنه‌په‌رستی له‌ هه‌موو شوینیکي جیهاندا بژ پاراستنی ده‌سته‌لاتی خۆی ده‌ست له‌ هیچ تاوانیک ناگیرتته‌وه، بۆیه ده‌بی نازاد‌یخ‌وازانیش له‌ ده‌رفته‌تی نه‌وت‌ودا ده‌ستی لی‌ نه‌پاریزن. ده‌یتوانی هه‌ر له‌ رژه‌کانی پاش ۳۰ پووشپه‌ری ۱۳۳۱د شوینه‌واری کۆنه‌په‌رستی له‌ نیراندا نه‌هیللی و نه‌وه‌نده‌ی بی‌هیز بکا که نه‌توانی راست بیته‌وه و سر له‌نوی وهک دارده‌ستی نیمپریالیزم بیته‌وه سر کار.

به درژیایی حکومه‌تی دوکتور موسه‌دیق کۆنه‌په‌رستی له‌ نیراندا به‌ره‌و که‌مه‌یزی ده‌چوو و له‌ هیندیک جیگادا ته‌واو بی‌ده‌سته‌لات بیبوو، به‌لام به‌ داخه‌وه له‌ کوردستاندا هه‌رچه‌ند هیز و گوری جارانی نه‌بوو، هیشتا به‌ ته‌واوی لی‌ نه‌که‌وتبوو.

نه‌رته‌ش به‌ پشتیوانی ده‌ره‌به‌گه‌کانی خۆولاتی زۆر جار به‌ره‌نگاری خهباتی گه‌لی کورد ده‌بوو و زه‌بری لیده‌وشاند.

جووتياره كانى كوردستانى ئىران لە سالى ۱۳۳۱ (۱۹۵۲) دا لە دژى زولم و زۆر و چەوساندنەوى دەره بەگەگان راپەرىن و بۆ يەكەم جار لە مېژووى كوردستانى ئىراندا ناتەبايى چىنايەتى گەيشتە رادەى تەقىنەو و چىنى چەوساوى ولاتەكەمان بۆ ماوئەيەكى كورت لە بەشىكى كوردستاندا توانى بەسەر چىنى دەستەلاتداردا زال بى.

جووتياره كان هەر بە هېزى خۆيان توانيان لە بەرى فەيزوللا بەگيان و چۆمى بۆكان و چۆمى مەجىدخان و شامات و بەشىكى مەحالى بى خۆنپىژى و نازاردان و خراپە لەگەل كردن، ئاغاكان لە گوندان دەرىكەن و بە خا و خىزانەو لە شارى بۆكانيان پەستىون و لەوئىشدا گەمارۆيان بەدن و بەپەلە خەرىكى چەكدار بوون بن. بى گومان نەگەر لەو سەردەمدا راپەرايەتى حىزبى ديموكراتى كوردستان دروشمى خەباتى چەكدارانى هەلبگرتابە و ئەزموونى شۆرشگىرپانەى هەبايە و جەلەوى ئەو راپەرىنەى بە دەستەو گرتبايە و چىن و تويژەكانى دىكەى بۆ يارمەتى و پشتىوانى جووتياران هان دابايە، ئەو راپەرىنە زۆر زوو دەبوو بە ناوئەندى شۆرش. شۆرشىكى رەسەن و بەرىن، شۆرشىكى سەرانسەرى كوردستان لەوانە بوو زۆر زوو بتوانى مافە رەواكانى گەلى كورد لە چوارچىوئەى ئىترانىكى ديموكراتدا بچەسپىتى و جووتيارانى كوردستان رزگار بكە. داخى گرانم ئەو هەلە لەبارە و ئەو دەرفەتە باشە كەلكى لى وەرنەگىرا. بى ئەزموونى خۆمان پتر لە هەموو هۆيەك شۆرشى كوردستانى ئىترانى وەدوا خست. چىن و تويژەكانى دىكەى كوردستان يارمەتى راپەرىنى جووتيارانى كوردستانيان نەدا و دەستيان لەسەر دەست دانا.

سەرتىپ موزەفەرى فەرماندەى تىببى مەهاباد بە سوپا و لەشكر و تانك و تۆپەو بە هاواری دەره بەگەكانەو چوو، راپەرىنى جووتياران و وەرزىرانى زۆر

بىر پەرحمانە و بە توندى سەركوت كرد. دەرەبەگەكانى فەيزوللا بەگى و دىيوكرى بە پشتيوانى نەرتەش و يارمەتى قولە ئاغايانى مەجال و شارويزان لە وەرزيان وەخۆ كەوتن. لىيان دان، دەريان كردن، تالانىان كردن و كوشتيانن و لاشەى دەيان وەرزيى شۆرشيگىر و تىكۆشەريان بە چۆمى بۆكاندا دا.

حكومەتى نىشتمانى موسەدىق نەيتوانى پىشى نەو تاوان و جىنايەتە ئاشكرايە بگىر. حيزبى توودەى ئىيران بەو ھەموو ھىزەى كە نەو سەردەمى ھەببىو نەيتوانى نەو راپەرىنە پىاريزى و بچووكترىن يارمەتى پى بگەيەنى. جارىكى تر بە چاوى خۆم تىشكانى رەسەنترىن راپەرىنى گەلە كەم دى. نەگەر گوتىم رەسەنترىن راپەرىن، بە ھەلە نەچووم، چونكە نەو راپەرىنە لە ناو زەحمەت كىش ترىن چىنەكانى خەلكى كوردەوارى و لە خۆو ھەلقولىبوو. يەك - دوو كەس نەبى، نوپسەرى ھىچ چىن و توپىزىكى كوردستان تەنانەت وردە بۆرۇوازيشيان لەگەل نەبوو. راستە بەشى زۆرى نەو وەرزيانە نەندامى بەو ھەفای حيزبى ديموكراتى كوردستان و دۆستى بەئىمانى حيزبى توودەى ئىران بوون، بەلام بەداخەو رابەرايەتى حيزبى ديموكراتى كوردستان درەنگ جوولايەو و نەيتوانى نەو راپەرىنە رەسەنە بە چاكى بەرپۆە بەرى. بى گومان نەگەر نەو راپەرىنە باش رابەرى كرابا لەو كاتەدا كە كۆنەپەرستى لەو پەرى بى ھىزىدا بوو زۆر زوو دەيتوانى ھەموو كوردستان بەنەيتتەو و بىتتە سەردەتاي شۆرشيگ كە پىم وايە درىزخايەن نەدەبوو.

لە سالى ۱۳۳۲د خەباتى گەلانى ئىران بە رابەرايەتى موسەدىق سەرنجى دىناى بۆ لاى خۆى راکىشا و موسەدىق بە يەكەم شەخسى سال ناسرا.

خەباتى حيزبى ديموكراتىش بارىكى لەبارترى بە خۆيەو گرت و تا رادەيەكى زۆر پىشى چەپرەوى مندالانە كە راست و راست بە قازانجى

کۆنه پهرستی ته‌واو ده‌بوو گه‌را.

منیش پاش چهند سال تووشی لاویکی رووناکیبر و تیکۆشه‌ری کورد هاتم که چونکه نازادی‌خوازێکی شینگیر بوو ب‌روای به چاره‌سه‌رکردنی مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی هه‌بوو و له‌ زمانی یه‌ك ده‌گه‌شتین.

من له‌ میژ بوو هاوارم ده‌کرد، بابه‌ راسته‌ رۆژنامه‌کانی سه‌ر به‌ حیزبی تووده‌ رۆژنامه‌ی چاک و به‌که‌لگن - به‌ راستیش وا بوون -، به‌لام ده‌ردی نیمه‌ ده‌رمان ناکه‌ن. به‌شی زۆری گه‌له‌که‌مان فارسی نازانی و له‌ مه‌به‌ستی رۆژنامه‌کان ناگا و له‌سه‌ر مه‌ساییل روون نایه‌ته‌وه‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ زۆرم گوێ نه‌ده‌درایه‌ و ته‌نانه‌ت چه‌په‌روی وامان هه‌بوون که له‌ عه‌ینی نه‌خوینده‌واری و نه‌زانیدا گالته‌یان به‌و جۆره‌ بیر و ب‌روایه‌ ده‌کرد و به‌ردیان له‌ نه‌ژنۆی خۆیان ده‌دا.

ئه‌و لاوه‌ له‌ قسه‌م گه‌شت، ده‌سته‌لاتیشی زۆر بوو. ب‌پارمان دا رۆژنامه‌ی «کوردستان» رۆژنامه‌ی حیزبی دیموکراتی کوردستان، یادگار و خۆشه‌ویستی پێشه‌وای نه‌رمان سه‌ر له‌ نوێ چاپ بکه‌ینه‌وه‌ و به‌ زمانی ساکاری کوردی له‌گه‌ڵ زه‌حمه‌تکێشانی گه‌له‌که‌مان بدوین و له‌سه‌ر مه‌ساییل روونیان بکه‌ینه‌وه‌. خه‌ریک بوو ئاواتی له‌میژینه‌ی من بیه‌ته‌ دی، که به‌داخه‌وه‌ کودیتای شووم و ره‌شی ۲۸ی گه‌لاویژ بۆ ماوه‌یه‌کی دوورودریژ لێکی جوێ کردینه‌وه‌ و وه‌ك بابرده‌له‌ هه‌ر یه‌که‌ی بۆ لایه‌ك هه‌لداشتین.

ئه‌و لاوه‌ تیکۆشه‌ره‌ پاش چهند سال ئاواتی منی هه‌تا دی و توانی رۆژنامه‌ی «کوردستان» چاپ و بلاو بکاته‌وه‌. چوار ژماره‌ی ئه‌و رۆژنامه‌م پینگه‌شت، به‌لام ژماره‌ی پینجی هه‌رگیز نه‌گه‌یشه‌ ده‌ستم، چونکه ئه‌و که‌سه‌ی رۆژنامه‌که‌ی بلاو ده‌کرده‌وه‌ به‌ خۆی و رۆژنامه‌که‌یه‌وه‌ گه‌را و هه‌موو ژماره‌کانی له‌ناو چوون. من نه‌گه‌رچی زۆرم پێ خۆش بوو له‌گه‌ڵ ئه‌و رۆژنامه‌ هاوکاری بکه‌م و شتی بۆ

بنووسم، همل و مهرجیځکی نه هیښی نه وتو له گوړیدا بوو که پیړانه گه یستم هیچی بو بنووسم.

زور شت له سر کودیتای رهش و شوومی ۲۸ی گه لویو نوسراوه و گوتراوه و دوپاته کردنه وهیان لیره دا بی جیبه، به لام چونکه نهو کودیتایه ته نسیری راسته و خوی له سر ژبانی من هه بووه و منیش یه کیکم لهو که سانه ی وه بهر په لامار هاتم و زورم رهنج و کویره وهری و نازار دیت و گه لیکم زیانی مالی پیگه یستم و دهره و سزام چنشت، ویستم هه روا به سه ریدا تینه پهرم.

له ریفراندومی موسه دیقدا هیزی کونه پهرستی و هیزی نازادیخوازی زور باش راده ی ده ستلاتیان دهر که وت، به تایبه تی له کوردستاندا. بو نمونه له شاری مه هاباد که دهنگدان نازاد بوو و وهک گوتم هیشتا کونه پهرستی و نه رته ش کم تا کورتیک جووله یان مابوو، ته نیا دوو کهس به قازانجی دهر بار دهنگیان دا، نهویش وهک شاهیدیکی زیندوو ناگام لی هه یه لویکی زور پاک و چاک له داخی چه پره ی نه ندامیکی بی که لکی حیزب دهنگی دا و پتر له پینج هزار دهنگ به قازانجی موسه دیق درا. به وهره دیا ره خه باتی دژی نیمپریالیستی چهنده ی پهره گرتبوو. خه لک له میژ بوو خه ریک بوو جیژنی دامه زرانندی حیزبی دیموکراتی کوردستان بگری. که چی خواوراستان له رژی ۲۵ی گه لویژی ۱۳۳۲د جیژنه که یان بوو به دوو جیژن. له و رژه دا بوو که شا له بهر ته وژی شه پولی تورپه یی خه لک خوی نه گرت و رای کرد و به ره و به غذا هه لات، له ویش نه گیرساره و هه ی دی بو نیتالیا. به راستی رژیکی خوش بوو، دوکان و بازار داخران و خه لک رژانه ناو کووچه و خیابان. بوو به هوراکیشان و چه پله پرتزان و سه ما و هه لپه رین. ژن و پیاو و گه وره و بچووک لهو زه ماوه ننده دا به شدار بوون. کویونه وه یه کی گه وره ی حیزبی له مهیدانی شار کرا. منیش پاش رووخانی

کوماری کوردستان بۆ یه کم جار شیعرم بۆ خه لک خوینده وه . دیاره شیعره کانم به په له دروست کردبوو و له باری هونه ریه وه زور باش نه بوون، به لآم چونکه نیلهاصم له خه لک وهرگرتیوو و بۆ خه لک بوون، دوو سه عات پی نه چوو گه وړه و بچوک و ژن و پیاو و مندالی شاره که مان سه ربه ندی شیعره که میان ده خوینده وه و ده یانگوت «ده برۆ نهی شاهی خائن به عدا نیوهی ریعت بی».

سی روژان دهنگی دهه ول زورنا و تریقه ی پتکه نین و رمبسی هه لپه پین له مه هاباد نه برایه وه، به لآم به داخوه نم که یف و نه هنگ و به زم و زه ماوه نده زوری دریزه نه کیشا و روژی ۲۸ ی گه لاویژی ۱۳۳۲ کودیتای شووم و رهش و دژی گه لی (دالیس - نه شرف - زاهیدی) سووک و هاسان سه رکوت. زاهیدی نه و نه فسره فاشیست و کونه پرستی که روژگاریک به تاوانی جاسوسی نالمانی نازی له لایهن نینگلیس و نه مریکاه گرا، نیستا به قازانجی نه وان و ده رباری کونه پرست رابه ری کودیتای به دهسته وه گرت و به سه رکده یی ژماره یه کی کم له نه فسره رانی کونه پرست و ده رکراوی نه رتهش و دهسته یه ک پیاو خراب و که ته و کوشه و به پشتیوانی نیمپرالیزمی نینگلیس و نه مریکا توانی جوولانه وهی نازادیخوازی په ره گرتوو و به ربلاوی نیران سه رکوت بکا و ده ولته تی نیشتمانی موسه دیق پروخینی و دهسته لات بداته وه ده ست کونه پرستی و شای راکردوو، شای به زیو و شای خویری و پیاوکوژ بگه رینیتته وه سه ر ته ختی پاشایه تی و روژی ۲۸ ی گه لاویژ بکا به سه ره تای سه رده میکی رهش و شووم و خویناوی میژووی نیران.

من بۆ خۆم پیّم وا نه بوو کونه پرستی به هه لاتنی شا له نیراندا بنه بر ده بی و نیمپرالیزمی جیهانی وا سووک و هاسان ده ست له خه ز و به ز و خیر و بی ری نیران هه لده گری، به لآم قه ت خه یالیشم نه ده کرد وا به هاسانی زال بیتته وه، چونکه جوولانه وهی نازادیخوازی نیران زور به هیزتر له وه ده هاته پیش چاو.

من نامەوی بچمە قوولایی مەسەلە کەو، بەلام ئەوێندە دەلێم ئەگەر رابەرانی جوولانەوێ نازادبەخواری لە تاران و دەدەست دەهاتن و بەرەنگاری کودیتاچیەکان دەبوون، هەرگیز کۆنەپەرستی نەیدەتوانی بەسەر جوولانەوێ نازادبەخواریدا زال بێ و شا بگەریتەوێ نێران و ولاتە کەمان بەکاتە گۆمی خویین و ئەو هەموو ئینسانە بەشەرەفە بکوژی و ئەو هەموو خویینە پاکانە برێژی و ئەو هەموو خەیانەتە بە گەلانی نێران بکا.

پاش نیوەرۆی رۆژی ۲۸ی گەلاوێژ زۆر بە زەحمەت توانیم خۆم دەرباز بکەم و لە مەهاباد وەدەر کەوم و ملی چیا بگرم. ماوەیەکی زۆر بە کێوانەوێ بووم، شەوانە خۆم لە گوندیک دەکوئا و نان و ناویکم دەخوارد و بە رۆژ وەچیا دەکەوتم. پۆلیس زۆر بە توندی لێم دەگەرا و هەرەشەیی کوشتنی لێ دەکردم، بەلام شوینی بۆ هەلنەدەگیرام. ئەوێش لە سایەیی یارمەتیدانی خەلک بوو، هەموو کەس رای دەگرتم. نانی دەدامی، دەیشارد مەو، تەنانەت ئەوانەیی زۆر بە شاپەرست مەشهوور بوون بەراستی چاکەیان لەگەڵ کردم و زۆریان مەمنوونم. بەلام بۆیە ناویان نایەم بۆ خۆیان رەنگی پێیان باش نەبێ.

پۆلیس کە دەستی وەمن رانەگەشت کەوتە نازاردانی بابم. ئەوێ منی زۆر نارەحەت کرد. بابیکی پیر و موحتەرەم کە مائی پەناگای لێقەوماوان بوو، ئیستا لەسەر من سووکایەتی پێدەکرا. ئیستاش کە ئەوێم وەبیر دێتەوێ نارەحەت دەبم. بەوێشەوێ رانەوێستان و گیشەیی گوندەکیان تیکرا سورتاندین. ولاتی ئێمە زۆر کویتانە، سالی وا هەییە پێنج مانگ بەفر عەرز بەرنادا و حیوان و نازەن لەسەر ناخوێ و دانگەیی، لەبەر ئەوێ خەلک ناچار گیا و وینجە و کۆدە و گزەر و تفاقیکی زۆر داخا. بەداخەوێ لە قەدی مەوێ عادی تیکی خراب لە کوردەواری هەبوو، هەر کەس رقی لە یەکیک هەستا و بە ناشکراییی نەبوێرایە، گیشەیی

ده سووتاند. پياوه کانی پؤلیس به دزی گیشهی گونده که ی نیمه یان که به سه ری به که وه داندراپوون ناگر تیبه ردا. بی گومان زهره ری نهو سووتمان له سهر هه زار تمه ن زیاتر بوو. نیستاش که وه بیرم دیته وه خه لکی هه ژار و زه حمه تکیش و بی تاوان له سؤنگه ی مندا نهو هه موو زیانه یان پیگه یشت و به ره می شان و پیلیان بوو به ژیله مۆ و ناژه له به سته زمانه کانیان بی تفاق مانه وه کزه م له جهرگی دی و له کن ویژدانی خۆم شهرمه زار ده بمه وه و خۆم به پشیلهی ره جبهه شیت ده زانم.

پاش ۲۸ ی گه لویژ زور له نه دمانی حیزب روویان له نیو مه نگوران کرد. عه شیره تی مه نگور به پانه وه، به ناغا و ره عیه ته وه، به نه دار و ده وله مه نده وه باوه شیان بؤ کردنه وه.

هر چه ند هیندیک له تیکۆشه ران پیئشیناری هه لایساندن شؤرپی چه کداریان دا و له بیرمه کاغه زیکم بؤ هات که چاوه نوپ به بهو زووانه چه ک بلاو ده که ینه وه و شؤرش ده ست پیته کری، به لام چ باس نه بوو. بی گومان له وه خته دا که عه شیره تی مه نگور لهو شوینه سه خت و قایمه دا هاوکاری حیزبی ده کرد، ده ست پیکردنی شؤرپی چه کدرا نه کاریکی مه حال نه بوو. پیم وایه ده ولت هه سته به وه کرد و گیراوه کانی به ردان و خه لکی دامه زرانده وه. منیش پاش چوار مانگ ده ره ده ری توانیم بجمه وه مائی خۆم و دامه زریمه وه. لهو ماوه دا به راستی رنج و کویره وه ریبه کی زورم دی و هیز و توانام له ده ست دا.

نه وه بوو به سه ره هاتی مندالی و لای من. چونکه رنج و کویره وه ری ژیان له ۳۰ سالی دا منی پیر کرد، سه روپیشم بؤز بوو، ددانم شاش و واش بوون، چاوم حوکمی کم بوو، هیز و توانام رۆژه رۆژ له که مایه سی دا، هه موو شتم به ره وه نه مان چوو. بیجگه له هه سته شاعیرانه م که به پراوی خۆم تا نیستاش هه ر له

زیددییه و کهمی نه کردوه.

له سالی سی و دوورا ههمیشه له ژیر چاوه دتیری پزلیسدا بووم و پزلیکم جاسوس له دهور و بهری گهراون.

سالی ۱۳۳۸ سالیکی زۆر شووم بوو له میژووی ژبانی مندا. لهو ساله دا سازمانی نه منیهت گهوره ترین زهبری له حیزبی دیموکراتی کوردستان و جولانهوی نازادیخوازی گهلی کورد وهشاند، که بی گومان لهو سهرده میدا دهکرا به بههیزترین ریکخوازی سیاسی ریکویکی نیرانی بزانی.

منیش لهو سهرده مه دا تووشی نه خوشییه کی رۆحی هاتم. ناهومیدییه کی رهش ناسۆی ژبان و بیر کردنهوی داگرتم. نهو ناهومیدییه زۆر جار تا حالی خۆکوشتن پالی پیه نام. نامهوی ئه و تاوانه باویژمه سه سه نه ستۆی کهس. بهلام نهوهنده دهلیم ناتهبایی و ناکۆکی ناو خیزان و بنه مالتی خۆمان زۆری کار کرده سهر من. ههلهی وام کردن که نه ده بوو به هیچ نرخیک بیانکه م و به سهر پهلی وادا که وتم که ده بوو خۆیان لی بپارێزم. دوو سالی زۆر تال و تفت و پیرهنج و کویره وهریم رابوارد و ههزار جار مهرگم به ناوات خواست. بهلام له پر نهو مژ و ههوره رهوی و گزنگی هیوا سهر له نوی له ناسۆی ژباندا نهنگوت.

لاویکی رووناکییر و کوردیکی پاک و به شهرف که به داخه وه ناکری ناوی بهرم، خۆی و رهقیانی نهو لهو ماوه دا زۆر له هانام هاتن و زۆرم له گه له ماندوو بوون. له سالی ۱۳۴۰ سهر له نوی تیهه له جوومه وه و هاوکاری نازادیخوازانم دهست پیکرده وه؛ دهسته یه که رهقی تازه و پیگه یشتوو و رووناکییرم پهیدا کردن؛ لهباری هونه ریشه وه شیعره کانم نه که هه ر باشتر بوون، بهلکه به پروای خۆم تییانه پراند.

له سالی ۱۳۴۴ لاویکی یه کجار خۆشه ویست و خزمیکی زۆر نزیکم که له

دهره وهی ولات ده ژیا و دهیخوتیند و هیوایه کی زۆرم پی هه بوو مرد، نهو رووداوه زۆری په ریشان کردم.

هینده پی نه چوو له سه فهدا بووم که خه بهری جه رگبری مردنی بابمیان دامی. ناتوانم شرحی ته نسیری نهو خه بهره له سهر ههستی خۆم بدهم. نیستا که نهو دپرانه ده نووسم به زه حمهت فرمیسکم بۆ راده وهستن. نهو نه ده لیم ددردی باب مردن دهردیکی گرانه و پیاو له ههر ته مه نیکدا بابی بمری ههست به ههتیوی ده کا.

دوو سال پاش دایکیشم مرد. بابم پیاویکی به زیبک و زا کوون بوو، قه تی روو نه ده دا منداله کانی، ته نانهت به پیریش من جگهرم له کن نه ده کیشا. دایکم زۆر سهر و روو خۆش بوو و منی له هه موو منداله کانی خۆشتر ده ویست، که چی پیم سهیره مه رگی بابم زۆر پتری کار کرده سهر من و پتری په ریشان کردم.

سالی ۱۳۴۷ له حالیکدا که زۆر دهوله مه ند و تیر و پر بووم و مال و دهوله تیکي زۆر له پیویستی خۆم زیاتر هه بوو و پیر و که نه فتیش بوو بووم و ده مه ویست گوشه گیری بکه م و له ناو ژن و مندالی خۆمدا بحه سیمه وه، زولم و زۆری ریژیم نیسه ت به گه لی کورد گه یشته راده یه ک که بۆ هیچ نینسانیتکی خاوه ن شه رف قبول نه ده کرا. من چۆن چاوم به رای دی ده دا لاوانی تیکۆشه ر و رووناکیبری کوردم - ههر به و تاوانه ی داوای مافی ره وای نه ته وایه تی خۆیان ده کرد - له پش چا و بکوژن و به وه شه وه رانه وهستن، ته رمی خوتیاوی و کون کراویان به شار و باژیراندا به چه پله ریژان بگپرن و داوه ت و سه مای له دهری بکه ن؟ ناچار به پیری، سه ری خۆم هه لگرت و به داری دهستی رووم له ولاتی غه ربیایه تی کرد و ده ستم له ژن و مال و کهس و کار و یار و دیار هه لگرت. نه وه پینچ سال و چه ند مانگه ناواره و دهر به دهر ده خولیمه وه و هه ژار گوته نی

هەر شهوه میوانی خانه خوئییه کم و هەر رۆژه له جیییهك. زۆرم کویره وهری و چهرمه سهری چیشتووه، زۆرم شهو و شهونخوونی کیشاوه، زۆرم نه داری و رووسی دیوه. نه گهر ژیانی نهو چهند ساله بنووسم خۆی سه دان لاپه ره کاغه زی بهش ناکا. به لآم نه هیئنی کاری نیجازه ی نادا.

خوینهری خۆشه و یست هیوادارم توانیبیتم تا راده یهك خۆم به تو بناسینم. دیاره توژ چاوه نوژی نهوه نی هه موو رازه کانی خۆم بو تو گپرایته وه. من نینسانم نه مه لاییکه م و نه په ری. ده خۆم، ده نووم، شاد ده بم، وه ره ز ده بم، ده گریم، پیده که نم، ده ترسم، ناهومید ده بم، دار و به رد نیم، لهو ماوه دوور و درێژه ی ژیانمدا زۆر کاری چاکم کردوه و به سه ر خراپه شدا که وتووم. ته نیا کاریکی خراپی که دلنیام قه تم نه کرده وه دزییه، نه ویش قه ت نه وه نده موحتاج نه بووم مه جبوور بم دزی بکه م. به چی مه معلوم ژیان نه وه نده م موحتاج نه کا تووشی نهو گونا ههش بم که زۆرم پی گه وره یه؟

نیوه شهوی سیی ربه ندانى ۱۳۵۲ (۲۴ ی ژانویه ی ۱۹۷۴) و (یه که می موحه رپه می ۱۳۹۴) له نووسینه وه ی نهو سه رگورشته بوومه وه. نیستا له شاریکی دوور ولات به تاقی ته نی له ژووریکی رهق و رووق دانیشتووم. هه موو سامانم ته ختیك و ده ستیك نوین و دوو ده ست به رگی کۆن و نو ی و چهند کراسی چلکن و چه مه دانیک و ساکیکی ده ستی و چهند کتیب و کۆلیك کاغه زی بلاوه و نه سپی له گیرفانمدا سه وزه له تان عه رز ده کا، به لآم زگهان پیم نه سووتی. نهو ژیانم بو خۆم هه لباژاردوه، ده نا دۆستی وام هه ن نه گه ر چه ز بکه م پارووی له زاری خۆیان ده ردینن و له زاری منی ده نین.

تا نهو نوخته م دانا زیندوو بووم و پشوووم ده هات و ده چووم و هیچ رهنگ مردن نه بووم. جا نازانم که ی سه ر ده نیمه وه و کۆچی دوایی ده فهرمووم؟

ليړه شدا دهموئ شتيك بليتم، به پيچه وانه ي زور هونه رمه ندي كورد، من له نه ته وه كه ي خوم رازيم. كهس تا نيستا بي حورمه تي پي نه كرووم. داواي دراو و ماليشم له كهس نه كرووه تا بزاسم ده مداتي يا نا. له ليقه ومانيشدا نانيان داومي و رايانگرتووم.

شيعريشم ته نيا بو ده رپريني نيحساسي خوم داناوه و هيچ هه قم نيه منه تيان به سردا بكه م. نه وان پييان ناخوش بي يا خوش، من كه شيعرم بو هات ناتوانم نه يليتم.

گه ليك قسم له دلا بوو، حيكايه تم مابوو
كه چي له به ختي كه چم خامه نووكي ليړه شكا

له بهر شكاني نووكي خامه نيه كه له گيړانه وه ي حيكايه تي دلي خوم واز ديم. نا، من وه هه موو نينسانيك ي كورد به تايبه تي كورد يكي نيړاني هيشتا له دنيايه كي پر له نه سراردا ده ژيم و ناكري رازه كاني ده روونم هه لپريزم. تو بلتي كورد بگاته جيگايه ك و منيش نه وه نده بژيم هه چي ده يزاسم بينووسم و قازانجي له زيان پتر بي؟

نينسانم.

ژيانم بي خوشه.

پيم خوشه له شاري ناوه دان، له شه قامي پاك و خاوين له گه ل خوشه ويستان بگه پريم. پيم خوشه له ژوروي گهرم و گور له سه ر نويني نهرم وه ركه وم. پيم خوشه سه ر وه باسكيكي نهرم و نول بكه م. پيم خوشه كام خوراك خوشه له پيشم بي، پيم خوشه كام شه راب چا كه له جاممدا بي، دهموئ سه ما و هه لپه ريني نازداران ته ماشا كه م. دهموئ جوانترين باله بيينم، بو چاكترين شوپرا گوي

رابگرم، دهموۍ بهرترين سهمفونيم بولۍ بدرۍ.
 نامه‌وۍ دهر به‌دهر و سرگردان بم، به تهنۍ به کيو و شاخاندا بگهرېم، له
 نه‌شکهوت و زه‌ندولان بخزيم، له‌سر به‌ردی رهق بنوم، قونداغی رهق و ساردی
 تفه‌نگ بکه‌مه سهرين، نانی وشک و که‌روای بخوم، ناوی سویر و گهرم
 بخومه‌وه، پيم خوش نيه لاقه‌فرته و چه‌نگه‌کړه‌ی نيوه‌گیانیا ببینم، خوین و
 فرمیسکم وه‌به‌ر چا بکه‌وۍ. پيم خوش نيه به ته‌قه‌ی تفه‌نگ و گرمه‌ی توپ و
 هارې ته‌یاره رابچه‌نم.

به‌لام چ بکه‌م!؟

کوردم

کویلهم

نه‌وانه هموو و ته‌نانه‌ت کوژران و کوشتم پي له کویلته‌ی خوشتره.

۵۲/۱۱/۲ - هینم

نارپک روون

کوردم نه من

گهرچی تووشی رهنجه‌رؤیی و حسره‌ت و ده‌ردم نه من
 قه‌ت له ده‌س نه‌م چهرخه سپله نابهم، مه‌ردم نه‌من
 ناشقی چاوی که‌ژال و گهردنی پر خال نیم
 ناشقی کیو و تهلان و به‌نده‌ن و به‌ردم نه‌من
 گهر له برسان و له‌به‌ر بی‌به‌رگی نیم‌رؤ ره‌ق هه‌لیم
 نوکهری بیگان‌ه ناکه‌م تا له‌سه‌ر هه‌ردم نه‌من
 من له زنجیر و ته‌ناف و دار و به‌ند باکم نیه
 له‌ت له‌تم که‌ن، بمکوژن، هیشتا ده‌لیم کوردم نه‌من

شیلان ناوی ۱۳۳۱-۱۹۴۲

وتووئزى كج و كور

كاكه گيان! لاوى كوردى شوخ و شهنگ
 تا كهنگى دهى وا بى هست و دهنگ؟
 دىلى، ژيردهستى، نهسرى، تا كهى؟
 رووتى، نهدارى، فهقىرى، تا كهى؟
 له ژير زنجير و كوتا دهنالى
 مهگه دىوانهى، شىتى، عهودالى؟
 تىفكره خهلكى هه موو نازاده
 هه تۆ خه مناكى هه موو كهس شاده
 وهره مهيدانى له رى نىشتمان
 بكه قوربانى سهه و مال و گيان

کور:

دیده گیان! کچی کوردی ژیکه له!
 داویننی پاکت دوور بی له په له
 «لینین» راپه پری مائی «چار» شیوا
 تو هیشتا چه پسی له ژیر چارشویوا
 کچی هموو کهس نیمرو سهر به سته
 هر هقی کچی کورده پی په سته
 پسیینه له پی تو زنجیر و کوټ
 دیده گیان بده یاری برای خوټ
 له گوین «ژاندارک» هسته وه ک مهران
 دوژمن وده رننی له خاکی کوردان

۱۳۲۱-۱۹۴۲

خواه‌نی زیر

له‌بار و قیت و قۆزه خواه‌نی زیر
 نه‌گه‌ر کوورده و وه‌گه‌ر گۆجه و شهل و گیپ
 به‌ژن باریک و شووش و شوپده‌لاوه
 نه‌گه‌ر پیریکی خوین تاله و ورگ تیپ
 ده‌لین زانا و شه‌دیب و خوینده‌واره
 نه‌گه‌ر نه‌یخویندی شه‌ش پیت و دوو دیر
 به‌لام زیرت نه‌بی سووکی، نه‌گه‌ر تو
 بده‌ی دهرسی هه‌زاری وه‌ک شکسپیر

ده ښلیم و بی باکم

هه چيکي بيته سهر زارم
نه من ده ښلیم و بی باکم
نه گهر چي بيتهس و زارم
نه من ده ښلیم و بی باکم
نه وي ناغا بی بيکاره
جه بوون و قهلس و لاساره
دزي و ريگرتني کاره
نه من ده ښلیم و بی باکم

گهلی بی‌فیکر و نیدراکن
 گهلی بی‌خیر و ناپاکن
 توخواکھی کامه‌یان چاکن
 نه‌من ده‌یلیم و بیباکم

 نه‌ونده گیژ و بیهوشن
 حه‌یا و نامووسی ده‌فروشن
 له‌بۆ نازادی ناکوشن
 نه‌من ده‌یلیم و بیباکم

 خودای ناغاوه‌تان قهنده
 له‌بۆ قهندی هه‌موو به‌نده
 به‌حالی وان ده‌که‌ن خهنده
 نه‌من ده‌یلیم و بیباکم

 نییانه بیری سه‌ربه‌ستی
 ده‌که‌ن فخری به‌ژێرده‌ستی
 ده‌پۆن هه‌روا به‌ره‌و په‌ستی
 نه‌من ده‌یلیم و بیباکم

له تالان و برۆ نازان
 له ری گرتن هه موو وریان
 درۆ ناکههه بیرسه وان
 نه من ده یلیم و بیباکم
 نه وانسه ی نیسته سهردارن
 جه فاجۆن و سته مکارن
 غولامی پوول و دینارن
 نه من ده یلیم و بیباکم
 به شهو تا رۆژ ده کهن ته گیر
 چ ملکینکی بکهن داگیر
 چ داماوێک بکهن یه خسیر
 نه من ده یلیم و بیباکم
 له بهر زولم و جه فای وانه
 وه تهن یه کباره وێرانه
 هه زار خۆزگهه به بینگانه
 نه من ده یلیم و بیباکم

له شهرم و شووردهی مردم
به خۆم من گهر بلیم کوردم
که ناغا ناپرووی بردم
نهمن دهیلیم و بیباکم
منم لایکی بسیه روا
له کهس باکم نیه به خوا
نه گهر ناغا له حه بسم کا
نهمن دهیلیم و بیباکم

قه‌لای نیشتمان

وه‌تن! گیان و سهر و مالّم فیدای تۆ
 وه گیانی من کهوی دهرد و به‌لای تۆ
 له پیناوت دهنیم سهر، تا بزانی
 منم رۆژئیکسی ئازا و باوه‌فای تۆ
 له‌بۆ پاراستن و حیفزی سنوورت
 له‌باتی «ماژینۆ»، سینگم قه‌لای تۆ
 ده‌بی من چۆن بژیم مه‌سرور و دلشاد؟
 که ده‌تبینم له ده‌س بیگانهدای تۆ
 ده‌بی کهی سهر به‌خۆ بی تۆ، هه‌تا من
 به سهر به‌ستی بکه‌م سهر و سه‌فای تۆ؟
 به شینکه و گول سهراسهر سوور و شینه
 چ جوانه دیسه‌نی کیو و چیای تۆ
 له‌گه‌ل تۆ به‌ نه‌جاتی نیشتمان
 ده‌ده‌ن هیمن! هه‌ول خوشک و برای تۆ

نه مهگی گولان

هاته دهر مانگی یه که می به هار
 میلاقه سووره له لیوی جوبار
 هه روا که میک دوور وهنه و شیک بوو شین
 وهنه و شیک کی چۆن؟ مل که چ و سه رشین
 به وهنه و شیهی گوت میلاقه جاریک:
 له میژه هه مه له تۆ پرسیاریک
 نه تۆ که په لکت وا سوور و گه شه
 دهروونت بۆچی خه لۆوزی ره شه؟

میلاقه :

چت له وهی داوه دهس هه لگره لیم
 رازی دهروونم بۆ به تۆ بلیم

وهنه و شه :

سویندت بۆ ده خۆم هه تا بمینم
 نه و رازه له کن کهس نه درکینم

میلاقه :

دهس هه لئاگری گوی راکره بۆم
 تا کوو پیت بلیم دهردی دلی خۆم

نه من له خاکی کوردی رواوم
 به ناوی ساردی کانی دیراوم
 به شهوبای چپای بلند و سهرکesh
 رهنگی په لکی من بووه سوور و گesh
 چاکه ی کوردانم له چاوی دایه
 له ناو گولاندا شهوه رهوایه؟
 کورد وا هه ژارن من هه ژار نه بم؟
 نهوان داخدارن من داخدار نه بم؟
 دهروونم ره شه، جه رگم سووتاوه
 وه تی کوردستان داگیر کراوه
 لژمه ی من ده که ی وه نه وشه که چی
 بو خوت سهرشین و دژ و مل که چی

وه نه وشه :

منیش به دهردی تو گرفتارم
 په روه رده ی خاکی کوردی هه ژارم
 که تو هه ناوت بو کورد بووه ره ش
 منیش بو کوردی سهرم نا له هه ش
 به ملی که چم وه ک کوردی ده چم
 که کورد مل که چن منیش مل که چم

شیلان ناوی - ۱۳۲۲

بەھاری لادی

بەھارە، کاتی کارە، خۆشەویستم بۆچی بێم بۆ شار؟
 ئەگەر من بێمە شاری، کێ وەنەستۆ بگری کاروبار؟
 ئەمن کرمانج و کرمانج کە هات فەسلی بەھار، وەک هار
 دەبێ بسخولیتەووە کێو و تەلان و بەندەن و نیسار
 هەتا پەیدا بکا نان و نەبا بۆ خەلکی شار، هاوار
 لەوێ دواو دەبێ قۆلی هەتا ئانیشکی هەتالی
 هەموو رۆژی هەتا ئیواری بچتە جووت و جۆمالی
 کە بولیتی شەوی پەیدا بوو ئەنجا بیتەووە مالی
 بەبێ وەی کەس هەبێ بیشیلی، یاخۆ پستی دامالی
 کە نانی خوارد و لێی نووست تا بەیان نابێ لە خەو بیدار
 ئەوێستا کاکێ جووتیاری، بە کاری چابوک و مەزبووت
 بە بێباکی، بە دلپاکی، بە پێخواسی، بە سینگێ رووت
 دەدێری ئاو، دەچینی تۆو، دەکا جێ شەتلی پەین و کووت
 دەرێژی ئارەقە، پەیدا بکا تا بۆ منالی قووت
 پشوو نادا، وچان نادا، وەرەز نابێ لە نەرك و کار

هموويان توند و تۆل و گورج و گۆل و چوست و چالاکن
 هموويان بي فروفيل و به کار و ساده وو پاکن
 له لاديدا خراب زور کمه ده بيني، نير و مي چاکن
 نه نالووده به نالکۆل و نه فيري بهنگ و ترياکن
 ده بي بي دهرسي نه خلاق ليتره بخويني کوريزگه ي شار
 به تال و تفت و سارد و گهرم و ناخوشي ژيان رادين
 به گژ تين و بلتسه و به فر و باران و هوردا دين
 په نير و روژ و ماست و شير و هيلکته بۆ له ديږا دين
 خوري، مازوو، که تيره، ده غل و تووتن بهرهمي لادين
 نمهک خورده ي ده سي وهرزيره شيخ و حاکم و سهردار
 ده کيشن زه حمت و ناخون وه کوو وان ناني خوږايي
 ده کمه کار و ده پيژن ناروق و ناژين به ريسوايي
 له سهرياندا نيه پوز و ثيفاده و فيزي ناغايي
 له سايه ي زه حمت و رهنج و له سايه ي کار و ناژايي
 به سه ربه رزي ده ژين، بۆ کومه ل و گهل نابنه سه ربار
 نيه داوږين و ده ستي خه لکي لادي پيس و نالووده
 له ده س ناچي وه خت ليتره به خوږايي، به بيتهووده
 نه وان وهک نيته ناژين ته مبه ل و بيکار و ناسووده
 نه وان وهک نيته ناخون شه ربه ت و شه کراو و پالووده
 له کوي بينن پلاو و گوشت و خورشت و فر و فيسار؟

نهوان وهك نيتوه ناكهن پښكهر و پاسور و ناس و نهرد
 يه كيك سهرگهرمی شيتوه نيتسته كانه، يهك خهريكي وهرد
 نهوهی تريان خهريكه هه لده ويژيری له كيتلگهی بهرد
 يه كيك مالووه ده كا، يهك داده چيني تازه شيناوهرد
 نهوهی تر هه لده په رتيوی لك و پښی چلووكی دار
 ده بينی يهك نهوه مه شفوولی هه لگيرانه وهی بانه
 نهوهی تر داده مه زرينی پلوسك و چوته گويسوانه
 يه كيك كوتكي له دهس دايه، يه كيك بيتلی له سهر شانه
 يه كيك ده شكيني بهرد و يهك خهريكي شووره هه لدانه
 به لي نايینی كاكي خوم له لاديده كه سي بيكار
 كچيك پيه تي دوو گوژه به له نجه ده چته سهر ناوی
 كچيكی تر شه كوی هه لگرتووه ده پواته پاراوی
 ژنيك چهنده ماشه ری پيه، ده يانه نيتته به رتاوی
 ژنيكي تر به ده ستاری ده هاپی گهنمی بو دراوی
 بهره و مال بوونه وه پوليك و پوليك ده چنه وه بو بزار
 عه زيزم تو وهره نيره كه چاو له جوانی نابی تير
 بينه خاو و گيا به نند و هه لاله و سويسن و شليلير
 له لايهك زاوه ماك ده روا، له لايه كي ده كهن هاویر
 له لايهك باسكي هه لماليوه بيړی، مهړ دراوه بيړ
 ده بينی ديمنی وا جوان له ناو بازاری پرنازار؟

چ خۆشە كار و كووپى مەر، چ خۆشە پرمەكەى كەحلان
 چ خۆشە فیتەفیتی شوان، چ خۆشە نۆجەكەى گىاوان
 چ خۆشە خرمةكەى خرخال و بازن و ژیرچەنەى كابان
 چ خۆشە نەغمەكەى بلسویر، چ خۆشە لاوك و حەيران
 چ خۆشە دەنگى باللۆرە، چ خۆشە ھۆۋەرەى جوتيار
 ۋەرە ئىرە و مەپرسە تۆئەدى چارشىتو و رووبەند كوان
 ۋەرە ئىرە و ببىنە چاۋى مەست و بەژن و بالآى جوان
 ۋەرە ئىرە و ببىنە وردەھەنگاۋى بەرەو جىژوان
 ۋەرە ئىرە و ببىنە نازى بىرى و دەسبزیۋى شوان
 بچۆ ناو رەشبهلەك بكوشە دەسى دۆى ناسك و نازدار

شىلان ناۋى - ۱۳۲۲

تۆم هەر له بیره

له شاییدا له وهختی ههله پهرینا
 له خوشیدا له کاتی پیکه نینا
 له کۆری ماتهم و گریان و شینا
 نه من نهی نیشتمان تۆم هەر له بیره
 به شهو تا کوو به سهرما زال ده بی خه
 به رۆژ تا کوو دووباره دیته وه شه
 له کاتیکدا که ده دوینم نه م و نه
 نه من نهی نیشتمان تۆم هەر له بیره
 زه مانیکه که ده چمه سهیری گولزار
 له گهله پۆلی ره فیکانی وه فادار
 ته نانهت وهختی ده سبازی له گهله یار
 نه من نهی نیشتمان تۆم هەر له بیره

له کويستاني ده مې راو و شکاری
 له مەزرايه که خوم هه لکرد له کاری
 له جي ژوانی که ده کوشم مەمکی یاری
 ئەمن ئەی نیشتمان تۆم هەر له بیره
 ده کهم تەرخان له ریی تۆدا ژیانم
 له سەنگەردا بەرهو رووی دوژمنانم
 به خاکی تۆ! ده مې ناریلکه دانم
 ئەمن ئەی نیشتمان تۆم هەر له بیره

شیلان ناوی ۱۳۲۳ (۱۹۴۴)

کیژی لادی

کیژی لادیی نه‌شمیلی جوان چاک!
 بی‌فروفیتل و هیدی و داوتین پاک!
 نه‌تۆ هر زگماک وه‌ها جوانی
 «ته‌والیت» چیه؟ ناوی نازانی
 نیته کراسی هریر و پۆپلین
 گه‌وه‌ری پیچرای له‌ناو خامی شین
 «پۆدر» و «کریم» و «ماتیکت» نیه
 هر نه‌تیستوو «نۆدی کلۆن» چیه!
 نه‌تکرد سووراو و سپیاو چون دووری
 له شاری، که‌چی هر سپی و سووری
 «فیزیت» لی نه‌دا، بسکه‌که‌ت لووله
 ریژیست نه‌گرت، به‌ژنت وه‌ک تووله
 لاجانگت وه‌کسوو گزنگی تاوی
 هر بۆ خۆی جوانه، تیف‌تیفه‌ی ناوی

کولمه کهت وه کوو گولالهی گه شه
 بی سورمه ش چاوه مهسته کهت ره شه
 وه کوو فرمیسکی ناشق رووناکي
 وه کوو ناونگی بهیانی پاکي
 فیتر نه بووی سیحر و گشتهک و نوشتوو
 نه جگه گورگت ههیه نه مورورو
 مایه ی هومیندی کیژی چاوه له لؤ!
 نازانی مه کر و جامبازی و درؤ
 چارشیتو نیه روو ناگری له کهس
 نامووسی خؤته پاسه وان و بهس
 به تاسکه تاسک و به له نجه و لارت
 به به ژن و بالای بهرز و له بارت
 به دلی ساده و به ههستی پاکت
 به شهرم و ههیا و ناکاری چاکت
 منت کردووه شیت و ویتی خؤت
 وه خته له سوتیان گیانم ده رچی بؤت

مه هاباد - ۱۳۲۴

دوارۆزی رووناك

له‌میژ بوو هه‌ققی کورد ده‌خورا به‌فیرۆ
 له‌میژ بوو کورد بوو ده‌یکرد شین و رۆرۆ
 له‌ مه‌یدانی شه‌قینی دوژمنیدا
 سه‌ری سه‌رداری کوردی بوو وه‌کوو گۆ
 به‌ ده‌وری لاشی نیوه‌گیانی نه‌ودا
 هه‌زار گورگ و چه‌قه‌ل ده‌یکرد ملومۆ
 ده‌یانبه‌ست بۆ کوتانی مه‌رج و په‌یمان
 هه‌ناوی لیتی ده‌هات بۆچرووک و بۆسو
 له‌ دیدا نه‌منیه‌ی لی بپووه‌ میمل
 له‌ شاری «شاره‌بانی» لی بیۆ سۆ
 هه‌زار لاوی له‌ به‌ندیخانه‌دا مرد
 هه‌زار پیای ته‌نافی خرایه‌ نه‌ستۆ

کورې کوردی له خوینی خوی ده‌گه‌وزی
 کچی کوردی سهری کردبورو ونه‌ژنؤ
 نه‌وهی سووکایه‌تی بوو کردی پیمان
 نه‌ده‌کرا کس بلی بؤ وا ده‌کمی تو؟
 برپا نیفکه، درپا سه‌ریچ و ده‌سمال
 برا کیژ و دراکوړ پاله‌په‌ستؤ
 گولستان و زه‌مندی کورده‌واری
 به‌پتی دوژمن ده‌بورو پیشیل و بؤژؤ
 ده‌یانکرد ده‌غل و دانی نیمه بهش - بهش
 ده‌یان برد دانه‌وتله‌ی نیمه کؤکؤ
 نه‌وی گه‌نمی ره‌نیو دینا به زه‌حمه‌ت
 له مالیدا نه‌بوو خوی زمه‌پرک جؤ
 له کیسه‌یدا نه‌بوو تالایی تووتن
 نه‌وی سازی ده‌کرد سیگاری «نوشنؤ»
 به دوو گه‌ز جاوه‌وه خه‌ونی ده‌بینی
 نه‌وی عه‌مباری شای پر کرد له په‌ممؤ
 په‌نیر و رۆنه‌کمی نیمه به زاری
 نه‌وان ده‌خورا، ده‌ما بؤ نیمه هر دؤ
 مریشک و قاز و بارؤکه و مراوی
 به‌شی وان بوو، به‌شی نیمه‌ش په‌روپؤ

له شاپا تاكوو «تابين»، جمرده وو دز
 ولاتيان كړدېوو تالان و تاپو
 هموو سووك و چرووك و پهست و بهدخوو
 هموو ناپاك و نانينسان و نامو
 له بهر زولم و فشار و جهور و بيداد
 چلون تيك چووبوو ليمان رايه و پو
 جليتباز كهنگي دهيويرا بلي همو
 فله خوي كوانی دهيويرا بلي هو
 له ژير باري گرانی زولمی دوژمن
 دهيانبرد مهزنه كانی گهوره نسكو
 له پر جوولاره خه لك و تيكی رووخاند
 بناخه ی كوشکی نیستیدادی یارو
 شكای بنگانه، پالوتی له ترسان
 كوری كورد! هاته وه دیسان هلی تو
 مه ویسته، خوت مه گنځینه، مه ترسه
 له فیشال و له بوختان و له ده مگو
 ههته حیزبیکسی دیموکراتی پیشپه و
 كه پتویسته له ده وری كوه بی كو
 له سایه ی حیزبی دیموکراتی خومان
 له بالدار تیپه پری نه وړو كه پیرو

دهسا خوت هه لکه ری بېره به گورجی
 برېو پيش بى وچان، لى بخوره، باژو
 نه ما داخ و په ژاره و ماتهم و خهم
 زه مانى هه لپه رين و به زمه نيمرېو
 له شایى نيمه دا نايينى نيمه
 کچيکى دل به خهم، لاويکسى بى دؤ
 درؤزن بوى بزر بوو، هاته مهيدان
 کچى نازا، کورى ليزان و هه قگو
 توخوونى دوژمنى به دکاره نايين
 که سووتاره دهسى نيمه به پشکو
 زمانى نيمه گهر نازانى دوژمن
 ده بى حالى بکين نهو جار به برنو
 له پيشمان دايه دواړوژيکى رووناک
 نيتر ناخوړى هه قى نيمه به فيرو

مه هاباد - ۱۳۳۴

روژی شادی

روژی خوشی و پیکه نین و داوه ته
 هه می چ روژیکی به قه در و قیمة ته
 جیژنی سه بهستی و ده می نازادیه
 کاتی عهیش و نۆش و شایی و شادیه
 بهرگی رهش نیتر له بهرمان دادرا
 بهنده کی دیلی و نه سارده هه لپرا
 سه ربلندین چونکه وا نالا که مان
 هه لکراوه گه ییه ته شقی ناسمان
 په رچه می سوور و سپی و سهوزی نه مه
 شادی هینه، لابه ری دهرده و خه مه

سووره که یانی نه وهی بیته بنم
 خوین ده بی برژینی بو پاراستنم
 سپیه که یانی که سیکه رووسی
 هیچ شتیک نه یکردی مات و کپی
 سهوزه که دینتته بهر چاوان ولات
 نه ده مهی فوسلی به هاری جوانی هات
 تیشکی روژی کورد له ژیر هوری سیا
 هاته دهر نهنگاوتی وا لووتکه ی چیا
 دوو گولی گهنمیش ده لی همر کشت و کال
 زور بکه ن، مشتی بکه ن عه مبار و چال
 بیت ده لی نووکی قه لهم: نووکی قه لهم
 زور له شیر باشر ده پاریزی عه لهم

مه هاباد - ۱۳۲۴

یادگاری شیرین

چاودکەم! چاوی رهشی تۆ نافهتی گیانی منه
 گیانه کەم! برژانگی تیژت نووکه رمبێ دوژمنه
 شیرێ دهستی شیرێ نالایه برۆ راکشاوه کهت
 جهرگی لایکی ههژاری کوردی ورد پی بنجنه
 دیده کهی به خوماری تۆ تورکانه بهدمهستی دهکا
 بۆیه مهیلی وا به کیشه و فیتنه وو خوین پشته
 بهژنه کهت سێدارهیه، کهزیهت تهنافه زوو به دهی
 بیخه نهستۆی من که کوردم، کورد بهشی خنکاندنه
 زامی جهرگی من به فهرموودهی گراوی سواری کورد
 مهلهمی ههر ژهنگی گواره و ئارهقی بهر گهردنه

ناره زوومه هيچ نه بې جار يکي ماچ کمه زاری تو
 ناره زووی من چو وکه، نه ماما تا بفرموی شیرنه
 دل به گرمه ی تو بې گه وره ی دوژمنیش رانه چله کی
 داده خوړې نه م دلنه نه ماما به خر مه ی باز نه
 خه لکی دنیا رازی دل داری به «بیتهل» پیک ده لاین
 راسپارده ی لاو و کیژی کورده نیستاکه ش شنه
 روژی به ختی هر له ژیر هه ور یکی ره شدا لاوی کورد
 تا کوو روخساری کچی شاری له پیش چاوان ونه
 نایه لې گوشه ی بروکته ده رکه وی، چارشیتوه که ت
 نه ی له ده س نه و چلکه هه وره مانعی مانگ گرتنه
 چو ن ده بی سه ربه ست گه لی ژیره ست، که کچ دابه سته بی؟
 به س نه بی نه و کویله تی و نه و کچ له ژورور دابه سته؟!
 ده رکی داخستوه له تو بابت که چی ده رکی نه
 ده رکه داخستن له تو ده رکی هومید داخستنه!
 داپزینه، مردنه، ناخر هه تا که ی پیت بلین
 نابی بیته ده ر له ما، مافی ژبانی کوا؟ ژنه
 لاده چارشیتوی ره شت با ده رکه وی کولمه ی گه شت
 چون له قه رنی بیسته ما زور عه بیه نه و روو گرتنه
 کیژی خه لکی بومی شاتومی دروست کرد و نه توش
 هر ده زانی ناوی «نه ستیولک» و «ده رخونه» و «پنه»

فیري زانست و هونر بوو نهو له سایه‌ی خویندنی
 توش ته‌شیمان بو ده‌پرسی، یادگاری شیرنه
 نهو به ناسمانا فیری، دنیا گه‌پرا، چووه بن به‌حر
 ده‌ک نه‌میتم کاری نی‌تو‌ش هر له ژوور دانیشتنه
 کوپ به‌زینه نهو له عیلم و نهو له کار و سه‌نعتا
 گوره‌ویشه سه‌نعتی تو، پی‌ت خه‌نی بووم، بی‌چنه
 نهو په‌چه و رووبه‌ند و چارش‌تویه نه‌دیوه نه‌نکی تو
 نهو شرپ و شالاته دیاری دوژم‌نی دل چل‌کنه
 کیژی شیخ و کیژی حاجی و کیژی ناغا رهنجه‌پرون
 کیژی نازاده نه‌وی ژینی به‌نووکي گاسنه
 شه‌نگه‌بی‌ری یار و ده‌سباری کوپي کوچه‌ر نه‌بی
 چون ده‌گاته جی ه‌وار و ه‌ویه نهو بارگه و بنه؟
 قه‌لشی ده‌ست و کولمی سووتاری کچی لادی نه‌بی
 چون ده‌گاته ده‌ستی ده‌سر نهو ه‌موو تاتوتنه؟
 نيسک و نوک و ماشی ناو عه‌مباری ناغای مفت‌ه‌خور
 پاک له سایه‌ی ده‌سکه‌نه‌ی «زین» و «مرۆت» و «سوینسه»
 شوره‌ژن بن‌کوژ نه‌کا برکه‌ی به‌قرچه‌ی نی‌ه‌پرو
 چون له کاله‌ک تیر ده‌بی نهو زگزله بی‌ستان‌پرنه؟
 کوا مه‌تاعی کورده‌واریمان ده‌چوو بو ه‌نده‌ران
 گه‌ر به‌سه‌ربه‌ستی نه‌ژبیا نهو کچه‌ مازو‌وچنه؟

بیر و هاویری له‌گه‌ل کاکى نه‌کریا بن‌پشک
 چۆن ده‌مانبوو نه‌و هه‌موو گوشت و په‌نیر و به‌رگنه‌؟
 ده‌ست و که‌رکیتی کچی نازداری هه‌وشاری نه‌با
 چۆن ده‌پازاوه به‌قالتی شار و بازارى سسنة؟
 با هه‌زار «زى» و «گاده‌ر» و «لاوتنى» روونیشان هه‌بى
 تاكوو ژن نازاد نه‌بى، سه‌رچاوه‌که‌ی ژین لیخنه
 کۆیله‌تى باوى نه‌ماوه، کیژى کوردی خۆشه‌ویست!
 راپه‌ره، هه‌سته له‌خه‌و، ئاخ‌ر چ وه‌ختی خه‌وتنه‌؟
 ده‌رکه بشکینه، په‌چه بدرینه، راکه مه‌دره‌سه
 چاری ده‌ردی کورده‌واری خۆیندنه، هه‌ر خۆیندنه
 دایکی زانایه کوری ئازا ده‌نیریتته خه‌بات
 من گوتم تۆش تیبگه: «ناگاته ده‌ریایه زنه»
 گواره‌که‌ی زیرت به‌کار نایه، له‌گوى بگره قسه‌م
 لایقى گویى تۆعه‌زیزم شیعیرى ساده‌ی «هیمنه»

مه‌ها‌باد - ۱۳۲۴

رَببِ‌نَدان و شاعیر

رَببِ‌نَدان! ديسان هاتيه‌وه سه‌رمان
 ره‌قمان هه‌لَئینی ديسان له سه‌رمان
 به سۆزه‌ی زريان پياوی ده‌که‌ی سِر
 به کَرپۆه و باکوت ناژهل ده‌که‌ی قِر
 رِی‌وبان ده‌به‌ستی به به‌فر هه‌موو
 له‌به‌ر په‌ساران هه‌ل‌ده‌ئینی رنوو
 پرروشه و مژ و که‌ره‌سیسه‌که‌ت
 ته‌پ و تومان و هه‌وا پیسه‌که‌ت
 پَییسه‌وه هه‌زار نا‌زار و نا‌هو
 کۆخه و هه‌لامه‌ت، له‌رز و چه‌ق و چۆ
 که‌ تۆ ته‌شريفی نا‌ش‌ريف دَئینی
 دل‌سی گه‌لی کورد داده‌خورپَئینی

ماشين و ريښاي نيسفالتی نيه
 بهو سارد و سوله عيلاجی چيه
 به ههچه ههچی كهری، چون باری
 لادییی كوردی ده گاته شاری؟
 ههژار لیتی ده بیری ناوردوو و زمهه پر
 كورروژمه می ده كا فه قیر، مالان گه پر
 سهر ده نینه وه پیر و نوجوان
 بی په رستار و بی داو و ده رمان
 به خیر نه هاتی مانگی مژ و ته م
 دینی بو نیمه گه لیک دهد و خه م

رینه ندان:

شاعیر! مال شیاو! بو دژ دامای؟
 گیژی، خه والوی، شیتی، خه رفاوی؟
 بوچی تو ناگات له دنیا نيه؟
 بوچی نازانی ده ننگ و باس چيه؟
 بو به من ده لیتی قسه می سویر و تال؟
 بوچی نازانی بی خه بهر! نهو سال
 زیرانم هینای بو كورد نازادی
 شه مالم هینای بو نیتوه شادی
 مژی من هات و مژی ههژاری
 ره وانده یه كجاری له كورده واری

به كهړه سېسه و پرووشه و سيخوار
 ناواتي كوڼي كوردم هينا خوار
 له روژي مندا كورد به روسووري
 هه لتي بژاردووه رهنيس جه مهووري
 جا شو جار باوي كوردي ديتوه
 ناسووده ده بي، دهحه سـيـتـوه

شاعر:

گياني شاعيرت ده كهم به قوربان
 وا هاتووي شو سال مانگي ربهندان!
 دهك به خيتر هاتي قهدهمت پيروژ
 به قوربانتي بي جيتونه كه ي نهو روژ
 روژي تو جيتوني گهوره ي كوردانه
 ناوت دهرماني ژان و دهردانه
 شو سال به هاره بو نيمه زستان
 بمری دوژمني كورد و كوردستان

همواري كرماويله - ۱۳۲۵

بڼی دیموکرات

مزرگینیم دهبه دهگه‌ی به نساوات
 کورده له سایه‌ی چیزسی دیموکرات
 چیزسی دیموکرات تو ددها نه‌جات
 پیاده‌ی نوم، شاه‌ی دوژمن ده‌کامات
 بڼی دیموکرات بڼی دیموکرات

کورده گیان شه‌ورؤ چار و دلت روون
 لاوانسی ولات پاک ناماده بوون
 ته‌مای وه‌یانه رایهرن، بی‌زوون
 لیسوی دوژمنی هه‌رزه‌گو بدروون
 بڼی دیموکرات بڼی دیموکرات

پتکیان هیناوه له‌شکرکی چاک
 له لای نازا و به‌کار و چالاک
 هومیدم وایه لاوانسی خوین پاک
 به خوینی خویمان پسا‌ریزن خاک
 بڼی دیموکرات بڼی دیموکرات

هه‌موو به‌جه‌رگ و ئازا و دلێرن
 هه‌موو بی‌پاک و دل‌پاک و میترن
 له‌ناو سه‌نگه‌ردا به‌ وینه‌ی شیرن
 نه‌ته‌وی بی‌شک پێیان ناوێرن
 بۆی دیموکرات بۆی دیموکرات

پێشمه‌رگه‌ی کوردی له‌ مه‌یدانی جه‌نگ
 به‌رگه‌ی ناگرێ نه‌ شیر نه‌ پله‌نگ
 دوژمنی نێمه‌ تازه‌ بکا ده‌نگ
 سینگی ده‌سمن به‌ گولله‌ی تفه‌نگ
 بۆی دیموکرات بۆی دیموکرات

رۆژی به‌رگری و شه‌ر و ته‌نگانه
 پاله‌وانتیکه‌ هه‌ر یه‌ك له‌وانه
 به‌ کوێری چاوی پیسی بیگانه
 نه‌ورۆکه‌ رۆژی جیژنی کوردانه
 بۆی دیموکرات بۆی دیموکرات

مه‌هاباد - ره‌شه‌مه‌ی ۱۳۲۴

رؤزی خوښی

رؤزی جیژن و خوښییه، تیپهړ بوو رؤزی دهر د و خه م
 هات شنه ی رهمهت به جارتیک راپرفاند و بردی ته م
 دی له هه ر لاییکسی قاقای پیکه نینی کیژ و کور
 دی له هه ر سووچیکسی نه غمه ی ساز و تار و زیل و به م
 گهرچی زستانه به فر دایوښی نه ورؤ گشت ولات
 خاکی پاکی نیمه خه ملیوه وه کورو باخی نیرم
 جیژنی نیستیقلالی کوردستانه، رؤزی شادییه
 جیژنه پیروزه له لای ه اوولانی خوم ده کم
 نوجوانان! ده ی به قورباتان ده بم کاری بکن
 بو ته ره ققی کورد و بو پاراستنی خاک و عه له م

بۆ نه جاتی نیشتمانی خوشه ویست کاری بکنه
 زوو ده ربینن له چهنگی دوژمن و دهستی ستم
 ههه کرسی بۆ لای سنووری نیشتمانی ئیوه بی
 بیکوژن، وردی بکنه، بینرنه مولکی عهدهم
 لاهه کان! دلپاکه کان! چالاکه کان! پیشمه رگه کان!
 ئیوه شیر لای بسوون و ئیمه پردهینه قه لیم
 ههه به یه کگرتن له دهست بیگانه دینینه ده ری
 خاکی پاکی کورده واری، نایه لاین بۆ کس نه لیم
 جیژنه پیروزه ده کم لیت و ده لیم خوش بی، بزی
 نهی رهئیس جه مهووری کورد و پیای زانا و موحتهره م
 تۆم به خوا نه سپارد و نه سپاردم به تۆ نهی «پیشهوا»
 میلله تی دلپاک و چاک و نیشتمانه جوانه کم

مههاباد - ریبه ندانی ۱۳۲۴

هه تاوی نیقبال

رؤیسی خمو، هاتهوه ههنگامی سوور
 جیژنهیه، بهزمه، زه ماوه نده، سوور
 تیشکی زیرینی هه تاوی نیقبال
 له کولاکه ی گهلی کورد هاتهوه ژوور
 کوانی؟ له کوئیه؟ ببینی بهزمم
 بدری دوژمنی خوئی پی مه غروور
 سه ربه خو بووین و له ژیر باری خهم
 هاته دهر میللمتی نازاد و جه سوور
 هه لکراوه له ولاتی نیمه
 په رچه می بهرزی سپی و سهوز و سوور

خومی شپږاوه، په ریشانه، کزه
 دوژمنی قین له زگی رق نه ستور
 کورې کورد حازره به خوینی خوی
 له هموو لاهه پیاریزی سنوور
 کچه کهی حازره فیسه کدانی
 له ملیدا بی له باتی به رمور
 تازه ناویری به خاکی کوردا
 نه تهوی نیمه بکا چیدی عبور
 هر بهرز بیته وه نالای کوردی
 نیشتمانی بجی خوش و مع مور
 بو فیداکاری له پری میله تدا
 هر بژی «قازی» ره نیسی جه مهور

رښه مه

دهك به خيږ بيټى قهدهمت خيږه چ خوشى رهش مه
 تاكوو تز هاتى نه ما و تپه پرى روژى رهشى مه
 نيسسته كه كورده هموو بى هم و بى دهر د و خه مه
 شاده، نازاده، دهكا گالته وو گه پ، كه يف و گه مه
 نيشتمانى هموو رازايه وه، باخي نيره مه
 شين و روژو بهشى كورد و سه رى نابوو له ههش
 چون له نازادى بړيك نه يوو نه و يش به هره وو بهش
 كورده وارى هموو داگر تيوو هه ور و ته مى رهش
 نه ده بينرا له چ لا تيشكى گه لا و نيزى گهش
 به شنه بايه كى ره حمت رهوى شو هه ور و ته مه

هاته مهیدانی کورې کوردی وه کوو فیلی ده مان
 ههولئی نازادی ده دا نهو به هه موو وهخت و ده مان
 دوژمنی کوردی نهوهی دیت و ترووسکایی نه مان
 ده شه کینیتتهوه با نیسته که نالایه که مان
 سهر و ماڼ و کهس و کارم به فیدای نهو عه له مه
 لای کوردی له هه موو لاره وه کوو شیر ی ژیان
 دیتته مهیدان و ده لئی: من ده مهوی مافی ژیان
 تازه هه لئاخه لته تی نهو به قسه ی نهرم و نیان
 دوژمنی میلله تی کوردی هه موو تووره ن که دییان
 نهو به سه ربه سستی ده ژی، دوژمنی زۆر و سته مه

مههاباد - رېبهنه دانی ۱۳۲۴

دایکی نیشتمان

له کاتی نیوه شه ودا بوو شه وی دی
 ژنیکسی پیر و ره شپو شم له خه و دی
 به پاریز چومه پیش لی و گوتم پی
 چکاره ی دایه پیره، پیم بلی کی؟
 له بهر چی و دژ و داماری دایه؟
 چ قه و ماوه که و شیواری دایه؟
 چیه؟ چونه له بهر تودا جلی ره ش؟
 سر و شان و ملت بژ ناو ته هه ش؟
 گوتی: «نازانی رۆله ی هیچ نه زانم
 نه من کیم رۆله! دایکی نیشتمانم

له تاري نيوهيه وا مات و گرژم
 له سوي نيوه دهسرو تيم و ده برژم
 دهيينم نيوه داماو و هه ژارن
 كز و خه مبار و زار و ليوبه بارن
 منيش بويه په ريشان و په شيوم
 ده بيني باري خه م نيشتووه له ليوم
 نه خوشن نيوه، بويه من نه خوشم
 نه سيرن نيوه، بويه رهش ده پو شم»
 به قوربان ت ده بم نه ي دايكي دل سو ز
 مبه چي دي كه تو دلته نگ و نالوز
 ته ماشا كه كوري تو شان نيشتا
 هه موو سهر به ستن و نازادن نيشتا
 «ده زانم رو له گيان خه لكي مه هاباد
 له ژير ده ستی کران رزگار و نازاد
 به لام رو له م برای نيوه له سه قز
 ته ماشاتان ده كهن داماو و سهر كز
 چ شهرمه كاري نيوه پي كه نين بي
 به لام كاري نه وان گريان و شين بي
 نه گهر پيت خو شه جلكي رهش نه پو شم
 بكنه نازاد كوراني ديم و خوشم»

له بهر خوت دارنه دايه جلی ردش
دلّت روون بیته وه کولمەت بېی گەش
هەنيسکان بهس بده چیدی مه که شین
ببینه بهیره قی سوور و سپی و شین
ببینه «پیشه وای» مه شهووری نیمه
ببینه تو ره نیس جه مهووری نیمه
ببینه هیزی پیشمه رگه و بزانه
که نووکی نیزه شمشیری نهوانه
له ژیردهستی دهکا رزگار و نازاد
ته وای کورد دوازی وهک مه هاباد

مه هاباد ۱۳۲۴/۱۱/۱۲

نه وروزی رزکاری

به بهرگی سهوز رازاوه قهد و لاپال و شیو و دۆل
چرۆی ده رکردووه دار و ملی دا به کتری گیا وو گول
به سمر به فری کمویدا کرد شه مالی خاکه لیره خول
ره فیکان روژی کوردانه به هاره جیژنی نه وروزه
به دل لیتان ده کم لهو روژه دا من جیژنه پیروزه

چلهی زستانی ناخوش بوو تهزوی سهرمایه پیای سږ
 دهکرد و کوچه و کولان له بهفر و لیته بووبوون پږ
 بهار هات و دهخهملی کیو و دهشت و بندهن و لاهږ
 رهفیکان روژی کوردانه، بههاره، جیژنی نهووروزه
 به دل لیتان دهکهم لهو روژهدا من جیژنه پیروزه
 به سۆزهی بای بهیان لیوی کراوه خونچهیی خندان
 له سهر چل بلیلی شهیدا له خوخی گول دهلی بهندان
 بهجی هات نارزهووی لاوان و گهرمه کۆری گزوهندان
 رهفیکان روژی کوردانه، بههاره جیژنی نهووروزه
 به دل لیتان دهکهم لهو روژهدا من جیژنه پیروزه
 له خوئی داوه بهرهلبینه کچی کابانی گهردن کیتل
 به ناز و غمزه دهروانی، دهکا شینکهی نهرم پیشیل
 له گهل بۆنی وهنهوشه تیکه لاون بۆنی عهتر و هیل
 رهفیکان روژی کوردانه، بههاره جیژنی نهووروزه
 به دل لیتان دهکهم لهو روژهدا من جیژنه پیروزه
 سهری کویتسانی بهرزی کوردهواری تیی نهکهوتووه خال
 له دهشت و بهریه ساران ههلدراون چادر و رهشمال
 نهما بیگانه تاکوو جیژنه مان لی تال بکا نهوسال
 رهفیکان روژی کوردانه، بههاره جیژنی نهووروزه

به دل لیتان ده کم لهو روژه دا من جیژنه پیروژه
 حساوه پایوی رووت و قووت و بی ته نوا و بی تیروو
 ژیاوه گیانله بهر دیسان، له کون هاته ده ری میروو
 له سر گوټسوانه ده خوینن به پؤل پاساری و سیروو
 ره فیکان روژی کوردانه، به هاره جیژنی نه وروژه
 به دل لیتان ده کم لهو روژه دا من جیژنه پیروژه
 له دنیا دا که مه هاوتای به هاری جوانی کوردستان
 نه ویش نهوسان که لاییکي نه جاتی بوو له ژیر دهستان
 له خوشی نهم ولاته شاعیریش بوته هه زاردهستان
 ره فیکان روژی کوردانه، به هاره جیژنی نه وروژه
 به دل لیتان ده کم لهو روژه دا من جیژنه پیروژه

ته وریز - ۱۳۲۵/۲/۶

پښکه نینى گول

کاتى کازيوه پيش گزنگ بولبول
 له شقهى بالى دا هه تا کن گول
 گوتى: نهى نازهنينى عيشوه فروش!
 کهم کهمه دياره بى و فابى توش
 بوشنه با هه يه تى ليره رى؟
 بوشه بوله به دوره تا ده گه رى؟
 چه پکى تو باغه وان ده کهن ده سگير
 له خه يابان و کووچه وو باژير
 ده تفروشن به قيمه تى هه رزان
 ده تده نه ده ستى ناکهس و هه رزان

بویه سووک و چرووکی ناو چه مهنی
 له وهتی بووی همیشه پیده کهنی
 هه لگه پاره به ناز و گول پی پی گوت
 شیت و شووری که شرت و شومت شوت
 وه کوو تو ناشقه په پورله بی زار
 بو به خوړایی نهو بدهم نازار
 شنه با ری نه دهم که بو لای خوّم
 کی دهبه بو هه موو ولاتی بوّم؟
 گول له کن کس نیه عه زیم سووک
 سه ری زاوایه جیتی و باوه شی بووک
 من که ناگاته هه فته یه که ته مهنم
 بوچی بگریم و بوچ پیته که نم

مه هاباد - ۱۳۲۵

بلویری شوان

نیوه شوه، دنیا خاموش
 دیته گویم ناهه نگیکی خوش
 ناهه نگیکی گیان په روه روه
 شادی هینه، خفه تبه روه
 ناهه نگیکی دل ته وازه
 تاره؟ یولونه؟ یا سازه؟
 نا... نا... ناهه نگی بلویره
 جا وهره گوئی بؤ رادیره
 هزار خوزگم به خوت شوانه
 که به مانگه شوه جوانه
 دانیشتوی له رژد و هلدیر
 په نجه ده بزیوی له بلویر

ده گهل ته ببعهت هاوده می
 شادی، به که یفی، بی خه می
 ناغاش به نوکمر ناگری
 وهک من له داخا نامری
 وهره شوانه هموو شهوی
 نیوه شهوی، کاتی خه وی
 لهو کیو و نواله زه نویره
 تی توورینه لهو بلویره
 له سهر ترۆکی نهو کیوه
 په نجه له بلویر بیزیره
 با کیوه که دهنگ داته وه
 شاعیریش خه و بیباته وه

هه واری کرماویله - ۱۳۲۵

کورډ و نازهربایجانى

تېپه‌رى نه‌یامى دېلى نېسته هه‌نگامى ژيانه
 خوى مه‌لاس دا مامه‌ړتوى نۆه‌تى شېرى ژيانه
 هه‌رچى پېت ده‌كړى بكه نه‌ى دوژمنى خوېرى و بزانه
 باوى لاوى كورد و تافى گه‌نجى نازهربایجانه
 خوى له خویناودا ده‌بینى هه‌ر كه‌سېك دوژمن به‌وانه
 با له قور نېشى و له هه‌ش نى دوژمنى وان پېل و شانى
 چونكه نه‌وړو به‌كترى گرت كورد و نازهربایجانى
 نه‌وكى نېستېعماربان گرت وه‌ك به‌لاكه‌ى ناگه‌هانى
 تازده به‌ربوونى مه‌حاله تا نه‌دا به‌كجارى گيانى
 سوجه‌تى پى‌تاكړى په‌نجه‌ى به‌هېزى نه‌و دووانه
 نه‌و كه‌سه‌ى چه‌ندېك له‌وه‌ى پېش لېتى ده‌دا لافى خوداى
 نه‌یده‌هېشت نېمه هه‌مانبى قه‌ت له‌گه‌ل به‌كتر برابى
 كوانى له كوڼيه بېینى پولى پېشمه‌رگه و فېداى
 تېبگا نایبى له ده‌ست نه‌و نۆجوانانه ره‌هاى
 نه‌م كورې سمكوى دلېره، نه‌و نه‌وه‌ى سه‌تتارخانه

لاوی نازای کورده‌واری نیره‌شییری کاتی جه‌نگه
 گه‌نجی نازه‌ربای‌جانی وه‌ک پله‌نگی تیر‌چه‌نگه
 تیگه‌یشتن نوک‌هری بیگانه‌ بۆ وان‌ عار و نه‌نگه
 په‌نجه‌یان نیستا له‌سەر شیره، له‌سەر ماشه‌ی تغه‌نگه
 هه‌ر به‌ ناسته‌م بیته‌ روو بیگانه‌ ده‌کر‌یتسه‌ نیشانه
 کۆشکی زۆرداری جمیوه، هه‌ر نه‌ماوه‌ زولم و بیداد
 وه‌ک به‌هه‌شت خه‌ملیوه‌ خاکی پاکی کوردستانی نازاد
 مو‌لکی نازه‌ربای‌جانش بۆ‌ته‌وه‌ مه‌عمور و ئاباد
 دوژمنی بیگانه‌ ب‌ت‌بینم هه‌میشه‌ په‌ست و ناشاد
 چۆن ببوویه‌ با‌عیسی و‌یرانی شه‌م دوو خاکه‌ جوانه
 کورد و نازه‌ربای‌جانی هه‌ر دوو داوایان ره‌‌وایه
 هه‌ر بزین و پایه‌‌دار بی‌یه‌کیه‌تی شه‌م دوو برایه
 میلله‌تی نیمه‌ هوم‌یدی زۆر به‌ کاری پیشه‌‌وایه
 شه‌و کورپه‌ نازا و نه‌به‌رد و مه‌رده‌ بۆ میلله‌ت قه‌‌لایه
 ده‌ک بم‌ینی تا شه‌به‌ده‌ شه‌و کورده‌ زانا و قاره‌‌مانه

ته‌‌ور‌یز - ۱۳۳۵/۲/۶

رؤځگاری رهش

دوژمنی زالم زالمه	نمو سال جیزنه مان تالمه
دهستی دویان به تالمه	لاو جیان سیاچاله
شه وداوت و هه لپه رین	گالته و گه پ و پیکه نین
ديسان خه میان دابه شین	جینگای خویاندا به شین
دهسته ی دهسمال ته نزیلان	پولی جوان و نه شمیلان
ننگه دیلان بؤ دیلان	نوسال ناچن بؤ دیلان
گرا لوی گوئسوانان	برا نانی سهرخوانان
کوانی گه موی جی ژوانان؟	کال بؤوه په نجه ی جوانان
داگیراوه ولاتمان	وه پاش کهوت خه باتمان
رووخا کوشکی ئاواتمان	تیپه ری رژی هاتمان
باو باوی بیگانه یه	نه هاتی و تنگانه یه
لیمان له به هانه یه	خه زری نهو یه کانه یه

بووینه وه دیل و به خسیر
 راو کهر بوونه وه نیچیر
 حکوومهت نیزامییه
 نامانجی دوژمن چییه؟
 که شهو داهاات دیربانی
 تفهنگی له سهر شانی
 ده لئی فهرمووی فهرماندهر
 ههر کهس له مال هاته دهر
 داخرا دهرکی روژنامه
 کوردی نووسین ههرامه
 دران کاغزهز و دهفتهر
 کۆمه لئیک بوون دهر به دهر
 خویندن به زمانی خۆمان
 چاپخانه و بلیندگۆمان
 له لایهک قات و قهره
 هه موو کهس حالی شهره
 ولاتمان کرا داگیر
 یوسف خرانه ناو بیر
 توژیکیک ناسزادی نیه
 قهرکردنی خه لکییه
 لیمان ده چته سهربانی
 بوته روسته می سانی
 له شامه وه تا سه ههر
 «کلکش بکن پسر»
 شکاون نوروکی خامه
 دوژمن ده لئی بی تامه
 گیران شاعیر و نووسهر
 کۆمه لئیکیش دهس به سهر
 سووچ و تاوانه بو مان
 بوونه به ردی بن گۆمان
 له لایهک کوشت و بره
 دوژمن نان و دۆ بره

نازان وه کوو سه گي هار
 دروژن و ریاکـــــــــــــــــار
 به رتیل خوړ و گورگه ميش
 چنه سووک و دهم له پيش
 نه منيه وهک دال و قهـل
 کي نازايه بلـي لهـل!
 بـو خوښان پـي راده گـهن
 تا پشوروي دي لـي ددهـن
 له پياوي نازا و سهـرکـش
 ناخنراوه کونهـرهـش
 دهـستيان کرد به رهـش بـگير
 دي زړهـي کوـت و زنجير
 پياوي مازاد و ماليات
 دهـستينـن دهـغل و داهات
 ناغا زانـي نهـو جاره
 پيشـبينـي کاک هـهـژاره
 دهـخولـيتهـوه له ناو شار
 دز و جهـرده وو بهـدکردار
 وهک سه گي سهـر خوځـله ميش
 به فيشال و کيشه کيش
 بلاو بوونهـوه ناو گـهل
 هـهـتا بيـکـهن شـيت و شـهل
 خـهلکـي له کـونهـرهـش دهـکـهن
 به قهـمچـي وهک خـهـرهـزهـن
 له زهـحمهـتکيشـي بيـهـش
 ناـبينـي کهـسي رووگـهـش
 ناـپـارـتـينـن جـوان و پـير
 هـهـر لـيـمان دهـسوون شمـشير
 دهـسوورپـنهـوه دپـهـات
 له کرمانج و ناغـاوات
 نهـو قهـنده ژهـهـري ماره
 نيـستا شـهـق بهـ خـهـرواره

دهدا باجی پیتنج ساله	قهندی به زاری تالسه
کار نیستا به گزپالسه	چاولی پۆشین مه حاله
گیژی، گهوجی، له خۆگۆر	نۆشی گیانی بی هه ی گۆر
بۆ دوژمنی مچ و مۆر	با ههر سهری بکا شۆر
بۆ نيمه ی دینا رامان	به قهند و شه کر و کووتان
له گشت لا دهیده ن ره پان	نیستا که وتوووه وک سپان
جامیان کردن بی باده	سواریان کردن پیساده
شهید کران «به گزاده»	داریان کردن نامساده
شین و شه پۆره و گریان	له سهقز و له بۆکان
قاره مان له ناو بران	تیکۆشه ر له دار دران
له کانگای بیرى نازاد	له چوارچرای مه هاباد
چه قاندى دارى بیاداد	دهستى رهشى نیستیبداد
له جهنگه ی شیرین خهوا	له کاتى نیوه شهوا
له دار درای پی شهوا	کرا کارى نارهوا
پی شهوا ی نارام و ورد	رۆله ی وه فاداری کورد
گیانی فیدای گهلی کرد	بۆ کورد ژیا، بۆ کورد مرد

پيشه‌وا بوو، رابهر بوو	زانا بوو، كوردپه‌روه‌ر بوو
خه‌مى خه‌لكى له‌بهر بوو	هر كورد نه‌بوو به‌شهر بوو
كۆنه‌په‌رسـتى زۆردار	بوځيه ديوى نيسـتيعمار
بوځيان ناماده كردد دار	زالم، خوځنځيځو، به‌دكردار
نه‌ترسا له دار و په‌ت	روځلى كوردى بليمه‌ت
وا ده‌بى زيځ و هيممه‌ت	پشتى نه‌كرد له ميلله‌ت
به‌و زه‌برانسه ناتسه‌زى	به‌لام كورده نابسه‌زى
كه سوار بوو دانابه‌زى	له رقان ليو ده‌گه‌زى
بيداره، خوځى ناسيوه	داخداره، خوځينى ديوه
باسكى لى هه‌لماليوه	له دوژمن راپه‌ريوه
خوځى ساز ده‌كا بو توځه	به‌كار و توند و توځه
تاج و ته‌ختى نه‌و زوځه	ورد ده‌كا وه‌ك پرپوځه
نيسـتا ليوان ده‌كروژن	كور و كچ و پياو و ژن
ده‌ينه‌نجنن، ده‌يكوژن	ده‌روستيان نايه دوژمن

گرديداغ .. ۱۳۲۶

کچی مه هاباد

له باری، نازه نینی، نهرم و نولتی، دلته ری، شادی
 له چاوی بهد به دوور بی نهی کچی جوانی مه هابادی!
 له جوانیدا، له پاکیدا، نیه هاوتات و نازانم
 فریشتهی ناسمانی یانه په ورودهی په ریزادی؟
 سری کولمت گه شه هر وهک گولتی کویستانی کوردستان
 له بهر به ژنت ده بی سهر دانوینی خه لقی شمشادی
 دلنی سهد عاشقت کرده نیشانهی تیری موژگانست
 کچی کوردی! له تیر ناویتنا مه علوومه نوستادی
 به شمشیری دوو نه برۆت جهرگی خه لکی لهت ده که ی دیاره
 ده زانی چهک له کار بیینی، کچیش بی تۆرمه ی مادی
 له سوییانت وه ها دیوانه بووم چاومهستی خوین شیرن
 له قهرنی بیسته ما رهنگه ره چاو کهم کاری فهرهادی
 نه ویستا تۆ له وی دیلی ده سی بیگانه ی و نه منیش
 له دووری تۆ ده کیشم رهنج و دهر د و داخی بی مرادی
 زه مانه هیمنی تۆی ویلی دهشت و چۆل و سه حرا کرد
 فهرامۆشی مه فهرموو، جاروباره هر بکه یادی

شپوه رمضان - ۱۳۳۶

به هاری کوردستان

شەمان هات بە گالەگان
هەور بوون گەوان گەوان
پشکووت گوئی گەش و نان
بلبل کەوتە نالەنان
بە لەنگیزە، بە باران
بە شەنبای بەهاران
توانەوه وەك جانان
کەوی بەفری نیسانان
نەما مژ و سەرما و سۆل
نە سیخوار ما نە سەهۆل

تهرت و رژد و شيو و دژل
 لتي هاته دهر گيا و گول
 دهشت و چيمه رازاوه
 كيرو و بهندهن نه خشاوه
 زونگ و چينكه ژياوه
 گيا سهري پيوه ناوه
 له ههوشين و گهده و لهند
 له كويستاني ده سامرپند
 ههلز و بيزا و گيا بهند
 تيك چرژا، بوته زه مهند
 مهندوك و خاو و كه ما
 له نهرمان و نهسته ما
 به سر وهاتنه سه ما
 وهيشوومه و سه ما نه ما
 ويستاوه زهنگول زهنگول
 ناونگ له سه ر پهلكي گول
 له سه ر چلي سووره گول
 بلبل ده خويي به كول

ديسان لە چيا و لە رازان
 دى سىرەى سەقر و بازان
 پىم خۆشترن لە سازان
 لە ناھەنگ و ناوازان
 بژوینە ھەموو ولات
 زىندوو بۆتەو مالات
 جەنگەى بانەمەرى ھات
 بەرەو كوستان چوو خىلات
 ديسان ھات وەكوو جاران
 ھەوھەوى شۆرەسواران
 وىرەى جلیست و داران
 خرمەى نال و بزماران
 ھات خرینگەى زەنگ و قۆر
 لوشمەلوشم و ھۆرەھۆر
 ھۆقەھۆق و بۆرەبۆر
 حیلەى جانووتەسپى تۆر
 كار و كوورپى بزن و مەر
 لرفەلرفى لۆك و نەر

كورژونى نه سپى به د فسر
 گوتچكه پياوى ده كا كه
 وه نه وشه مى جوانى خوشبو
 هاته دهر له لىوى جو
 دار دهرى كوردووه چرر
 كه رويشكه مى كرد گهنم و جو
 سويسن و به يون و شلير
 رواون له جىگاي زهنويز
 قهلبه زى به ست ناوه لدير
 شه پزلان ددها نه ستير
 بونى خوشى هه لاله
 پياو مه ست ده كا له نواله
 وهك شه هیده گولاله
 له خويناوا شه لاله
 گرمه مى هه وری به هاران
 دى به يان و نيواران
 خوناوهى ورده باران
 تهر ده كا گه لای داران

نہو ترۆیک و نشیوہ
 نہو یال و خیر و شیوہ
 لہ گوین بہہشت خہ ملیوہ
 کی مہلبہندی وای دیوہ؟
 تیرہگ و گہوہ و لاپال
 پییدا درا نالای نال
 سرچاوہی سارد و زولال
 ہہلقوئی وک زیوی قال
 ہات لہ رہوہز و زہردان
 قاسپہی کہوی سہر بہردان
 ورتہورتی ہہویردان
 دی لہ ناو شیناوہردان
 لہ کن کارژیلہ و بہرخہل
 لہ کن بزن و مہری شہل
 کہ بویان ہہلکہوی ہہل
 کچ و کوپ دہ کہن ہہ مزہل
 کیژلہی شوخی جوان چاک
 شوہرہژنی داوین پاک

رووه سه لمالاو و بیبیاک
 ده په تیسنن زاو و ماک
 فته‌ی شوان، نوحه‌ی گاوآن
 دی له مزلگه و ده‌راوان
 دیته گوی لاوکی لاوان
 بالوره‌ی به لسهک چاوان
 مندان له رژد و هه لیدیر
 بهر ده‌دنه‌وه تاویر
 شوانه له‌سهر به‌رده‌بیر
 تیی تووران‌دووه له بلویر
 مه‌ر له گۆشتا بووه سوور
 خو هه‌لداوین شهک و کوور
 گه‌مال ده‌کهن چهق و لوور
 سه‌وه‌ریان ده‌چی بو دوور
 کچی له‌باری ره‌وند
 هه‌لیکرد به‌لهک و زه‌ند
 که‌زی هونیه‌وه وهک به‌ند
 کووران ده‌گری به که‌مند

له بهر ده ركي ره شمالان
 ده بيني چاو كه ژالان
 دلان ده بهن به تالان
 كاس ده كهڼ كور و كالان
 ليو نالڼ، دم بچو وكن
 خوښ شيرن، ره زاسو وكن
 كولمهيان وهك گولو وكن
 گه وره كچن، نو بو وكن
 شل و مل و له بارن
 چاو به كل، گوي به گوارن
 ده سماڼ پووله كه دارن
 شه ده و گيلگيله لارن
 ناسك و نه رم و نوڼ
 خاوښنن، سچي و سوڼ
 بلباسي و توند و توڼ
 به موڼل جهرگان ده كوڼ
 هه ليا نـماليوه باسك
 باسكي قه له و ناسك

که ده کهن تاسکه تاسک
 ره وه کترن له ناسک
 کیژی مهرزینګ و سه کرن
 به له نجه و لار راده برن
 ناز ده کهن، چاو داده گرن
 کورگهل ده به ریان ده مرن
 کابانی قوّل به بازن
 شهنگه بیړی کیل گهردن
 له نیو مهر دین و ده چن
 وهک پوّلی پوړان ده چن
 سوئسن و وه نهوش و همین
 کهژی و خندان و جه مین
 خاسی، کهوی، خاتوو زین
 به پوّل ده چنه مهر دوشین
 زیړن و کابان و میړی
 دانیشتوون له بهر بیړی
 نهستی ده کسا هاویری
 گولتی بهر خان ده ژمیړی

خونچه و گولړوك و گهوه
 شه م و كه ژال و دلبر
 زين و مروت و نه سمه
 له تالې هاتونه دهر
 مامز دايگرتووه شيرى
 ناسك ده كوشى په نيرى
 ناز ده شيتلى همويرى
 كالى ده كان تيرى
 نامان چوته كولتيرى
 پهرى ممشكهى ده ژيرى
 بهسى لوركي ده كولتيرى
 خيال ناوردوى دتيرى
 هيمن له سره د خؤ به
 نه كهى بچى بو هؤ به
 دنا ده شكينى تو به
 ناورد د گرى وهك سو به

نيزه - خاگه ليوهى ۱۳۲۶

با برده له

له بهر نازاری ژینی ناله باری
 ده نالی بلبلی شهیدا به زاری
 به سوز و داخه وه دهیگوت فه قیرم
 په پروژم هه لوه ری، بی واده پیرم
 مه لیکه فیر د ارستان و لیر بی
 قهفه ز پیری ده کا با شووی له زیر بی
 تهلار و سه سه را و کوشک چ دینی
 که کویله و ره می تیدا هه لینی
 له گه ل کازیوه بوی نه فرم چلاو چل
 نه بینم گول، چلون نارام ده بی دل؟!
 چ خوشه عیشق و سه ره مستی، چ خوشه
 چ خوشه ژین به سه ره مستی، چ خوشه

چ تالنه کږيله تی و دیلی، چ تالنه
 به کهم بی ژینی وا پر ناه و نالنه
 من و کونجی قههز نهی داد و بیداد؟!
 نه من دیلم، قهلیش سهرهست و نازاد!
 له سوئی هیلانه کهم له ت - له ت بوو جهرگم
 له تاوی گول نه مام، نیزیکه مهرگم
 ده بی چه ند به رد له هیلانه م گرابی؟
 گولئی سوورم چلون په ر - په ر کرابی؟
 ده بی چون فیتر کرابی بال بکا کل
 له بهر پلاری دوزمن بیچوه بلبل
 ده سا نهو راوکه ره کویر بی له چاوان
 منی خسته قههز بی سووچ و تاوان
 چ نینسافه نه من بهو دهنگی خوشم
 نه سیر و دیل و زیندانی و خه موشم
 به لام نیستا قهلی روورهش له گولزار
 به قاره قار ددها گوئی خه لکی نازار
 گوتم نهی بلبلی خه مگینی دلنه ند
 مه نالینه له دهس داو و له دهس به ند
 بزانه تو نهوی نه هلی هونه ر بی
 ده بی یا دهس به سر یا ده به ده ر بی

هونه رمنه ند و ژيانی خوښ مه حاله
هونه رمنه ند ره نجه پړويه، ژيښی تاله
ورينگه خوښه كهت بو تو به لايه
نه تو خوښ خوښی حالت بويه وايه
نه گهر نه تبا ورينگه و دهنگی وا خوښ
به ره للا بووی وه كوو نه و روپه شه توښ
منيش نهی بلبلی به ندی وه كوو توښ
وه ها دوورم له هیلانه و گولی خوښ
منيش وه كه تو له کيسم چوو گولی سوور
منيش هیلانه كه م لى كراوه خاپوور
منيش با برده نهی بهر گيژه لوو كه م
ده ميك له و قولكه، تاويك له و چلوو كه م
منيش زوردارى پرزه لى بريوم
منيش به دكارى بواری لى ته نيوم
منيش بيښادى شابالى شكاندم
به ناکامی له خوښناوی تلاندم
منيش چونكه بريك خاوهن هونه ر بووم
هميشه ره نجه پړو بووم، ده به ده ر بووم
ههزار گڼوه ند و سه د په ند م به سه ر هات
له ناميزم نه گرتووه بووکی ناوات

هزار سوپرکهم له بن هه ننگل دراوه
 دهمم گيراوه، چاوم به ستر اوه
 له ناميزی گهرم بسی بهش کراوم
 وه کوو توووشی روژی رهش کراوم
 ژيانم پر له رهنج و دهر د و داخه
 نه وه گيرساومه وه له و کيو و شاخه
 که سیک نه پیرسی، نه یزانی چلو نیم
 له یادان چوومه وه، چیروکه کونم
 به شهو ژان و په ژاره م دینه پالی
 به روژ تو قره م نیه ساتیک له مالی
 به لام هاودهر دی نازیم! هه تا هم
 و دکوو تو دهر دی دل ناکهم له دهس خهم
 نه من پیم خوش نیه ناودهنگی قه ل بم
 نه من پیم خوش نیه بی زراوی گه ل بم
 هه تا دوژمن نه گه و زینی ده خوینم
 ده خوینم بز گه لی خوم، هر ده خوینم

فرمیتسکی کهش

قهت له دنیا دا نه بوو بیجگه له ناخوژی بهشم
 مات و داماو و په شیو و بیکهس و چاره پره شم
 سهرده میتک ناواره بووم و ماوه بیتکیش دوس به سهر
 نه مدی رووی ناسووده بی، ههر تووشی گیره و قه رقه شم
 دابی کوردی وایه، کهس لاگیری لیتقه و ماو نیه
 بوچی سه رکونه ی بکه لم زیزه یاری مه هوشم
 تیغی بی مهیلی و جه فای نه و نازه نینه دل ره قه
 جهرگی لهت کردم به جاریک نه نجنیویه سینه شم
 کوشتمی و شش خانی نوم میدی له من گرتن حریف
 موزه هه لداویم و بیتووده به هیوای دووشه شم
 نابینی زهرده له سهر لیتوی که سی له شاره دا
 گهر خه م و دهردی دلی خو میان به سهر دا دابه شم
 خو شه ویستی گوشه که ی ته نیایی ههر نه ژنوکه مه
 بویه روژ و شه و هها گرتوومه ته نیو باوه شم
 نایه لی دوژمن به رهنگه زهرده که ی من پیکه نی
 تا ده می مردن نه من مه منوونی فرمیتسکی گه شم
 شاعیریک ری راست و یه کپرووم و فیداکار و نه به ز
 کورده! موحتاجی محک نیم، زیری بی غل و غه شم

شیلان ناوی - ۱۳۲۷

گریانی نیوه شهو

شهوانه شهو ده مانه‌ی شهو ده گاته کاتی نیوه‌ی شهو
 خه‌لک نووست و له چاوی من که سهر دیسان ره‌واندی خه
 سکووتیکی به‌سام سهرتاسهری شهو دتیه داد‌گری
 ده‌لئی هه‌ر زینده‌واریکی هه‌یه له‌و دتیه‌دا ده‌مری
 له هه‌چ لا خشپه‌یه‌ک نایه، چرای مالتیکی نایسی
 به نه‌سپایی له مال دتیه ده‌ری، ده‌خوشم وه‌کوو نیسی
 ته‌ک و ته‌نیا به نارامی ده‌چم بز گرده‌که‌ی به‌ر دی
 به دلته‌نگی و کز و خه‌مناکی راده‌کشیم له‌سهر به‌ردی
 ده‌که‌م جا سه‌یری نه‌ستیران و هه‌لده‌مژم شنه‌ی شه‌وبا
 شه‌و و بیده‌نگی چهند خوشه، هه‌میشه خۆزگه هه‌ر شه‌و با
 وه‌کوو ناوالی چاک نه‌ستیره‌کان گوی راده‌دیرن بۆم
 هه‌تا بۆیان به‌یان که‌م موو به موو رازی ده‌روونی خۆم
 کو‌لم هه‌لده‌ستی شه‌و جاره و له‌به‌ر ده‌ردم ده‌نالینم
 هه‌تا ناوری دل‌م ده‌کوژیته‌وه نه‌سرین ده‌بارینم
 شه‌وانه گه‌ر نه‌که‌م شه‌و شیوه‌ن و نالین و گریانه
 ده‌سووتینی و جوو‌دم ناگری شه‌م جهر‌گه بریانه
 به‌لئی گریان‌ی نیوه‌ی شه‌و ده‌کا ناسۆری دل مه‌ره‌م
 کول و کۆم داده‌مرکینی و به‌جی دتلی دلی من خه‌م

شیلان ناوی ۱۳۲۷

ناره زووی فرین

ژین به یه خسیری و دیلی بی که لکه
بو یه له میژو له ژینم تیرم
گوزهران بو من له ناو نه م خه لکه
سه خته، ناخو شه، چونی رابو تیرم؟
هیژم لی برا تاکه ی دهر بهرم
له ناو مهینه ت و دهر دی سهرزه مین
نه وه بهینیکه که وتوتسه سهرم
بیری نازادی و ناره زووی فرین

به لآم داخه کم نیمه بال و پهر
 که بفرم، برژم خوم بدهم نه جات
 بچمه شوینیکي لیتی نه بی به دفر
 له باوهش بگرم نژیووکي نوات
 نهی سرره باکهی به یانی! ودره
 به شنه شن و پشوی خوت توند که
 له سر نهو دنیا نهویم لابه ره
 هه تا ده توانی نه من بلند که
 نانا هه وره پرهش! نه تو نهوی به
 لهو بهر زانه وه ودره به ره و خوار
 کم که مه ودره ریکسی زهوی به
 له سر پشتی خوت نه من بکه سوار
 نهو جار ههسته وه برژ به ره و ژورور
 مهو یسته هه تا تهشکی ناسمان
 بمبه ره نژیک ناسوی جوان و سوور
 نه جاتم بده له کاولی خه مان

شیلان ناوی - ۱۳۲۸

خونچه ی سیس

دیتم لسه ناو دار و دوهن
له سر چلی سووره گولیک
هه لکور مابوو، ده یکرد شیوهن
بهری به یانی بولبولیک
گوتم نهی مهلی دلسووتاو
چی، بو دنالی به تاو؟
که نالینت بو نهویه
گولت وا زوو هه لوه ریوه
نهو نالینه بی فایده یه
بوچی نازانی، نه تدیوه؟

گول حفته ناباته سهري
 سيس دهبيت و هلهدهوهري
 وهلامى دامهوه بولبول
 به شينهى، به كاوهخو
 گوتى نالنيم بو گول
 كه سيس بووه، دهزانى بو؟
 نهو عومريكى رابواردوه
 پشكوتوه جا سيس بووه
 نالينى من بو خونجهيه
 بو خونچه په شيوه حالم
 نهو داخه له دلدا هيهيه
 بو ييه هميشه دنالم
 نهو، پيش پشكوتن سيس بووه
 به جوانه مهرگى مردوه

شيلان ناوى - ۱۳۳۸

کۆمی خوین

عەزیزم بۆچی تۆراوی لەخۆرا؟
 چ قەوماوە؟ دلتی تۆ بۆچی گۆرا؟
 نەتۆ وا زوو لەبیرت کردم نەمما
 فەرامۆشت نەکەم شەرتە لە گۆرا
 لە منرا خۆ خەتایەک رووی نەداوە
 نەدی بێمەیلی بۆ رووی دا لە تۆرا؟
 نەسیری کەزیه تە کۆتری دلتی من
 دەبێ حالی چ بێ کۆتر لە تۆرا؟
 سەر و مال و کەمال و بیر و هۆشم
 لە نەردی عیشقی تۆدا پاکى دۆرا
 لە چاوم دى بەخوێ فرمیسکی خوینین
 کەچی ئەم گۆمە خوینە هەلنەچۆرا
 من و لاشەى پەپوولە ماینهوه و بەس
 شەوی دووری، شەمیش تواوە لە کۆرا

ناواتی بهرز

لاگری سولحه تهواوی ره نجهری وشیارای کورد
 چاوه نۆزی دهرفته تیکه خه لکی لادی و شاری کورد
 کوندی شوومی شه پ له زهندۆلان خزی به دزی و فزی
 کۆتری سولح و ناشتی نیشته وده له سه ر دیواری کورد
 دهستی دا دهستی برای و هاته ناو کۆزی خه بات
 کیژی نه شمیل و له بار و شوخ و گوئی به گواری کورد
 کورد گوتوویه سوار هه تاکوو نه گلی قهت نابی به سوار
 نیسته چابوک سواره، چونکه زۆر گلاوه سواری کورد

فیری زۆر دەرسی بە کەلک و باشی کردین تیشکان
جا ببینه راپەڕین و شۆرشى نەمجارى كورد!
بەیت و بالۆرهى هەزار جار بۆ بلى كۆنەپەرست
تازە و یۆنیگیكى نادا دیدەكەى بیدارى كورد
رۆژبەرۆژ قایمترە، مەحكەمترە، برۆایەكەى
دەپەدەم چاكتەر دەبى، باشتر دەبى، ناكارى كورد
بى و چان دەرواته پىش و رینگە دەبى بۆ هەدەف
زۆر لە سالان روونترە نەو سالەكە نەفكارى كورد
كورد بەزىنى بۆ نەبوو دەستى نەدا، با دوژمنیش
رانەو هەستابى لە تالان و بىرۆ و كوشتارى كورد
نەو لە نازار و شكنجەى قەت نەبوو خافل، بەلام
كوردى كردۆتە سماتە جەزەبە و نازارى كورد
سەد هەزار بەرگێرەوهى با بێتە سەر رى، ناخرى
هەر دەگاتە مەنزلى ناوات و خۆشى، بارى كورد
مافى كوردى هەر دەبى بستیندرى بستیندرى
دوژمنى كورد تیگەيشتوو ناكرى باشارى كورد
وا گزینگی دا بەیانی جوانى نازادى بەشەر
رۆژى رووناكە، نەماوێ زۆلمەتى شەوگارى كورد
ناپهوى یاریدەرەران و كۆمەگى نەسلى چوار
جووجەلەى ناغای «ترۆمن» وى كەوت پلارى كورد

هر که تووشی بوو ده تې «يانگی گوهوم يانگی گوهوم»
 تازه دهستی نه جنه بی ناتوانی بگری زاری کورد
 توورپه بی خه لکی که دی وا کلکی گرتنه ناو گه لۆز
 دوژمنی خو پری، وه کوو ریوی له ترسی داری کورد
 دیتنه سهر ری یازی راست و دیتنه ناو کو پری خه بات
 خواره پیچه ی لی براره پی او ی خییج و خواری کورد
 هیزی بیگانه ی له پشت خو ی دیوو، بویه وای ده کرد
 باری هیلکان نابزیوی خاینی لاساری کورد
 دانه نیشی گهر له سهر نهو په تک و سینگه بی گومان
 تو له نه ستویدا ده بینی په تک و گوئله وساری کورد
 تیک ده ده دن کو شکی بلیندی مفتنه خو ری زگزه لام
 پال هوو جووتیاری برسی، کارگه ری بیکاری کورد
 دیوته چون خو ی شارده وه خو پریانه وه ک ناغایه که ی!
 نهو گزیره به د فمپه ی ده نگی ده دا بیگاری کورد
 خو ی له بهر لاف او ی قینی توندی گهل رانگری
 دوژمنی وه حشی و درنده و زالم و زورداری کورد
 ده چته سهر داری له روژی نینتیقام و تو له دا
 نهو که سه ی کوشتی به ناهق پیشه و او و سهر داری کورد
 نایه لن نادار به سهر پاداری نهو ده باره وه
 چونکه ده یگوت نایه لم ناداری کورد، پاداری کورد

«ریتگیبی ناسن ده چیتته شاخی هه ورامانه وه»
 هه که کهوتته دهستی کوردی چاره نووس و کاری کورد
 مه درسه و دانیشکده به بۆ شار و لادی دادنه تین
 خوینده وار بی تا کوو رۆلهی زیرهک و نازداری کورد
 نه و زمانه شیرنهی تیمه پهره ی ده گرتیه وه
 نادری چیدی کتیب و دهفتهری نه شعاری کورد
 بی یه وه نابیی مه تاعی کورده واریمان نیت
 ره ونه قی پیدا ده کا نه و جارده که بازاری کورد
 داده مه زرتین له گشت شاری ولات کارخانه یهک
 تا به دهستی خۆی ره نیو بی به ره هم و کرگاری کورد
 به رده دن گاجوتی له پر، سواری ته راکتۆران ده بن
 دیتته دهه بووره و به یار و به ندهن و نیساری کورد
 کشت و کال و جووت و گامان دیتته سهه باری له بار
 پر ده بی تیر و جه وال و مشت ده بی عه مباری کورد
 خسته خانه شمان ده بی، دوکتۆر و دهه مانیش فره
 ناکه وی تازده له کوو چان خسته وو بیماری کورد
 به اختیار و خوینده وار و ساغ و تیر و پر ده بی
 دیتته دهه ماکه ی نه هاتی و نه گبه تی و نیدباری کورد
 ده ست له نه ستۆی یهک ده کهن نازاد و شاد و به خته وهه
 کیژ و کوپ، لاو و گراوی دل بهر و دل داری کورد

بۆنى رزگاريت له شيعرى دى چ جوانت هۆندهوه
 نهى ههزار، نهى شاعىرى تىكۆشهرى ناودارى كورد!
 «كۆترى پىكاسۆ كه موژدهى هيمنى هينا گوتى»
 مرد، بهسەر چوو، رۆژى نيستىعباد و نيستىسمارى كورد
 نهى مهلى خوشخوينى ناواره و تهره و بى-ناشيان
 موژده بى زوو دىيهوه ناو ميللهتى رزگارى كورد
 بلبله سهرمهستهكهى باخى موكرىان! نهو چهلىش
 تىر بخوينه، دهنگ ههلىنه تو له ناو گولزارى كورد
 خوشهويستى ميللهتى خوتى، له بير چۆن دهچيهوه؟
 چاوهريته نيستهكانه شارى بى نهغيارى كورد
 نهو ژيانهى بى تو رايده بويرى «هيمن» مردنه
 بى كهسيكه پاشى تو و پاشى سهرهك كۆمارى كورد

مههاباد - ۱۳۲۲

به غدا نیوهی رییه ت بی

خاین، خوږی، درۆزن، به دفر، شه رانی، سرشور!
 پیاو کووژ، تاوانبار، رووړهش، ناکهس، ملهور، دیکتاتور!
 خه لکی ئیران به دهس تو کرابوون زینده به گور
 نهوه توی لیت قه وماوه، ده ریان په راندووی، هه ی گور!؟
 ده برؤ نه ی شاه ی خاین به غدا نیوهی رییه ت بی
 نه ی دوژمنی نازادی، نه ی نوکهری ئیستیمار!
 به دهس تو چوونه سر دار، مه زن، پیشهوا، سردار
 به دهستوری بیگانه ده سووړا چه رخی ده ربار
 زال بوو به سمر ده ربارا پاله، جوو تیر، کریکار
 ده برؤ نه ی شاه ی خاین به غدا نیوهی رییه ت بی

کهی سیټبري خودا بووي، نهی سیټبري نههاتي
 له سایهی تودا دیسمان شهر و گرانی و قاتی
 له خزمهت باوکی خوتدا له پیاو کوشتن راهاتي
 هر که خه لک لیتراسا، بوی دهرچووی و ههلاتی
 دهبرو نهی شاهي خاین، بهغدا نیوهی رییهت بی
 پشتت له میللهت کردووه، پهنات بردووه بو دوژمن
 بهدرهقهی ریگای تو بی تووک و نزای پیاو و ژن
 دوژمنی گهل هه میشه به مهربدی شا دهچن
 هر دیکتاتور تیدهشکی، هر گهلن رزگار دهبن
 دهبرو نهی شاهي خاین، بهغدا نیوهی رییهت بی
 گزیری گوئی له مست بووی تو بو شیرکتهی نهفتی
 کلکی ناغات کیشراره بویه هینده کهنهفتی
 پیمانوه نووسابووی، هر وه کوو قیل و زهفتی
 نه کهی بگه رییهوه، «حالا که رفتی، رفتی»
 دهبرو نهی شاهي خاین، بهغدا نیوهی رییهت بی

مههاباد - ۲۵ گهلاوړی ۱۳۳۲

موو ناپسینم

نه من ده مگوت له دنیا تا بمینم
 له بهر کهس نه ستمه سهر دانه وینم
 که چی نیستا له داوی بسکی تودا
 گرفتارم گولم! موو ناپسینم
 زیانم پر له ره نجه و نامرادی
 به هلکه وتیش نه هاتم تووشی شادی
 دلّم هیند تنگه هر جیبی تو دهبی و بهس
 نه توش مه حکومتی چه پسی نینفیرادی

قه‌رار بوو بڼی له‌گه‌ڼ خۆت شادی بڼی
 نه‌هاتی، گهرچی پیت دابووم به‌لینی
 له‌ ناو کوردا نه‌بوو په‌یمان شکانندن
 له‌ کوی فیر بووی گولم په‌یمان‌شکینی؟
 نه‌گهرچی رژی، قه‌ت ناچی له‌ یادم
 ده‌که‌م یادت، به‌ یادی تزه شادم
 که‌ بارگه‌ت بزه‌وار تیکنه‌ عه‌زیم
 شکا نه‌ستونده‌کی تاوئی مرادم
 شه‌وانه‌ هاونشینی جامی باده‌م
 به‌ باده‌ با په‌ژاره‌ و خه‌م به‌ با ده‌م
 که‌ ده‌ستی روزه‌گار بایدا سهری من
 سهری شوشه‌ی شه‌راب وا چاکه‌ با ده‌م

نوورهای

ساقیا کوشتمی خهم و مهینهت
 ده وهره لهو شهرا به مهستم که
 نامهوری جام و ساغر و پیاله
 بهشی خؤم بؤ له لویچی دهستم که
 ودره نهی نازهنین بهخیرا خؤت
 گیز و ویزم بکه به باده و مهی
 با منی رهنجرؤ له ژینمدا
 هیچ نه بی جاریک بلیم ئوخه ی
 حاصلی تیگه یشتن و زانین
 چ بوو بؤ من جگه له کویره وهری؟
 سرددمیکیش په نا ده بهم بؤ مهی
 تا بز انم چلونه بی خه بهری
 له و ولاته که سیک له خه و رابی
 بهشی چاره ره شی و خهم و شینه
 تیگه یشتن عیلاجی دهردی من
 مهستی و شیتی و نه زانینه

بوسه ی روزگار

نیمه ناوالتی له گوشه ی بیکه سیدا غم نه بی
چاکه نهو لیره ش وه فای هر ماوه، سایه ی کم نه بی
لاپه رهی ژینم هم مو ه لده دیته وه، تیدا نیه
باسی فرمی سک و هه ناسه و شیوه ن و ماتم نه بی
روژگاری سپله بو من بوسه یه کی نایه وه
نهمدی هر تیری کی ده یه او ی به ره و سینم نه بی
رهنجی دووری دل به رم بو کوشتنی من کافیه
گر له دنیا دا نه من هیچ مهینه تی دیکم نه بی
کوا ده زانی چند په ریشان و په شیوه حالی من؟
نهو که سه ی گیر دده یی نه گریجه وو په رچم نه بی
رهمزی دل داری له زینتی فیر نه بوو یارم دهناسا
کوا نه وینداری وه فاداری وه کوو من، مه مه نه بی؟
کیژی شاریمان له خوی و درگرتووه چارشیتی رهش
داخه کم نهمدی له وی مانگی کی دهوره ی تم نه بی
شادی جاری کی به میوانی نه هاتوته دلتم
رهنه خه لوه تخانه یی خه م شوی نی نامه حردم نه بی
خوم ده سووتینم هه تا به زمی خه لک روشن بکم
کی له ریتی خه لکا وه کوو شاعیر ده سووتی شه مه نه بی؟

چاره نووسی شاعیر

به هار بوو فسللی زستانم، نه گهر یارم له گهڼ بایه
 دروڼه گهر گوتوویانه به خونچیکې به هار نایه
 له بارانی مه پرسه تا هور بگری بهری روژی
 ده بی بگریم هه تا روي تو له ژیر چارشوی ره ش دایه
 هه ناسم لاده دا چارشوی و رو به نندی ره شت ناخر
 هور هر چه نده پر بی کوا حریفی قودرته تی بایه؟
 له ژیر سایه ی برژکه تدا حوکمرانی ده کا چاوت
 له سایه ی دووخی شمشیره که حاکم حوکمی نیج رایه
 له سهر به فری به کار نایه وه کوو بیستومه داوی ره ش
 له سهر کولمه ت نه دی بو دلگره نهو بسکه تاتایه؟

هونەر ناتوانی جوانی تۆ به هیچ شیوئیکی بنویئی
 له مهر - مهر چۆن ده تاشری هیکه لی نهم به ژن و بالایه؟
 به ریشی بۆزه وه سوجه دی ده به من بۆ جه مالی تۆ
 نه دی بۆچی ده یانگوت دار که پیر بوو تازه دانایه؟
 بزهدت نایته سهر لیو و به زهدت نایه به حالمد
 نه گهرچی زور له میژ ساله له دووت ده خشیم و دکوو سایه
 ده زانی بۆچی من هینه ده پریشان و خفه تبارم
 له بازاری ژیان غهیری هونهر نیمه چ سهرمایه
 به تووتووش تووشی مه کتبه بۆ ده هاتم من که زانیبام
 خفهت، مهینهت، کهسهر، هسرهت، به شی نینسانی زانایه
 له گهل چاره ره شی و دووره به شی و نه گبهت ده بی هه لکه م
 له میژه چاره نووسی شاعیرانی کوردی ههر وایه

چولانه

چوومه لای دوکتور و گوتی: نه خوشی، دهرده کهت سهخته
 گوتم: تو پیت وایه ده مرم؟ به داخه وه، گوتی: وه خته
 نه و دلّه کوهی گرتووته پیاوی به هیزیش بیگری
 بیتوو ناگای له خوی نه بی هیئده پیناچی ده مری
 پیکه نیم و گوتم دوکتور! نالیم زانا و شاره زانی
 به لام تو پزشکی ویشکی باری دلّداری نازانی
 دلّه کوهم نیه، دلّم جیسی کیژیکی خانومانه
 مندالّه، نوقره ی ناگری بوم دروست کردووه چولانه

ماچي شیرين

به مندالې له ليوې نالې توّم نه ستاندووه ماچي
 به پيريش لهزه تي شو ماچه شیرينه له بير ناچي
 به سه دوکتور و دهرمان و په رستار ناکري چاره ي
 که سيک تيري مژولې شو کچه کورده ي له دل راچي
 ده کا گيرزده تر پيراني دلتهر، شو کچه کورده ي
 بچيته مه کتوب و بسکي به مودي تازه هه لپاچي
 خه م و دهردي زه مانه پيري کردم، وشک و بي زه وقم
 که شاعير وشک و بي شور بوو له نار خه لکي ده بي لاچي
 له گوشه ي بيکه سيدا نيسته وا دلتهنگ و خه مبارم
 نيه باکم نه گهر مالّم به جاريکي به قوردا چي
 به شي کورديکي زانا له م ولاته مهينه ت و دهرده
 نه وي نه تويست بلې ره بي به دهردي کوردي زانا چي
 له ناو بازاری نه ورؤکهي نه ده بدا شيعري تو هيمن
 وه کوو پوولې چرووکه، هيچ ره واجيکي نيه، ناچي

ته ورپز - ۱۳۳۸

هیلانه ی به تال

نیه باکم نه گهر زالم شکاندوویه تی بهالی من
 نهوه سهخته که وا ناگاته گوئی کهس ناله نالی من
 بهار هات و ته بیعت حوکی نازادی مه لانی دا
 له ناو کونجی قه فزدا دیاره چونه نیسته حالی من
 له گولزاری ورینگی بلبللی سهرمه ست و شهیدا دی
 به لام نایه جریو تیکش له هیلانه ی به تالی من
 له سهر ناچیته دهر ساتی خه یالی بسکی خاوی تو
 نه گهرچی تیگه بیستم چاره کهم! خاوه خه یالی من
 نه ری شهی ناسکی ناسک هه تا که ی ده سته مو نابی؟
 نه ری پیروزه که ی خوش فهر هه تا که ی نایه مالی من؟
 گوتت: بو ت دیمه جی ژوانی، هزار سویندت به شالم خوارد
 له ناهی ناشقانه ی من بترسه، نهک له شالی من
 که مالت بی، که مالت بو چیه له و شاره ویرانه؟
 که مالی ده وله مهندي دی، گولم نه یویست که مالی من
 نه گهر ده یزانی مانای خوشه ویستی نه م کچه کورده
 به سد یاقوت و گه وهر نهیده دا فرمیسکی نالی من
 رهش و تار و دریژ و پر له نازار و خه م و دهرده
 به لی شهوگاری دووری بوو سهراسهر ژینی تالی من

گلینه‌ی شاعیر

نه‌گه‌ر خه‌رمانی عومرم ئیسته‌کانه پاک‌ی با بیبا
 به مه‌رگی تو مچورکیشم به دلدا نایه، با بیبا
 هونه‌ر گه‌ر خو‌ی په‌رتشانی نه‌بایه له‌م ولاته‌یدا
 به‌شی من بو‌ده‌بوو چاره‌ره‌شی و خانه‌خه‌رابی با
 له‌ کویّ حالی من و تو وا ده‌بوو نه‌ی خو‌په‌رست ئیستا
 نه‌گه‌ر دنیا نوسوول و قاعیده و نه‌زم و حیسابی با؟
 به جامیّ باده تیر نابم، نه‌گه‌ر مه‌یلت هه‌یه ساقی!
 گلینه‌ی خو‌م ده‌نیرمه خزمه‌تت، بو‌م تی‌که تا بیبا
 وه‌به‌ر من نایه‌لیّ لیره‌ش مه‌ی و ساقی، جه‌نابی شیخ
 ده‌نا له‌ولا شه‌راب و خو‌ری با هه‌ر بو‌جه‌نابی با
 هه‌موو عه‌مری نه‌به‌د تییدا نیه خو‌شی ده‌می‌ک مه‌ستی
 خدر ئاوی حه‌یاتی بو‌چ بوو؟ فیتری شه‌رابی با

گیڙه لووکهی خهزان

گیڙه لووکهی بهسام و توندی خهزان
 که په لاماری دایه باخ و رهزان
 ده شکینتی نه مامی شلك و ته پر
 گولی بڼ خوش و ته پر ده کا په پر پر
 نه و گولهی باخی پی د پرازوه
 داخه کم نیسته هه لپروکاهه
 ههروه ها دهستی بی بهزه ی ته قدیر
 نایه لئی چووک و گه وره، جوان و پیر
 تازه لاوان له خوین ده گه وزینتی
 جهرگی دایکی هه ژار ده برژینتی

زه بېری توندی زه مانى به د کردار
 شاری کردینه شاری پرنازار
 هرچی دهیبینی دهس به نه ژنویه
 له هه موو لاره شین و رږږویه
 بزه نایینی تو له سهر لیتوی
 چاره فرمیسکی خوین ده پالیتوی
 سه ربه قور، مل به کوینه گه وره و چووک
 خنه شورا یه وه له پنجه ی بووک
 مهرگی نهو سی جهوانه بی مراده
 ماته می خسته نهو مه هاباده
 گهرچی یوسف نه سیری بهندی گلّه
 نیسته لهو میسره هر عهزیزی دلّه
 گهرچی بو خوی خرایه چالی گور
 شوینه واری به نرخی ماوه له گور
 خزمه تی خه لکی زور بوو نهو لاره
 جا چلون داده مینى لهو لاره؟
 گهر سوله یمان نه ما له کورې خه بات
 نه گه یشتووه به ناره زوو و ناوات
 زیندووه تا نه بهد له نار خه لکی
 چونکه بو کومه لیک هه بوو که لکی

خزمه‌تی عیلمی کرده پیشه‌ی خوئی
 خوینده‌وار کۆری شین دهبه‌ستن بۆی
 ره‌نگه شاگردی کوردی وریا و ژیر
 دهرسی نهو لاهه‌یان بمینی له بیر
 کاکه داوود نه‌گه‌ر له ریی ژیاننا
 گیانی شیرین و پاکی خوئی دانا
 فیری کردین ده‌بی له کار کردن
 نه‌به‌زین تا‌کوو سه‌رده‌می مردن
 یادی دوو پی‌او‌ی چاکی زه‌حمه‌ت‌کیش
 یانی کاکه عه‌زیز و مام ده‌رویش
 خه‌لکی نه‌م شاره قه‌ت له‌بیر ناکه‌ن
 خه‌لکی نه‌م شاره نو‌گری چاکه‌ن

مه‌هاباد - ۱۵ به‌فرانباری ۱۳۴۱

ګولۍ هیوا

نه ختەر کچی کوردی چاومه ست!
نیلهام به خشی شیعیری پره ست!
نه ی پیشمه رگه ی میلله تپه ره ست
که دیتمی تفهنگ به ده ست
زانیم ګولۍ هیوا پشکووت
به یانی نازادی نه نگووت

نه ختەر پیشمه رگه ی کولنه ده ر!
نه ختەر نه ی ګولۍ نیو سه نگر!
خوینت ده تکی له دمی خه نجر
ده گری به ری هیرشنی نه سکر
سیره ت گرت به و چاوه جوانه
له که له که ی شم بیژوانه

شەقت هەلدا لە زێر و جل
 توورپت داوێ کڵدان و کل
 توندت کردووێ پشتینی شل
 فێشه کدانێ کردۆتە مل
 پساندێت بازنە و پاوانە
 دەستت دا تەفەنگ پیاوانە

ناریژی چاوی، سوور ناکه‌ی لیو
 شانە ناکه‌ی بسکی پەشیو
 یە کجاری فریبت دا چارشیو
 ئەوێ رووت کردە چەر و کیو
 دەبری جەرگی دوژمنی زۆل
 بە سەرنیژە، نەک بە مژۆل

راوه بهراز

تفہنگي راويٰ نه سستينراوه به کسمر
 به قهولي کاک هه ٺار بي پراوه راوکمر
 مه فهرموو راو نه ما لهو شاره تازه
 که سهيري راوکمران راوه به رازه
 نيتر ده چوو بلين باوي کورانہ
 نه خير باو باوي «سوڻه» و «دوو کورانہ»
 «قورينگ» و «ره ش به شه» و «دورنا» و «هه له تانج»
 نه ناغايان له کن پياوه نه کرمانج
 به که يفي خوي له سمر نهو ناوه روونه
 ده کا گالتنه و قوماري «پي به قورونه»
 سمری چوڻ ليده شيوي «سي» له قوي
 که راوکمر چونکه بي پراو ماود توي
 «بنه» رووخان و «سيپه» چوڻ و هوڻن
 بلاون راوکمر و بالنده پوڻن

رفاندووییه «قهله ساابونی» ساابون
 که ههستی کردووه لاگیریه قانون
 نهوا «کهرویشکه» کهی سیخوار له پشته
 قوله شینی بههست و گورج و گشته
 له لانا کهوتووه و نایته بیری
 که جارن شورهتی بوو «سهنگه سیری»
 دهکا سمکۆل و چاوی هه له کۆیه
 که «نیری» تیگهی پاییز درۆیه
 نیر کهس رووی نهماوه بچته کیوی
 به شیر گالتنه دهکا نهوړوکه ریوی
 لهه بهردی دهخوینی «کهو» به دهسته
 دهلی: راوکهرا! نه گهر پیاوی ده ههسته
 له چاوان هه لوه رین فرمیسکی گور - گور
 که دی و دهپوا به دهسته «چرگ» و «کور - کور»
 «هه ویرده» و «زیره کهو» دینه رهپسته
 به لام چ بکه م چه کم پلار و مسته
 له سوور کیلان دهنیشن پۆله کۆتر
 له جارن زۆتر ریش و سهه به خۆتر
 «فهقی ره حمانی» ناوالست چلۆنه
 چلۆن بیژاو دهژی کالیاره کۆنه؟

گهرم داها توهه وهك پيرد لـؤكى
 له سوي ساچمه زهني كونه رهـشؤكى
 شهوي زور تووره بي «دهرويش كهريمه»
 كه پيري نيمه يه و پياوي قهـديمه
 گه ليكي دي ههرا و بهزم و تهق و تـؤق
 چراي ژيني نه بوو وهك نيسته بيـشؤق
 بزدي نايته سمر ليوي وهـكوو مير
 ره بي بيـژاو نه بي قهت راوكهري پير
 وهـكوو «نه حمه د» گوتي نه ي پيري مهـشهور
 مهـخؤ خم بؤ تفهنگي عهـدي تهـيمور
 شهوي چا بوو له شاني نيوهـدا بوو
 بهـره حمهت بي دهنـا بؤ بـسته چا بوو
 دهـبي حالي چ بي «كاخـدري» خؤـمان
 كوري كيوان و رؤـله ي بهـند و چـؤمان
 مهـگهر نؤـكان بـخوات و بـچته راوي
 دهنـا تازه دهـويـري ساچمه باوي؟
 ره بي دوژمن به حالي «بهـمهـني» بي
 له داخا رهـنگه لـووتي داژـهـني بي
 كه سـيكي بـچته لاي و كهـلبي بيـشي
 وهـها پهـرتـه، خـلـينه ي بـؤ دهـكـيشي

جه نابی «نهرده لان» شیواوه حالی
 وه کوو جیبی منه ساکی به تالی
 ره یسه گه وره که ی کانوونی راو بوو
 نه ویسی چوو له دهس، دهسته شکار بوو
 «رها کرده است او خوی پلنگی»
 نه ماوه پوژ و فیز و زه بر و زهنگی
 که سایه ی کهم کراوه نهو له سه زمان
 له سر کی لی ددها نهو جاره فرمان؟
 گه لیکي گوشتی کیوی خوارد به مفته
 له گوشت کهل ساز بکا با نیسته گفته!
 یه قین «مه حمود» با نادا سمیلی
 سمیل بادانی پی حیفه به دتلی
 که راو کهر بی تفهنگ نه لبه تته دتله
 له هموان دتلیش «مه حمود سمیله»
 ده لاین «دوکتور» خهوی نایه شه وانه
 له تاوی راوی «مالوس» و «یه کانه»
 نیه هوشی له کهس وهرگری ویزیت
 ددها دهرمانی «تیسوس» بو «پرؤنشیت»
 له کن خانم یه قین نامینی نازی
 له کوپه ی بیری قاورمه ی به رازی

به شمی نیمه‌ی نه‌دا له‌و خست و خوله
 مه‌سیحی گه‌وره نه‌ستاندوویه توله
 «مه‌می‌خان» چاکه هر ماوه جه‌فهنگی
 نه‌وه‌ش قازانج و سوودی بی‌تفه‌نگی
 به‌لام «میرزاحسهن» کاری کراوه
 تفه‌نگینگی کپری و ته‌حویلی داوه
 له ده‌ستی «مفتی‌زاده» کی ده‌کا خیر
 تفه‌نگی دایه، راوی پی نه‌کرد تیر
 تفه‌نگی تازه هینا‌بوو «حیج‌ازی»
 به‌لام مه‌ودای نه‌بوو بو‌تورک تازی
 فه‌روفیکی نه‌وه گرتسی هه‌موومان
 له داخانی ده‌بوو بگرن هه‌موومان
 چلونه که‌یفه‌کته «ره‌حمانی قازی»؟
 ده‌خوی نی‌ستاش که‌بابی جه‌رگی قازی؟
 نه‌وی‌ستاش لی‌ده‌نی‌ی تو سه‌نگه‌سیران؟
 ده‌نی‌ری کاسه سفره بو‌فه‌قیران؟
 مه‌زه‌ی وودکاته هی‌شتا سینگی باری؟
 نه‌وه‌للا هینده برسی به‌رد ده‌هاری
 نه‌وه‌ت چاکه له قه‌سسایخانه دوور نی
 وه‌کوو عه‌ولای برات بو‌گوشته زه‌روور نی

هه لاهم كړد ليم ببوره تاكوو مابي
 هه لوي و كاكه بو كوزلاره نابي
 نه تو په پړكووري توند و تيز و در بووي
 نه تو سولتاني شاخ و كيو و چر بووي
 زه مانه داخه كمه بآلي شكاندي
 له ناو دال و قهل و كوندي خزاندي
 حهيف نه ي شاهه لو بو بال و چه ننگت
 حهيف سه حهيف بو ده ست و تفه ننگت
 حهيف نه ي نابيغه ي راوي موكريان
 كه بالنده له ترسانت ده گريان
 ده بيم نيم نيمه كانه چه ك كراوي
 ده ترسم چاوي تو كوږ كهن مراوي
 ره يقان چا كه نيمه خه لكی شارين
 وه كوو من نين، به شي زورتان نيدارين
 بيحه مديلا هه تانه كار و باريك
 به روژ كار و به شهو گالته و قوماريك
 ره يقايك، خه مړه وينيك، ناشننايه ك
 كتبيك، ته خته نه ردك، سينه مايه ك
 به لاي مآلي «خه ليفه ي» دا، گه پانك
 له خزمهت «نرمه ناك» يش، نيستيك انيك

به لآم من خه لڪي لاديم، سهگ به حاله
 دڙ و دامواو، كه نه هفت و دهس به هتالم
 پهريشان و كزم بي كار و بارم
 به بي راويش به جاريك ڪڙسه وارم
 كه زوري بو دهينام درد و مهينست
 دهچوومه راو و نساميزي تهبعست
 خودايه تازه چوني بگوزهرينم؟
 كه ته نيا توپه رهش برو خه مره وينم
 له ژووري داده نيشم هينده، دهمرم
 كه دهچمه دهشت و مهزرا سهگته دهگرم
 له ناو داچيندراوي سهوز و شينم
 ههزار جاش و كهر و گويلك ده بينم
 له باغمداهه يه سهه بزنه گپوي
 بزن نازاد ڪرابسي، ريشه دهپوي!
 به جووتياري بليم چاكت نه ڪيتلا
 دهزانم دهسه به جي رو بوتسه تيتلا
 به گوانن بليم زياني مهفهرموو
 ده لني لاجو بررو وهختي به سهه چوو
 به شواني گهر بليم مهيكه له ميشه
 ده لني دياره ده مت نيس تاش له پيشه

له ناو ديدا كه ده چمه بهر بهر پوچكه
 ده دهن دهورم منالتي سهر به كوچكه
 نه ونده گوي له مست و توند و توئن
 نه گهر زوو هه نهي هم چاوم ده كوئن
 خهريك بووم راگرم دوو گوئه تاجي
 بهوان راوي بكهم بو ناعيلاجي
 حيسايم كرد كه نيمه ناني خوشم
 به باراني رزي نهوسال كلوشم
 چه لان چا بوو هه مانبوو ته خته دامه
 به لام نهوسال له دي دامه حرامه
 نه گهر چي زور له ميژده دامه فيرم
 به لام زه حمت به «مام سوفي» بويرم
 چلون ناغاي بكهم نيستا له سوفي
 كه سوفي تازه ناغاي هه لگلوفسي
 بليتم ناغا، ده لعي سندان، دلته دهره
 ده وييري ناوي ناغا بييني نامهره؟!
 له مه لبه ندي كه نازادي نه بي پياو
 به ساچمه زهن بسچيته كيوي بو راو
 سه گي تسي زي چ نرخيكي هه يه زين؟
 ستم تا كه ي، مه گهر نيمه به شهر نين؟

شینى کوران

هر له بۆتانه وه ههتا سۆران
 هه مو سۆرانی شینه بۆ گۆران
 هر له کوستانه وه ههتا گهرمین
 یه خه مان دادراوه تا دامین
 له جزیره هه تا کوو به حری رهش
 نیه کیژی سهری نه نابی له ههش
 له دیار به کره وه ههتا ورمی
 سهر به قور، مل به کوینه نیر و می
 هر له کهر کوو که وه هه تا کوو سنه
 شین و رۆرۆ و فغانی پیاو و ژنه
 له مهربوانه وه ههتا زیبار
 وهک زریباره چاری کوردی هه ژار
 هر له زاخو هه تا کوو کرماشان
 پرسه یه، ماته مه، به خۆدادان

له مه هاباد هه تا سلیمانی
 ناله - ناله له باتی گۆزانی
 هه ر له بیچاره وه هه تا شه مزین
 کچ و کور، لاو و پیری کورد شه مزین
 له شنۆوه هه تا کوو سهنجابی
 تووشی کوردیکی بی که سه ر نابی
 هه ر له هه ولیره وه هه تا پاوه
 نه ته وه ی کورد په شیوه، تاساوه
 جا چلۆن دل به خه م نه بین، نه گرین؟
 جا چلۆن کۆری شینی بو نه گرین؟
 شاعیریک بوو به نرخ و بی وینه
 بیری رۆشن بوو، چه شنی ناوینه
 شاعیریک بوو به جه رگ و هه لکه وتوو
 پیتیره وی گه ل بوو نه ک له گه ل که وتوو
 تاکی که م بوو له جوان په رستیدا
 وه کوو میو بوو وشه له ده ستیدا
 هه ستی پاک، میشکی تازه، بیری نوی
 شیعر ی پرسۆز، قسه ی به تام و خوی
 دلته ر و خو ش خه یال و ناسک بین
 به هونه ر، شاره زا، وشه ره نگین

پيم پهري شير و موسيقا توران
 بويه برديانهوه سهري «گوران»
 يا خوداي جواني تووره بوو ليمان
 نهو چرايهي رهوا نهدي پيمان
 روزگار گهوههري وهبن گل دا
 داخي نهو مایهوه له ناو دلدا
 داخهکم نهو بلیسه دامرکا
 که خهريك بوو ولاتی رونت کا
 رۆی گورانی خوشهويست رۆی
 شين و رۆړوی گهلی نهبيست رۆی
 رۆی بیوهی گهلی بگا به مراد
 رۆی بیوهی ببینی کورد نازاد
 رۆی نواتی برده بن گلی رهش
 رۆی کورد ماوه بیکهس و بیبهش
 حاجی، گوران و پیره میرد مردن
 «داخهکم کوردی نیمه هر کوردن»
 کوردن و تووشی رۆژی تنگاننه
 مهردن و دیلی دهستی بیگاننه

نه پلي نه مان

قه لہم سہرکیتشه، بیریش موقه لیتشه
به لام یارہ بی روی رەش بی زہ مانہ
دلی تہ نگم لہ دەستانی ہمیشہ
مہ کۆگہی مہینت و دەرد و خە مانہ
ہەموو تیری بہ لای نہو رۆژگارہ
دەکا بو سینگی پیرزامم کہ مانہ
برا و خزم و کہس و کارم بہ جاری
نہوان لیم بوونہ تہ داسی رە مانہ
لہ مالی خۆم دە کہم بوئی غەریبی
کہ بیزارم لہ ہەرچیکی ہە مانہ

نهوی خوښم ده ويست وهك گيانی شیرین
 تهماشای بوته مشتتهی ناو هه مانه
 له راس من دینه پریوی ترسه نوکیش
 وهها راسا ده لئی فیلی ده مانه
 نهوی دایم له ژیر خه لکا ژیاوه
 له سر من پالوان و قاره مانه
 ده می خوښم له ژینمدا نه دیوه
 بخوازم تا کوو خوژگه م بهو ده مانه
 گه مهی توښم به لاره سه هله خویږی
 گه لیکم پتکراون لهو گه مانه
 هه مه هیوا به دواروژتکی رووناک
 به شی نینسانی بی هیوا نه مانه
 به شیوهن چاری کاری نیمه نایه
 خه بات، که لکی نیه مامه خه مانه
 له بهر تو چاره نووسی شووم و به دغه پر!
 نهوی قهت لئی نه دهم ته پللی نه مانه

پهري شيعر

نهى كچى جوان! كچى له بار!
 نهى كچى زانا و خوینده وار!
 نهى گولالهى نوالى كويستان!
 مایه شانا زى كوردستان
 تيشكى هيوای دواروژى روون
 ساپژكه رى زامى دهر وون
 گه لاويزى به شوقى گهش
 رووناك كهره وهى شهوى رهش
 به هارى خيبر و بير و هات
 گزنگى به يانى ناوات
 شيعرى دهوى له مېنى پير
 له مېنى پيرى گۆشه گير
 له شاعيرى زمان پراو
 له شاعيرى دهفته ردر او
 له شاعيرى به سالاجوو
 له شاعيرى وشك هه لاتوو

شعیرئکی تہر، شعیرئکی خوش
 شعیرئک دلان بینیتسہ خوش
 شعیرئک دامرکینئ دہروون
 بہ برینان بیئنی گۆشتہزوون
 شعیرئک وەک خوناوہی باران
 شعیرئک وەک سرتہی دلداران
 ناسکتر لہ ھەواری خەیاڵ
 شیرنتر لہ بزہی منال
 وەک نارەقہی ھەنیہی جوانان
 وەک دلەخووبہی جیژوانان
 وەکوو کەشم و نەشمی بووکی
 وەک رەنگ و بوونی گووکی
 بیخەوش وەک ئاوانگی گول
 پەر - پەر لہ ھەست و سۆز و کول
 لہ ئاوی کانی رەوانتر
 لہ پەلکەزێرینسہ جوانتر
 شعیرئک وەک سیبہری بزانگ
 وەکوو خەرمانہی دەوری مانگ
 ریکتر لہ گہری رەشبەلەک
 خوشتر لہ خرمژنی کرمەک
 لہ کوشینی دەستی دۆ خوشتر
 لہ مەکە و ئەبەرۆ خوشتر

وهك نيگای چاوی خه والوو
 به له شاندا بیئی ته زوو
 وهك شه راب بگهړی له خوین
 خه پرده یسن بی و نه شه بزوین
 شیعریک وه کوو دهریای بی بن
 گهر متر له باوه شمی ژن
 شیعریک سروددی شادی بی
 شیعریک دهنگی نازادی بی
 شیعریک مزگیننی نه جات بی
 شه وچه لهی کوری خه بات بی
 شیعریک رهق بی، رق بی، قین بی
 گپ بی، بلنسه بی، تین بی
 شیعریک سهنگچنی سهنگه ر بی
 شیعریک بریقهی خه نجر بی
 هیژیک بی دوژمن بهزین بی
 مستیک بی گورچوو تهزین بی
 بلنسهی گوللهی هه لمهت بی
 شه پزلی رقی میللهت بی
 شیعریک نووستوو راپهړینی
 شیعریک دوژمن داپهړینی
 بشکیننی دهرکی باستیلان
 نازاد بکا کویله و دیلان

هه لېرې قه فې زنجيران
 چه بداته ده ست يه خسران
 پېهرېنې ده ستې جه لاد
 بهارې ساتوري بي سداد
 نرکې سينگې کرېکار بې
 نالای شوړشې جووتيار بې
 ههروهک گړې ناگرې نه ورورز
 ردمزې نازادې بې و پيرورز
 هه زاران کاوهې زه حمه تکيش
 پال پيوه بنې بهرهو پيش
 شيعريک هم توند بې و هم ورد بې
 يانې شيعري نه ورورې کورد بې
 بهلام نهې فريشتهې جوانې
 رهنک بې نه نوکته نه زانې
 پهري شيعر وهک کچې جوان
 بو پياوې پسر نايه ته ژاون

مه اباد - ۱۳۴۲

ناسوړی ته شهنا

وهره مه یگیږ ده مه وی نه وشو خه می دل کم کم
 لووزه وم بهرده سهری، نامه وی جورعهی کم کم
 ته شهنا بۆتوه ناسوړی د هروونم دیسان
 زامی کونه و به مه یی کونی ده بی مه له هم کم
 مشت و مالتی ده وی ناوینه یی ژهنگاری خه یال
 مه ست و گیژم که، هه تا گاله به جامی جه کم
 نیسته بۆ چاری خه مم گوشه یی مه یخانه یه جیم
 من که روژیک ده مه ویست میلیله ته کم بی خه کم
 تا نه پروخواه، بلا پر بی له خوشی و مهستی
 تازه پیی ناوی نه من هۆده یی خوم مه حکم کم

چون نه بهم بؤ مهی و مهیخانه په نا، تیگه یوم
 له و لاته هه موو شت زوره، به نی نادم کم
 پیر و زور هانم و نیستاش دلّه کم هر دهیوی
 سر و مالّم به فیدای خالّ و خت و په رچم کم
 داستانی مہم و زین کونه، کچیکم گره که
 شلکه رانی بگوشم بونی له سینگ و مہم کم
 من له جوانی ده گهریم، تیپه ر زستانی دزیو
 کچ که رووم ناده نی، با سهیری گولّ و شهونم کم
 شه ر بایه له چیاکان و ههوا تووشه ددنا
 وه کوو شیتان ده مهویست روو له چیا ی نهستم کم

مه هاباد - ۱۳۴۶

رهق هه لاتم

من له داخی خزمی خویری و ناشنای نه حمهق هه لاتم
 من له ترسی زاق و زووقی نه منیهی چاو زهق هه لاتم
 کوا به خوژی خۆم به جی دێلم ولاتی خوژه ویستم؟
 من له ترسی زلله وو باتووم و دار و شهق هه لاتم
 هه ر به پێیان و به کۆمه کۆمه گه یمه نهم ولاته
 رهنگه پیت وا بی به سواری مایینی گوی لهق هه لاتم!
 «نۆکه ری بیگانه ناکه م» هاته جی فه رمایشی خۆم
 وا له برسان و له بهر بی بهرگی نیمه رۆ رهق هه لاتم

ګه ر مه شین

بؤ شه هیدیکي که ګه و زیوه له نیو خوین ده ګریم
 بؤ هه فالیکي که چوو بی سهر و بی شوین ده ګریم
 بؤ هه موو پیر و جوانیکي له سهر کوردستان
 چوونه بن داری به بی وهی که بشلوین ده ګریم
 بؤ کوریکي نه به زیوی که له سه نګه ردا مرد
 نهک به سهر شوړی و بی شهرمی له سهر نوین، ده ګریم
 ماچ ده کم نهو مه چه کانهی به که له بچه دیشن
 بؤو سه رانهی به ګرپی قه مچی ده ګروین ده ګریم
 ګه نجی کوردی وه کوو ګه نجینه له هه ردی خست
 دوژمنم، تا کوو نه زانم هه موو له کوین، ده ګریم

شۆپره‌ژن سه‌ربه‌قور و گه‌وره کچیش مل به‌کوین
 تا بمینی سهری به‌قور و ملی به‌کوین ده‌گریم
 بۆ ژینکی که له سهر تهرمی کوری تاقانه‌ی
 شین ده‌کا، جه‌رگ و دلّی له‌ت - له‌ت و توی‌توین، ده‌گریم
 دوور له نازادی به زیندانی ره‌ش و بۆگه‌ندا
 بۆ که‌سانیکی ده‌ژین چلکن و دژوین ده‌گریم
 بووکی کۆست‌که‌وتوو ده‌بینم له په‌ژاره‌ی زاوا
 سهری کولمانی ده‌لّی زه‌رده‌یی سه‌رسوین، ده‌گریم
 بۆ په‌ناسیله وو بن گیشه وو جی‌ژوانی چۆل
 بۆ کراوی و کورپه‌ حه‌یرانی که لیک جوین ده‌گریم
 بۆ ولاتیکسی به فرمیسک و به خوین دیرایی
 من که سه‌یرانی ده‌ر و ده‌شتی ده‌که‌م، خوین ده‌گریم
 تا وه‌کوو مۆلگه وو پیشیلی سوپای دوژمن بی
 کینگه پر پیته‌که‌م و به‌نده‌نی بژوین، ده‌گریم
 تا گولانه‌ی گه‌شی بۆن‌خۆشی ترۆپکی کویستان
 به گری مووشه‌کی بینگانه بیروین، ده‌گریم
 به‌سیه‌تی دووبه‌ره‌کی و مله‌پوری و لاساری
 تا برایانه هه‌موو پیکه‌وه نه‌دوین، ده‌گریم
 ده‌مه‌وی رینگه‌یی رزگاری ته‌خت بکری ده‌نا
 تا کوو نسکۆیه به‌رن، تا کوو هه‌له‌نگوین ده‌گریم

تا کرټکار و فهلا، ره نجبه و روشنير
 دهست له يهک نه گرن و پياوانه نه بزوين ده گريم
 تا له ژير ره شبه له کی کيژ و کورې رق هه ستاو
 جهنده کی دوژمنی به دکاره نه په ستوين ده گريم
 تا کوو بز توله یی نه و روله شه هیدانه ی کورد
 خه نجهری روله یی نازا هه موو نه سوین ده گريم
 تا به داسی دهسی نه و پاله به کاره ی کوردی
 درک و دالسی سه ره پي گشتی نه دروین ده گريم
 تا کوو نه سر پته وه فرمی سکی هه تیوباری هه ژار
 تا هه تیو لیوی وه کوو خونچه نه پشکوین، ده گريم
 تا به دهستی پهری نازادی له سر کورې شه هید
 گوته شلیره له گشت لایه کی نه روین ده گريم

مه‌ره‌ریزی شه‌ره‌ف

لی‌ره‌ش له نی‌و شه‌و لی‌ر و شاخ و به‌رده
 لی‌ره‌ش له گه‌ل شه‌و هه‌موو داخ و ده‌رده
 لی‌ره‌ش له نی‌و شو‌رشی خو‌یناوی‌دا
 لی‌ره‌ش له سه‌رکه‌وتن و ته‌نگاوی‌دا
 لی‌ره‌ش له نی‌و زه‌بر و زه‌نگی زالم‌دا
 له نی‌و ساچمه و دوو‌که‌لی ناپالم‌دا
 لی‌ره‌ش له نی‌و گ‌ر و ناگر و ناسندا
 له به‌رام‌به‌ر تانسک و تو‌بی دوژمن‌دا
 لی‌ره‌ش له نی‌و ده‌ریای رقی بی‌به‌ستین
 لی‌ره‌ش له نی‌و کورانی تو‌له‌نه‌ستین

ليړهش له نيو شه پولى خوږين و كه فدا
 ليړهش له نيو مه تهريزي شه ره فدا
 خو شه ويستم! له بېرم ناچى تاوى
 ده مفرينى بالى خه يالم تاوى
 هه چهنه دوورم، به لام خو ش بى خه يالم
 ناواره نيم وا ده زانم له مالم
 هه ر بينا ديت رمى كوشكى زوردارى
 گه يشينه لووتكه ي چي ياي رزگارى
 رهوى ته مى خه م و مژى په ژاره
 بووزانه وه نه وه هه تيو و هه ژاره
 كوتكى كاوه و هيزى پيشمه رگه ي دلسوز
 روژى ره شى كرده نه ورژى پيروز
 ميشكى پزا نه ژده هاكي ميشك خور
 جه لاده كه ي نه ستوى كه وته بهر ساتور
 گيرا، رووخا، خاپوور بوو قه لاي سه ختى
 وه بهر پيلاقان درا تاج و ته ختى
 هه تره شى چوو نه تره ش له ترسى لاوان
 خويړى به زين، هاته وه روژى پياوان
 نه تره ي نه ما دوژمن له بهر پيشمه رگه م
 له گشت لاوه هه لات و نه يگرت بهر گه م

زۆردارت دی هه لآوه ســــرا ســــه ره وین
 تۆخوئی هات دلی گهرمی بیوه ژن
 خوین پریژت دی گهوزی له نیو خاک و خوین
 رازایه وه گلکوی شه هیدی بی شوین
 توانه وه ده سبه ند، که له بچه، زنجیر
 کرانه وه ده رکی قهغه ز له به خسر
 نه ستراره فرمی سکی رۆله کورژاو
 نه ستینراوه تۆله ی بی کفن نیژراو
 بزه ی هاتی لیوی له خوئی بی به ش
 جلکی گۆری سۆرانی شین، بهرگ رهش
 له شینگایان گهرا گه ری ره شبه له ک
 «شهم» و «شهمزین» گرتیانه وه دهستی یه ک
 گه رانه وه ناواره بو جی ژوانان
 گرانه وه له خنه په نجه ی جوانان
 جا نه و کاته به هه توانی نازادی
 ساپیژ ده بی برینی نامرادی

چیا - ۱۳۴۷

شه ننگه بیری

شه ننگه بیری! ساتی سالان له کویتستانی، له ناو مهړی
 بۆ مهردوشین ههلت ده کرد نهو باسکی سپی مهړمهړی
 له بهر هارپی گویره رۆک و گواره و کرمهک و ژیرچه نه
 نیوه رۆیه له بهر بیړی کۆری مهړی راده پهړی
 که نیواران کهزیت ده کردن سی بهنگی و چاوت ده پرشت
 بهو کهزی و چاوه نهرمانه بی پره حمانه شوانت ده کوشت
 شه ننگه بیزا به سروه با سوژهی ده برده بهر به ژنت
 ناخر تۆش ههوا ی کویتستانی نهو کوردستانهت هه لده مشت
 چی شته ننگاوان له ده راوان که خوټ لی ده کرد پیخاوس
 به له نجه ولاری کیژانهت شهرمهزار ده بۆوه تاوس

ناههنگی ژین و شادی بوو بهیانی که تینکهل دهبوو
 شمشالی من، خرمه‌ی بازن، کرم و هوری مه‌شکه‌ی کاوس
 شه‌نگه‌بی‌ری گراوی خوم! وینووسی جه‌مال و جوانی!
 نیستاش پالینی وه‌ک جازان له شوان و مینگه‌ل دهروانی؟
 وا من پیشمه‌رکه‌م ده‌جه‌نگم بو ولاتی له تو شیرنتر
 نه‌مده‌دا به ته‌ختی شایی دهنه‌ا به‌رده‌بی‌ری شوانی
 راسته تو جوانی، له‌باری، نازداری، شوخی، نه‌شمیلی
 کولمت که‌شترن له گول و خالت ره‌شترن له زیلی
 جیابوننه‌وه‌ت دهرده، به‌لام تو‌ش ده‌زانی تامی نیه
 ژوان و شه‌وپراو و دل‌داری، راز و نیازی به‌دی‌لی
 زوری نه‌ماوه بی‌ته به‌ر نه‌مامی هه‌ول و خه‌باتم
 له داگیرکه‌ر پاک بی‌ته‌وه خاکی پی‌روزی و لاتم
 چه‌ک داده‌نیم، گوچانه‌که‌ی جارانم هه‌لده‌گرمه‌وه
 تو هه‌ر بی‌ری به، من هه‌ر شوان، فریشته‌ی تاسه و ناواتم

چیا - ۱۳۴۷

ناميزی ژن

جاران په ناگهي شه وانم
ناميزی ټاوه لای ژن بوو
گرمی و نهرمی ټهو ناميزه
مايهی حسانه و دی من بوو
دهردی ژيان، رهنجی خهبات
ماندوو بوونی روژی ناخوش
به شهو له ناميزی شهو دا
هه مووم ده کردن فهراموش

نیگای چاوی، بزهی لیوی
 برینی ده کـردم سـاریژ
 برینی نهو دلّهی، دوژمن
 به تیر دهیکرد دابیتژ - دابیتژ
 نازی، تۆرانی، زیزووونی
 لاواندنهوهی، ناشت بوونهوهی
 هه موو له جینی خۆی شیرین بوون
 زۆر سهخته له بیرچوونهوهی
 به لّی سهخته، یه کجار سهخته
 دووری له ژن، نامرادی
 به لام له ژن خوشهویستر
 له لای من، نهتۆی نازادی!

نه پولى نوله

كورده نهى كوردى له خوشى بيبهش!
 بهس نيه كويله تى ديوه زمه ي رهش؟
 باژوى نه سپى هه وهسى خو ي هه روا؟
 بتگرى، بتكوژى وا بى به روا؟
 نهو «قزلقلعه» كه بوته «باستيل»
 هه ده بى پر بى له يه خسير و ديل؟
 تاكوو كه ي نه شكى كه له پچه و ده سبه ند؟
 زه جر و نازار و شكه نجه تا چه ند؟
 خو ينى لاوانسى به بير و بپروا؟
 هه ده بى پرژى به فيرو بپروا؟
 هه لوه رى گه وهه رى فرميسكى هه تير
 ده ربه دهه ر بى كورى نازا و نه به زيو؟
 بيوه ژن ته ر بى به گريان چاوى
 كسچ نه بينيتسه وه شوپره لوى؟

وهختی وهی هاتووه خۆت راپسیینی
 تۆلّه وهرگریهوه، ههق بستینی
 راپهرد، هاتهوه دووباره ههلت
 سه‌ر و مالت بکه قوربانی گه‌لت
 کۆ بهوه، رینک کهوه، لینگ بهسته پشت
 راکه مه‌یدانی خه‌بات گورج و گشت
 هاتهوه کاتی خه‌باتی شینگیر
 هه‌لپه‌ بهنده‌ک و کۆت و زنجیر
 کوپ به، نازا به، نه‌به‌ز به، رۆلّه!
 گه‌به‌بای رق به، شه‌پۆلی تۆلّه
 تووره به، سووربه‌وه لیبی وه‌ک پۆلوو
 ناگری ده‌ وه‌کوو پووش و پووشوو
 نه‌و له‌ خوین‌مژتنی تۆ تیر نابی
 تۆ ده‌بی بۆ به‌زه‌بیت پیی دابی
 له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه پیی داده
 راوی نیی، زوو له‌ ولاتی راده
 ده‌س و خه‌نجه‌ر کو‌توپر راکه‌ سه‌ری
 وه‌ده‌ری نیی، وه‌ده‌ری نیی وه‌ده‌ری
 هه‌لمه‌تی بۆ به‌ره‌ وه‌ک شیرێ در
 له‌شکری لی بکه‌ دابر - دابر

کڅسته کی خه نجره تڅ بترازی
 نهو به سه رنیزه کوله ی نانا زی
 ویزه گولله ی چه کی توی بیته گوی
 ناپه رینی له سنووریشته سوی
 بیته زینه به په لاماری توند
 بیبه زینه له چیا و شار و گوند
 بندهن و دهشت و چری لی بته نه
 نه وه کوو ده چئی پری لی بته نه
 مه پرینگیوه له ناگر و ناسن
 تیده گهن چۆن به گهلت نانا سن؟
 تا کوو شوړش نه کری توند و تیژ
 تا کوو سه نگر نه کری لاو و کیژ
 نادری مافی گه لی کوردی دلیر
 هر ده بی وا له قهغه زدا بی شیر
 شهو رق و قین و به گژدا چوونه
 تاقه ریگیاهه کی رزگار بوونه

ترؤپکي رزگاري

ريښوار يکم نازا و به زيک و زاکوون
 دهرم چؤل و چيا و پتدهشت و بيروون
 بهره لستم ده کم هم پروون به هم پروون

دهرؤم بهره و ناسؤ، بهره و ناسؤي روون
 دهرؤم دهرؤم تا ترؤپکي رزگار بوون

کهند و کؤسپ ههنگام پي ناکا شل
 بيته سهر ريم ههزاران گابهردی زل
 به هيزی شان و باهو پتي دهدهم تل

دهرؤم بهره و ناسؤ، بهره و ناسؤي روون
 دهرؤم دهرؤم تا ترؤپکي رزگار بوون

پيم گرتوهه، دهرچووم له داره - داره
 ريم گرتوهه ريگای «قازی» و «ناواره»
 نامترسيني گولله، په تک، سيداره

دهرؤم بهره و ناسؤ، بهره و ناسؤي روون
 دهرؤم دهرؤم تا ترؤپکي رزگار بوون

بهو خوینانه‌ی لهو ریبازه رڅاوه
 گوئی نالی سهرهستی کورد رواوه
 منیش به دلی پر له هیوا و برواوه
 ده‌پږم به‌رهو ناسۆ، به‌رهو ناسۆی روون
 ده‌پږم ده‌پږم تا ترۆپکی رزگار بوون

رۆل‌هی کوردم فیری هه‌وراز و لیژم
 تا زۆر برپوم زیاتر ناره‌ق برپژم
 کورتر دهبی ریگای دوور و دریژم
 ده‌پږم به‌رهو ناسۆ، به‌رهو ناسۆی روون
 ده‌پږم ده‌پږم تا ترۆپکی رزگار بوون

ناره‌ومه‌وه له داوه‌ل و تارمایی
 زۆرم دیوه بولیل و تاریکایی
 دینم بهو شه‌وگاره ره‌شه دواایی
 ده‌پږم به‌رهو ناسۆ، به‌رهو ناسۆی روون
 ده‌پږم ده‌پږم تا ترۆپکی رزگار بوون

من په‌روه‌ده‌ی بن سیبهری شه‌که‌وتم
 گه‌لیک جارن له چالای ره‌ش که‌وتم
 هاتمه ده‌ری، هه‌دام نه‌دا، نه‌سره‌وتم
 ده‌پږم به‌رهو ناسۆ، به‌رهو ناسۆی روون
 ده‌پږم ده‌پږم تا ترۆپکی رزگار بوون

شاهه د گهر دوون

شاهه توك دراه له دار دره نگانى شهو
 لاوتك له سهر رزگار بوونى وه تهنى
 وپراى ته قهى ده سپړتوى ده ستهى ناگر
 ديوه زمه ي رهش ده يگوت و پنده كه نهى:

جيژنى شايان گاو و گهر دوونى دهوى

خوينى گهش و فرميسكى روونى دهوى

هه لوهرى فرميسكى دل سوزانى گهل
 خوينى شه هيد نالى كرده وه ولات
 به لام له كهل شين و شه پوزر و كريان
 بول به زوى ديوه زمه كه هه ده هات:

جيژنى شايان گاو و گهر دوونى دهوى

خوينى گهش و فرميسكى روونى دهوى

گوللسه ستهم دابيتو دابيتوى ده كرد
 سهرى پر نه وين و دلى پر له هه ست
 له گورستانى كوى «پيرس پوزيس»
 خوين ده پشاهه و ده يخويند كوندى شوومى مه ست:

جيژنى شايان گاو و گهر دوونى دهوى

خوينى گهش و فرميسكى روونى دهوى

سهو و شهینان

نه‌ستیره يهك - يهك راخوشين
 رهش هه‌لگه‌را ناسمانی شين
 هه‌وریک شوره‌به‌ی به‌رداوه
 ده‌لیلی له قیریان و درداوه
 تاریکانسه، شه‌وه‌زه‌نگه
 ولات بی‌هه‌ست و بی‌ده‌نگه
 گورستانی خاموشه، شار
 تییدا نه‌ماوه زینده‌وار
 نه راده‌ژی گه‌لای داریک
 نه دی هه‌ستی بی ریواریک
 هه‌رچی کولان و شه‌قامه
 ده‌لیلی کاو‌لاشی به‌سامه
 دنیا ده‌ریای بی‌شه‌پوله
 لاو دام‌ماوه، جی‌ژوان چوله

په رده ی کوشکان دادراوه
 روچنه ی کوشانیش گراوه
 له تالار و سهرسه رایان
 بپرا ترووسکه ی چرایان
 شه می سهر چاکیان لابرډن
 مردووش هینده ی دیکه مردن
 دامرکا، بوو به ژیله مو
 له ناو ناورگاندا پشکو
 ژیان رووگرزه و مچ و موړ
 دی بوونی کفن و تات و گوړ
 شهو زرینگاوه، راشکا
 شهیتان سامی له خوا شکا
 که لپی خویناوی گر کردن
 فریشته ی پشووبر کردن
 خه م و خه فته داده بیژوی
 شادی و نازادی دهنیژوی
 داسی مهرگ و نه مان ده سوی
 هه وه لگه وزه ی داویته کوی؟
 دین و ده چن به نه سپایی
 له چوارچرا چه ند تارمایی

خټوی شهو و خودای شهړن
 بیتچوه شهیتانی بهدغهړن
 ناخ، دیسان سیداره چهقی
 کوردی چو بن له سهر ههقی
 له پړ دهنگیکسی نیرانه
 نرکهی کورانسه و شیرانه
 بهردهی بیدهنگی دادپرانده
 خه والتوی له خه و راپه پراڼده
 خه لک هه مووی نهو دهنگهی بیست
 دهیگوت «پیشه وای» خوشه ویست:
 که من مردم کورد نامری
 دهس له خه بات هه لئاگری
 هارووژا وه کوو پوورهی ههنگ
 مه هاباد گورخانهی بیدهنگ
 له دهور و بهری چوارچرا
 هه زاران سهر له قور نرا
 کام نازداری شوخ و جوانه
 دای له خم لکی کولوانه
 له چاوی کیژی مل به کوین
 به خور دههات فرمیسکی خوین

شورې لارو هاتنه کورې شين
 نه ویش سوزانی کردن شين
 پیره پیاوان نه لاین رولنه!
 له بیر نه کهن تولنه، تولنه
 تیکرا ده لاین درشت و ورد:
 کورد نه مرد، پیشه و اش نه مرد
 با تهر میشی بخریته گل
 چون یادی دهرده چسلی له دل؟
 شاد به نهی پیشه و ای نه مر!
 هاتن رولنه ی نازا و خوین گر
 بوز فی داکاری نامادهن
 رینگای راستی تو بهرنادهن
 په رکووری رقه ستوره کورد
 له سهر تولنه ی تو سووره کورد
 کچ و کور و ژن و پیاوی
 ده کا خه باتی خویناوی
 تا مافی ره وای ده ستین
 ناواتی تو وه دی دین

بەفرانبارى

نەى نەو كەسەى دەتپەرستم و لىم ونى!
تۆ خودا نى، تۆ خوشەويستى منى
لە ناسمان نى تا ويت رانەگا دەستم
لە قاف نى كالى ناسنت بۆ ھەلبەستم
تۆى لە من ون كرد و منى لە تۆ دوور
نەو بستۆكەى دوژمن ناوى نا سنوور

بەفرانبارى ۱۳۵۱

نارهق و تين

پيش نه وهى گزنگى هه تاو
 ترؤيكى چيا بنگيوى
 پيش نه وهى شنهى به يانى
 بسكى بهرزا بيزيوى
 پيش نه وهى قاسپهى خاسه كهو
 له زهره و ما دهنگ داتوه
 پيش نه وهى بلبل بخوينى
 خونچه ده مى بكاتوه
 پيش نه وهى سپرهى هه لزيان
 په ردهى بيدهنگى دادري
 پيش نه وهى چورپه پوينه كى
 بهر و رووناكى هه لفرى
 پيش نه وهى شه مى سهر چاكى
 ناخر فرميسكى هه لوه رى
 پيش نه وهى گزه باى توورپه
 ژيله موى په پوليه به رى

پيش نهوې لاورى بهخته وهر
 دهم راگويزى له سهر خالان
 پيش نهوې شهوگه پرى دلته پر
 وهره ز بى له ماله و مالان
 پيش نهوې بىرى شل و مل
 چاوى خه والوى هه لىنى
 پيش نهوې شوان مه پرى شهوئين
 وه گيسرى، بهردا دهس بىنى
 پيش نهوې پولى نه شمیلان
 شل شل داگه پرين بؤ كانى
 پيش نهوې سهر كانى و دهراو
 زاوه بى له پهرى جوانى
 پيش نهوې حاجى سه له مخور
 هه ژارتك هه لنى به ته مالان
 پيش نهوې ريچكه بيه ستان
 بؤ مزگه وتى شان به بهر مالان
 پيش نهوې دهرويشى چلكن
 په نجهى خه ليفهى كوشيبى
 پيش نهوې شيخ وهك تارمايى
 بهر وه خانه قا خوشيبى

پيش نه وهی گزیری به دفر
 له دیوه خان پاروو بادا
 پیش نه وهی خاتوونیک به ناز
 په ردهی کوشکی ناغلا لادا

❖ ❖

من کاوی خۆم له کار دیوه
 من جهرگی زه ویم درپوه
 من شیله گم هه لبرپوه
 من یهک سه ریم ناخنیوه

❖ ❖ ❖

من ریزه سواله م داناوه
 شه غره وینجه م پیوه داوه
 من گاگیره م تیر کراره
 یا خزیانم وه رگی راوه

❖ ❖ ❖

هاوین و پاییز و بهار
 هه تاو لیتی نه داوم بیکار
 من جووتیارم، من جووتیارم
 من له گه ل هه تاو هاوکارم
 من به ناروق و نهو به تین
 دامان رشتووه بناخه ی ژین
 باسکی من و تیشکی نهوی
 برژیو ده ستینن له زهوی

گهر جووتیار ناروق نه پریږی
 گهر هه تاو تیشک ناویږی
 دانیشتووی ناو کۆشک و قه لا
 ده خوڼ نانی گه لا - گه لا؟!!

به لام حریف نیستاش لیره
 من برسیم و که سیک تیره
 نه قهت ناروقی نه سرپوه
 نه قهت گه وزی هه لیرپوه
 نه مه چه کی جه مام بووه
 نه چۆله مدی له جی چووه
 نه نهنگوستی راگیراوه
 نه داسو له چاوی داوه
 نه دلنی پیی در - در بووه
 نه بن هه نگلی خر بووه
 نه که فی دهر دا به کلۆ
 نه په نجهی دهری کرد دلۆ
 نه دهستی پاشبارهی ناسی
 نه ساویکی دا له داسی
 نه به گهر ما داهیزاوه
 نه خهوی له چاوی زاوه

نه به سه رمایه ته زیوه
 نه له کای پاییز خزیوه
 نه نووسه که ی پتوه نووسا
 نه له بهر بارانی خووسا
 نه زوقمی به سه ردا باری
 نه له قوردا کهوت باری
 نه دی شهو و شهونخوونی
 نه چیشتی دهردی نه بوونی
 تا که ی وا بم، تا که ی وا بم
 دهس به تال و رهنج به با بم
 تا که ی رهنجی شان و پیلیم
 بۆ دوژمن بی، بۆ من دیلم؟
 نا نا، تازه راپه ریوم
 ناتوانن بدهن فریوم
 ریپازی شوړش به رنادهم
 مهودا به داگیر که ر نادهم
 له شان و باهو ی خو م رادی
 هه لگرم ئالای نازادی

فريشته‌ی پهريوه

سهرنجم گهر دهرمه بهژن و بالآت
 كچى جوان! بوچى روو گرزى چ قهيدى؟
 منم نهو شاعيره جوانى په‌رسته
 كه چاوى من جگه له جوانى نهيدى

به مندالئى كه په‌روه‌ده‌ى چيا بووم
 كه‌وم دى، پوړ و سويسكه و ناسكم دى
 به لاوچاكى له شارى كورده‌وارى
 كچم دى، نازهنين و ناسكم دى

گه‌راوم چوم و نواله و ميترگ و بژويتن
 به ماه و زهردى نه‌ستم هه‌لگه‌پراوم

ته ماشای سوټسن و به بیوون و شللیتر

به دینی جوانی راهیناوه چاوم

له بهر تاوی له سهر پشت راکشاوم

له دهم جوگه له سهر فهرشی وه نهوشان

له سهر گوټسوانه کردم چاوه برکیټن

له گهل گوره کچی بهرده رکی حهوشان

به رژی سارد و ساو دیومه به زستان

ترووسکهی به فری بهر تیشکی هه تاوی

شهوی هاوین له ناو نه ستیره کاندا

گه لاویټرژم ددهی پرشنگی داوی

له ناو گژم و گهرمک و چوم و قژی

به پوالم دین قورینگ و سی و هه له تانج

له بهر بیتر و له هاویر و له پاراو

گه لیکم دیوه کیژی شوخی کرمانج

له مهیدان دیومه نیتسکهی نه سپی خو شبهز

له گهل دهست و جلیتی شوره سواران

گه ری شاییم له پیتش چاوی گه راوه

له رهی مدم، سووکه رهوتی گوی به گواران

خوړینی شوور و بازي مامزم دی
 شه پوډلی گوم و كهف هه لدانی تاوگه
 به میروژ و سیاسووتی به هاری
 گه لیک شهو ماومهوه تا روژ له راوگه

له سهر دوندی چیا ی سهر بهرزی هه لگورد
 ره وهی هورم له ژیر پیمدا به دی کرد
 ته ماشای دیمه نی سهوزی ولاتم
 منی سه رسام و شاگه شکه و خه نی کرد

به هه شته کورده واری من، به هه شته
 فری شته من، فری شتیکی په ریوه
 به جوانی تو ده ژیم لهم دوور ولاته
 وهره لیم مه پره نهو ته نیا بژیوه

به لئ تو کیژی، نازداری، له باری!
 منیش پیریکسی زور هان و دزیوم
 به لام شیرنتره لهو شه کره لیوه
 وشه ی کوردی که هه لده پژی له لیوم

کاروانی خهبات

زه رده په پری، سوور بوو ناسو
 خه ریک بوو سیره هه لگړی
 له باتی قاسپه قاسپی که و
 ده هات قرمژنی شست تیری
 ناوری به رده دا له به نده ن
 گپری خومپاره و بازووکا
 کام گول گه ش بوو، کام گیا وشک
 به و بلتسه هه لده پرووکا
 داوه ستا له و خپر و شیوه
 دووکهل و بزگه نی بارووت
 نه مامی ناسک و ساوا
 به ده سړیژو ده بوونه بزووت
 دهیشیلا هه لاله و سوین
 نالچه ی پزتینی ژانده رم

نيركى بيزا و مهـندوڪى تهـڙ
 دهـپهـرين بهـ گولـلهـى گهـرم
 ڪيـوى لهـ خهـوهـت ڪيـوان تهـقين
 ههـلڙ داي لهـ شهـقهـى بالان
 كهـرويشـڪ تهـمالي ههـلگرت
 رتيوى خوشى بڙ ڪهـندالان
 ڪوٽره شينڪهـى قهـدى شاخى
 لوور بوونـهوه ناو نهـشڪهوت
 سويسـڪه لهـ بن پنـچڪ خزا
 چوـلهـكه لهـ جريـوه ڪهـوت
 خـڙى لهـ رهـندوڙان ههـلڪيشا
 لهـ ترسان مار بهـ پهـلهـپهل
 لهـ پهـپهـڙوچـڪهـى ناسـمانى
 ديارى دا تارمـايى خهـرتـهل
 ههـر چوار تهـنشـتى گيرابوو
 لهـ سهـنگهـريـڪدا بهـ تهـنى
 نهـو لاوهـى بهـليني دابـوو
 ههـتا مردن چهـڪ دانـهنى
 پشوو سوار و گهـروو وشـڪ
 گهـرم بـيوو چهـكى دهـستى

به لام هیشتا نه لهرزیبوو
 دلّی پر له هیوا و هستی
 هرچه نده نالقهی گه مارۆ
 هر روا دههات تهنگتر ده بوو
 نه ستیره هیوای دهرهوشی
 تا وهخت دهرهنگتر ده بوو
 پهندی کوردانه یسه و کۆنه
 که شه و قه لای میرانه
 هر روا تاریکان پهیدا با
 درّی پی ده دان شـیرانه
 روونا کبیریکی تا نیمـرۆ
 ده چوو به ره و ناسۆگی روون
 ئیستا هیوای به بولیتل بوو
 بۆ له گه مارۆ دهر باز بوون
 بلّیسهی دا لولسهی چه کینک
 تینکه هه لگلا لاوچاکی کورد
 نه فسه ربهک به خۆی قیزاندی
 «به پیش به پیش گلوله خورد»
 له بن په سیوان دهر په پین
 هیـزی رهش و نه هریمه نی

دیرا به خوینی شههیدیک
 «کوردستان» میترگ و چیمه نی
 دیسان خوینی قاره مانیک
 نه خشاندی ریگای رزگاری
 دیسان لاپه ریکی ره شتر
 که و ته سهر میژووی زورداری
 دو انیگای بریه لای ناؤ
 به مؤلهق راوه ستا چاوی
 شنه بای شهو هات نه ستری
 وهک په نجه می جوانیک جوانوی
 له ناو خویندا ده تلپتته وه
 لای به زییک و به سبات
 به لام هه روا ده چیتته پیش
 بی وچان کاروانی خه بات

رېبه نندانی ۱۳۵۱

له بېرم مه که

وه هام بیستوه سهرده می پتیشوو
 له گهوره شاریک نازداریک هه برو
 کچیکی قیست و قوژ و که له گهت
 شاکاری دهست و نه خشی ته بیعت
 شوخ و له بار و جوان و ره زاسووک
 له راست رووی ده چوو نابرووی گولووک
 دلتهر، مه شرف خوژ، زار به پیکه نین
 شل و مل، نه سمه، ناسک، نازنه نین
 دیده کال، لیونال، بسک سی به نگی
 خالی سهر کولمه ی ره شتر له زه نگی
 مه مک خرپ و توند، سینه نهرم و پان
 گهردن درپژ و چه نه کورت و جوان

که ی گه زو شیرین وه کوو ده می سوو؟
 که نگی به رها وه که په رچه می سوو؟
 مانگ له ناست هندی شه رمه زار بزو
 بروی دی هیلال، خوی له بیر چزو
 جه رگی ده برین تیری برژانگی
 دلگر سو بسکی، لووس سو لاجانگی
 زه ندی گوشتن و شووش و نهرم و نول
 به له کی خر و پر و سپی و سول
 چنه گهی خری وه کوو گوی زبو سو
 به رخبه به که ی وه که شه کره سیو سو
 خه لقی شوره بی و مهندوک و بیزا
 له بهر نهو بالابه رزه ده فیزا
 ناز و کرشمه و له نجه و لاره که ی
 پری کرد سو هه موو شاره که ی
 جوانی وا که م سوو له سر زه مینی
 که م دایک کیژی وا جوان ده بینی
 له شارا هرچی هه بوون کوروکسال
 له دووی نهو شوخه ببونه عه ودان
 لیان گرت سوو گوئسوانه و رباز
 کپیار گه لیکه بو کپینی ناز
 وه که مانگی جیژن لیان ده روانی
 پیان هه لده گوت به سته و گورانی

به لآم له هموان داوخوازتر لاوړك
 بوو، كه نه ده ژيا به بې ټهو تاوړك
 گړوډه ي كړد بوو به بسكي خاوي
 ديوانه ي كړد بوو به سيله ي چاوي
 ناوړې، ناوړي له دل بهردابوو
 نازي، وهره همي پي هه لينا بوو
 وه ختابوو بمرې بو ماچي ليوي
 يا وه كوو شيتان روو بكاته كيوي
 نه يما بوو هوش و هه دادان و خمو
 شوږه ي برابوو به روژ و به شهو
 قسه ي دل سوژ و دزستي نه ده بيست
 له دنيا ي رووناك هه شهوي دهويست
 له دلي بهر بوو ناگري بي تامان
 دهستي بهردابوو له مال و سامان
 شيت و شهيدا بوو، هوشي نه مابوو
 ناگاي له حالي خوڅشي نه مابوو
 شين و گريان و روږو بوو پيشه ي
 هه بري ټهو بوو يادي هميشه ي
 ناهوميد نه بوو دهستي بهرنه دا
 تا ټهو نازداره ي بو هاته ردا
 بهار بوو ديسان خه ملي وه كه به هشت
 ميترگ و لاپال و بندهن و پيدهشت

كانی وهك دیده‌ی ناواران پرچوښ
 شنه وهك دیده‌ی نازداران بڼ‌خوښ
 گول‌پشكوت، بلب‌ل وهورینگه كهوت
 كهو له‌سهر ره‌وهز هه‌لنگرت رهوت
 مینلاقه باده‌ی ناونگی ده‌مشت
 شللیتر فرمیسکی شادی هه‌لده‌پرشت
 خونچه دایدېری به‌رڅوکی كراس
 له خیز هاته دهر چووزه‌له ریواس
 بڼ‌و بهرامه و هه‌وای به‌هاری
 عیشق و هه‌وه‌س و مه‌ستی لی‌باری
 به‌هار كه به‌زمی ته‌بیعت گهرمه
 دل‌ی نازداری بی‌به‌زه‌ش نهرمه
 به‌لینی پیدا کیژول‌ه‌ی چاو جوان
 له دهری شاری بڼ‌ی بچیته ژوان
 لای دل‌سووتاو گه‌یشت به‌ ناوات
 كه نه‌و نازداری بڼ‌له ژوانی‌هات
 ناویزانی بوو، گرتی له نامیز
 گووشی به باهو‌ی مه‌ردانه‌ی به‌هیز
 رایمووسی لی‌وی شیرنتر له قهند
 له ده‌ستی هالاند كه‌زی وهك كه‌مه‌ند
 كووشی مه‌مكول‌ه‌ی وهك زه‌رده‌لیمو
 بپرا، لاکه‌وه، مه‌كه، نه‌یسه‌رڅو

دهیانکرد یاری و دهسبازی و گهنگه
 یه کترین دهگرت له میز و باخه
 دریز دهبوون و ههلهدهستانهوه
 له ناو شینکه دا دهتلانهوه
 لای تامه زرو، کیژی گهردن کیل
 سوئسنه و بهیوونیان دهکردن پیشیل
 ریکتر دهکوتن بوئمه لا و شهولا
 قانه قدیلهمی یسه کترین ده دا
 سیبهر شوپر بیوون، نیتساره داهات
 ناخ له خۆشیدا زوو راده کات!
 ههچه ند له دینی یه کتر تیر نه بوون
 ناچار بوون ههستن به ره ماله بیزوون
 شل - شل داگه پان بو دهم روویاری
 تا پیش تاریکان بچنه وه شاری
 له سهه کهندی چۆم راههستان تاوی
 کچ دیتی له ناو نیرینهی ناوی
 چهپکه گولینکی وه کوو پستی خوین
 گوتی نای جوانه، نهوه گولی کوین؟
 بریا هی من با نهو گوته سووره
 ههیفه کهوته ناو شهو شیت و شووره
 هیشتا قسه کهی نه کردبوو تهواو
 که دلداري شیت خۆی خسته ناو ناو

به په لاسه قازه گوتلی هینسا دهست
 هاویشتی بز لای کیژی دیده مهست
 گوتی نهی یاری ژیکه له و ژیرم
 هانی گوله کت مه که له بیرم
 گیتواو لوولی دا، شه پزل نوقمی کرد
 خورپنی چومی که لاکیشی سرد
 توماری ژینی کورتی پیچراوه
 نهو ته نیا روزه خوشه ی بز ماوه
 ساردی کرده وه چومی سارد و سر
 دلای پرهست و پرلیسه و گر
 که نه وه ی بینی کیژی شنگ و شور
 لهوی رانیش و کردیه زیر و هور
 قژی رینه وه دای له سینگی خوی
 بهرؤکی دری قوری پیوا بسوی
 لهوی هیند گریا هتا بوو شه لال
 به داره مهیت بردیان هوه مال
 هتا ماوه یه ک دژ و وه پز بوو
 کم - کم دلداری پیشووی له بیر چوو
 یه کی تری گرت له کورانی شاری
 سه رله نوی دهستی کرد به دلداری
 ژین رانا وهستی، هه وهس نامری
 دلداری له گه ل مردوو ناگری

زیندوو پټویستی به هاو دهم ههیه
 بۆ مردوو مردن هر نه فسانهیه
 تا خوین بیزوی، ته زوی بی هوهس
 بی جووت دژواره ژیان بۆ گشت کهس
 که ویستت دلئی جوانیک رابگری
 ده بی بۆی بزی، نابی بۆی بمری
 ژن پیاری دهوی، پیانو دهیهوی ژن
 هه زارانی واش بی سهروشین بن
 بۆ ژین پټویسته له شی گهرم و گور
 نهک نالو کتل و گلکو و بهرد و قور
 له یه سکی رزیو وهر ناگری کاو
 بی کار دژواره ژینی ژن و پیانو
 تینه گه یشتبوو دل داری بیتهوش
 که کچ زوو کوران ده کهن فهراموش
 هیچ کهس بهو کاره نالئی نازایی
 خو به کوشت بدا پیانو به خوړایی
 خوئی به ناودا دا بۆ هوهوسی چووک
 پیی وایی پاش نهو کچ نابی به بووک
 که سیک دهیهوی قهت نه کری له بیر
 ناوی لاپهړهی میژوو بکا داگیر
 خه لک به مهردی و نازایی و پیانو
 هه تا هه تایه هر بهرن ناوی

ببې به مایه ی سهره رزی کومه ل
بوی دروست بکه ن پاش مردن کومه ل
له ریزی گهوران ناوی بنوسری
سه ت شیعری باشی پی هه ل بگوتری
جیی شانازی بی بونه ته وهی خوی
گوری مه زار بی، کړنووش بهرن بوی
خو فیدا بکا بو گهل و خاکی
ناوی نهمره به پاکی و چاکی

۱۹۷۳/۱۰/۶

یادم بکن

لهو ده مهیدا پیاله دهرتین له پیاله
 لهو ده مهیدا لیتوتان به باده ناله
 لهو ده مهیدا کۆری شادی دهبهستن
 لهو ده مهیدا سهرخۆش و مهستی مهستن
 لهو ده مهیدا که ده گرن باز و ده روان
 لهو ده مهیدا دهس ده گێرن له بهروان
 لهو ده مهیدا دهس له بهژنان و هردینن
 لهو ده مهیدا بهرکۆژه دهرازینن
 لهو ده مهیدا گهری رهشبه له که گهرمه
 لهو ده مهیدا ده کوشن کام په نجه نهرمه
 لهو ده مهیدا دۆ ده که ونه خۆرانان
 لهو ده مهیدا که ده کوشن گولمه ی رانان

لهو دهميدا تامه زرږن له جی ژوانان
 لهو دهميدا به خوزه ده کوشن جوانان
 لهو دهميدا گر ده گری مهیل و تاسه
 لهو دهميدا تیک هله دهنگون هه ناسه
 لهو دهميدا که ده مژن شه کره لیوان
 لهو دهميدا نه بی له مپهر و نیوان
 لهو دهميدا پۆلی بیریان راده برن
 لهو دهميدا کیژ چاوتان لی داده گرن
 لهو دهميدا گوی هله دهن خمن بۆ تاری
 لهو دهميدا «ماملی» ده تی قه تاری
 یادم بکهن، یادی منی دوور ولات
 یادی منی ریباری ریگای خه بات
 یادی منی بیبهش له خوشی و شادی
 یادی منی سه و داسه ری نازادی

۱۹۷۳/۱۱/۲۱

دهسکه وتی خه بات

نه بلوړيزه ن ده توورپښی له بلوړيز
 نه شوړه ژن ورينگه ی دی له بهر بيړ
 نه نارهناری کيژی مه شکه ژينه
 نه سپړه سپړی شمقار و شه هينه
 نه بؤره بؤړی مانگای ترازه زاوه
 نه شلقه شلقی مه شکه ی نيوه زاوه
 نه فیته فیتی شوان و کاره یی مه پ
 نه باللوړه ی کچی چاومه ست و دلته پ
 نه نوجه نوجه که ی گوانی باسک
 نه بگره بگره که ی کابانی ناسک
 نه کوړژنی حدودی سووکه سواران
 نه خرمنی هه یاسه ی گوی به گواران
 نه قاره ی سی و چریکه ی باز و په رکوور
 نه دهنگی ناسمانی و شادی شالوور
 نه گرمه ی هور و هاژه ی ریژنه باران
 نه سروه ی با و شنه ی سووره چناران

كهوى كټوى نه قاسپهى ما نه سپړه
 بهر وه گهرمټن فریوه زه رده زيره
 له هیلانهى خزی و بیدهنگه سیروو
 دهلیتی خوشخوانی كورده نیه تی نیروو
 گولاله و سویسنه و خاو و كه نیره
 هموو پرزن، زه مان كروونی گیره
 نه ماوه رهنګ و بوی بهیوونی نواله
 کرانه گزره میژوهرد و هه لاله
 په ریوه سوور گول و پیخوسته سونبول
 رزیوه نووسه كه و خاو بۆوه پینكول
 کرانه دهسته چیله لاسكه گۆگم
 خه زانه و جوانی ناویری بلی هم
 كه ما و مهندوك و هه لژ و لۆ په ریون
 له ترسی با له ناو قوولكه و په سیون
 له باخ و چر نهوى دار و دره خته
 هموو زه ردن له ترس هیرشی شه خته
 چه من كال بۆته وه روخساری نالی
 له سره گۆنهى وه لاجرو دهنكه خالی
 گول و حاجیله كانی دهشتی هاموون
 به جاریكى به تالانى خه زان چوون

مه‌لای گونده چیا، نهك شیخی ورگن
 هه‌یه‌تی میزه‌ریکی بۆر و چلکن
 که‌وا سه‌وزه‌ی له‌به‌ر دامال‌دراوه
 سیواک و ته‌یله‌سانیشی نه‌ماوه
 چ بی‌نازن، هه‌وارگه‌ی خۆش و زه‌نویر
 چ ناسازن چیا و لاپال و هه‌لدیر
 خه‌زانه‌ بی‌هزه و ناخۆش و تووشه
 مژه و زوقمه و که‌ره‌سیسه و پرووشه
 له‌ کویتستانی نه‌ماوه خیر و خۆشی
 ته‌بیعت هه‌ر بینا کفنیشی پۆشی
 نیتر که‌س ناگری داوینی کیوان
 له‌ جییان باری خه‌م نیشتوه له‌ لیوان
 به‌لام بنواره نه‌و رۆ شاره‌که‌ی کۆ
 «قوبه‌ی کشمیری دا به‌ر شه‌ق وه‌کوو گۆ»
 نه‌وا پر بوو له‌ خۆشی و کامه‌رانی
 به‌هاری شامه‌ نه‌ییامی خه‌زانی
 ده‌ر و دیواری شادی لی ده‌باری
 خه‌زانی خۆشه‌ویسته وه‌ک به‌هاری
 قریسه و داوه‌ت و چۆپی و سه‌مایه
 گه‌پ و گالته و زه‌ماوه‌ند و هه‌رایه

تریقه و پیکه نینه و چه پله پریزان
 هممو به شداری به زمن خاو و خیزان
 هممو چاوتیک گه شه، گشت کولمه سووره
 که سهر لهو شماره بی تازاره دووره
 ده بینی تو نه گهر چاوتیک بگتیری
 کچی وهک دور، کوری جوانتر له زیتری
 که ده چنه داوه تی سهر مه ست و دلخوش
 فری دراوه په چه و رو به ند و سهر پش
 هله هه لکه وتوو به کیژ و لاوان
 نیه نه ورژ که باخی سینه پاوان
 چلون نهو رۆ نه بیته رۆزی جیژن؟
 چلون خه لکی کول و کویان نه پریژن؟
 له لای نازادیخواز و کوردی دلسوز
 به پریژتر بو نه بی نهو رۆ له نه ورژ؟
 که پاش نهو رهنج و دهد و کفت و کویه
 ده بیسن کۆته لی «حاجی» له کویه
 ده بیسن کۆته لی شاسواری کوی
 که رۆژیکه به پیمان لیره رۆی
 چلون بو سورمه نابی خاکی شاریک
 که حاجی پی له سهر دانابی جاریک

نهوه کۆتهل نيه ره مزی نه جاته
 نهوه دهسکهوتی چهند ساله ی خهباته
 نهوه رووگهی هه موو کوردیکی پاکه
 نهوه جینگای نیازه، پیره، چاکه
 بوتی ساحه بدلانی دل به سوویه
 که نه ورۆ پیی دهنازی شاری کۆیه
 سلاو نهی حاجی نهی رۆلهی زه مانه!
 له سایه ی تۆوه هه رچینکی هه مانسه
 هه موو ژینت له ریی گه لدا بهخت کرد
 هه تا ریگای خهباتت بو تهخت کرد
 گه لیکت دی غه ریبی و تال و سویری
 نه بوو ساتی له خزمهت خو ببویری
 به گز بیگانه وو خۆمانه دا چووی
 له گز دیوه زمه وو دیوانه راچووی
 نه ترسای و نه خه جلا ی و نه له رزی
 چ مه شهووری، چ روو سووری، چ به رزی
 هه موو شاگردی تۆن شیرن که لاما ن
 له تۆ فیر بوون خهبات، قازی و مه لاما ن
 به دهنگی تۆ خه والوو راپه ریون
 له ترسی تۆیه دوژمن داپه ریون

گه‌رای شه‌فکاری تۆیه‌ بآلی گرتن
 كه‌وا رۆله‌ی گه‌لت سه‌ریآلی گرتن
 به‌ نازایی، به‌ زانایی، به‌ وردی
 چه‌کت دا ده‌ستی شوێشگێری كوردی
 په‌ری دیوانه‌كه‌ت گه‌نجه‌ و خه‌زینه
 وشه‌ی شیرینی تۆ دۆژمن ته‌زینه
 هه‌موو په‌ندن قسه‌ی سووك و دزیوت
 وه‌كوو بآلی په‌ری پاكه‌ جنیوت
 به‌نرخه‌، تازه‌یه‌، به‌رزه‌، به‌هێزه
 شه‌وه‌ی فه‌رمووت له‌باره‌ی پیاوی دیزه
 «ئه‌گه‌ر كوردیك قسه‌ی بابی نه‌زانی
 موهه‌قه‌ق دایكی حیزه‌ و بابی زانی»
 كه‌ شیعی تۆ بزواتی هه‌ستی هه‌ستان
 هه‌موو سه‌وداسه‌ری سه‌ریه‌ستی هه‌ستان
 له‌ كوردستان گه‌لیك شوێش به‌پا بوون
 كورپی كوردی به‌ گز بیگانه‌دا چوون
 له‌میژ ساڵه‌ ده‌پێژن ئاره‌ق و خوین
 به‌لام داخی گرانم هه‌شته‌ له‌ كوین؟
 نه‌ویستاش ده‌رده‌ كورد نه‌كرا عیلاجی
 نه‌ویستاش كوردی كۆیله‌ ماوه‌ حاجی!

گهلی کوردت نه بوو هیشتا نه جاتی
 به خوینی لاهه کان سووره ولاتی
 نه ویستاش دوژمنی لاسار و به دفر
 ده کووژی کوردی بی تاوان و لاشه
 نه ویستاش هر ده مانکه ن تیره باران
 دهنه خشیتن به خوین کولانی شاران
 نه ویستاش پرپرین زیندان له لاوان
 به غهیری وهی که کوردن نیانه تاوان
 نه ویستاش گورغهریب زورن وه کوو تو
 نه ویستاش بی ته سیب زورن وه کوو تو
 نه ویستاش بی کهس و دووره وه تن هه ن
 نه ویستاش شاعیری پیر و ره بن هه ن
 نه ویستاش شیعی وردی کوردی ده دپن
 زمانی شاعیرانی چاکی ده برن
 به لام تو دلنیا به پیری زانا!
 بناغیگی وه هات بو کوردی دانا
 نیتر سه نگر به تال کردن مه حاله
 نیتر کورد و به زین، خهون و خهیا له

بهره به پانی ۱۹۷۳/۱۱/۲۶

شه وګاری نه نیایی

هه تا نیله ی نه یه ناورګی دل، چه م پر له نه م نابې
هه تا نه م دانه باری تینی نه م ناورګه که م نابې
له ناو ناورینگ و ناونګا شهوم راده برې بی همدهم
به ئی شه وګاری ته نیایی به بی فرمی سک و خه م نابې
سته مګاری منی دوور خسته وه له و یاره شیرینه م
نیت من چوژن رقی زوژم له نازار و سته م نابې؟
نه وی سهر به رزه له م ویرانه دا تووشی خه م و دهرده
چیای سهر که ش ببینه قهت سهری بی هور و ته م نابې
له ناو دهریای خه یال م دیسه وه من گه وه هری نیاب
همه گه وه هر، نیت چاوم له دینار و دره م نابې
وهره ناو باوه شی گهرم و گور و پرتاسه وو مه یلم
ره دیفیش تیک بچی پیم خوزه من دهستم له م م دابی
وهره با هه لم ژم نه و لیوه شیرینه به که یفی خوم
له پاش نه و تالییه با من ده میک شه کرم له ده م نابې
په له ت بی، چاوه پریم، زوو وهره، بهس خوت بخافلینه
هه زار جار «هین» یش بم بو ویسالت چوژن په له م نابې؟

شهوې شاعير

بابه تاهير! منيش ده نيم وهك تو
 «ناخ له دوس ديدو، واي له چنگي دل»
 دلي جواني پهرست و چاوي هه وهس
 شهو هه تا روژ به من ددهن گينگل
 كي ده زاني به شهو له من چ ده كا
 شهو خيال له په شيو و نالوزه م؟
 كي ده زاني كه چم به سر ديني
 شهو دل له پريليسه و سوزه م؟
 كي ده زاني چلون به يان دادي
 له مني شيت و شاعيري دلته ر؟
 كي ده زاني خيالي بن ليفهم
 چون به سر كه وشه نا ده كا شهويه ر؟

نهريّ نهى به درى ناسمانى جه مان
 هيچ ده زانى چلونه حاليّ من؟
 شهو هه تا رۆژ له كونجى ته نيابى
 وهك هيلال ناوه لايه باليّ من!
 گيانه! هيشتا كه دانه مركاوه
 ناگرى عيشقى توند و سهركه شى من
 له شى گهرم و گورپى دهويّ ههر شهو
 بوّيه وا ناوه لايه باوه شى من
 ليئوى وشك و بهبارى من دهيهويّ
 ههلمزى ليئوى گوشتن و نالت
 دهستى سارد و تهزيوى من دهيهويّ
 بيكوشى مهكمى وهك بههتّى كالت
 دهمهويّ بهو سميله زوورانهم
 نارهقى سينگ و باخهلت بسپرم
 دهمهويّ بسكه نهرمه كهت بگرم
 دهمهويّ چاو له چاوه كهت بسپرم
 دهمهويّ گويم له دننگى نهرمت بيّ
 دهمهويّ ههست بكم هه ناسهى تو

ده مهوئ من بگم به کاوی دل
 ده مهوئ دابمرکی تاسه ی تو
 ده مهوئ هیمهت و هو میدی من
 نه تله سی ناهو میدی دابدری
 ده مهوئ په نجه کت به نه سپایی
 توژی غوربته له روومه تم بسپری
 نه ی هو مید نه ی ره فقی دیرینه م!
 تو نه بی کیتم هیه منی یتکس؟
 گهر هه موو لا له من بهارو وژی
 نابه زم، تو م له گه ل بمینی و بهس
 تو م هه بی نه و شه وانه راده برن
 تو م هه بی دوایی دی به روژی رهش
 تو م هه بی هه ده گم به نامانجم
 تو م هه بی نه و ده گرمه وه باوهش

۱۹۷۴/۱/۲۵

بناړی هه لگورد

له خه ودا ديم له سهر هه لگورد
 له سهر چي اي سهر كه شي كورد
 ماندوو، خسته، شه كهت، كفت
 له سهر ته ختيكي زيړ كفت
 له بن ليفه ي نه تله سي سوور
 له سهر دوشه گيكي نه ستوور
 بو حسانه وه دريژ ببووم
 به بوڼي گولان گيژ ببووم
 كه وي گرتبو وي دهور و بهرم
 غورپه كه و بوو له بن سهرم
 شنه كاكوڼي ده بزاوتم
 گزنگ روومه تي ده نگاوتم
 له فريشتان بهر زتر بوو جيّم
 ههور دهره وين له بهر پيّم

هه وایه کم هه لده مژۍ
 کورد و که وده ری پی ده ژۍ
 گه یوو مه پزیه ی ناواتم
 لیم دیار بوو هه موو ولاتم
 ولاتی باب و باپیرم
 جی هه لدانی خوم و بیرم
 ولاتی جوان و دلگرم
 هه زار جاری ده بهر مرم
 ولاتی رهنګین و نه خشین
 ولاتی سوور و سپی و شین
 خیری خودا، باخی به هه شت
 کوستان و به ندهن و پیده شت
 ته لان، گه وه، بانوو، بستوو
 کانی، زنه، رنو، پزوو
 میرگ، نواله، ده ریا، رووبار
 نهرمان، هه له مووت، لیره وار
 ناوه لدر، خورین، گومی مه ند
 کیلگه، به یار، بژوین، زه مه ند
 جی جی کوده، جی جی رووته ن
 جی جی چینک، جی جی ره قه ن

جی جی ناوگر، جی جی شونه
 جی جی شووره و قه لا کونه
 کوردستانی به خیر و بیر
 «پتی روون ده بویه چاوی کویر»
 پۆلیکی پهری شل و مل
 بهرموور و ملوانکه له مل
 برژانگ دریژ و چاو به کل
 شان به کۆلوانه شده شل
 ناسک و نازدار و شوخ و شهنګ
 تهنک و شلک و جوان و چه له نګ
 به ژن باریک و خپر و پر
 سهری کولمه یان ده بیدا گر
 نه شمیل، ره زاسووک، نازه نین
 له بهر دلان و خوین شیرین
 چاویان مه ست و پر شهرم بوو
 بسکیان ناوری شمی نهرم بوو
 باسکیان سه رینی سهرم بوو

❖ ❖

یه کیک خوی له پال ده خزاندم
 یهک یه خهی بو ده ترازاندم

يهك به ناز خوږى رى ده خستم
 يهك مه مكي دنا له مستم
 يهك ده بشيلاام نارام - نارام
 يهك كيك قانه قديلهى ده دام
 يهك بوږى ده گوتسم گوزانى
 به چريكى خوږى ناسمانى
 يهك كيك سه ماى بو ده كردم
 يهك ده ستى له نه ستو ده كردم
 يهك به بالوزان ده يدواندم
 يهك به سپايى رايده ژاندم
 لهو خه ودها هيشتا لاو بووم
 هيشتا به نموود و بهرچار بووم
 هيشتا مابوو گور و هيزم
 هيشتا گهرم بوو ناميزم
 هيشتا هم مېوو باهوى قهوى
 ره وه كمه ده كردن كهوى
 له جى ژوانى خوږم راده گرت
 ميژم به بزوزاندا ده گرت
 هيشتا پيم ده كرا ده سبازى
 گراويم ده كردن رازى

هیشتا کهنفت و پیر نه بووم
 «له بال جواناندا تیر نه بووم»
 دلتهر و جوانی په رست بووم
 شاعیر ټکی خاوهن هست بووم
 هیشتا دوور نه بووم له هه لگورد
 کیژم ده هاتن له شهو گورد
 له پر لهو خهوه راچه نیم
 به حالی زارم پینکه نیم
 له نیو مائیکې بی ژندا
 له بن لیفتیکې چلکندا
 له سر ته ختیکې رهق و تهق
 سه رتاپام شه لالی نار هق
 پیر و کهنفت و که له لا
 هه مو له شم هه لا - هه لا
 پشتم رهق و باسکم ته زیو
 پیتم نه ده کرا شم دیو نهو دیو
 کز و گوډ و سر و بی تاز
 پیچم ده دا وه مارانگاز
 تازه کوا خهوه ده مباته وه؟!
 هه ستام وه بیرم هاته وه

نـاوارم و دووره وهـتـن
 بـی ته مال و سهـلت و رهـبـن
 سـرم وړه و گـیانم دیشـی
 کـس نیه نـازم بکـیشـی
 چـم کـردووه، بـۆ وام بهـسـر هـات؟
 بـۆچی تـره بـروم لـه ولـات؟
 بـۆ هـیلانـم لـی شـیواوه؟
 نـه و هـموو رـیگـم پـیواوه؟
 بـۆ لـه خـوشـی دووره بهـشـم؟
 بـۆ نـه وهـنـده چارهـپـشـم
 چـیه گـونـاه و تاوانـم؟
 تـه رـیـدهـم؟ جـهـردهـی کاروانـم؟
 پـیاوکـوژم؟ رـیگـرم؟ دزم؟
 بـۆ دوورم لـه کـس و خـزم؟!
 تاوانـم نـه وهـیه کـوردم
 خـه لکـی بـناری هـه لگـوردم
 بـه و هـوا یـه پـه روهـرده بـروم
 بـۆ یـه تـووشـی نـم دهرده بـروم
 کـۆ یـه تـیم بـه لـاوه نـنگـه
 بـۆ یـه ولـاتم پـی تـنگـه

ده لټیم مافی خوّم دهنی
ره پټیم دهنی بو به ندهنی!
ده لټیم نینسانم، به شهرم
نهو په نده دټینی به شهرم!
به لام هه لگورده و نانهوی
به لام کورده و مافی دهوی
هه زاری وه کوو من بمری
ده ست له خه بات هه لئاگری
زور کسی وهک من نه میتی
نهو مافی رهوای ده ستیتنی

۱۳۵۲/۱۲/۱

په يامی رانه‌گه په ندر او

په يامی من به گوئی نهم دل‌بهره نازداره راناگا
 نه‌سیم «بیسیم» ده‌بینی، شل ده‌بی، بهم کاره راناگا
 گوئی سه‌برت هه‌بی دووباره دیمه دیتنت نه‌مما
 له کورتی دا تمه‌من، وا دیاره بهو دیداره راناگا
 وه‌کوو په‌روانه ده‌وری لی ده‌دهن لاوانی خو ولاتی
 گوئی ئیره به ژوانی بولبولی ناواره راناگا
 نه‌خوش و ده‌رده‌دار و دل بریندارم، په‌رستاریک
 به حالی نهم دل‌ه پرژان و پرنازاره راناگا
 ده‌که‌ی ماچی دهم و لیوان نه‌گهر هیز و گوریکت بی
 دهنه جوانیک به ده‌ردی ناشقی بیچاره راناگا
 هه‌تا کۆمتر ده‌بی پشتم پتر هه‌لده‌کشی مینی ژۆپ
 ئیتر ده‌ستم به داوینی کچی نهم شاره راناگا
 ده‌بی بولبول له من فیژ بی غه‌زه‌لخوینی، به‌لام چبکه‌م
 گرفتارم، چریکه‌م بهو گول و گولزاره راناگا

۱۳۵۳/۲/۲۱

جودایک

کۆکردنه وه و رینک وینک کردنی:

محمد مردی مه لاکه ریم

مانگه شهو

بهلینې راگه یاندې راسپارده
 گوټی: بۆت دیته بن نهم پارده، غار ده
 له جی ژوانی له میزه چاوه ریتیم
 نه هاتی کیژی جوانی هه لپژارده!
 ته زوی گهرم به له شدا دئ، نه گهرچی
 ته زاندی شان و پیلیم به ردی پارده
 وهره با ره ننگ و روخسارت ببینم
 به من چی تیشکی داوی مانگی چارده
 گری نهم روومه تهی تز گهرم و جوانه
 تریفه ی مانگه شهو جوانیش بن، سارده

نالهي جودايي

ساقيا! وا بادهوه، وا بادهوه
 روو له لاي من كه به جامي بادهوه
 موشتهري وهك من له مديخاننې كه من
 زوربهيان شاد و به كهيف و بېخه من
 مهی حرامه بو سهههنده و بېخه مان
 مهستی بېخه مې بوچی بگرن نيخه مان؟!
 نم شرابه تاله دهرمانی خه مه
 ليی حرام بې شو كه سهی دهردی كه مه
 نم شرابه ناله بو بې دهرد نيه
 ليی حرام بې شو كه سهی رهنګ زهرد نيه
 بو كه سيكه مهی چزيلكي پتوه نې
 بوچی ملهور ليړه بينی پتوه نې؟!
 بو كه سيكه مهی كه دهردی كارييه
 بېخه ميك بيخواته وه، زورداريه
 بو كه سيكه مهی، دلی پر بې له داخ
 بوچی ليی بخواته وه بهرزه ده ماخ؟!

ښو کسهی بیکهس نیه و خانه خهراب
 دهک به ژاری ماری بېن باده و شهراب!
 ښو کسهی نهیچیتشووه دهردی ژیان
 ښو کسهی نهیدیهوئیش و بړک و ژان
 ښو کسهی نهکرا نیشانهی تیری خهم
 شاننی دانهخزا له بن باری ستم
 ښو کسهی ههستی به زۆرداری نهکرد
 تیخی زۆرداری برینداری نهکرد
 ښو کسهی دهستی له ښوکښ بهردرا
 ښو کسهی دوژمن له مالی دهرکرا
 ښو کسهی نهییینی هاتی دوژمنی
 تیری یهخسیری له نهستو دارنی
 ښو کسهی هینده نهبوو زویر و زگار
 وا نهکوته بهر چهپوکی پوژگار
 ښو کسهی نهیهاری بهرداشی زهسان
 ښو کسهی «زیرهی نهگهیه ناسمان»
 ښو کسهی دووری عهزیزانی نهدی
 تیر و تانهی بیتمیزانی نهدی
 توژی بهدبهختی له سهر شاننی نهنیش
 لینی نهگیرا دهور و پشت و چوار تنیش

۱. له هۆلکلور و مرگراوه.

نهو کهسهی خواردی و له بن سیبهر رما
 شو به نیازی کهیف له مالتی خزی نه ما
 بز دهبی بیت و بکا مهیخانه تنگ؟
 شوینی دیکه زوره بز گالته و جفهنگ!
 نهو کورهی هیشتا له ژوانی رتی همیه
 سهیره زور سهیره که نالوودهی مهیه
 نهو کهسهی راوی نهین لیره و لهوی
 نهو کورهی ماچی کچانی دهس کهوی
 نهو کورهی دوی داوهتی دهستی دهنی
 بیته نیره، چونه ههی دبی ناکهنی؟
 نهو کهسهی «دهستی له مه مکان گیر بی»^۱
 نهو کهسهی «تفلی دلی بز ژیر بی»^۲
 نهو کورهی کیژیک بهرهو روی پیکهنی
 نهو کهسهی ههه سووکه ناوړیکی دهنی
 نهو کهسهی پهنجوله بکوشی جار و بار
 نهو کهسهی دهستی بگاته گهردنی یار
 نهو کهسهی راموسنی کولمهی تاس و لووس
 نهو کهسهی تیی هه لنه دابی چاره نووس
 نهو کهسهی بمژی خوناوهی گهردهنی
 کوفره پهک قهتره شهرابی گهر دهنی

۱- له فزکلور و مرگير اوه.

نه و کهسه ی ناسووده وو خوش رایبوارد
 قهت خه می یه خسر و کویلانی نه خوارد
 یهک له مالتی چاره پتی بوو بیته وه
 دهرکی نیو مالتیکی لی بکریتته وه
 خه مپه ونیتک گوئی بداته رازی نه و
 نازه نیتک بی بکیشی نازی نه و
 بگری په نجهی نهرم و نولی ناسکی
 بوی کرابیته سهرینی، باسکی
 هه بی هیژ و گورد و تین و تاو و گورپ
 روژگاری رهش نه بی، بهختی مکورپ
 نه و کهسه جینگای له مدیخاننیه
 نه و کهسه باده و شهرابی بو چیه؟

په پښتو ژبه کې

ساقیا! وا وهرگه پری، وا وهرگه پری
 روو له لای من که، مه چو بو سهر په پری
 له نگره پری بگره، مهبه وا بهرزه فر
 بیته بو من، بیته بو من جامی پر
 مهی حلاله بو منی ویرانه مال
 بو منی سرگه شته وو رووت و ره جان
 بو منی بابرده لهی گرده نشین
 بو منی دل پر له ناسور و برین

بؤ منى ناواره وو دووره وه تن
 بلبلې بې بهش له گوټزار و چه من
 پېر وه ريوى، بال شكاوى، دنگ براو
 بې بريوى، بهش خوراوى، دهركراو
 پيرى زورهانى، كه نفتى، ده ربه ده ر
 ديده سوورى، دل مه كوى ده رد و كه سر
 داته پيوى، بې به سيوى بې قه رار
 بې كه سى، ده سته شكاوى كوله وار
 ليو به بارى ده رده دارى ره نجه رږ
 شاعيرى جوانى په رستى دل به سو

ساقيا! بؤ كوئ ده چى، بؤ كوئ ده چى؟
 توش له بهر نهو مله پورانه مل كه چى؟
 توش به رننگ و بؤى نهوان خواردت فريو؟
 چاوى توشى هه لثريواند زير و زيو؟
 توش ده گزيه وه ده گن گه وه هر، هونه ر؟
 كهنگى گه وه هر جوانى كردن به خته وه ر!
 زير به لايه بې وه فايه ده وله مه ند
 هر هونه ر نه مره، هونه روه ر مه رد و ره ند

«چلکى دهسته مالى دنيا» وهك ده لټين
مال په درست پدیمان شکینه و بڼ به لټين
قه دری جوانی کوا ده زانی مال په درست
جوان په رسته پیری خاوه ن زهوق و ههست

نا مه چو، جوانی مه چو، واوه مه چو!
تو فریوی زير و زیوی وان مه خو!
نهو هه وهس بازانه جتی متمانه نین
هر ده زانن گول چنن و بهی پنین
وا وه ره، دهی وا وه ره نیریک به لټم
بمدهیه مهی، بمدهیه مهی تا ده لټم:
«مست مستم ساقیا دستم بگیر!»
تا نه افتادم ز پا دستم بگیر!»^۱
جا که سرخوش بووم به ده نگیکی نهوی
بوت ده لټم نهو شیعره به رزهی مهولهوی^۲
«بشنو از نی چون حکایت می کند
از جداییهها شکایت می کند»

۱- له فولکلور و مرگړاوه.

۲- نیوهی په کمه می نهم به پته هی شاعریکی هاوچرخى فارس و نیوهی دووهی له په کمه مهسنهوی
مهولهوی به لڅپه.

۳- مهولانا جه لاله دینى بملخی.

گویم دهیه نهی دیده مهستی قیت و قوز!
 تا بنائینم وهکوو بلویر به سۆز
 نابن قهت نالهی جودایی بی‌نه‌سه‌ر
 جا چ نهی بیکا چ پیای دهر به‌ده‌ر
 بۆیه ناله‌م تیکه‌لی نهی کردووه
 شیوه‌نینکم پینه نهی نه‌یکردووه
 لیم گهری با دهر بپم سۆزی دهر وون
 لیم گهری با هه‌لوه‌رینم نه‌شکی روون
 شیوه‌نی من شیوه‌نی نینسانیه
 بانگی نازادی و گرووی یه‌کسانیه
 شیوه‌نی من شینی کوردی بی‌به‌شه
 نه‌و گه‌له‌ی حاشا ده‌که‌ن لیتی و هه‌شه
 با له زارم بیته دهر پشکۆی شیعر
 با فراوانتر بکه‌م ناسۆی شیعر
 پارچه گۆشتیکه دلی من روو نیه
 ناله‌نالی من دهرنگه زوو نیه
 دهردی دووری، دهردی دووری، کوشتمی
 دهردی وشیری و سه‌بووری کوشتمی
 یادی یاران و ولاتم روژ و شهو
 لیتی حهرام کردم قهرار و خورد و خهو

خه پره وینیک لیره من ناکم بهدی
چون پهنا بؤ مهی نه بم ساقی نه دی؟!
نابینم خاک و ولات و شاری خؤم
نابینم ناسیاو و دؤست و یاری خؤم
روو له هر لایه که ده کهم نامویه بؤم
نابینم جی ژوان و که ونه لانی خؤم
شو ده کیشم شهنوخونی و بی خه وی
روژ ده چیژم دهر د و داخی بی نه وی
* * *

چون نه نالی نهو دلّی پر ههستی من؟!
چون له نه ژنؤ بینه وه دوو دهستی من؟!
چون نه نالی نهو دلّ نهنگاوتیه؟!
بهرد له بهردی بیته وه دهنگی ههیه
ژانی ناسوری جوداییم چیشتوه
هرچی خوشم ویستوه جیم هیشتوه
هه لپراوم من له یاری نازنین
دهر کراوم من له خاکی دلّ نشین
بوومه ناواره و په پویه دوور ولات
که و تمه نیو ورده داوی رتی نه جات
به کره شو فاره نه وی مووخه چی نیم
زیی مهم و زینان ولاتی لی ته نیم

كهوتمه نيتو چالى دىلى وهك «مهمن»
 «يايه زين» له كوئيه هاواری كهمن!
 كوا «قمره تازدين»، «چهكو» و «عمرؤ» له كوئین؟!
 بينه هانام وهك پلینگی چنگ به خوئین
 «لاس»ه شوپتیک بووم غهنیمی دوژمنان
 ئیسته نهنگووم به تیری چلکنان
 وام به تهنیایی له نیتو خوئینا شهلان
 کوانئ عیئل و کوانئ «خانزاد» و «خهزان»؟!
 زور له میژه نارهناری منی نه بیست
 همر وه کوو «شهمزین»، «شهم» یلهی خوش ئهویست
 وهك «سیامهند»ی له چۆل و بهندهنی
 جهرگی لهت کردم پهلی داره بهنی
 شهتلی جوانووم منی سارده برین
 کوا «خهج»م تا بۆم بگتیری گهرمهشین؟!
 «مانگی کانونئ به چلوان ده رکرام»
 وهك «برایم» لهو ولاته راو نرام
 کوا «پهریخان» بهند و باوم بۆ بلئی؟!
 بۆ نه سووتیم نه بمه پۆلووی سهر کلئی؟!
 نهو له زۆزان، من له نارانی ده ژیم
 کئی ده لئی نه منیش وهلی دیوانه نیم؟!

كورده واری نهی ولاته جوانه كم!
 رۆله كم! خیزانه كم! باوانه كم!
 نهی نهوانهی قهت له بیرم ناچنه وه
 نیسته بمبین نهی ده مناسنه وه؟
 رۆزگار هاریومی وهك نه سپونی ورد
 هیژ و توانای لی بریوم درده كورد
 بوومه گه پچار و دهكا گالتهی به من
 نهو رموزنهی زندهقی چووبو له من
 نهی ره فیقان، نهی عهزیزانی ولات!
 نهی برای هوسه نگیری جهرگی خهبات!
 گهر ده نالینم، نه من په كهوته نیم
 تیده كۆشم بۆ وهسل تاكوو ده ژیم
 كۆششی من زۆر به جییه و زۆر رهوا
 چونكه قانونی ته بیعت وایه، وا
 «هر کسی كو دور ماند از اصل خویش
 باز جوید روزگار وصل خویش»
 ریگه ده برم، كوانی ههنگام شله
 راسته بی هیژم، ده كم نه ماما مله
 ههر ده پیوم کیو و شاخ و چۆل و ده شت
 دیم به رهو كوستان به رهو باخی به هه شت

۱. شیعری مهولوی بهلخیه.

دېم بهرهو زرخ و چهو و کانياوی خوځم
 چوڼ لهوانه وهرده گيږم چاوی خوځم؟
 دېم بهرهو نهو دار و بهرد و بهندهنه
 دېم بهرهو نهو باخ و ميترگ و چيمهنه
 دېم بهرهو زورک و تهلان و کهند و لهند
 دېم بهرهو بژوئين و زهنويز و زهمنند
 دېم بهرهو پاناوک و ههوراز و نشيو
 دېم بهرهو نهشکهوت و زهندوژل و پهسيو
 دېم بهرهو بهفر و چلووره و بهسته لک
 دېم بهرهو شينخال و ريچکه و رهشبه لک
 دېم بهرهو ليږ و چرې و بهستين و چوم
 دېم بهرهو هه لدير و گيژ و بهند و گوم
 دېم بهرهو هوښه و هه واري باسه فا
 دېم بهرهو لادئ، بهرهو کانگه ی وهفا
 دېم بيبنم نيشتمان و زيده کم
 دېم بيبنم خزم و کاک و ديده کم
 دېم و ده گرم بازی بيږی شوخ و شنگ
 دېم و ده گرم دهستی دوی جوان و چه لنگ
 دېم گراوی خوځم له باوهش و هرگرم
 دېم نه هيلم بهرهه لست و بهرگرم

دێم و هه‌ڵده‌مژم شنه‌ی کویستانی کورد
 دێم و ده‌چمه شه‌ورنی بیستانی کورد
 دێم و ده‌شکینم له‌وی جامی شه‌راب
 ماچی شیرین نایه‌لێ تامی شه‌راب
 دێم و ناترسم له‌ په‌رژینی به‌زی
 هه‌ر په‌ری سه‌رکه‌وت و دێوه‌زمه به‌زی
 تا به‌مینی نووری چاو و هه‌یزی پیم
 دێم و دێم و دێم و دێم و دێم و دێم
 دێم هه‌تا هه‌مبێ پرست و بیر و هۆش
 گه‌ر گلاشم، کورده‌واری و ئیوه‌ خوش!

تاوانی بی‌هیزی

له کۆ ئەسرین دەبارینم له بۆ کوردی پەراکەندە
 له گەرمین غەرقی ئارەق بووم و چاوم هەر له سامرەندە
 منی زنجیرپسین لێره ئەسیری بسکی جوانیتکم
 زەمانە گەرچی ئالۆز و پەشیتۆد، «کەل بە موو بەندە»
 گوتی: «نیواری بازارێ» وەرە ماچت دەمی، ئەمویست
 هەلۆی کویستانی کوردستانم و ناژیم بە دەستەندە
 دلم سەد هیندی دیکانە بە ناز بشکینێ، دەنگ ناکم
 چ سوودتکی هەیه، کتیه بپرسی داد و گازندە؟
 جیهان و هەرچی خێر و خۆشیه بۆ هەلبژاردانە
 بە قانونی تەبیەت پاشەرۆک خۆره ئەوی گەندە
 ئەگەر تاوانی بی‌هیزی نیە بۆچی لە دنیادا
 بەشی من ماتەم و شینە، بەشی خەلکی زەماوندە
 بە مردوویش نیشانە ی گوللەیه ئەو کەللە پڕشۆرە
 ئەویستاش دەرسی سەربازی دەلێ ئەو شاعیرە رەندە
 سەری تەعزیم لەبەر تۆ دانەواندن فەخرە بۆ «هینم»
 بۆی «حاجی»! کە کتوی هیممەتت سەد هیندی ئەلۆه‌ندە

نیواړه‌ی پاییز

ناوا بوو زه‌رده پاییزی	له ناسو‌یه‌کی دووره ده‌ست
په‌رده جن دینلی به زیزی	ده‌تگوت بوو‌کینکی بینازه
گرتی سووچینکی ناسمان	په‌له هه‌وریکې چلکنه
زریان بردی به‌رهو نه‌مان	گه‌لای زه‌ردی دارینک وه‌ری
هه‌لکور ماون له سوانه‌یه‌ک	جووتینک کۆتری سمر به کلاوه
پیتیان شک دئ هیتلانه‌یه‌ک	دیاره لهو ده‌وروبه‌رانه
فړه و جیکه‌یان لی بړا	پاساری سمر داری کۆلان
هه‌ر رووره‌شی خزی پښ بړا	قل فری... فری... تا ون بوو
هات و رابورد به بن گویمدا	شه‌پۆلینک موسیقای به‌سۆز
له ناخی دلای توئی تویمدا	شونینیکې بو خزی کرده‌وه

ناخر کۆلی بۆ برده ژوور
 دهرکی دووکانی گاله دا
 نازداریکى چارشیتو بهسر
 به غار هات و توند قیراندی
 کهمیک راوهستا جا رابورد
 دیار بوو خیتسیکی دابوویه
 کیژیک خۆی له ژوور کوتاوه
 نیتر شویتنهواری جوانی
 تا تاریکان پیدایا دهبی
 نه دیتته دهر کیژی لهبار
 ههوا ببولیتله، ناو لیتله
 تهنانهت رهنگی گۆراوه
 تهماشای ههر شتی دهکهه
 جوانی خۆی لی شار دوومهوه
 چاوم له ناسمان بری
 گهلینک بیرهوهری کۆنم
 نارام - نارام به لۆژهلۆژ
 نه کهس له پیتشما دهروا
 نا نا نارۆم، مهلهی دهکهه

باربهریکی دریتوی رووت
 مام حاجی و بهرهو مال بزووت
 به ته نیشتمدا تپهبری
 رووتلهیهک به بهدغهبری
 نهو لاهوی جادهی دهپتوا
 نهو شوخه له بن چارشیتوا
 دهرکی ههوشهکهی پتوهدا
 بهدی ناکهم لهم نیتوهدا
 چۆن و چۆلتر دهبی جاده
 نه رادهبری لاهوی ساده
 گۆن سیس بووه، گهلا زهرده
 نهه دیوار و دار و بهرده
 رهنگی پاییزی گرتوه
 دزیوی ریزی گرتوه
 دلهم هیندهی دیکه گرا
 لهپر هاتنهوه به بیرا
 نهوا بهرهو مال بوومهوه
 نه کهس دیاره به دوومهوه
 له نیتو دهریای مهندی خهیاڵ

دلّ پر تاسه، میسک به تال
 له روژنه ژمیتری ته منم!
 من هه روا دووره وه ته منم!
 ره شی شهوگاری ته نیایی!
 ژه هراوی تالی جودایی!
 له ژووریکی سارد و سردا!
 تا به بیان له نوینی شردا
 له په لاماری مۆتهی شهو
 وای له دهس نهم چاوهی بی خهو
 ده گهلّ زام و دهرد و نیشم
 من شهونخوونی بکیشم
 ده تگوت گوللم پیوه دهنی
 نی وا هه یه پیبکه نی!
 نه مزانی کس به دوامه وه
 به سپایی جوابی دامه وه:
 بازرگانی فرمیسک و خوین
 به سه ربه ههش، به مل به کوین
 به من، به تو، به هزاران
 به هه نیسکی هه تیویاران

داهیزاو و رووگرژ، تووره
 ناخ، دیسان رووپه پیک درا
 ناخ، دیسان شهو داهاته وه
 ناخ، دیسان چوومه ژیر بالی
 ناخ، ده بی دیسان بچیژم
 ناخ، دیسان ده بی رابوژیم
 ده گهلّ نازار دهسته ملان بم
 ده پۆم، ده ترسم، ده له رزم
 داد له دهس نهم دلّی به خهم!
 ده پۆم تا سهر پیبکه وه نیم
 ده پۆم تا شهویکی پاییز
 دوور قاقایه کم گوی لی بوو
 چۆن به نیواره ی پاییزیش
 خه یالّم ببوو به وشه
 ده نگیکی له رزۆک و نهرم
 «به لی هه ن و یه کجار زۆرن
 به لی هه ن و پیده که نن
 به لی هه ن و پیده که نن
 به داخی باوک کوژراوان

به تاریکان، به شه‌زه‌نگ	به نه‌زانی، به نه‌خوشی
به گرتو‌خانه‌ی ته‌ر و ته‌نگ	به زنجیر، به ته‌ناف، به دار
به هالآو، به گر، به ناگر	به بۆ‌کوپروز، به چره‌ دوو‌که‌ل
به تۆفانی ولات داگر	به تم، به مژ، به هوره، به دۆک
به سووتمان و زریان و زهر	به بو‌ده‌له‌رزه، ره‌شه‌با
به گشت ده‌سکری خوی شهر	به هه‌رچی خراب و شوومه
به سینگ کوتان، به روو رنین	به ناله، به کول، به گریان
به گۆرخانه، به کۆری شین	به به‌رگی ره‌ش، به چای سوور
به دیواری هه‌ره‌س هیناو	به که‌لاوه، به کونده‌بوو
به نانیشکی پینه‌کراو	به داوینی تیتۆل تیتۆل

به هانه‌هانی ماندووان	به نوو‌که‌نووکی بیوه‌ژن
به نووزه‌ی نیوه‌ زیندووان	به زیره‌زیری مندالان
به قرمه‌قرمی شه‌ست تیران	به نه‌ره‌نه‌ری جه‌للادان
به نه‌شکه‌نجه‌ی روونا‌ک‌بیران	به ویره‌ویبری قه‌مچیان
به که‌فی سه‌رشانی جووتیتر	به چلکی یه‌خه‌ی کریکار
به یه‌ک نه‌بوونی می و نیر	به په‌چه و روویه‌ند، به خه‌نجر

به زمانی له‌ بندا براو	به قه‌له‌می به‌زیوی کول
به کتیب و ده‌فته‌ری دراو	به ده‌رکی داخراوی فیرگه

له قاموسى نه وانه دا
 بېزيان له بزه هه لډه ستى
 هر دلوى خوينى لاوى
 هر تکهى فرميسکى کيژى
 هه ناسه ساردى ناواران
 له شى رهق و زگى برسى
 سه رمايه و ان له گه ردا بى
 دو لار له بره و نه که وى
 ده با خوين بى و سه ران به رى
 پيډه که نن، پيډه که نن
 گوتم: که و ابو ناشنا!
 گوتم: «نا، نا، دوور بنواړه...»

به زه بى ماناى نه ماوه
 وازيان له خوين و زووخواه
 بو وان ياقووتى سوره
 بو وان مروارى به رموره
 کوشکى نه وان گه رم ده کا
 جى پاروويان نه رم ده کا
 با زور ده رک به قور گيرى!
 با کوله وار بى داپيرى!
 چه رخی کارگه يان بگه رى
 به بليسه ناگرى شه رى»

به شى نيمه له نيو چونه
 دوور بنواړه... ناسو روونه...»

بهره و ناسو

سؤفى گوشهى خانه قا بووم، نيسته پىرى مهيكه دهم
 زاهيدى خه لوه تنشين بووم، نيسته مهست و مهيزه دهم
 سهروى نازاديش له بار و دلکش و بهرزه، به لام
 گيانه کم! من شيت و شهيداي لار و له نجهى نم قه دهم
 جيلوه يى جوانى له هه رچيدا هه بى خوشم دهوئ
 روژئ کوشتهى مينى ژوپ و روژئ گيرودهى شه دهم
 هه ر يه کهى بو خوى ده جوولينيته وه هه ستي ده روون
 زه رده پهر، کاروانکوژه، تاريک و روونى سو بحدهم
 ناسمانى ساو و ده ريباي مه ند و تارمايى چيا
 سيوى لاسور و به هئى زه رد و هه نارى گول به دهم

کڼ وهکوو من سارد و گهرمی روژگاری چټستوهه؟
 گا له دهشتی گهرمه سیز و گا له کویتسانی گهدهم!
 وهک شه پۆلی زتی خوړه، ساتن هه دادانم نیه
 گیزو دهخوم، پیچی دهدهم، من رۆله کوردی نهم سهدهم
 ریگه سخت و پر له کهند و لهند و هه لډیره و گهوه
 هه دهه بی بیزوم، ده بی بکشیم، وچانی لی نهدهم
 سیبه ری مهرگم له پیشدایه و بهرهو مه نزل دهرۆم
 ناخی گوړی تنگه جینگام، هه تل ناسا بن قهدهم
 من بهرهو ناسو، بهرهو رووناکی بالم گرتوهه
 چون بهرهو تاریکی دهخشیم، پال وه شهیتانی دهدهم!
 کانی روونم دی به لیتشای بههار شلوئ نه بوو
 بهفری گهوره دی چیا ی گرت و به تاوی بوه قهدهم
 ژینی کورتم دی پراو پر بوو له شانازی و شهره ف
 عومری زورم دی که دوا یی هات به ریسوایی و نهدهم
 ناگری سینهم بلیسه ی دئ و ولات روشن دهکا
 نهو دهه می خوم وهک دلۆپیک دهچمه نیتو دهریای عهدهم

جوان ناسوتی

دیم کچیگی لهباری لادیتی
بۆ نویژ راده‌خا به‌ره‌لبینی
گوتم: نهی نازهنین که روخسارت
هممو باخی به‌هاری خوا دینی!
بۆچی پیئت وایه نهو خودا گه‌وره
هینده بیره‌حمه تۆش بسوتیتی؟!!

سازی ناساز

بلبللی بال شکاوی وهختی گوتم
 هر شهپۆلان دهدا دلئی له گوتم
 کوردی بهندی بهیانی نهووزم
 گپی گرتووہ دہروونی پرسۆزم
 موغی بی ناگری شہوی یہلدام
 چاوہ پئی چارہ نووسی ناپہیدام
 کہوی بی دہنگی نہویہ ہارانم
 گوئی بی دہنگی چاو له بارانم
 کونجی جی ژوانی چۆل و خامۆشم
 سیبہری نازہ نینی رہشپۆشم
 دەستی بہریبوی کچی گہری شاییم
 ہہستی خنکاوی لاوی سہوداییم

کیتی گۆزی شههیدی گوم‌ناوم
 تاکه داری کپروزی بی‌ناوم
 ده‌فته‌ری شیعری شاعیری رووتم
 شه‌می سه‌رگۆپ و داری تابوتم
 کونی گیراوی کۆنه شمشالم
 خه‌ونی ئالۆز و خاتیره‌ی تالم
 ژیله‌مۆی ناگری به‌یانانم
 باوکی فرمی‌سکم و کورپی ژانم
 باله سووتاو‌ه‌کانی په‌روانم
 شووشه باده‌ی به‌تالی مه‌یخانم
 چله ریحانی دووره دیراوم
 سازی ناسازی هه‌لپه‌سی‌رراوم
 تکه ناو‌نگی سه‌ر گه‌لای زه‌ردم
 خه‌سته‌وو ده‌رده‌داری چی ده‌ردم
 ناخرین تیشکی خۆری پاییزم
 شاعیری پیری تووره‌وو زیزم
 چۆن ده‌توانم به‌ تو بلینم من چیم؟!
 خۆم گومانم هه‌یه که هه‌م یا نیم!

ماچي خودايي

وهره يارم، وهره نهی تازه يارم!
 وهره نهستیره کهي شهوگاري تارم!
 وهره نهی شاپهري بالي خه يالم!
 وهره نهی شهوچرای رووناکي مالم!
 وهره خاسه کهوي پام و کهوي من!
 وهره نيلاهه کهي نيوه شوي من!
 وهره نوخونی سينه ي پرگري من!
 وهره پيروزه کهي بهرزه فري من!
 وهره ناوهنگي سهر په لکي گولي سوور!
 وهره ناورينگي گهرم و مه شخه لي نوور!
 وهره نهی ريونه باراني به هاري!
 وهره شيعري تهري پر ورده کاري!
 وهره نهی نه ونه مامي باخي ژينم!
 وهره نهی شاگولي ميرگي نه وينم!
 وهره کاروانکوژه ي کاتي به يانيم!
 وهره بيره وهری و ناواتي جوانيم!

وهره نهی بوت هه تا کوو بته پرستم!
 وهره مه مکزله کت بگرم به مستم!
 وهره نهی «خهج»، وهره نهی «خاتو زین»م!
 وهره با بهژن و بالاکهت بیینم!
 وهره با دامرئ ناوات و تاسه م!
 وهره با بسکه کت لادا هه ناسه م!
 وهره با هه لمژم نه م لیتوه گهرمه!
 وهره با هه لگوشم نه م رانه نهرمه!
 وهره جوانئ، وهره نازت بکیشم!
 وهره وهک دهسته گول داتنیم له پیشم!
 وهره با بهس بکه م نه م باوه - باوه!
 وهره با بیین بکه م نهو بسکه خاوه!
 وهره با دهست له بالاکهت وهرینم!
 وهره کولمه م له کولمه ی تو خشینم!
 وهره سوور به له سهر واده و به لئینی!
 وهره کورد به و مه که په یمانشکینئ!
 وهره گیانم فیدای چاوی ره شی تو!
 وهره با ههست بکه م گهرمی له شی تو!
 وهره ماچم دهیه ماچی خودایی!
 که بیزارم له ماچی سینه مایی

۱۹۷۶/۱/۱۲

جوانی بهس نیه

جوان په رستم، جوان په رستم	جوان په رستم، جوان په رستم
که ده بینم کیژی ته پېوش	که ده بینم کیژی ته پېوش
که کیژیکی جوان ده بینم	که کیژیکی جوان ده بینم
که ده بینم له نجه و لاری	که ده بینم له نجه و لاری
که نازداري راده بری	که نازداري راده بری
که چاو له چاوې ده پرېم	که چاو له چاوې ده پرېم
که ریک ده کوشم په نجه ی نهرم	که ریک ده کوشم په نجه ی نهرم
بزه ی شیرینی سهر لیوی	بزه ی شیرینی سهر لیوی
نازی شوخیکی نازنین	نازی شوخیکی نازنین
برم له بهرم ده پوین	برم له بهرم ده پوین
کچ ناواتی پیروژمن	کچ ناواتی پیروژمن
کچ نووری دیده و چاومن	کچ نووری دیده و چاومن
کچ رووناکایی ژینمن	کچ رووناکایی ژینمن
به لآم ژین هدر هه وهس نیه	به لآم ژین هدر هه وهس نیه

به دیداری جوانان مهستم
گشت خمی ده کهم فهراموش
سارپژ ده بنه وه برینم
ههست ناکه م به چ نازاری
دلی سارد بووم گر ده گری
به ناسمانیدا ده فرم
له شی سرم ده بی گهرم
ههستی پرانم ده بزوی
ده مباته به ههشتی بهرین
که چی کچم هدر خوش ده وین
خوشی دلی پرسوزمن
به ندی جهرگ و هه ناومن
کچ هه توانی برینمن
جوانیش به تنن بهس نیه...

چاویلکه

لهو ده‌مه‌ی‌را دلم لینی داوه بۆ ژوان
من دیوانه‌ی چاوی جوانم، چاوی جوان
گهرچی خه‌لکی ولاتی چاو جوانانم
چاوی جوانم نه‌دی تیر به چاوانم
هه‌تا لاو بووم چاوی جوانم لی ون بوو
به‌چه و رووبه‌ند و چارشپوم دوژمن بوو
نیستا پیرم و که‌وتوومه‌ته ناویلکه
چاوی جوانم لی ون ده‌کا چاویلکه

۱۹۷۷/۱/۲۰

عیشق و نازادی

نه‌گه‌رچی شوو دره‌نگه ساقی بؤم تیکه که میکی‌تر
 که‌وا نه‌مشه‌و سهری هه‌لدا له ناخمدای خه‌میکی‌تر
 له باده‌نم ژه‌مه‌ تیر که منی تینووی جگه‌رسو‌تاو
 به چی دیاره که ده‌بیینم شه‌ویکی‌تر، ژه‌میکی‌تر!
 نه‌ه‌نده دره‌ده‌دار و بی‌په‌رستارم که پیم وایه:
 له سه‌رکیکی ته‌مه‌ن، هه‌لناکری تازه شه‌میکی‌تر
 گه‌لینکم روژگاری تال و شیرین رابوارد، ناخو
 مهرگ مه‌ودا ده‌دا دیسان بیینم سه‌رده‌میکی‌تر!
 گه‌یستمه‌ سه‌ر ترۆپکی ناره‌زوو روژئی، که‌چی روانیم:
 له پیشمدایه زه‌رد و ماه و سه‌خت و نه‌سته‌میکی‌تر
 هه‌تا چارشینو به‌سه‌ر تووه ده‌بیینم نازه‌نینی کورد!
 به سه‌ر بیبیله‌که‌ی چاوی منا ده‌کشئ ته‌میکی‌تر

نهما «خانی» ههتا چیرۆکی عیشقی نیمه دارپۆی
 دهنا هیشتا له کوردستان دهژین «زین و مەم» یکی تر
 پهپوولهی خۆشهویستی من له شوینئ ناگرئ نارام
 دهنیشت و بالئ ده بزپۆی لهسر سینه و مه میکی تر
 هزار هینده په ریشان و سیاچاره بۆیم هیشتا
 له نیو دلدا هه مه ناواتی خاڤ و په رچه میکی تر
 هه تاکوو دواپشوو ریباری ریگای عیشق و نازادیم
 نه گه ر بیجگه له ناکامیش نه بینم به ره میکی تر
 که فرمیسکم له سر روخساری کیژی دلشکاو بینی
 گوتم: یا خوا له سر سوورگوڤ نه بینم شه ونمیکی تر
 شه ویکی چاوه نواری بووم، نه هاتی گیانه کهم! ویستت
 منی دلناسکی شاعیر بگیڤیم ماته میکی تر
 خدر نیم بۆ ته مه ن شیت بسم به کانی ژینیدا نووسیم
 شه وهندهم ژین دهوی تا دهم ده نیمه نیو ده میکی تر
 به تۆ چاره ی چلۆن ده کری دهروونی پر له ناسۆم
 خهساری بۆ ده که ی دوکتوری زانا، مه ره میکی تر؟
 بهار و گوڤ، کچ و مانگه شهوو شیعی ته ر و باده
 له وهی زیاتر جه نابی شیخ! گه ره کته عالم میکی تر؟

سووری دهوران

زه مانى زوو هه بوو ميريكى زوردار
 دزيو و دلږهق و خوينږيژ و لاسار
 دلتي خوش بوو به نازارى هه زاران
 به دهس نهو چوون هه زاران و هه زاران!
 قسه ي خوشى ده گهل خه لكي جوتين بوو
 هه ميشه تيخي جه لادى به خوتين بوو
 سهري زور لوى جوان چاكي بريبوو
 زگى زور پياوى دلپاكي دريبوو
 رق و قينى له نيو چاوان دهبارى
 دزي و سووتمان و كوشت و بر بوو كارى

بزده هه رگيز نه بينرابوو له سهر ليو
 دهغه زرى وهك يه كانه و برپره كى كيو
 درندهى هار و ماري بپړهزا بوو
 له تالان و برپويه شارهزا بوو
 له ترسانى ولات پر ترس و رهو بوو
 رموزنهى تاريكان و خيوى شو بوو
 گرووگريان به ناوى نهو ده كرد ژير
 لهوى توقيبو هم زاروك و هم پير
 مهكوى جهرده و چهتان بوو ديوه خانى
 غولام و نوكهري بوون نانى - نانى
 لهوى بيزار بوو نينسانى به نامووس
 ته شپړيس بوو له دهركى نهو زمان لووس
 دهيانكرد خزمهتى وهك ديل و بهنده
 همتيوچه و سمرسمرى و سوډره و سهههنده
 له هق بيزار و دل بهستهى ريايى
 يه كه م توچيني كينلگهى بپوه فايى
 نه يارى چا كه وو يارى خراپه
 خه زينهى كوزبېر و شارى خراپه
 په رى قامووسى نهويان كردبوو داگير
 وشهى دار و تهناف و كوټ و زنجير

بهرآستی ملههورېتک بوو دوژمنی گهل
 له بهر نهو نهیده وپترا کس بلې لهل
 خودا رازی بوو لیتی، نه ماما خودای شهر
 له خهلکی بهرېبوو وهک گورگی نیو مهر
 بهلام کیژتیکې بوو نهو گهنده پیاوه
 که ده تگوت خوشکی ناونگ و خوناوه
 له بارې، نازه نینې، کولمه نالی
 نیگارې، دل پښتې، چاوکه ژالی
 بهژن باریک و بالابهرز و تهرپوش
 یهسک سووک و رهزا شیرین و رووخوش
 ههنی جوانتر له مانگی ناسمانی
 پهړی ره شدالی بوو نه برؤی که مانې
 بسک ره شتر له رؤزی ژیرچه پوکان
 په شتواوې که ژیری بو په شوکان
 کهزی خاوتر له خاوی لا نواله
 له شهرمی کولمی سوور بووه گولاله
 نهوی تیری نهوین جهرگی نه کولتې
 نه بوو ناگای له پیتکانی مؤولتې
 بزهی دهرمانی دهردی دهرده داران
 وشهی وهک بهخته بارانی به هاران

سهمای پهریانه ده تگوت لار و له نجهی
 پهری گولّ ده یوه شانندن دست و په نجهی
 کورهی هردی ده هینا گوی مه مانی
 له لای وی تامی ده سبازی ده زانی
 همموو شیوهی له بابی خوی جودا بوو
 فریشتهی پاکی و خیری خودا بوو
 ته بیعت نهو کره ی وا ورد ته نیبوو
 خودای جوانی له خویشیانی خنی بوو
 ده گه لّ نهو جوانییه خاوهن شهرم بوو
 دلّی زور نهرم و خوینی زور گهرم بوو
 ده بوو جیتی نهو بهر زتر با له هه وران
 که چی ده ژیا له ژووری مالی گه وران
 ده بوو چه تری سهری بالّی هوما با
 نه وهک ناوا له روپوشی خزا با
 ده بوو سواری قه لاندوشی هه لّو با
 له بهر زایی چیادا سهر به خو با
 نه وهک لیّی داخرا با ده رکی حموشه
 ژیا بایه له نیو نهو غه ور و خه وشه
 ده بوو ژوانگهی له کن راوگهی که وان با
 نه وهک وا چاو له دهستی ده رکه وان با

ده‌گه‌ل پیروو بکا راز و نیازئ
 گه‌لاویژی به هاو‌پازی بنازئ
 بکا سه‌یرانی زهرد و ماه و رازان
 له خهو رابئ به سپره‌ی سه‌قر و بازان
 گزینگ بنگیوئ کولمه‌ی ناگرینی
 شنه ببزیوئ بسکی پر له چینی
 ده‌گه‌ل گوئ پیکه‌نی فینکی به‌یانی
 سه‌رانسر پر له خو‌شی بی ژیانی
 ده‌گه‌ل بولبول بلئ حه‌یران و به‌سته
 خه‌لک شه‌یدا بکا بهو شۆر و هه‌سته
 ده‌بایه چیژی نازادی بچیژی
 نه‌وه‌ک فرمیسکی نامرادی بریژی
 به ناونگی بشوا روخساری پاکی
 له پاکان ون نه‌بی دیداری پاکی
 ده‌بوو بوکشن ده‌س و په‌نجه‌ی له گۆه‌ند
 کورپی دیواندپی، به‌ند هه‌لپی، رهند
 ده‌بوو جووتی ژیانی هه‌لبژی
 نه وه‌ک بابی به سه‌وقاتی بنیژی
 قه‌ف‌س زیندانی تاوسی شوخ و مه‌سته!
 کچی جوان و له‌بار و ده‌رکی به‌سته؟!

کچی بینهش له نیتو بورج و قه‌لادا
 دوره نه‌مما له دورِ دورجی به‌لادا
 ده‌با همر نه‌تله‌س و دیبای له‌بهر بئ
 کچیک روویه‌سته وو چارشیتو به‌سهر بئ
 بلا پاژنه‌ی له زیتر بئ کهوشی جوانئ
 که دانرابئ له ده‌رکی ده‌رکه‌وانئ
 به کاری چی دئ خشل و زیتر و زیوه‌ر
 کچیک نه‌چته نیتو خه‌لک و جه‌ماوه‌ر؟!
 به‌کاری نایه به‌رگی جوان و مومتاز
 کچیک چاوی دووروابئ وه‌کوو باز
 له ژاری تالتره خۆراکی چه‌وری
 کچیک وه‌ک روژ نه‌یته ده‌ر له هه‌وری
 سیاجالی کچانه کۆشکی میران
 هه‌زار خۆزگه به کا‌ولاشی فقیران
 به قانونی ته‌بیعه‌ت ناژی بئ جوت
 نه‌وی نینسانه، جا دارایه یا رووت
 کچی میر و گه‌دا دل‌یان همیه دل
 دل‌یش نا‌کا له دل‌داری و نه‌وین سل
 ره‌بن تامی ژیانئ چۆن ده‌زانئ؟
 نه‌گه‌ر پیشی بگاته ناسمانئ

كەسك جۈرتى نەبوو خۇشى نەبىنى
 بەھەشت ناھىتىن رۇژى دىرنىشىنى
 كەسكى ژىنى بىن ژوان رابوئىرى
 ھەموو ژانى جىھانى پىن دەوئىرى
 نەوين مايەى ژيان و بوون و مانە
 نەوين رايگرتوۋە دەورى زەمانە
 نەوين نەبوايە پىنى ناۋى بخۇى سوتىند
 جىھان چۆل بوو پەپوش تىيدا نەدەخوتىند
 ژيانى بىن نەوين دەشتى نەبوونە
 لە سايەى عىشقە نەم دىنايە روونە
 ژيانى بىن نەوين گشتى زىانە
 كچىش نەبخوارد فرىوى نەم ژيانە
 ۋەدووى دل كەوت و پچرى بەند و پىتوەند
 دللى خۇى دا بە لاۋىكى ھونەرمەند
 ھونەرمەندىكى پاكى بەرزە ئاكار
 كە جار - جار رىى دەكەوتە مالى خونكار
 ھونەرمەندى كە ھەر نەغمىكى تارى
 گر و ئاورىنگ و پشكۆى لى دەبارى
 ھونەرمەندى كە دەنگى پرخورۆشى
 بە بەندى دەببەرانند دەرد و نەخۇشى

هونه‌رمه‌ندی که هستی ناگرین بوو
 دهروونی پر له ناسۆر و برین بوو
 هونه‌رمه‌ندی که سووتاوی نهوین بوو
 همه‌موو نه‌ندامی سۆز و تاو و تین بوو
 هونه‌رمه‌ندی که زاده‌ی دهد و خهم بوو
 زده‌ی دهستی ره‌شی دئیوی سته‌م بوو
 هونه‌رمه‌ندی به زگ برسی و به چاو تیر
 له شه‌ر بیزار و دۆستی ناشتی و خیر
 هونه‌رمه‌ندی‌کی عه‌سری فینۆدالی
 دلی پر بوو، به‌لام گیرفانی خالی
 شه‌وانی به‌زم و شایی و شه‌ونشینی
 له درزی پهرده یه‌کتریان ده‌بینی
 که تیک ده‌لقا نیگای پر گفتوگو‌یان
 ده‌یاندراکاند به سانی رازی خۆیان
 کوریش سه‌وداسه‌ری کیژی نه‌میر بوو
 له داوی خۆشه‌ویستیدا نه‌سیر بوو
 نه‌وین نابینن به‌ینی قه‌وم و دینان
 نه‌وین نازانی فهرقی توئیژ و چینان
 نه‌وین دوو دل ده‌کا مه‌فتوونی یه‌کتر
 له کن نه‌و وه‌ک یه‌کن نیسلام و گاور

نهوین خاتوو زلیخای نرم و هیډی
 دهکاته دیلی . عهبدی زیرخړیدی
 نهوینه شیخی سهنعانی غمیبزان
 دهکاته گاور و شوانی بهرازان
 نهگه خاتوون گرفتاری نهوین بوو
 نهوینی لاره که زیاتر بهتین بوو
 گړی گرتبوو دهروونی پر له جوشی
 له تاوانی نه مابوو هوشی خوشی
 له سوئی نهو شوخه نوقره ی لی برابوو
 له ژیندا ژان و نیسی پی برابوو
 نهوینی نهو دووانه دووربه دوور بوو
 که دیواری قه لای میری سنوور بوو
 سنوور و شووره وو تامان و پهرژین
 له تامه زروزی نهوینی، تان دهکمن ژین
 قه لای سهخت و حهره مخانه پراویر
 دهک گاله درا وو دهکوهان در
 مهگه بالدار بهسهر کوشکا فریبا
 مهگه لیمشت دلی شووره ی دریبا
 مهگه روژتکی بهزمی بایه خونکار
 کوریشیان بردبایه لی بدا تار

له درزی پهرده دیبای به‌ژنی یاری
 له سیحری تیپه‌راندبا سۆزی تاری
 زه‌مان رابرد، پتر بوو ههستی دۆستی
 به‌ئێ ههسته که میر نایهن ده‌رۆستی
 له دوری ههستی کهس ناکیشری شووره
 خه‌یالیش شاره‌زای پشتی سنوره
 هه‌راسان بوو کچی میری به‌ جارێ
 گوتی: «به‌سیه‌تی با راسپیترمه‌ یاری
 ژنیکی راسپاره‌ کن هونه‌رمه‌ند
 ئیتر نه‌و بی‌به‌شی و سوتانه‌ تا چه‌ند؟!
 خه‌می دوری نه‌خۆین، هه‌رچی ده‌بێ، بی!
 ده‌با بی‌وو برۆین، هه‌رچی ده‌بێ، بی!
 وه‌رزه‌ بووم له‌و ژیان و پنج و مۆزه
 به‌ نازادی بۆیم تاویکی زۆره
 هه‌موو زیڕ و جل و نۆشین و خواردن
 فیدای تاوی ده‌گه‌ل نه‌و رابواردن
 هه‌تا که‌ی مه‌ینه‌تی دوری بچیژین؟
 هه‌تا که‌ی بووکی ئاواتمان بنیژین؟
 هه‌تا که‌نگی خه‌یال بگرینه‌ باوه‌ش؟
 به‌له‌رزینی مچورکی بی‌به‌شی له‌ش

ههتا کهي نهو نهبينم تير به چاوان؟
 لهسمر من داخراي دهرکي باوان
 ههتا کهي داخري سينگ و بهرووي من؟
 ههتا کهي نهشکي تاسه و ناروزوي من؟
 دهبا بي و روو بکهينه دوور ولاتان
 نهجاتم دا له نيو شووره و قهلاتان
 نهگر مهرده، بهجهرگه، پاکه، سهرياز
 دهبا بي و من بکا لهو بهنده دهر باز!
 نزا و پارانهوه و گريان و ناله
 چ سووديني ههيه، نووشتهي بهتاله
 نهبي باکي له خويري ديوهخانان
 به پياوان دينهدهر گوههر له کانان
 به زور بشکي دهبي دهرکي قهلايه
 دهنا نهو دهرکه بو کي ناوهلايه؟
 نومي بيست لاو و گهشکي گرت له تاوان
 گوتي: «ناماده وو سازم به چاوان
 دلم ناوي نهبي قورباني نازي
 سهرم ناوي نهبيته بهردهبازي
 نهوا بوي ناوهلايه باوهشي من
 بهسه بو من که نهو بيته بهشي من

له رینی نهودا بهخت کهم گهر ژیانم
 به سهربرزی و به شانازی دهزانم
 له پیناوی نهوا گهر بچمه سهر دار
 له ژیر پیمدا دهبینم مهزن و سهردار»
 شهوهزهنگی به زهبری زیر و بهرتیل
 کراوه دهرکی زیندان بو کچی دیل
 کچه گۆریهوه کۆشک و تاج و تهختی
 دهگهڤ نازادی و نازار و سهختی
 بهجوت روین دهگهڤ یاری وهفادار
 بهرهو مولکی نهوین و ژینی ساکار
 سنووریان ههلبوارد و چوونه شاری
 لهویش فهرمانهوا بوو نابهکاری
 لهویش میریکی زالم کاربهدهس بوو
 لهویش بیچاوو روویهک داربهدهس بوو
 لهویش زیندان و بهندیخانه پر بوون
 گزیر و پاسهوان شوینگیتر و در بوون
 لهویش ههر سهربزیوی باسی سهر بوو
 لهویش دنیا به کهیفی بیهونهر بوو
 لهویش ناپیایوی بازاری گهرم بوو
 لهویش باو، باوی پیایوی بیشهرم بوو

له ویش پیسکه و درۆزن کاری باش بو
 له ویش مهردایه تی و پاکي له پاش بو
 کوږ و کیژی له باری پاکي ساکار
 له رتی ژینا له وی بوونه کریکار
 له بو نایتک و بو یهک تۆزه پیخۆر
 یه کیکیان بوو به پالنه و یهک به جلشۆر
 نه گهرچی زۆر گران بوو نهو ژیانه
 به لام که یفی هه بوو به زمی شهوانه
 به روژ ناواره بو پیخۆر و نانی
 به شهو دهسته ملان بوون تا به یانی
 له شی ناسک که نازاری ده بینی
 زمان ده یگوت ژیان چند نازه نینی!
 له دنیا دا نه بینرا نۆشی بی نیش
 که سیلک خو شی ده وی حازر بی بو نیش
 نه میریان کرد که لهو کاره خه به ردار
 به خویدا دا وه کوو ورچی بریندار
 به رقدا چوو به ناهق خوینی رشتن
 گزیر و ده رکه وانی گرت و کوشتن
 هه می شه ده یگوت: «تهی لهو نابروو چوونه
 شتی وا نه یبوو وینه و نمونه

کچی من بی به جووتی بۆره پیاوی
 ده کوژی، خزی له مالی کابه باوی!
 ده بی من چون بژیم و چون بمینم!
 له نیو هاوشانی خۆمدا سهر هه لینم؟
 کچی من هه لگرن، وه لاهی جوانه!
 کچی من بۆ کچی گاوان و شوانه؟!
 له نیو مسکینی خۆم ده بمه پلێته
 نه کووژم نهو هه تیوه و نه م سه لێته
 نه یانه یلیم ده بی لهو سه رزه مینه
 له شانم دادرم نهو پینه شینه
 وه کار خهم ده سته لات و هیزی زۆرم
 به خۆینێ نهو په له و نه نگه وه شورم»
 به ریی کردن گه لی شهیتان و شو فار
 هه تا بیکه ن له حالی وان خه به ردار
 تولهی شوین گێری به ردا نه مل و مو
 وه کار که وتن له راویچکه و له بابۆ
 چ ناپیاون نهوانهی سوود په رستن
 دژی خاوه ن دلی شهیدا ده وه ستن
 چ سه پله ن نهو سه گانه ی گورگه می شن
 که لاک بۆ گورگی برسی راده کیشن

گهړان شوفاړه کان قوژبن به قوژبن
 ولاتیان دا سهراسر سہنگ و سووژن
 گهړان شار و گهړان دیتہات و هوہ
 ہہموویان پشکنی نؤہ به نؤہ
 گهړان کیو و چیا و نہشکہوت و زہندوؤل
 گهړان کادین و کہندوو، ناخوړ و هوؤل
 سہر و شوټنیان نہبوو پیدا له ہیچ کوئ
 کہسی نہیدیوو دوو شہیدا له ہیچ کوئ
 به میریان راگہیانند و ہک رؤژہ رہوشہن:
 کہ «لیرہ نین، پہراندوویمانہ کہوشہن»
 گوټی: «پیتان دہدہم نہمجارہ فہرمان
 بچن بؤ ولآتی دوور و دہوروبہرمان
 برؤن و رامہوہستن، ہیچ مہترسن
 ہہوالی شوو دووانہم بؤ پیرسن
 له ہہر کوټیہ ہہبن بیاندؤزنہوہ بؤم
 وہکوو تاژی بہکار بیانقؤزنہوہ بؤم
 دہدہم پارہ و خہلآتی باش بہ نیتوہ
 کہ بؤم دہردہس کہن شو دوو سہربزیوہ
 له بان ہہوران بیژین یا تہختی بہحران
 له داویان خہن بہ فیل و فہند و مہکران

گوتوویانه که خزمه تکاری چاکی
 ده بی وهک دال بکهی بونی که لاکه
 له نیوه کار و تیکۆشان، له من مال
 ده تانهارم به سه ریانا نه بن زال»
 قه لای میران به دهس ناکهس دهنه خشن
 که «دار هۆدی له خۆی بن زوو ده قه لشی»
 نه گهر زیسر و دراو ده وری نه بوویا
 بلسووری ژین ده بوو غه وری نه بوویا
 نه گهر پاره نه بوویا بیر و برپوا؟
 ده بوو زالم له کوئ وا دهستی برپوا؟
 نه گهر خویری نه کا میلله تفرۆشی
 له خۆی نابینن زالم خیر و خۆشی
 نه گهر نه سپی غه ره ز ناوئ قه له مبار
 بگاته جینی وه زیری ره نگه سه رباز
 که فیل و روخ نه که ونه کلکه سووته
 مه لیک ماته به دهستی پیاده رووته
 به من نهو هیرش و زهبر و زولم و زۆره
 به شسی زۆری گوناھی مفتسه خۆره
 بلا بوون خیلی شو فارانی بی عار
 له دواي دوو ناشقی لای فیدا کار

گهړان شار و ولاتى دوور و نيزيك
 دووان به زمانى فورس و تورك و تاجيك
 يه كيك بوو مارگر و يهك بوو به دهر و پش
 يه كيك بوو حافظ و يهك بوو به دهس كيش
 يه كيك بوو لوتى و يهك بوو به چاوهش
 يه كيك بوو سوالكمر و يهك بوو به جاكهش
 خه يابان و شه قام و ريگه يان گرت
 هه موو جيبان تمنى، گشت جينگه يان گرت

كچ و كور بې خه بهر لهو توږه داوه
 خه ريكى كارى خوږيان بوون له لاهه
 نه گه رچى روت و پيخواس بوون و برسى
 به لام كه م - كه م نه يان ما بوو مه ترسى
 به سه به سستى ژيانى سه ر جه سى رى
 به قوربانى بى تهخت و بهختى مېرى
 چ خوږشه سه ر بلندى و بې نيازى
 به نازادى بخون نان و پيازى!
 ده لىن يارې گوتى جارې به يارى!
 «گه ريدى، شاره زاي زور گوند و شارى

۱. نهم گوتېه لهم دوو شيعرى ممولوى بهلخيه وه و مرگير اوه:

گفت معشوقى به عاشق كاي فتى
 تو به غربت ديدى بس شهرها
 بس كدامين شهر زانها بهتر است؟
 گفت: ان شهرى كه در وى دلبر است

له هممووان خوښتر و جوانتر چ جییه؟»
 گوتی: «نهو جییه خوښه یاری لییه»
 که دلّ خوښ بوو دلّو با دهر بکا دهست
 شهکته بئ با لهش و ناسووده بئ همست
 دهسیک بکری به شو له ملی نیگاری
 به روژ ماندوو بیئ با هر له کاري
 دس و پهنجیک که بوکشی جووته مەمکی
 جهمام نابئ به کاري تاکوو نهشکن
 که لیو بمژی شهوانه لیوی دلدار
 به رهنج کیشانی روژی ناگری بار
 که شو تیر ماچ و موج و گازه کولمه
 چ بوو سووتاو و تاوانگازه کولمه
 که سیکی چیژی نازادی بچیژی
 لهوهی باکی نیه نارهق بریژی
 بهبئ رایهخ شهوی ناسووده دهنوی
 کریکاری که یار پشته بههنوی
 بهبئ پیخهف شهوی گهرم و گوره لهش
 که یاری نازهنین بگری له باوهش
 که شو دایمالی پهنجهی یاری جوانی
 به روژ با هر جدهو بئ پیل و شانی

که سۆزی عیشقی وان ههردهم پتر بوو
 ههموو تاوونکی عومرتکی خدر بوو
 له نیو شۆفارهکاندا خواجهیهک بوو
 عهجهب زیانی خورؤ و پیرهسهیهک بوو
 نه میر بؤ پاسی نیو مالتی کرپیوو
 نموونهی پیاوخرابی و دهمشری بوو
 که خوی بیبهش له خوئی ژین کرابوو
 ههموو دهرکی هومییدی داخرابوو
 که شهوقی عیشق و دلداری نه دیبوو
 که گهرمی باوهشی یاری نه دیبوو
 که زیبک و غیرهتی میتری نه دیبوو
 که خوئی پیاوهتی و نیتری نه دیبوو
 دهررونی پر گریمانه و حسهده بوو
 ههتا حمز کهی بهخیل و شووم و بهد بوو
 که کوشتی پیاوهتی نهو دهستی تاوان
 ههقی خوی بوو رقی زؤر بی له پیاوان
 که وهک یهک بوون ژن و گاشه له کن نهو
 نه بوو باکی بدا نازاری ژن نهو
 چلؤن پروا نه کهن نینسانی بیبهش
 نه بی بیبهحم و بی نینساف و دلرهش

که ټينساتنک وه کوو حهيوان خهسيبئ
 نيه سهير گهر نمونهي ناکهسي بئ
 به نه مري مير نهویش خزي کرده سوالکمر
 گهرا شار و ولاتان نم سهر نهو سهر
 ههتا رۆژتيکی خواجهی دلډهقی پير
 له مالتيک دوور به دوور ناسی کچی مير
 تهماشای کرد جل و بهرگی دراوه
 سهر و پوتراکی نالتوز و بلاوه
 بهرؤکی ناوه لایه، سينگی رووته
 سهری نهو کولمه ناسکهی تاوه سووته
 هه ليماليوه تا نانيشکی بؤ کول
 ده پريزي نارقه زهنگول به زهنگول
 کهچی شادی له نيو چاوان دهبارئ
 کچی ميره و شهرم ناکا له کارئ!
 سهری سوور مابور نهو کابرا نهزانه
 «چلون گؤراوه نم دهور و زه مانه
 تهماشای نم ژيان و رئ و شوينه
 رهسه زاده و کول و نه سپون و سوينه؟!
 بهدووی کارا گهران کوچه به کوچه!
 له بؤ خاتوونی وا تاوان و سووچه

به شیر و شهکری پهروه‌ده کراوه
 له کۆشک و سه‌سه‌رایاندا ژیاوه
 هه‌میشه خاوه‌نی کۆیله و که‌نیز بوو
 جل و به‌رگی هه‌تا هه‌ز که‌ی ته‌میز بوو
 نه‌وی ده‌ستووری دابا جی‌به‌جی بوو
 له خۆی زیاتر له ژووری کۆشکی کچی بوو
 ده‌یانکرد باوه‌شینی نه‌م به‌ر نه‌و به‌ر
 له بن سی‌به‌ر کچی نه‌شمیلی نه‌سه‌م
 که‌چی نیستا له‌به‌ر سووره هه‌تاوئ
 په‌رۆشۆری ده‌کا بۆ نان و ناوئ
 مه‌گه‌ر باوکی په‌کی که‌وتوو له تالان
 که‌ نه‌و نیستا ده‌کا جل‌شۆری مالان
 ده‌بێ خوار‌دبیتی می‌شکی گویدریژئ
 ده‌نا بۆ نانی چۆن ئاره‌ق ده‌ریژئ؟!
 نه‌وی بۆ نه‌و کرا، بۆ کچی کراوه؟
 به‌ خوا‌ی وا دیاره‌ نووشته‌ی لی کراوه»
 نه‌وه‌نده ته‌سه‌که بی‌ری گه‌نده پی‌اوان
 ده‌که‌ن فه‌رقی کچی می‌ران و گاوان
 ده‌لین: «که‌نگر و قوماش نابن به‌ وی‌لداش»
 قسه‌ی که‌ونه‌پی‌اوانه و قسه‌ی باش»

۱- له هۆنکلۆز و مرگه‌راوه.

دهسه لمیتنن به پیای گهوج و ساده
 که «سوار همر سواره، پیادهش همر پیاده»
 کچی میران دهبن لیران وهخۆ خهن
 کچی گاوان دهبن پووشکان وهکۆ کهن
 کچی میری دهبن خۆشی بیینی
 کچی شوانی بچیتته نان چننین
 کچی میری دهبیینی باش و نهفسووس
 کچی میر نهیدهبیینی پیره جاسووس
 دهههه و نیواره رزگار بوو له کاری
 گهراوه جا بهره و نامیزی یاری
 بهلام جاسووسی پهستی شوومی ناپیاو
 به دوای نهودا دهچوو ههنگاو به ههنگاو
 تهماشای کرد که لاوینکی قوراوی
 له ریگایه ی بریوه سیله چاوی
 که یاری ده رکوت بی ترس و پاریز
 بهره و پیری فری گرتی له نامیز
 له هیچ کوئی داینهنا تا بردییه ژوور
 نیتر رووی کرده نهم ژووره خودای نوور
 ههلی نا جیتی نهوان و وهك کرپوه

له لاقانی وهرینا هر له ویتوه
 ترهختان و رکینفکوت کهوته رتیه
 له خه لکی وایه «کابرا ناوری پینیه»
 له سوتی ماڼ و دراوی بالی گرتبوو
 خه یالی مولک و ماش و مالی گرتبوو
 همیشه وایه کاری پیای نامورد
 که سوودی خوی دهکا تنیا بهراورد
 له خوی رازی بکا نهو میری خوین خور
 دهرونی ناشقان با بینن ناسور
 خه لک تووشی به لایه بی جهه نهم
 که نهو گیری که وی دینار و درهم
 هه تیویار سوک نه بی با باری قورسی
 نه یته خوار جه نابی نهو له کورسی
 به کوچکیوه بدا جهرگی ژنی پیر
 هه تا چنگی له جیگایه ک بیی گیر
 بهوی چی، چی به سمر دی پیای بینکس
 که نهو پاره دی دهوی و پاره دی دهوی و بهس
 بهوی چی مالی خه لکی بی خودان بی
 که مالّه جوانه که ی نهو ناوه دان بی

۱- له هۆلکلور و مرگراوه، کینایه به له بهمه له رۆیشتن.

به كوشتن دا خهلك ئۆردوو به ئۆردوو
 پهكى پى ناكهوى وييجدانى مردوو
 به تالووكه گهيشته دهركى ميرى
 به گورجى خوى گهيانده كن گزيرى
 گوتى: «زهحمهت نهبى پىتى راگهپىنى
 هممه عهرزىك و عهرزىكى نهپىنى
 گرنهگه عهرزهكهم، رازىكه رهنهگ بى
 ههتا زووتر خهبهردار بى درهنهگ بى»
 نهوهندهى پى نهچوو برديانه كن مير
 گوتى: «ئهى ميرى خاوهن را وو تهگبىر
 له زيادى بى همميشه بهخت و هاتت
 پتر بى و ههر پتر بى دهستلالتت
 بهجىم هيناهه ئهركى بهندهگى خۆم
 تهمالم ديهوه، من نۆكهرى توم
 له سايهى تۆوه خاين بيندراوه
 چيه فرمانى گهورهه، وهختى راوه»
 نيتر نامهرده پاشهوپاش كشاوه
 له خۆشيان رهنهگ و روى ميرى گهشاوه

۱- جاران كهرويشك له لانددا دۆزىنهوه هونهر بوو. نۆكهرىك له راودا كهرويشكى دۆزىبايهوه دهپگوت،
 نۆكهرى ئاغاي خۆم بىن دهلپن، هوى... تهماله. له هيندئى ناوچه پييان دهگوت. دياردى..

هه رای کرد: «کن له وټیه^۱ بیته ژووری»
 به جاری داوهرین چند زرته سووری
 گوتی: «نټیوه که خزمه تکاری خاسن
 هه موو نهو نؤکمره باشم بناسن
 بکن نټستا سهراپا زټپروه شانی
 خه لاتی گهوره یی دادهن به شانی»

وه کوی کردن له پاشان گهوره - گهوره
 هه موو دهسته ونه زهر وهستان به دهوره
 چ گهوره گهوره؟ بنده و گوی له مست بوون
 به ره رووی نهو توراو بټدنگ و همست بوون
 قسه پان و ره زاگران و دهغه لکار
 دروژن، دووزمان، په تیاره، بی عار
 به گؤ خه لکا ده چوون وهك نه پره دټوی
 که نهو دیار با ده بوونه دټله پټوی
 که نهو ده یگوت: «نهری چ بکمین بهیانی؟»
 ده یانگوت: «گهوره مان بز خوت ده زانی»
 گوتی: «نهی گهوره گهوره ی باره گای من
 بلټن نټستا چیه ته گبیر و رای من؟»

۱- میره گان که بانگی خزمه تکارمکانیان دمکرد، ناویان نه دم بردن، هر ده یانگوت، کن له وټیه؟

ده لټين شو دوو کهسه ی لیره هه لآتوون
 له پاته ختی ولاتن نیشته جی بوون
 که دۆستی خوځمه میری شو ولاته
 نه میریکي به زیبک و دهسته لآته
 ده لټیم چند کهس له نیوه هه لټیږیم
 بچن، سهوقات و دیاری بۆ بنیږم
 به نامه لټی بخوازم رانه وهستی
 دهس و پیی شو دووانه م بۆ ببهستی
 به پریان کاتهوه بۆ ده رکي ئیځمه
 من ناماده م نه ویش گهر کاری پیځمه»
 گوټیان: «سه دهه ق! قسه ی میری ته واره»
 گوټی: «ئیتر قسه م پیتان نه ماوه»
 شه وټکی رهش وه کوو به ختی نه سیران
 وه کوو دواړوژی زۆردار و نه میران
 نه مانگ دیار بوو نه نه ستیره ی گمش و جوان
 ترووسکه ی لی برابوو ناگری شوان
 دهروونی پیاو خراپانه شه وه زه ننگ
 که داخری به بوغز و کینه وو ژه ننگ
 به رواهت کش، به لام پر کاره ساته
 هه زاران رازی تیدا، گهرچی ماته

له كۆشك و گرتووخانې دهرکه بهسته
 په كېك مهسته، هزاران زار و خسته
 له لايي لاو دراونه بهر شكه نجه
 له لاي ديكه سه مايه و لار و له نجه
 له كونجې بيټه ژن ده گري و ده نالي
 له كۆشكې باده گيږه چاو كه ژالي
 له سووچې باب له سوني رۆلې ده سوتې
 له قه سريكي دهره قسي نيوه پروتې
 كچې بي بهش له ژوورې نه شكې ده سري
 كورې ناغاش به پاره جوانې ده كړې
 هه تيوي برسي چلې هه لده لووشې
 كورې شيخ ناره قې نابري له شووشې
 له لايي چاره رهش كه وتووه له كۆلان
 له لايي پاره بهش ده كړې به كۆلان
 له لايي جامي باده پر كراوه
 له لايي داري نيعدام هه لخواوه
 به لاي راسته قه لاي ميرانه شه وگار
 به لام تييدا ونه تاواني به دكار
 كچ و كور نوو ستبون بي خام له كه پري
 نه يانزاني كه داروغه ده يانگري

له ڪوئي دلداري پاڪي چاڪي ساڪار
 ده زانسي فيتل و مه ڪري پياوي زوردار
 له چين بي يا له ماچين بي دياره
 ڪه ناغا دوڙمسي چيني هه ڙاره
 له لاي خويان هه يانه غيرت و ره گ
 له هه شويتني هه بين توخي ده ره به گ
 له چين ڪيڙي نه ميرئ هه لڳيرئ
 له ماچين ڪه سري شان به نه ميرئ
 له ميران هه ڪه سيڪي دنيا بي
 له ڙينا تووشي خير و خوشي نابي
 نه يانزاني نه وهی ٿيره ش نه ميره
 خه ريڪي راو و روت و رهش بگيره
 هه تا لتيان وه ڙور ڪه وتن يه ساول
 له خه ودا سواري سينگيان بوون نه خافل
 نه يانه ٿيشت راپه رن، بيزوون، هه لستن
 دهس و پتيان به چوله پيچه به ستن
 ڪه دوايي هات له وي خان به بگيري
 به پتيان ڪردن هه به ڏه ڪي ميري
 به يان نه نگووت و سڙفي تاڪه - تاڪه
 گو تيان هه ستن بچينه نويڙي چاڪه

بلیند سوو بانگدهری کویری خه والوو
 گوتی: «بانگی بهیانی دره ننگه یا زوو
 ده بی زوو بسم هه تا کوو نه بری نانم
 به بی ده سنو یژ بدم بانگی بهیانم»
 له دار کیشی وه ژان کابانی نویژ کهر
 گوتی: «کابرا ده هه سته جل بکه بهر
 که بارت زوو نه که ی بزوت نافروشی
 وه ده ستت ناکه وی پاره و قوروشی
 که می ماوه له بو جیژنی بهراتی
 کراسی نوی نیه بز شانی فاتی»
 ژنی پاله گوتی: «هه سته بهسه خه و
 خرابی بز نه نووستی، فیله، نه مشه و
 په لهت بی زوو بکه کاری و بزانه
 مه لا فهرمووی کونی روژی بهیانه
 به رت بردن گه یشته ژووری ناغا
 تخیل بوو جا له نیتو بندی وه تاغا
 گوتی: «خانم بشیله پی وو ده ستم
 دره ننگ هاتوومه وه، وا دیاره مه ستم
 جه نابی شیخ به خیزانی ده فهرموو:
 «هه تیویکی بنیره خانه قا زوو

بلن شیخ نویزی کرد و نووسترهوه بوی
 خهلیفه نویزی بۆ خه لکی بکا خوی»
 خهلیفه پیکه نی و زانی چ باسه
 گوتی: «باو کم به قوریانی بی، خاسه»
 ولات روون بوو، کتیبی دهستی دانا
 خه ریک بوو تازه بنوی لاوی زانا
 که دایکی کردیه هاوار و [به] فریاد
 به خزیدا دا گوتی: نهی داد و بیتداد!
 چ بوو تاوانی نهم جووته فه قیره
 که وایان لی بکا نهم گورگه پیره
 نهوه کار بوو که کردی نهم یه کانه
 په ژاره ی خسته شاری بهم به یانه
 به قوریانت ده بم بینایی چاوان
 قوبوولی بۆ ده که ی تز سووچ و تاوان؟
 خودایا بهس بده دهستی نه میری
 خه راپه، به دغه ره، بۆ خوت خه بیری
 هه تا که نگي ده دهی تو به خت و هاتی؟
 ده زانی چند دره؟ نه حلهت له زاتی!»
 گوتی: «دایه! چیه نهم بۆله - بۆله؟»
 گوتی: «هسته، سه لام لی رابوو، پۆله!»

نه میر نه مړو له داری دان به جوو ته
 کچوله ی خزی و نهو خوش خوانه روو ته
 له شاری کهوتووه هاوار و گریان
 دلای گه وره و پچووکان بوته بریان»
 شهوی گوت کهوتوه شاه و نزووله:
 «خودایا چهند بده نه میره خووله!
 دلای کوو هات بکووژئی نه م گولانه
 له یه کتر کا به ناهق نه م دلانه
 خودای گه وره! به دس خوته هممو کار
 له سرمان لابه ره بی دای خونکار
 له سر دل داری نولاوان ده کووژئی
 کوپ و کیزان له پیش چاوان ده کووژئی!»
 گوتی: «پارانوهه بی که لکه، دایه!
 نزووله قمت ده روستی زولمی نایه
 نه زانه تا کوو خه لکی نه م ولاته
 به دس میرانه وه نه م دهسته لاته
 ده ناژون، راده دن تا بلوئی بویان
 هممو کارئ ده کهن بو سوودی خویان
 پیاریزن هه تا نه م مولک و ماله
 وه بهر پییان ده دن مسکین و پاله

نهوان پټيان برې ده سکوت و قازانچ
 به قور گيرئ دهبا سد ماله کرمانچ
 ژن و پياو و کوږ و کيژان ده کووژن
 قسه توند و قهلم تيزان ده کووژن
 هه تا خه لکي له يه کتر وانه بانن
 نهوان سواريان ده بن، سواريش ده زانن
 هه تا ميرزا حياکيه تخوانی ميره
 مه پرسه دايه له م کوشت و بگيره
 هه تا کيژي هه ژاران مه شکه ژينه
 له مائی وان هميه هم بينه - بينه
 هه تا کوو هيژي هم خه لکه نه جوولئ
 هه زار پارانه وهت دايه به پوولئ!
 که ژن زانی نه ویش نينسانه وهک مير
 مهړی ميري نيتر نايته سهر بئر
 که وريسا بونه وه پاله و کرينکار
 ده شيوئ مائی مير و مه زن و خونکار
 که ميرزا سوو به روشن بيري تازه
 حوکم ناکا له سهرمان ميري تازه
 هه زار ره حمهت له گوږي بئ کچی مير
 قسيکی کرد که په نده بو کوږي ژير

به زور بشکون دهبی دهرکی قه لایه
 دهنه نهو دهرکه بؤ کی ناوه لایه؟!
 خهبات رزگار ده کا کویله و نه سیران
 له ناخه راده کا مهزن و نه میران
 به نه فسانه ی ده زانن سووپی دهوران
 غولام و ورکه خوری دهرکی گهوران
 به لام دهوران دهبی روژی بدا سووپی
 له بهر گهوران نه بی پشتی خه لک کووپی
 که گویالی خه لک دهرهات له خیزی
 نیتر نامینسی میری گه وره فیزی»

شهرابی څه ست

جیژنی نه ورژده، شهرابم څه ست تره
 تا نه لین بولبول له شاعیر مه ست تره
 جوانی گوت شوخی له باری باده گپړ:
 «نهو که سهی سهرمه ست تره، سهر به ست تره»
 «مسی آنچنان را آنچنان تر می کند»
 شاعیری د هروست به مهی د هروست تره
 چیمه نی شینلا به شایی کیژی کورد
 وهی دلم لهو چیمه نه پی په ست تره
 من پرستم لی برا یا کیژی شار
 زور له کیژی ده شته کی به یده ست تره

ريژنه

تۆ به لئيم پى بده تا من به ره و ژوان بيمه وه
 بيمه يه ماچيكي تهر لهم ليوه با جوان بيمه وه
 ده ستى له رزۆكم هه تا تبيدايه هينى بهى گوشين
 لئيم گه پى تاوى له باخى سينه ميوان بيمه وه
 شهنگه بيترى! بسره وه فرميسكى پى شوانى نيتر
 رهنگه هيشتا له و چيا و زۆزانه بۆ شوان بيمه وه
 من گولتى سهر گۆزى ناواتى له ميژينه م به لام
 ريژنيتكم لى بدا پيم وايه بۆ روان بيمه وه
 شيخى سه نهان بۆ كچى گاور له نيسلام وه رگه را
 من خه ريكم بۆ كچه شيخى په ژيوان بيمه وه

بارگه پاران

به هاری زهره

بۆ له یلا قاسم

همیشه دهره ده بینم، دهره ده بینم
درۆی دوژمن، دههۆی نامهره ده بینم
مه گهر زهردایی ناکهن چاره کانم
که رهنگی نهویه هاری زهره ده بینم
به سۆزه ی با که سکلێ دل گه شاهه
دهروون پرسۆز و فرمیسمم خوناوه
له دوی له یلا به واوه یلا وو شیوه
دهرۆم و پۆلی شینگیرم به دواوه

بزه‌ی هاتې گوتې: رووناکه ناسۆم
 وهره جه‌للاډ په‌تت باوټوڅه نه‌ستۆم
 نه‌وه په‌ت نيه مي‌دالې نيفتيخاره
 كه بوومه قاره‌مانې ميلله‌تي خۆم
 نه‌وه‌ي بيست شاعير و گريا به زاري
 نه‌گه‌رچي به‌سترا بوو لي‌و و زاري
 گوتې: له‌يلا هم‌ميشه پايه‌داري
 له ژي‌ر خاكا له پيش چاوان ديارې
 كه تو تو‌راري له چاوان وهك خه‌وي من
 له بسكت ره‌شتره مانگه‌شه‌وي من
 پرؤ مه‌جنوون! به له‌يلاكه‌ي خۆت مه‌نازه
 كه ناوبانگي پتر رۆيې نه‌وي من

گۆفاري سروه، ژماره ۱، به‌هاري ۱۳۶۴-۱۹۸۵

زینده به چال

پر نه بی جامی به تالم تا که ی؟
 نه شه کی بالی خه یالم تا که ی؟
 هاوسهر و ده سته ملانی ژانم
 گیانه کهم! نایه وه بالم تا که ی؟
 شه و له تاریکی و بی ده نگیدا
 روزه کهم! بو تو بنالم تا که ی؟
 هر له یادی سهری بسکتدا بم
 گیانه! ناشرفته بی حالم تا که ی؟
 هر منه تباری شه راب و مه ی بم
 حسره تی چاوی که ژالم تا که ی؟
 هر له ماچی ده مه کهت بی بهش بم؟
 لیوی وشک و ده می تالم تا که ی؟

هموهسى گهستنى كولمهم تا چند؟
 نارهرزوى مشتني خالم تا كهى؟
 شينه ميوانى شهوانى دوريم
 شادى! روو ناكهيه مالم تا كهى؟
 من له دوورهنگى به دل بيزارم
 رهنگى زهره، ديدهيى نالم تا كهى؟
 من وهكوو ههنگى هه لالم مشتوون
 زيني نيو گند و هه لالم تا كهى؟
 من به شيلانى چه مهن راهاتم
 هاتوچوى نيو در و دالم تا كهى؟
 بو سهرينچاوه وو كانياوى روون
 هه لوهري ته شكى زولالم تا كهى؟
 من هه لئو بووم و چيا هيلانهم
 زيرچه پوكى قهل و دالم تا كهى؟
 قهفهزى دوژمنى به دخوى دلپره
 هه لوهرينى پهر و بالم تا كهى؟
 سه ره نيزه سستم و زوردارى
 بنجنى سينگى مه تالم تا كهى؟
 گورگى بيدادى له گيانم بهر بوو
 نيشى جى گاز و قه پالم تا كهى؟

من په لسه قازه وو هاواری نه کم
 نهو بلای زالم و زالم تا که ی؟
 کوتکی بیدادی هر بکوتی کاسه سرم
 کار نه کا دست و زوخالم تا که ی؟
 نهو که زاری رقی دهر کی شاهه
 من زمان بهسته وو لالم تا که ی؟
 پزشته وو تیر و پر و خوش له وهره
 برسی و رووت و ره جالم تا که ی؟
 تم و مژ، به ندهن و دهستی گرم
 هه لنه کا سروه شه مالم تا که ی؟
 بهس نه بی دهسه سری و دهر به دهری
 نه چمه وه نیو کور و کالم تا که ی؟
 باخه وانانی جیهان پیم نالین
 بز وهری میوهی کالم تا که ی؟
 مانگ و میریخی ده پیوی نینسان
 منی کورد زینده به چالم تا که ی؟
 چاوه رپی تیشکی هه تاوی هیوام
 نه ره وی هور و گه والم تا که ی؟

۱۹۷۶/۱۱/۱۵

به ههزار هه ر دی

له گیان دانا ده گورپنم بڑی هه ر کورد و کوردستان
 به گولله ی دوژمنانی گهل دلېشم بیتسه راوهستان
 پشوری دواییم ده خوینم بۆ گول و گولزاری نهم خاکه
 له سایه ی نهم گول و گولزاره یه بوومه هه زاردهستان
 ده زانن زامی دیلی چهند به نیش و چهند به نازاره؟
 ده بی رابین هه تا نیمه ش ده گینه ریزی سه رهستان
 خه تای خۆمانه تا نیستا که هه روا کۆیله وو دیلین
 نهوانه ی شاد و نازادن که می زووتر له خه وهستان
 نه تانیدیوه که رووباری خورین به ردی ده قه لشینین
 وه هاشه هه ر که زۆرداری ده سووتینن گری ههستان

له مەيدانی شمېرانځيوی خهباتی قهړنی بیسته مدا
 سهرم سوورما که نه سپی سووکه سواری کوردی بۆ وهستان؟!
 وهلامی دامه وه پیریکسی نازاده ی جهان دیده:
 خهتای سواران نه بوو پیش سواره کانمان قورس و ناوهستان
 هومیډی بهرمه دهن ریگهی خهبات بگرن برۆنه پیش
 تهماشای خه لکی تیځوشهر به دیکتاتورې چون وهستان!
 ههتا کهنگی سیاچالی به سامی دوژمنی زالم
 پراویر بی له رۆله ی گهل، جمه ی بی وا له دهس بهستان؟
 ههتا که ی نه شکی خوینینی کچه کوردی برا کورژاو
 له جیتی باده و له بهزمی دوژمنان بدریته دهس مهستان
 مهترسن رۆله کانی قاره مانی گهل له گیانبازی
 له کورې نه م خهباته بی وچانه تاقه یهک کهستان
 سه هۆلبندانی بی دادی نه گهرچی تووش و دژواره
 به لام لیم سووره وهک رۆژی به هار هر دی له دووی زستان
 به خه لکی عالمی سه لماندوه تاریخی نازادی
 ده بی زالم له بهر تیځوشهران بهرداته وه دهستان

۱۹۷۷/۱۱/۹

دهووز ورد نابی

زهوی! نیستاش له روت همدی بدهی سوور؟
 نه پروخای ناسمانی پیری پشت کوور؟
 که حالی زارمان ناوا ده بینن
 که مالی زالمان ناوا ده بینن
 که مهرگی کاوه کانی چاک ده بینن
 که جهرگی کیژه کان پر چاک ده بینن
 که کوری شین، به هاری سوور ده بینن
 «نهمین» بی نا نهمین مهنموور ده بینن

که بووکی سووری بی‌زاوا ده‌بینن
 ک‌رووزی بی‌گونای ساوا ده‌بینن
 که سۆمایی له چاو باوکان براوه
 به‌رۆکی پیره دایکسان دادراوه
 که کوندی شووم له گوندی کورد ده‌خوینی
 که گه‌نجی کورد ده‌گه‌وزینی ده‌خوینی
 که ته‌ختی به‌ختی کورد بی‌خینو ده‌بینن
 «سوله‌یمانی» نه‌سیری دیو ده‌بینن
 بناری لیژ و ناهه‌مواری هه‌لگورد
 ده‌بینن بۆته ده‌شتی که‌به‌لای کورد
 به‌ناهق خوینی تینکۆشه‌ر ده‌پ‌یژن
 شه‌هیدی بی‌سه‌ر و بی‌شوین ده‌نیژن
 به‌لام با تیبگا نه‌و دوژمنه‌ی په‌ست
 ره‌ه‌ز ورد ناکری هه‌رگیز به‌دارده‌ست
 ده‌بی کوند هه‌ر به‌ره‌و ویرانه‌ بفری
 هه‌لۆ له‌و کیوه سه‌ره‌رزانه نه‌بری

به هاری نال

له میژو ناواتی منه
 بیینم ولاتی سینه
 زیدی کۆن و رهسەنی کورد
 به درێژایی ته مەنی کورد
 روانگهی هەزاران کارەسات
 بنه و مه ته ریزی خەبات
 شوورە ی سهختی به ره نگاری
 پارده ی وهختی فیداکاری
 بۆسه ی پینشمه رگهی کۆلنه ده ر
 گۆرپخانه ی سوپای داگیرکەر
 بچمه لانی به چکه شیران
 قه لاگای ته نگانه ی میران
 جی پهیکانی تیر نه نگیوان
 جی پیتکانی ده س بزێوان

خاکی نه ته وهی نه به زم
 هر گوتوویه نه زم، نه زم
 تیر - تیر پروانمه دیمه نی
 له خوشیانی بېم خه نی
 چاو بگنیرم له رژد و لیژ
 تا برینم بېن ساپیژ
 دانیشم له بن دوه نی
 پروانمه میرگ و چه مهنی
 هلمژم هوای زهنویران
 خو ده مه بهر ناوه لندیران
 هه لگه پیم به راز و زهردان
 بهر ده مه وه جاله بهردان
 له بان ره وه زان بخوینم
 که وی به بیان وه دهنگ بینم
 لهو رنوانه بکهم رهوت
 دوژمن بوی نه کراون زهوت
 له مشاره یه ک داگرم پی
 نه ته وی کرد سه رهنگری
 توژی به ردی بکهم به کل
 «که گهر دوون پیی نه داوه تل»

وهك گوزرانى ههورامان پيو
 پي بنيمه سر «پينيلكهى ديو»
 دانووسيم به كانياوى روون
 رابكشيم لهسر ههلهسوون
 چه پكي وهنوشه بچنم
 دهسكي سويسنه برنم
 خوم له تيشيكى بكم بهند
 ههپسيلم چلى گيا بهند
 نه شكه وتى نه چى له بيم
 په ناگا بوو بو باپيم
 بگرم گه وه و پيچ و خه مى
 بچه سر دوندى نه ستمى
 لهسر كىوى به رزى ناريز
 كوردستان بگرمه ناميز
 به جوانى نه و خورسكاوه
 روون بنه وه نه م دوو چاوه
 نه م چاوانه ي گه لى ماوه
 له سوپى كوردستان گرياوه
 نه م چاوانه ي فرميسكيان رشت
 بو كوردى كى دوژمن دهيكوشت

نهم چاوانه‌ی داگیرساون
 هیتند له شینگایان گریاون
 چم پی ده‌لین لیر و له‌وی
 من کوردستانم خوش ده‌وی
 پیتشم بلین ونی و دیتوی
 ده‌په‌رستم چر و کی‌سوی
 جا ده‌گه‌ریمه‌وه پیده‌شت
 به لادیتاندا بکهم گه‌شت
 بیینم دیم و به‌راوی
 بووره‌ی گاسن لی‌ته‌دراوی
 کینلگه‌ی به ریژه وو نه‌رمان
 به‌لام بی‌ خویان و خه‌رمان
 نه سه‌د، نه بناوان و نه به‌ند
 جوگه‌ی جو‌مال‌ته‌کراوی مه‌ند
 نه‌ستیری پر بووه‌ی بوگه‌ن
 پر له لیته و سینسو و جه‌گه‌ن
 جووتیاری نازا و توند و توژ
 گاجووتی له‌ر و گاسنی کول
 برسی، هه‌ژار، بی‌ده‌ره‌تان
 ره‌شن و رووت و بی‌توو و نان

دهستی قه لشیو، پی راگیراو
 گیرفانی دراو، بی دراو
 پالهی سواله هونی به گورد
 چه قلی چاوی دژمنی کورد
 خانووی کاول و رهش و برش
 هر نانی رهق و دوی ترش
 بی کرا درو و دهلهسه
 کوا ریگا و بان و مه درهسه؟
 نهک مافی جووتیار نه دراوه
 لادیمان خاپوور کراوه
 سرگردان بوون له نیو توړا
 بهوهی نیه نیویان گوړا
 بو زه همه تکیشی قاره مان
 نه دوکتور هیه نه درمان
 بی به هرهن له خوینده واری
 خوینده واری و کورده واری؟
 هه تا هیزی خه لک بزووت
 بوو به مه سخه لی گهش بزووت
 خه لکی تیکوشه ر خوی ده رخت
 به گژ نه رته شدا چوو به مست

راپه پښتنيك بسو بسو وينه
 ولات ده تگوت، گومي خوينه
 ديكتاتور بسو پاراستني خوي
 كردي هرچي كه ده كرا بسوي
 به دهستي ستم و تاوان
 رڅا خويني شوږه لاوان
 زورداري بسو زور مانه وه
 به رق هاته مهيدانه وه
 بسو به زهبي دهستي وه شانده
 خويني ژن و پياوي رڅانده
 زگي باوكي پيري سوتانده
 رڅلهي له بهر دايك رفانده
 ويستي خاكي پاكي نيران
 نه ونه ده دي بكا ويران
 به لام خهلكي له گيان بيزار
 داينه نوانده له بهر زوردار
 له تانك و توپ نه پرينگاهوه
 گويي به گولله نه زرينگاهوه
 پيني داگرت، چه قى نه بهزي
 تا داگير كهر گورچووي تهزي

کوردیش به شداری خهبات بوو
 روڼه‌ی روژی کاره‌سات بوو
 لایو گیان فیدای گیان فیدا
 نازایانسه، شه‌هیدی دا
 له خهباتی خویناویدا
 له هه‌ره‌تی تنگاویدا
 کوردستان هر بوو به قه‌لا
 دیتی هه‌زار دهر د و به‌لا
 نیستا ده‌لی خوینی گه‌شم
 بو شوپش رشتوه کوا به‌شم؟
 دژی زورداری بووم، هر وام
 هر ده‌مه‌ری مافی ره‌وام
 ده‌مه‌وی بگم به نیاز
 ناوم مه‌نی جیاوازی‌خواز
 که‌چی پو‌لیک کونه‌په‌ره‌ست
 بو بیگانه بوونه دارده‌ست
 له به‌هاری نازادیدا
 له کاتی خو‌شی و شادیدا
 خراپه‌ که‌وتسه‌وه به‌ره‌و
 ته‌مایه روژ بکا به‌شه‌و

سنه‌ی جوانی خویناوی کرد
 درۆ و فیل و ناپیاری کرد
 ناپاک هاتمه‌وه کایمه‌وه
 داوی بو خه‌لک نایمه‌وه
 ده‌گری، ده‌کوژی، ده‌بری
 شه‌ر ده‌فرۆشی، زگ ده‌دری
 ژن و منداڵ ناپاریزی
 لیمان ده‌گری مه‌ته‌ریزی
 راه‌پووتسه و خانه‌بگیر
 گرمه‌ی تۆپه و قرمه‌ی شیستیر
 زه‌بر و زه‌نگی خۆی ده‌نوینی
 لاوان له خوین ده‌گه‌وزینی
 کوردستان به‌هاری ناله
 جا به خوین بی یا به گولاله

۱۳۵۸/۱/۱۰

فرهینسکی رونهو

تو گوت: «من ناشقی سهوداسهر و دینم دهوی»
 من گوتم: تا کوو به ناواتت بگهی دینم دهوی
 هه لکه وی تاویکی چاویکی له دیدارت بکم
 تا بزانی کوانی بز جوانی دل و دینم دهوی؟
 بزگوری رهش داپوشی روومه تی گهش تا به کمی؟
 شاعیری گهش بینم و کوا چاوی رهش بینم دهوی؟
 نهی په ریزادی مه هابادی! نه تو ون بووی له من
 تو هم بهی له کوی په ریزاده و په ری چینم دهوی

رووتم و ياقووت و ناوريشم له بهر ناچيتهوه
 ليږي سوور و نال و بسكي خاو و چينچينم دهوي
 تونه ديوي بويه شهو چاوم له ناسمانې بږي
 توبه دي كهم گرشه گرشي مانگ و پهروينم دهوي؟
 تا وه كوو ساقې نه جمل نه مدياتي تالاي نه مان
 چاوه بركه، دهس بزايوي، ماچسي شيرينم دهوي
 ژوانسي بن سيله و په سيوي لاهه تي يادي به خير
 بو نه وه ي پيرانه نه مرم، يادي ديرينم دهوي
 كوانې نهو شهو گاره بي دهنگه له ژوانگهي جي هوار؟
 كچ رهوك بوو، من گوتم: هيدې به! حه جمينم دهوي
 كوانې نهو روژهي كه سهرچويم دهگرت بانگم ده كرد
 دوډم دهوي، دوي قول به بازن و په نجه نه خشينم دهوي؟
 شاعيرم جواني په رستم، دلته رم، شيتم، له شوق
 كيوي بوژوين، ديمه ني جوان، دهشتي ره نغيستم دهوي
 من به فرميسكي رنووي كوستانې كورد په روه رده بووم
 كولمي نال و چاوي كال و سينگي به فرينم دهوي
 خوشه ويستي من كچه كوردنكه پاك و نازهنين
 باخه وانسه پيرهم و باخي به په ره ژينم دهوي
 نامه وي روو بگري تا ده مري به فيلبازي و درو
 ياري نازداري له باري دباري شه رمينم دهوي

من تەشى پىسىتىكى ۋەك شىرنى «ۋەفاسى»م بۆ چىپە؟
 كىژى ۋىرئى چاۋكراۋەى فىئىرە زانىنم دەۋى
 بۆ دەبى «زىندىن» لە زىندانم بكا چونكە گوتىم:
 ئەز «مەم»م، خەستەى خەم، كوشتەى ئەم، «زىن»م دەۋى؟
 نايەلن قەت چىژى ئازادى بچىژم من دەنا:
 خويىنى شىرىنم دەۋى، كوا تەرمى خويىنىم دەۋى؟
 بوارى ۋەم نادەن لە نىۋ مىرگە «چەكۆ» ھەلتوتەكىم
 چونكە پرسەى داكى مىلبەكۆين و سەرشىنم دەۋى
 نايەلن ناسوۋدە دانىشم لە لاپالى چىام
 قاسپەقاسپى خاسەكەو بى، گرمەبى مىنم دەۋى؟
 ئارەزوومە ھەرچى ئىنسانە بە ئازادى بژى
 چۆن گەلى دامار و دىل و مات و خەمگىنم دەۋى؟
 نامەۋى خويىن بىرژى يا بۆنى كەلاكى كۆن بكم
 رەنگى مىلاقە و گولالە و بۆنى نەسرىنم دەۋى
 ھەلپەرىن و پىكەنەن دەبىزىۋى ھەستى ناسكم
 كوا دللى پىر ئىش و ئۆف و جەرگى بەبرىنم دەۋى؟
 دەررى ئازن بوو دللم لە سوئى شەھىدانى نەمر
 بەس نىبە، مەۋدام بەدەن تۆزكالى تەسكىنم دەۋى
 جىبى گەرم، پاروۋى نەرم خۆشە، بەلام بۆ مافى خۆم
 سىبەرى ئەشكەوتى سارد و نوئىنى بەردىنم دەۋى

ٻو به زاري مه زني خوازي تاله وهك كه كره و زهره نند
 گهر بليم من پاسه واني قه سري شيرينم دهوي؟
 ديوي شهر سمكول ده كا ليم و ده بوليني ده لي:
 بو له سهر داني هه موو نيوه ته ورزيم دهوي
 بو فريشته ي داد به سيني پر له كينه و داخه وه
 هاته كوردستان گوتي: ره جمي شهياتيم دهوي
 سه قز و سه رده شت و سابلانخ و سنهي كرد غه رقي خوين
 سي تري ويستن گوتي: بو سفره هه و سينم دهوي
 كه ي ره وايه بيمده نه بهر گولله يا راوم بنين؟
 گهر گوتم كوردم له كوردستاني خوم زينم دهوي
 كورد مه گهر كونده كه هه ويرانه بي هيلانه كه ي؟
 نيشتماني ناوه داني جواني ره نكيمنم دهوي
 زور به ناواتم كه كوردستانه كه م بي كيشه بي
 ناشتي خوازم كوا ولاتي پر رق و قينم دهوي؟
 تانه هيلم شوينه واري ناله باري په هله وي
 نه گبه تي زورداره كان و خوشي مسكينم دهوي
 لاشهرم، كوا به دفرم، نه ما له سه مافي ره وام
 ده ست و چهك، نيمان و هيو و ههستي ناورينم دهوي
 بو نه جاتي نه م گه له كويله و هه ژار و بيكه سه
 گياني پاك و بيري تيژ و ريگه ناسينم دهوي

بښو به گڼدا چوونى زوردارى و هه ژارى و ناههقى
 کارگر و جووتيرى ناگيا و مستى ناسنينم دهوى
 سخت و ناهه مواره نهم رنگايه، كوردى كولنه دهه!
 بښو خهباتيكى دريژ خايهن گوړ و تينم دهوى
 دواى نهجات بښو ناوه داني و خوښى خاپوره ولاى
 كڙمه ليكي چاك و پاك و راست و وردبينم دهوى
 بښو خهباتى هاوبه شى يه كسانى توند و تيژى گهل
 لارى كارامه ي به جهرگ و كيژى سه نگينم دهوى
 كيژ و كوړ بگرن له دهورى گوړى «هيمن» ره شبه لهك
 من كه شين گيړى شه هيدانم، له كوى شينم دهوى؟

مه هاباد - ۱۳۵۸/۱۲/۲

خانه نشین

بولبولیک بووم له رکهیدا به به هاری ره نګین
 دور له گولزار و له دیداری گولاله و نه سرین
 کازیوه، بولک و پوی گولی باخی ده فریم
 په ر و پوم پیوه نه ما نیمه نیتر هیزی فرین
 دهستی نه و راو کهره برزی که بری باز و برست
 سووری سوور گول بدهم و روو بکه مه میړگی شین
 من چریکه م هم مو سووچی چه مهنی پر کردبوو
 نیسته نایه له گهرووم بیجگه له ناله ی خه مګین
 من که شینگیری هم مو سووره گولی په ر - په ر بووم
 ره نګه هر درکی په ریوه لیتره بکا بول من شین
 من که بول دیتنی گول هیلی سنوورم ده په راند
 هر له سر هق گوتنی رووته کرام خانه نشین
 شاهه ریخنه ده گه ری و له ده راوی چومهل
 دینی دینی گول نه و بولبولی دل پر له نهوین
 تازه دل خسته وو په ربه سته وو بی ده ستم من
 وهره دهر راو کهری دل ره له که لین و له که مین
 تیپه ری هینده به ناخوشی نه گهر ژینی دریز
 خوزگه سد خوزگه به وانهی که م و ناسووده ده ژین

شیلان ناوی - ۱۳۶۰

ناپولوی ماچ

به حجابی نیسلا میه وه دیم جوانی
 ماله باس مای لهو خله و خرمانه!
 نه مدیوو مانگی چارده وا رووناک بی
 به ساوی پاک له نیتو جغزی خرمانه
 گوناح نه بوو، تیم هه لروانی، نه ترسام
 له چه موله و جنیو و بؤل ه بؤل
 نهوی جوان بوو له رووی نهودا به دیم کرد
 هه نیه، کولمه، دیده، برؤ، مژول
 که دین نه بی، دینی ده گورې بو تو
 نهو ته رسایه بی ترس رایمووسی خاچ
 کچی شهرمین به رووسووری ده نیشی
 له سهر رووی تو شهوتیکیش ناپولوی ماچ

ورمى - ۱۳۶۲/۴/۲

بارکهي ياران

ديت و راده بري و ه كوو سه روي ره وان من چ بكم؟
 كه به قورباني نه كم روحي ره وان من چ بكم؟
 قه دي نه م شوخه وه كوو دووخ و خه ده نكه نه فسوس
 پشته كم كومه، وه كوو مالي كه وان من چ بكم؟
 تازه هه نكاوي شلم كواني ده بي بو شه وړاو
 جوانه زور جوانه به لي ره وتي كه وان من چ بكم؟
 زه بري ناوزه نكي برا و شل بووه ده ستی جله وم
 دي دنا پر مه يي بوړ و بده وان من چ بكم؟
 ژواني خوځي هه رته تي لاره تي ديتسه خه ونم
 كاتي ناويلكه ده گه ل زينه ده خه وان من چ بكم؟

شهو ههتا روژي له بهر نيشي له شم نالسم دي
 دپته گويم دهنګي «ګهلو» و «نيوه شو» ان من چ بګم؟
 بارګهيان ټيکوهه پيچا و بهري بوون ياران
 له دني وا به تهنې پاشي نهوان من چ بګم؟
 ژيانې من نيسته وه کوو خوړي دهمي زهرده پوره
 پيم نهما تين و ګور و هيز و تهوان من چ بګم؟
 «سروه» هات خونچه ګولي باخي نهده ب پشکووتن
 باخهواني ګهړه که تازه جهوان، من چ بګم؟
 ناو نه بوو نهو دهمي «هيمن» مهلهواني کورد بوو
 ناو شوکر زوره وهرن زوو مهلهوان من چ بګم؟

۱۳۶۴

تهوړی جهور

دوژمنی کوردی نیه نه فله قی دلره ق به ته نی
 ریشه یی خه لکی عیراقی دهیو ی هه لکه نی
 له عیراق ناژی شتیکی بهری چاوی بگری
 هر به تهوړی دهبری زالمه نه خل و دوه نی
 عه ره ب و کورد و تورک، نهرمه نیی و ناشوړی
 دهگری، یا ده کوژی، وهک بوتی سهجده ی نه به نی
 زیری چی؟ ناسنی ژه نگاوی و تیژه سه ددام
 کونه ناسوړی نهون نیسته که دینن ته شه نی
 کوشتی، سووتانندی و بردی له جنووبی نییران
 وهک مه غولنی که له خو ی رازی بکا نه هریمه نی

ئەوى ئەو كوردى بە نامەردى دەگەل كوردستان
 شەختە نەيكرد بە گول و نەستەرن و ياسەمەنى
 مووشەك و بۆمى لە دى و شارى ولاتى هەلكرد
 خەلكى ناوارە بوو بۆ دەشت و تەلان و دەمەنى
 گوللە دابارى وەكوو تەرزە لەسەر پىر و جوان
 تەرزە كوانى بەزەبى دى بە گول و گىاي چەمەنى؟
 وا بلاو بۆتەووە جەيشى بەپەلامارى بەجى
 تازە كۆ بىتەووە دۆوارە بە بىل و بە شەنى
 خۆى بە نىرۆن و بە چەنگىز و بە هیتلىر زانى
 نەيدەزانى دەدرى مەشتى گرانى لە چەنى
 دەستى بىگانە دنەى دابوو كە خۆى هەلدىرى
 كەچى راجوو لە پەرهى جەرگى، پەلى دارەبەنى
 لەوەتى هەلمەتى شىرانەبى خەلكى دىوہ
 خەوى تۆراوہ، بە شەو رادەپەرى، رادەچەنى
 ماوہىەك مەستى مەبى بەرزەدەماخى بوو بەلام
 كاتى وەى هات كە خومار بىتەووە لووت دابژەنى
 ئەو كە نەبھات بەزەبى قەت بە هەژار و بىكەس
 رۆژى تەنگانە نەوان چۆن دەبى دەستى نەكەنى؟
 كەس نىە جەرگى بە كوچكىوہ نەنابى سەددام
 چۆن دەبى جەرگى نەویش خەلكى بە كوچكىوہ نەنى؟

چون د هېې باكي نه بې نه و له «اخ» و «اخت» هې عمره ب
چون نه جاتي دي له دهس مامه پر هس و پووره نه نې؟
نه و كه سهې هاني ددها ناگري شه ر روشن كا
ناچته هاناي، كه كهوت تير و پرپش پنده كه نې
تازه رزگاري له دهس خه لكې عيراق د ژواره
هينده پي ناچي هه موو دور و بهري لي ده ته نې
چي له دهس نايه نه گمر خه لكې عيراق نه مړ كه
راپه رن، يه ك بگرن، دهس ده نې، رامالي ده نې
نه ميه ناقيب ته شي شومي له خويابي بوون
چاره نووسي نه ميه دوژمني خه لك و وه ته نې

به هاري ۱۳۶۴

شین کیری

به بونهی بوردمان کردنی شاری بانه له لایین فرژکه کانی
عیراق له ۱۵ جوزهردانی ۱۹۸۴ره گوتراوه.

بانه ویرانه جگهر بریانه
لهش سره، دل پره، چاو گریانه
بهم به هاره گولتی وی پر - پر بوون
وا به دهردی خه زهلی پاییز چوون
جهرگی میلاقه له داخان رهش بوون
نهشکی شللیتره وهرین و گهش بوون
پر سوله یمان خه می دیکه نابا
سیسه دار و دوه نسی ناربابا

نەوى شىن ماۋەتەۋە شىن گىرە
 ھەر گەلایەكى ھەزاران دىرە
 مىگ و مىراژى بە ھاۋكارى يەك
 چوونە سەر خەلكى ھەژارى بىچەك
 زۆر بەرقتەر لە قەرارى جاران
 بانە و پىرانە، كىرا بۆمباران
 ھەرچى خانوو بوو لە نزم و بەرزى
 ۋەك دلتى عەسكەرى بەعسى لەرزى
 ھەر بە زار خۆشە دەلتىن شەش سەد كەس
 يا نەما، يا نە بە حال ماۋىە نەفەس
 مېشكە پىرژاۋە لە نىو خۆل و خاك
 لەت و پەت بوو لەش و نەندامى پاك
 چۆلەمە، دىزەلە، ئەژنۆ دەرچوون
 مال نەما، يانە رما، يا سەر چوون
 دەس پەرى، مۆرە شكا، سىنەش چاك
 ژنى پاك رۆيى، برا پىاۋى چاك
 باش بزانە گەلى دوپناسى ورد
 نەۋەيە ھەر ھەقى ئەفلەق بۆ كورد
 نەوى ھاۋسەنگەر و پىشت و پالەمە
 دىارى دا دىارى بىرەى ناپالەمە

شه‌پرۆش به‌عسیه نه‌ی نیرانی!
 شه‌پرۆش چی گه‌ره‌که؟ ویرانی
 چ نه‌هاوه‌ند بی‌چ بانه و دزفول
 به‌عسی ویرانگه‌ره نیتا مه‌سئول
 شه‌پرۆش مووشه‌ک و بۆمی داوی
 شه‌پرۆش راحه‌تی نیمی‌ی ناوی
 زگی ناسووتی به‌حالی نیمی
 دل‌ی کورده له‌رقی نه‌و کینه
 تیده‌گا خه‌لکی مه‌گه‌ر می‌شکی رزیو
 چ ده‌کا به‌عسی به‌کوردی نه‌و دیو
 نه‌م قه‌ل‌دزه‌ی به‌شه‌هید مه‌شه‌هوره
 هه‌ر به‌ناپالعی به‌عس خاپوره
 گه‌وزی له‌م شاره له‌نیو خوین و خویر
 به‌سه‌دا پیر و منال، کیژ و کویر
 گونده‌کانی هه‌موو لی‌رووخاندن
 ره‌زه‌کانی هه‌موو لی‌سووتاندن
 کانیه‌کانی به‌سمیت دارشتن
 یانی سه‌رچاوه‌یی ژبانی ناشتن
 دای له‌سیتداره نه‌وی بیناسم
 چه‌ند هه‌زاری وه‌کسوو له‌یلا قاسم

به زه يی کوا له دلی بهر دیدا
شومری ناگاتې له نامه دیدا
به قسه ی نه و نه وی خیره سر بی
دهیکوژی با کوری پیغه مبه ر بی

جی ژوان

نهو په نجهی وا له بی هیزی ده له رزی
 کوشیویه تی مه مکولسهی بالابه رزی
 نهو ددانهی نیستی نه ماوه تاقی
 گه ستوویه تی زور جار چه نه گهی ساقی
 نهو چاوانه ی سؤمایی لسی برپاوه
 هیند له جوانان داگیرا، داگیراوه
 نهو لیوه ی وا نیستی باری گرتووه
 کولمه ی نهرم و نۆلی یاری گرتووه
 نهو باهۆیه ی زه مانه لئی بری هیز
 کام کیژ جوانه گرتوویه ته نیو نامیز
 نهو دلته ی وا ژوانی ده ویست و جوانی
 نیستا پره له غم، له نیگه رانی
 نهو پیانته ی شه رزه ی کردووه کوتر و کوان
 ماندوو نه بو قهت له هات وچۆی جی ژوان

دهسريځي لوان

برېږ ريتوي به سيه تي چاونه زيري
 په لاماري مهبه بو لاني شيري
 گوتويانه له لاني دهره پي شير
 هه موو دوژمن به زينه مي و نيري
 مهيه بو نهم چيا نينوك شكينه
 دزي سيرمه و گهړوكي گهرمه سيږي
 به تيكې سهخت و نهستم هه لمه پړوسكي
 خهريكې شاخه واناان هه لېديږي؟
 نه تو و ژرد و ركه و هه لدير و تيره گ؟
 له گياني خو مدگه ر بيزار و تيري؟

بچۆزه بن گراآلك و كهنده لانت
 نه تو كهی فیری نیو سوینسن و کنیری؟
 برۆ کلكت بنیره نیو گهلۆزت
 هه لاتن ئیشی خۆته باشی فیری
 له پیش تۆشدا شه هه نشاهانی خوین پیرۆ
 خهريك بوون پیتی نه هیلن خیر و بیتری
 له میژوه فیره كوردی پاکی لاشهر
 به رهنگاری، فیداکاری، دلیری
 نه تو هه قاتلی زارۆك و چووکی
 به دیل و پیر و بی ته نوا دهویری
 دهنای بی شك له بهر دهسپریژی لاوان
 ده بی وهك باره كهو هه خۆت وه شیري
 حیسابی كاری خۆت گهر باش ده زانی
 له مافی ئیمه بۆچی خۆ ده بویری؟
 كه لیت رووناكه ناهه مواره ریگا
 نه دی بو ری به ریندار ناسپیری
 نه گهر بالی هوماش بی سیبهری تو
 كه مافی كورد نه دهی ناچیته ژیری!
 عه دالته گهر هه بی پیویسته هه كهس
 له مالی خۆی بكا خۆی چاوه دیری

چيياى زاگرۆسه زورگ و بهرده لانه
 فهلهك نه يکرد و ناكسا بهرد بېژىرى
 به تانك و توپ و ميگى خوت مهنازه
 كه شوان كردى به سهنگه بهرده بېرى
 ده نېرى چوله كه بو راوى باشوو
 كه جوندى بو شمېرى جووتېر ده نېرى
 كه رووناكېر قه ليم رو كا له چاوت
 كهېر و لالى نهوهك هه كوتر و كوئىرى
 له بوختان و درۆت بېزاره به كسه
 له شېخى خانه قا تا پىرى دېرى
 گهلى كورد ده ستى دا چهك هاته مهيدان
 ته ماشاى گهوره شوان و شهنگه بېرى
 كه ترسابا له كوشتن توره مهى كورد
 له ناسمانى ژيان ون بوو ستېرى
 فېداى كوږى خهباتت بم كچى كورد
 كه گيان باز و فېداكار و بوئىرى
 نه تو سه ربه رز و رووسورى و به خوئنت
 گولالمى سوورى نازادى ده دېرى
 فېداى لولمى تفهنگهت بم كوږى كورد
 كه دوژمن بهو تفهنگهت نابوئىرى

به خه لکي راگه ياند ده ست و تفهنگت
دژي زورداری و داخسوازي خيـسري
بژي پيشمه رگه! رژله ي باوه فاي كورد
كه ناترسي له رهنج و تال و سويـري
له ناشتي خوازي و سولجا نموونه ي
له حمله و هه لمه تا بيـباك و ميـري

۱۳۴۲ (۱۹۶۳)

گريانى رونوو

بۆ شههيدانى كوردى توركييا، كه له وپهري نهخوشيدا گوتراوه.

نهى داىكى شههيدى كوردى!
تۆ وه كوو چىاي ناگرى
له بهر تهوژم و با و تۆفان
سهخت و رهق و پى داگرى
له ناست نهم داخ و دهردانه
به هيممهت و خۆراگرى
سهرت سپى و به فراوييه
دهروونت كلسى ناگرى
كى ده كا مه نعى گريانت
بۆ رونوى كوستان ناگرى؟

چینه راهه می‌کیم

پاک به کفنیکي له خوینا شہتل و لیتوکی به بار
 پاک به ره نگیك و قیافیکی په ریو و ماته وه
 هاته گویم لیکرا ده یانگوت «نیمه کوژراین بی خه تا
 میلله تی کورد تا به که نگی تۆله مان ناکاته وه»
 من له سر لووتکه ی بلیندی کتوی هق داوا ده کم
 توش پیاریزه جه نابی شیخ له سر رووی تاته وه
 به لکوو روحمیکي بکا پیمان خودا وهندی ره حیم
 چی دیکه ژیردهس نه بین دیسان وه سرمان خاته وه
 هیمنه! پیست وانه بی یه زدانی بی هاواژ و فرد
 که یفه ری نهم زولم و زوره، بی حساب ناداته وه

گوڅاری نیشتمان، ژماره ۲، ۱۳۳۲ (۱۹۴۳) - مه هاباد

کورددم و ...

کورددم و داوای حقووقی پایه‌مائی خۆم ده‌کهم
 مائی خۆمه مولکی کورد، داوایی مائی خۆم ده‌کهم
 مولکی کوردستان که نرسی باب و باییری منه
 نیدیعی ههق و کهله‌پووری هه‌لائی خۆم ده‌کهم
 هه‌ر وه‌کوو باران له چاوم دیتته خواری نه‌شکی خوین
 هه‌ر زه‌مانیک به‌رژه‌وه‌ندیکی له‌هالی خۆم ده‌کهم
 گه‌رچی لای ناغای خه‌یالی خاوه‌ میلیه‌ت
 من له‌لام باشه، هه‌تا ماوم خه‌یالی خۆم ده‌کهم

من له دەس بێگانە قەت ناکەم شکایەت ئەوی ره‌فیع
 گەر شکایەت کەم له چنگی مام و خالی خۆم دەکەم
 ناسیحا! بەس پێم بلی فیکری مەحاله فیکری تو
 نسحەتم ناوی ئەمن فکری مەحالی خۆم دەکەم
 رۆژی شێخم دیت و پێم گوت هەتبی حیسی میلیبەت
 پێی گوتم من چم له‌وانه داوه، سواتی خۆم دەکەم
 من نیتەر ماهووت و شالی نه‌جەبی ناکەم له‌بەر
 رانکوچزغەمی خۆم له بووزووی ره‌نگی شالی خۆم دەکەم
 چیدی من زەحمەت له‌بۆ مندالی خەلکی ناکشیم
 عیلم و زانست و هونەر فیری منالی خۆم دەکەم
 یا دەپێژم خوینی پاکی خۆم له‌سەر ئەم مەقسەده
 یانه فیکری بۆ برای رووت و ره‌جالی خۆم دەکەم
 چاوه‌دیری رۆژی خوشی جیژنی سەربه‌ستیم ئەمن
 گەر سودارا وا ده‌گەل ئەم‌رۆزی تالی خۆم دەکەم

گۆفاری نیشتمان، سالی یەكەم، ژماره ۲، خەزەلۆمیری ۱۳۲۲ (۱۹۴۳)

هه‌لده‌که‌م

من که بیده‌نگم نه‌ویستا چاره‌نۆری هه‌ل ده‌که‌م
 هه‌ل که بۆم هه‌ل‌که‌وت نه‌مجا باسکمی لیّ هه‌ل‌ده‌که‌م
 زۆر به‌ ئوممیدی خودا له‌و خاکه‌ پاکه‌ی ده‌رده‌که‌م
 دوژمنه‌ بیتگانه‌ ناخر چۆن ده‌گه‌ل وی هه‌ل‌ده‌که‌م
 نابیّ چیدی داری من به‌خوات و لیّی سوار بیّ حه‌ریف
 داری دامه‌ی خۆم له‌بۆ لای خانی ناغا هه‌ل‌ده‌که‌م
 نایه‌لم تاریکی چسیدیکه‌ ولاتم داگری
 خوا مه‌ده‌دکار بیّ چرای زانستی تیدا هه‌ل‌ده‌که‌م
 وه‌ک جگین وایه‌ زه‌مان، هه‌رکه‌س جگی خۆی تیّ ده‌خا
 تا چه‌قی هه‌مووان به‌ینی من جگی خۆم په‌ل ده‌که‌م

نامهوی من سه‌ربلیندی خۆم و دایمه کۆشش
 بۆ بلیندی و به‌رزی و نازاد بوونی گهل ده‌که‌م
 قه‌ت ده‌گهل بیتگانه‌کان وه‌للاه‌ی دانووم ناکوئی
 من که شاهینم چلۆن ناخر ره‌فیکی قهل ده‌که‌م؟
 هه‌ر که‌سی ده‌رباره‌یی نه‌و قه‌ومه به‌د بدوئی برا
 وا ده‌ده‌م مستی له‌ زاری من ددانی که‌ل ده‌که‌م
 هه‌ر که‌سی بۆ لای سنوور و سه‌رحه‌دی خاکی وه‌ته‌ن
 بی، ده‌ده‌م به‌ردی له‌ لاقی، ده‌سه‌به‌جی نه‌و شهل ده‌که‌م
 هینده‌ فیتلاییم که‌ دوزمن ویم که‌وی تا هه‌ر دوو گوئی
 قوم ده‌بی، چونکه‌ به‌ فیتل نه‌و تووشی لیته‌ و زهل ده‌که‌م
 خۆش بی بووزووی خۆم، چ موحتاجم به‌ په‌شمی خاریجه
 تاکوو جای خۆم هه‌بی، بۆ جامه‌یی مه‌لمهل ده‌که‌م؟
 سارد و گه‌رمی رۆژگارم چیشته‌وه‌ به‌ خودا گه‌لیک
 بی‌نه‌وه‌ی موحتاجی که‌س بم موشکلی خۆم حهل ده‌که‌م
 دویتشه‌وی دایکی وه‌ته‌ن «هینم» له‌ خودا پیی گوتم:
 رۆله‌ کردارت حیسابه‌، که‌نگی گوفتار حهل ده‌که‌م

گۆفاری کوردستان

سالی په‌که‌م، ژماره‌ ۲، ریکه‌وتی ۳۰ سه‌رماوه‌زی ۱۳۲۴ (۱۹۴۵)

جیژنی نازادی

نهوجه وانانی ژیر و وریای کورد
پیره پیوانی پیر و نازای کورد
بیچوه شیرانی چابک و بی پاك
تازه لاوانی میللی و خوین پاك
نهونه مامانی باخچیی نواوت
کاربه دهستانی چیزیی دیموکرات
نهی نهوانه‌ی که چاو به گریان بوون
دژ و داماو، کز و پهریشان بوون

بۆ وه تهن رۆژ و شهو ده گریان زار
 دیتو لهو رینه دا ههزار نازار
 بهش پراو بوون له خووشی و شادی
 ده رکرا بوون له باخی نازادی
 موژده بی لیتو پاش گه لیتک زه حمهت
 پاشی زۆر رهنج و تالی و مهینهت
 پاشی تالان و جهنگ و ده ربه ده ری
 پاشی کوشتار و شین و قوربه سه ری
 پاش وهی سه د مه زن، هه زاران سه ردار
 له سه ر نازادی رۆینه سه ر دار
 پاشی وهی سه د هه زار کوپی لاوچاک
 دهستی دوژمنان له خوین و له خاک
 گه وزی بوو دایکی بۆ له سینگی دا
 به زه بی هات به حالی نیمه خردا
 یاری دهی دایسن و کردی به مه نموور
 به نه جات دانی کوردی، هۆردووی سوور
 میلله تی کوردی بیکه سی رزگار
 کرد، له ژیر چنگی دوژمنی زۆردار
 کورده واری به جاری نازاد بوو
 کوردی زۆر غه مگین، به که یف و شاد بوو

ناشکرا هه لکراوه بهیره قی کورد
 هاتموه دهستی لاوی کورد، هه قی کورد
 تیپه پری روژی رهش، نه ما ده می خهم
 روژی کورد هاته دهر له ژیر مژ و تم
 بۆ مه نهو ساله که چلۆن زستان
 خوشتره زۆر له مانگی جوژهردان
 گهرچی نیستا نه ماوه گول له چه مهن
 وهک گوله روومه تی کورانی وه تهن
 نیسته کانه ته واوی میلی ته تی کورد
 کچ و کورپ، پیاو و ژن، درشت و ورد
 بی خهم و لیو به خنده وو شادن
 بۆچی؟ چونکوو نه ویسته نازادن
 نه ی برایانی میلی و دل سۆز
 روژتان باش و جیژنه تان پیرۆز
 نهوی ناواتی نیوه بوو دیتوو
 نیشتمان سه ره به خو و نازاد بوو
 بهیره قی جوانی نیمه یه نیستا
 دهیشه کینی له ههر بلیندیک با
 کاری خو مان به دهستی خو مانه
 نیسته با کویر بی چاوی بیگانه

تا هزار سالی دیکه نیستالین
 هر بڑی یارِ بهی، بلینِ شامین
 چونکه دهر بهست ههقی زه عیفانه
 لاگری دیل و بی‌ته‌وایانه
 بۆ شه‌وهی بیکه‌سان بکا مه‌سرور
 پایه‌دار بی و بمیننی هۆردووی سوور
 پیشه‌وامان بڑی له‌بۆ خزمهت
 کردنی دین و مه‌زه‌ب و میللهت
 ره‌بی هر کهس که دوژمنی کورد بی
 هر دوو چاری دهری و ملی ورد بی
 بمره «هیمن» که تۆ له‌سه‌ر زیادی
 مایه‌وه، چونکوو دیتت نازادی

روژنامه‌ی کوردستان

ژماره ۱۲، ۲۰ ربه‌ندانى ۱۳۲۴ - (۹ فوریه ۱۹۴۶)

ده مه نه قهه ی دوو خوین مژ

سیراج نۇغلوو:

یاخوا به خیر بیی سه چاوه کانم
خرا ده وامت دا نارامی گیانم

نووری سه عید:

خۆ بی ته زیه تی نه لحه ملای چاکی
قهزا و به لا دور، بۆ وا خه مناکی؟

سیراج نۇغلوو:

چۆن خه مناک نه بم زۆر پیس قه و ماوه
دیسان کورده کان زۆریان هیناوه
هه موویان داوای هه قی خۆ ده کهن
گهف و هه ره شه له من و تو ده کهن

دەتین ئەو خاکە خاکى كوردانە
 نایەلین چیدی بیخووا بیگانە
 خۆ تۆش دەزانسی که کوردەواری
 لە قیسمان بچی تووش دتین هەژاری
 گەنم و جۆی ئەو رزق و بژیومان
 نەوتی ئەو رووناکە دیومان
 مە نەبی لە برسان دەمرین
 نەوتە نەبی شو کویتری دەگرین
 دبیڕیک بکە هەتاکوو زوو
 ل و فرسەت لە دەس نەچوو

عید:

ت نەکەوی بۆ دابزرکاو
 چی وەکسوو کەر لە قورپی ماوی
 مەتۆ لە کە خۆت تورکی خوین مژی
 مەدفەر، شەرانی، رینگەر، پیاوکوژی
 تورکی لەوەی پیش وا خویتری نەبوون
 وەک گورگی برسی بە خشەو دەچوون
 هەر ئیو نەبوون لە دەورەى کەمال
 لاقى کوردانوو دەگرت وەک گەمال

ژن و منډال و گهوره تان کوشتن
 خویني مليژن و نيوتکوو رشتن
 نيتاستاش نه چووه بچی، وه خو کهنه وه
 گهوره گهورانيان له دار دهنه وه
 بيانگرن، بيانکوژن، بيانخه نه نيو بند
 نه فندم! به سم نه تو بده په ند

سیراج نۇغلوو:

منیش به شی خوّم جه زره بهم داون
 به لام داخه کهم دانسه مرکاون
 کورد گیایه که هر چهندي بيدروون
 هله دده اتسه وه دیسان هله سوون
 ته دیرتکی دی بکه نه فهندي
 یابا عه جايب! بزوا دلنه ندي

نووری سه عید:

برا مام نینگلیس ناغای خو مانه
 هه تا شهومان بی خه می چیمان
 په نای بز دهبهین ده یانکا چاره
 فریویان ددها به پوول و پاره
 بویان ساز ده کا سده شیخ و مه لا
 به سه ریان دیني سده دهره و به لا

عەشىرەتەكان دىنىيىتتە ژىر بار
بە درۆ و دەرەسە، بە پوول و دىنار

سیراج نۇغلوو:

عەجەب تەرتىبىك دەستت بە گونم
ولاتت پىس كرد ھەستە لە كنىم
باوى نەماوہ كەلك و دەھۆ
كورد فرىو ناخوا نەبەدى بە درۆ
كوردى ئەو عەسرە ھىندە شەيتانن
نەمن و تۆ و چرچىل بە كەر دەزانن
وا لامەزھەبن كوردى ئەو دەورە
نە شىخيان ماوہ نە مەلای گەورە
عەشىرەتەكان ھەستان لە خەوى
پشتيان لىك بەستوہ نازادىان دەوى

نوورى سەعيد:

كەوابى برا سەللا لە خۆمان
مانگامان كرد و بىراوہ دۆمان

گۆھارى ھاوارى نىشتمان

ژمارە ۱، سالى يەكەم، خاكەلىوہى ۱۳۲۵

شينى ژنه كوردېك

(۱)

هې داد هې بيداد هې رۆ رۆلهرؤ
 هې رۆله داخى گرانم بؤ تو
 هې كوئيم دهر به دهر رۆلهى جه وانم
 وهى قورم وه سهر مايهى ژيانم
 داىكه كهت بمرى رۆلهى نازدارم
 دهك نه ژيم پاش تو شوهره سوارم
 نه ميتم له بؤ دهست و جلوت
 كوانى، بؤ نايه نه ورؤ هه وهوت؟

هه‌ناوم ره‌ش بی بۆ قوژی ره‌شت
 جهرگم خرا بی بۆ کولمهی گه‌شت
 حه‌یف بۆ چاوی وه‌کسوو بادامت
 درییغ بۆ به‌ژنی وه‌ک نه‌ونه‌مامت
 رۆله‌ گیان نه‌تۆ هینشتا جحیلی
 چ وه‌ختی وه‌یه من به‌جی بیلی
 هه‌ی داد هه‌ی بی‌داد، هه‌ی رۆ رۆله‌رۆ
 بریا مردبام من له‌باتی تۆ

(۲)

منی هه‌ژاری پیری زگ سووتاو
 چۆن پاش تۆ بژیم ناخر شوژه‌لاو
 کون‌کونه دلم له‌تله‌ته جهرگم
 بۆ تۆ تا‌قانه‌ی جوانه مه‌رگم
 شه‌رته من سه‌رم بۆ تۆ شین بکه‌م
 هه‌تا بمیتم بۆ تۆ شین بکه‌م
 گوله‌ گه‌شه‌که‌م بۆ سیس بووی وا زوو
 بردت بۆ ژیر خاک هه‌زار ناره‌زوو
 بۆ به‌جیت هینشتم به‌دبه‌ختت کردم
 رۆیشتی بۆ کووی بۆچیت نه‌بردم

منت به جی هینشت لسه که لاره دا
 بو خۆت رویشتی بو خزمهت خودا
 هه ی داد هه ی بیداد، هه ی رۆ رۆله پۆ
 دی له دهروونم له سوئی تو بو سو

(۳)

ده زانی بوچی رۆله ی ناز نهین
 ده بهستم له سهر گۆرت کۆری شین
 بۆیه ده گریتم نه ی لاوی خوین پاک
 به جوانه مرگی تو یان خست له خاک
 بۆیه ده گریتم نه و چه رخی چه پگهرد
 ماوه ی پینه دای وه کوو پیاری مهرد
 له سهر نیشتمان خۆت به کوشت بده ی
 هاو خوینه کانی خۆت رزگار بکه ی
 به خیوم کردی رۆله وه ک به ران
 تا بو نیشتمان بته که مه قوربان
 که چی تۆی کوشت و نه یه یشت ناسمان
 قوربانیه ی بکه م من بو نیشتمان
 هه ی داد هه ی بیداد، هه ی رۆ رۆله پۆ
 من و نیشتمان بی که سین نه ورۆ

(۴)

له خاک و خوینا نه گهر گهوزیای
 لهسر نازادی و سهریستی، به خودای
 غه مم نه ده بوو، بۆت نه ده گریام
 چون مردنی وا زور خوشه، به لام
 رۆله به مهرگی ته بیعی مردن
 نهویش بۆ کوردان، عه بیه له کن من
 حه یف گیانه کمه حیزانه مردی
 حه یف وهک پیای نازا نه مردی
 حه یف نهی گهنجی خاوین وه کوو گول
 مردی و نارزه زوی من نه بوو حاصل
 نۆف رۆله مردی نه گه ییم به مراد
 نۆف رۆله مردی و کورد نه بوون نازاد
 هه ی داد هه ی بیتاد، هه ی رۆ رۆله پړ
 برینی جهرگم قهت ناکری پهرۆ

گۆفاری هه لاله

سالی په کم، ژماره ۲، بانه مه پری ۱۳۲۵

ژوانی ناغا

چاوه‌که‌م بیستومه چاوی «نادییه»
 نیستی بز تو مایه‌یی دلشادییه
 خوت مه‌لاس داوه نه‌تو بویه له‌وی
 نه‌و کچوله نازه‌نینه‌ت خوش ده‌وی!
 دیل و گیروده و نه‌سیری کاک‌ی خوم!
 مل‌که‌چ و زار و فه‌قیری کاک‌ی خوم!
 عه‌قل و هوشی بردی چاوی مه‌ستی وی
 شی‌ت و وی‌ت و گیژ و ویژی ده‌ستی وی

بویسه وا ون بووی و نیتر نایه وه
 راوکهری و داوت له کوتر نایه وه
 کاکه بیستومه گرفتاری نه تو!
 ناشقیکی دل برینداری نه تو
 نه و کچوله نازهنینه ی چاو که ژال
 تویه که ی چند ساله یی کردی به تال
 کی بوو دهیگوت تویه یی کون ناشکی
 تویه خو پولا نیه، چون ناشکی؟
 وات شکاند و خستته بهر پیته وه
 نهسته مه پیم، تازه گاو بکریته وه
 بهو موژه بهرگه شته یی نه و دل بهره
 وهرگه پای کاکه! له دین بو مه سخره
 به ژنه که ی، نیمانه که ت باریک ده کا
 زولفه که ی، روژی گهشت تاریک ده کا
 جهرگی له ت کردووی برا، شیری بروی
 که زیه که ی وه د او، ناهیلی بروی
 روومت و کولمه و چه ز و بهر خه به به ی
 گووچی پی هیناوی چون ری دهر د به ی
 خسته وو رهنجوور و گیتز و گیلر
 کوشته یی نه و گهر دنه ی وه کیتل

سینگ و مه مک و پا و پووز و سمتی نهو
 پی نه هیشتی عقل و هوش و خورد و خه و
 دل په شپږیوی په رچه مه نالوزه کھی
 شیتی له نجه و لار و دهست و گوزه کھی

روژی هاتوچو ده کهن چهندين ده لال
 تا فريو دن نهو کچولهي چاو که ژال
 «جه عفر ناغا» دياره يه کجار ماندووه
 هينده هاتوچو بکا جازر بووه
 خو «براي مه شهل» هه دادانی نيه
 وهک حسير وايه له مائی «ناديه»
 هينده بهو زستانه سهخته هات و چوو
 وا شوړه ی گرت، ژنی «سؤفی په لوو»
 دیته وه لای تو ده لئی «عه ولا دله»:
 «نهو کچه تتيوه دهکا نیستاش مله»
 پاش نهوه ی زور هات و چوون دهسته ی ده لال
 دینه وه خرمهت جه نابت دهست به تال
 نهو ده می بو خرت ده چی بو کوی یار
 پی ده لیتی نهی دولبه ری سیمین عوزار
 جه زره به و کویره وه ری و زه حمهت به سه
 بو به رقدا چووی نه تو لهو بیکه سه

نهی گولاله سووره، نهی تازه نهمام
 سيل و ديقم گرت له سويانت، نهمام
 نهی نيگاری چاو خوماری بيوه فا
 بهسيه تي بي مهيلي و جهور و جهفا
 نازه نيني شوخ و شهنگي چاو بهلك!
 ناسكي دل ناسكي سرك و رهوك!
 مامزي ليو قرمزي خوش خهت و خال!
 مانگي چارده، نايه تولعه يني جه مان!
 چوله مهی نه ستوم، بوتم، سه روم، گولم!
 تو سهري خوت چيدي مه شكينه دلم
 بمديه گيانه، له ميژوه تاسوخم
 دايكه نه زوو نهو تومانه تا سوخم

«ناديه» خانم له پيشدا ناز ده كا
 سهد به هانه و سهد دروت بو ساز ده كا
 زور به ناز و نووزوه وات پي ده لي:
 «چون له نيو خهلكا ده بي چارم هه لي
 من كه ياري تو بم ناوا روت و قووت
 پاش و پيشي من بكن تا قمانه جووت
 لوكه يي تيدا نه ماوه كلوچه كم
 پشت و نانشكي ده بي من بينه كم

نیمه ده سماں غهیری سهر پیتیچی در او
 مردم و نه مدی له سهر خوم تاسکلاو
 له تله ته وهك جهرگی تو دهر پیتی شرم
 جا نه وهش ناوه لکراسه تیی ترم
 لانه قهل پووتیک ده بی کهوشی که چم
 بهو قور و بهو سوله بو ژوان دهر ده چم؟
 رهنگه تیدا بی سهر و پرچم گنه
 تیم نه داوه سال و نیوتیکه خنه
 من که رووتم چه شنی ناسکی عه ربه تی
 دوینی جیژن بوو نه چرومه داوه تی
 سورمه وو سابوون و کلتوورم نیه
 بازنه وو خر خال و بهر موورم نیه
 چش که شک نابهم له مائی تامه چیتشت
 داخه کم نیمانه زار جوویهك بنیتشت
 ورده والله هاته نییره دوینه که
 نه مبوو پوولی خشل و گواره و میخه که
 هر که هاواری ده کا میوه فروش
 من له سوی سنجو دهر وونم دیته جوش
 قوجه که وو دهرزی و که لافیشم نیه
 ناشقی وهك تو چرووکم بو چیه؟»

تۆ ده لئیی: نهی شوخی مهستی چاو هه لئۆ
 بهسیهتی نهو پرت و بۆله، خه م مه خۆ
 نهی بوتی سیمین و نهی خوشکی په ری
 شه رته بۆت بکرم کراسی کووده ری
 بهو سه ره ی تۆ و به مه رگی «کاکه باس»
 گیانه بۆت ده کرم کهوا و نشاوه ل کراس
 بز چه به زیاد نه بی پوول و دراو
 جوانی وه ک تۆ نه بی کهوش و تاسکلارو
 تۆ به لئینیم پی بده و ته فراه مه ده
 حازره ده سما ل و چارۆکه و شه ده
 بۆت ده نیرم عه تر و سابوون و خه نه
 کرمه ک و خرخال و بازنه و ژیرچه نه
 میوژ و سنجوو له «سه یفوللا عه جه م»
 وه رگه ره، باکت نه بی پوولتی ده ده م
 ویت ده ده م کلتور و ناوینه و ده زوو
 کهوا قسه ت پیماوه، دایماله ده زوو

بهو قسه خو شانه سه رگه رمی ده که ی
 ورده - ورده، که م که مه نه رمی ده که ی
 نیحتیاج ده یکا وه ها نه رم و ته با
 بۆت نه رم نابی نه گه ر موحتاج نه با

نیاحتیاج داویننی نالووده ده کسا
 گهر ته سهل بووبایه بی شک نه تده گا
 گهر نه بووبایه وه ها رووت و شړول
 خوی ده کرد ته سلیمی توی چرچی گړول؟
 نیاحتیاج مه جووری کرد و خوی فرۆت
 چی له ده ست نایه دنا «پوره مرۆت»
 نیاحتیاج دؤخینی پی شل کرده وه
 شهرم و نامووسی له بیر نهو برده وه
 نیاحتیاج کردی به ده ست ناغا نه سیر
 کیژی لادیسی رهش و رووت و فه قیر
 نیاحتیاجه جهرگی کردۆته که باب
 هینده جوان چاک نی دنا عالی جه ناب!
 جوانی فهرموو شاعیری گه وړه ی قه دیم
 نافهرین نهی ساحیبی زه و قی سه لیم
 «آنچه شیران را کند روبه مزاج
 احتیاج است احتیاج است احتیاج»

لاده شاعیر تۆ له باسی فلسفه
 بۆ له بیرت چۆته وه کاتی گه فه؟

رايده كيشى عاقبتهت بؤ ناغهلئ
 دهست ده گيږى تو له مه مك و باغهلئ
 ده يگري كاكه له ناميزى گهرم
 لاده چئ په ردهى حهيا و حوجب و شهرم
 دهست ده گيږى تو له سمت و بهر گه دهى
 جا كه ليت رهق كرد، په لانپيتمهى ده دهى
 ده يخهيه سر گازی پشتئ نهو گڼه
 ده يخهيه بهر هه لمه تي نهو توږزه
 لاقى پئ هه لمه دني، داده گري زگى
 ده په رى ده عباكه وهك ناو كى جگى
 مه تره قهى سر نه بله قهى لئ راده دهى
 ده يتر پئنى، خوئ وه ها پيدا ده دهى
 نيوگه لاني نهو فه قيره شهق ده كهى
 گووږى هه لمه مسيڼى، چاوى زهق ده كهى
 ده بيهيه ژوورئ به زوړى و چيره چير
 با به كه يفي خوئ بكا نهو زيړه زيړ
 تو نه وه ندهى راده دهى بؤ پيشه وه
 نهو ده لئ: كوږير بووم كوږه بيكي شه وه
 تو ده لئنى: «خوت راگره نهى به دممه زه ب»
 نهو ده لئنى: «ئيسى واى جر لدم بي ته ده ب»

قهت بهری تو ناگری نهو قسون خپره
 هیچ شکم تیدا نیه کوتک و تیره
 لیتی دبهی ناغا هه تا پرتی گونان
 «می نمایی امتحان» همر دوو کونان
 خوی زهوت ناکا فه قیری بی تهوا
 رهنگه ناغا بو ت فریدا ساقی وا
 نیتو زگ و ریخوله کانی هه لته کا
 جا چلون بیچاره خوشی بیس نه کا
 پاش تهواو بوون چاوی هه لدنیته وه
 جا به ناز نهو شیعره ده خوینیتته ره:
 «گر جماع این است کو کردن خران»
 بر کس ما می ریند این شوهران»
 کاکه! بمه خشه له بهر بیکارییه
 نهو قسانه، نهو هه موو بی عارییه
 لیم ببووره شاعیریکي عاجزم
 مات و داماو و پهریشان و کزیم
 ده رکراو و بهش خوراو و ده ربه دهر
 ره نجه رۆ وو بی تهوا وو قوربه سهر

۱- هی ممولوی به لفظیه.

موده تیکه لیم حرامه مالی خوم
 ناییم خزم و ژن و مندالی خوم
 هه لوه دان دیسانه که پوئیس له دووم
 بهو چله ی زستانه بویه بازه بووم
 ده مته قینن چه شنی ریوی بنده نی
 نهو سه گانه لای کونیشم ناده نی

دهربه در بووم شار به شار و دی به دی
 سه رده می سوزیم و روژیکسی فقی
 گا له پشده ر، گا له بیتوینم نه من
 گا له کوستان، گا له گهرمینم نه من
 نیسک و پیستیکی ره که بارگینه کم
 ویشکه وه نابی ته که لتوی زینه کم
 من که نه مده خوارد پلاو و گوشتی خوم
 نانی همرزن نیسته وه هه لوا ده خوم
 من که راده کشام له سر ته ختی فنه ر
 راخهرم نیستا چیه، کورتانی که
 من که قاوه لتوونی هه لده ستام له خه و
 نیسته نیمه نیستیراحت روژ و شه و
 من که هه مبوو که وشنی بویاخ لیدراو
 نیسته که رازیم به کاله ی چه رمی خاو

من که ناغا بووم و پوزم لیده دا
 روزگار نه ورژکه کردو میه گدا
 بهو سمیله ی تۆ و به ریشی «کا چه مه د»
 مه حته لم بۆ پوول و روتتم وهک «سه مه د»
 بۆ په ره سیغار و تووتن ماتمه لم
 هر ده لئی ده یلاغی فیره دوو که لم
 دی به شوینم دا همیشه نه منییه
 نه منییه ش نه ورژکه بۆ من کهم نیه
 با شه ویش رازی به ده تمن بی، برا
 جیبی من وه لاهی گه سکی لی درا!!
 شوینه ونکه ی من له ده ست ناژان ده کهم
 هر که شه بکه ی نهو ده بینم ژان ده کهم
 پوولتی تریاکم له کوئی بوو بیده می
 جا له بهر وهی، چاکه فیزمالکی ده می
 تا جه ناب سه روان وه کوو رزسته م چه قی
 کاکه «هینم» ی تۆ له حوت کیوان ته قی
 ژبانی نیسته ی من برا بهو ته رزه یه
 پییم مه فهرموو شاعیرتکی هرزه یه
 زیز مه به لیم و مه به عاجز له گه پ
 کاغزه و شیعرم مه ده بهر نووکه شه پ

من که ده رکی شادمانیم داخرا
گهر جه فہنگی لیتنه دہم دہ مرم برا
من قسیکی دیم نیہ غہیری جه فہنگ
وہرنہ مه علومہ کہ تو دوری له نہنگ

وردہ واللہ

دلى شاعير

دلى شاعير وه كوو ناوښنه ده چى
گوته كم! تو دلته كم مه شكينه
راسته زور ناسكه، نه ما كه شك
وه كوو خه نجر ده برى ناوښنه

تهرجه مه له نه نوهریه وه

هر به لایه ك له ناسمانه وه بى
با له ویشرا نه هاتى بى من
كه گه شته زوى ده كا پرسيار:
نهرى له كوييه مالى مام هين؟

بۆچمن؟

نەي خوداي گهوره! خاليقي بيچوون
نەي نەوہي دات بە ئيمه زار و قوون
يا نەوان بگره يا بکه تيرم
تير نەبم بۆچمن سەر و ژيرم

بۆ كچه كوردنيك

كچه كوردنيكي نەشميل و لەباري
بەوہي نيە ماوہيئكە چوويە شاري
نەگەر بيت خۆشە ھەروا بپەرستم
نەكەي لادەي لە دابي كوردهواري

پەري نازادي

شينم گەليک گيڙا و شاديم كەم ديوه
خۆشي دەلئين ھەيە، بەلام نەمديوه
ھەلۆدا بووم لە دووي پەري نازادي
تووشي نەبووم نە لەو ديو نە لەم ديوه

بۆ خانىمى لازار

ژيانى دووباره دەبەخشيەو بە مردووى عىشقت
تۆ مەسحانەفەسى خۆزگە منىش لازار بام

دىلى دىل

ئەسىرى بسكى ئالتۆزى كچە كوردىكى نەشمىلم
تەماشى كەن چ سەيرىكە بە دەستى دىلەو دىلم

شەنە

شەنە نەبىزىوى سەرى بسكى رەشى
كە لەسەر روومەتى نارامى گرت
گوى مەدە ئەو قسە كۆنەى كە دەلى:
لەشكرى كافرە ئىسلامى گرت

بۆ ناغاي لىبادى دارايى

بە لىبادە دەبرى سەرى پىياوى، لىبادىە كوئىرە
يارپەبى كەس نەخىيە داوى لىبادىە كوئىرە
ئەى ئەوئەى شاخ بە كەر و بالّ بە پشيلە نادەى!
بۆجى سۆمابى ھەيە چاوى لىبادىە كوئىرە؟

رقی پیروز

دهمگری، نه‌مما له گرتووخانه رق نه‌ستورترم
لیم ددها، نه‌مما له‌سهر داوا ره‌واکه‌م سوورترم
دهمکوژی، نه‌مما به‌گژ جه‌للا‌ده‌که‌م‌دا دیمه‌وه
کوردم و ناتویمه‌وه، ناتویمه‌وه، ناتویمه‌وه

۱۳۵۲ (۱۹۷۴)

کورده گیان

له غورابی خه‌وی دای، دوژمنت بیداره کورده گیان!
هه‌لسته له‌م خه‌وه نیم‌رژکه جه‌نگه‌ی کاره کورده گیان!

گۆفاری نیشتمان

ژماره ۷-۹، به‌هاری ۱۳۲۴

دهستی ته‌زیو

حه‌یفه نه‌و ده‌سته که گولژاری دهنه‌خشان‌د، بشکی
حه‌یفه نه‌و ده‌سته که دل‌داری ده‌گه‌وزان‌د، بشکی
حه‌یفه ده‌ستی که به‌له‌رزی و به‌ته‌زیوی دیسان
دوژمنی مله‌پوری زۆرداری ده‌له‌رزان‌د، بشکی

۱۹۷۶

کوانی؟

کوانی نهو په نجه که توندی ده کوشی مه مکی توند؟
 کوانی نهو پییه که بۆ ژوانی ده چوو گوندا و گوند؟
 کوانی نهو چاوه که هر جوانی ده بیسی و چی دی؟
 کوانی نهو بیره که هه لده فری به ره و به رزی و دوند؟

په رستاری ره شپۆش

پزیشکم شهرمه زار بۆوه که نهیتوانی بکا چارم
 ده بی هیوام به مان چهند بی که ره شپۆشه په رستارم؟
 ده لئی چۆنی؟ چلۆنت تیگه یینم دهر د و نازارم؟
 به ساغیش نهیتوانی ههستی من دهر بیری گوftarم

۱۹۷۶

خۆزگه

خۆزگه وهك خۆر نه مدیبايه شهوی تار
 خۆزگه تاوی رامنه بواردبايه بی یار
 خۆزگه پیری که له لای نه ده کردم
 خۆزگه له یه کهم ژوانگه دا ده مردم

۱۹۷۷

خاك

بۆت نووسيووم بۆت بنووسم نه من چيم؟
 دوندى قه ندىل، گۆره پانى هه لگورد نيم
 به ره و به رزى ده چم نه گه رچى وردم
 خاكى بهر پىنى تىكۆشه رىكى كوردم

۱۹۷۸

خه ووم نايه

به بيان نهنگوت و شهو رابورد و من هيشتا خه ووم نايه
 ده خوئين بولبول و قومرى، به لام قاسپه ي كه ووم نايه
 خه يال ده مباته جى ژوانى شهوانى لاهه تى، نه ماما
 خرينگه ي بازنه و خر خال و به رموورى شه ووم نايه

جوانى ره شپۆش

گوتى: نهى بلبله سهرمه سته كه بۆ خامۆشى؟
 گوتم: نهى نۆ گوله خۆرسكه كه كوا دلخۆشى؟!
 گوتى: نهى شاعيره گه شپينه كه بۆ ره شپىنى؟
 گوتم: نهى ناسكه تهرپۆشه كه بۆ ره شپۆشى!؟

